ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

КНИГА ДВАДЕСЕТ И ТРЕТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

771.1995.03.17 Из Дневник 131.2 Бургас: истински близките, среща с ангел, сънища.....6604
772.1995.03.23 Ромоненето – кръговрат на живота.....6605
773.1995.03.26 Свои и чужди.....6620
774.1995.03.26 Шанс – на поправителните сесии.....6627
775.1995.03.29 Христос Пантократор.....6632
776.1995.04.06 Из Дневник 131.2 Бургас, София: проявления на Присъствието и уроци..6640
777.1995.04.10 Отсъствието – разковниче на присъствието.....6642
778.1995.04.18 Което само̀ идва при тебе.....6647
779.1995.04.22 Тронът на Красотата.....6655
780.1995.04.23 Из Дневник 131.2 Бургас – интуицията на К.; Поморие – извадки от книга.6656
781.1995.04.26 Святост и целомъдрие; Из Дневник 131.2 Поморие - Ванкиш.....6657
782.1995.04.28 Остра забележка.....6662
783.1995.05.08 Из Дневник 131.2 Поморие: пак за любовта; Бургас: буквена кабала и др.6667
784.1995.05.25 Изолатори, проводници и тоководители.....6670
785.1995.06.01 Към стратегията на тоководителството.....6679
786.1995.06.02 Да се оставиш на прилива.....6687
787.1995.06.04 Слабите взаимодействия и неопредкласиката.....6695
788.1995.06.05 Из Дневник 131.2 Велико Търново, Бургас, Айтос: чудеса, срещи и др.....6706
789.1995.07.06 Олсѝн – веществото на целомъдрието.....6720
790.1995.07.06 Кронѐл – веществото на пълнотата.....6723
791.1995.07.10 Из Дневник 131.2 Бургас: Размисли, странни случки, наблюдения.....6728
792.1995.07.14 Дете на Великата Мряна.....6731
793.1995.07.17 Из Дневник 131.2 Бургас: Още един урок; сън с Дейн Ръдиар.....6735
794.1995.07.26 За Истината – под дъжд от куршуми!.....6738
795.1995.07.29 Из Дневник 131.2: Бургаски бряг: случаят с водното колело.....6742
796.1995.07.30 Малка и голяма пентаграла каса.....6743
797.1995.08.01 Из Дневник 131.2: Бургас: Работа с Уралоний; Небето пак помага.....6748
798.1995.08.05 Всяко Слово Божие.....6749
799.1995.08.10 Съборът отсега нататък.....6761
800.1995.08.11 Подпалвачите на Рила – и последният ни шанс.....6765
801.1995.08.14 Дневник 131.3: Бургас – Костенец – Боровец – Самоков – Рила.....6770
802.1995.08.20 Червиви братства и братства с пестициди.....6773
803.1995.08.22 От нищо – нещо.....6780
804.1995.08.23 Разпознаване, избор и преданост.....6782
805.1995.08.25 Продължение на Дневник 131.3: София – Прага – Дрезден.....6785
806.1996.08.31 Истина, Добро и Красота.....6792
807.1995.09.01 Слово, дело и живот.....6798
808.1995.09.01 Продължение на Дневник 131.3: Морицбург, Хойерсверда, Саксонска Швейцария, Хеллерау.....6802
809.1995.09.04 Фронт и тил.....6806
810.1995.09.05 Продължение на Дневник 131.3: Майнц, Висбаден, Франкфурт, София.....6808
811.1995.09.13 Пак "Последно" осияние.....6810
812.1995.09.14 Продължение на Дневник 131.3: София: притеснения, нови уроци и др...6820
813.1995.09.21 Международно движение "Асуин" (проект).....6827
814.1995.09.21 Къде са Неговите хора?.....6837
815.1995.09.24 Верни връх 6844
816.1995.09.27 Осияния за монадата.....6858
817.1995.09.28 Продължение на Дневник 131.3: София: Луиджи; запознанство с К.Д.Х.....6861
818.1995.09.28 Асцендент на К.Д.Х.....6862
819.1995.09.29 Продължение на Дневник 131.3: София, Бургас: пак проблеми, изход.....6862
820.1995.10.02 Артефакт, архивиран от "Арете". Универсално движение "Асуин".....6864
821.1995.10.17 Ахрам-й-н.....6869
822.1995.10.18 No Comment.....6871
823.1995.10.19 Тежестта на лекотата.....6877
824.1995.10.19 Музика, поезия и усмивка.....6878
825.1995.10.19 Сложни взаимоотношения.....6885
826.1995.10.19 Защитена енергетика.....6887
827.1995.10.20 Небомигове за деца на Бога.....6892
828.1995.10.20 Отговори на лични въпроси (ЖЛО.Уралоний).....6898

Из Дневник 131.2

17.III.131(1995)г., Бургас. Писмо от малката И. от Р., която се бе разплакала пред цветния портрет на Учителя (оригинала от Цветана Щилянова). Тук няма защо да се разказва подробно – ще се разкаже пред евентуално осияние за нея. Истински страдалите, истински близките намират път към духа и душата ни и през нощта: ние сме заедно и в сънищата си. А дали това при нея е било само сън, може да каже само Някой по-компетентен...

18.III.131(1995)г., Бургас. Вечерта – на гости при Същество, което може само да се обожава. Въплътена хармония и благородство; почивка и блаженство за душата! Едно котараче там усети нещо в едни чехли и си държеше дълго време и двете лапички, а после и главата в единия от тях. Припомних си и други случаи – напр. котето на М.и Ц., което ми беше влязло в крачола на панталона и се промъкна чак до коляното, а иначе бяга от всички непознати... А К. в предишен живот е живяла в Америка и е спасила там цяло индианско племе от изтребване, с цената на лични жертви. Затова сега й се дават безплатни пътувания по целия свят. Разглеждаме много снимки. За довиждане, дланите ни се срещнаха сами с върха нагоре, много странно. Нежно преливане на душите и знак за вечно приятелство.

18.III.131(1995)г., Бургас. Събуждам се с усещането, че на гърба ми има едно мече коала. Заспивам и пак се събуждам - този път с ясното име в съзнанието ми на малайския град Куала Лумпур... Какво може да значи това и значи ли въобще нещо? Коалата е официален символ на Queensland, Australia. Дали се очаква запознанство с хора от там или от Куала Лумпур? Или това са местата, където са живели някога някои нови приятели, с които сега се запознаваме? – На тия знаци винаги трябва да се обръща внимание. Желателно е всеки път да се прави хороскоп на момента, когато се е явил даден символ – в случая този сън и идването на това име. Има случаи, когато след време се запознаваме с човек от това място и се оказва, че този миг има точен астрологически аспект към първия миг, когато е бил даден символът. Значи, завръзката е станала много преди физическата среща. В други случаи това може да значи, че на това място имаме сродна душа от Веригата, и дори никога да не се срещнем в даден живот с нея, дава ни се за знаем къде е. Тогава търсим изображения от този град или място и така правим връзка с него. А понякога даден символ се дава като метод за разрешаване на някой проблем – имали сме много случаи. Коалата, например, минава за символ на мощта, на концентрацията и дълбоката релаксация.

23.III.131(1995)г.
Изгрев-Бургас

РОМОНЕ́НЕТО - КРЪГОВРАТ НА ЖИВОТА

(ЖЛО за Инло́н, по случай рожд. ú ден)

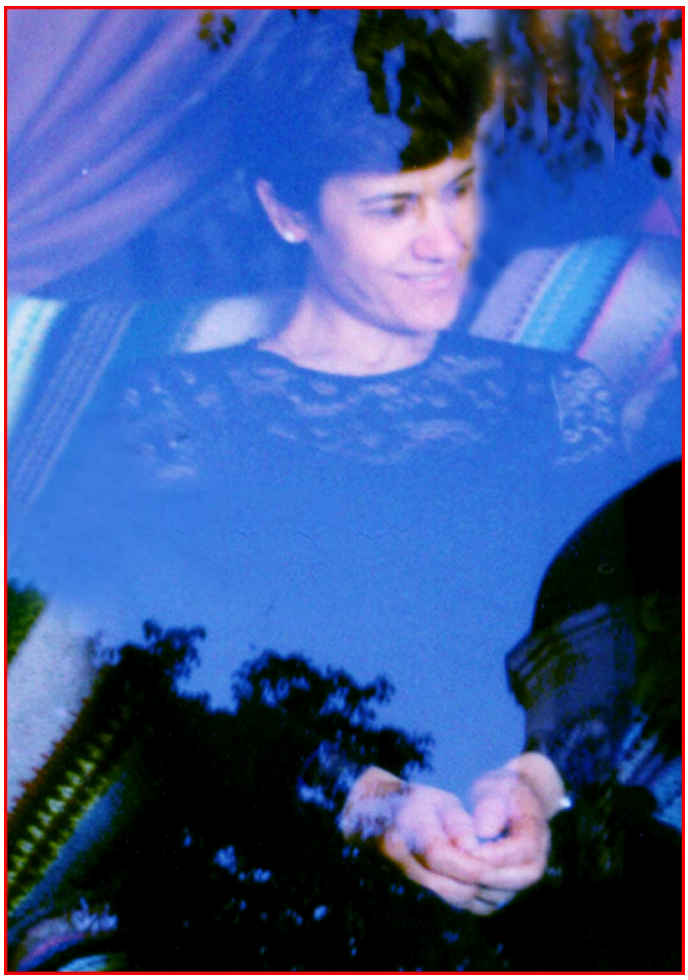

На 8.V.130 год. на 38-годишна възраст, за пръв път в живота си една приятелка се срещна със Словото на Учителя и с негови последователи.

На 3.VIII.130 г., търсейки отговор на животрептящ въпрос, отнасящ се до хора, най-тясно свързани със Словото, същата приятелка отвори случайно избран том от беседите на Учителя и получи следния отговор:

"Не струва ли да чакаш 38 години, за да дойде твоят възлюбен и да ти се усмихне?" *(т. "Абсолютната Истина", стр. 103)*

"Всеки път, когато мисля за това, а и сега, когато пиша този текст** - разказва приятелката, - **ме обхваща все същото неописуемо и блажено вълнение и върховна благодарност към Небето, Което ми даде шанса за тази велика среща в живота ми! В същия миг, всеки път сърцето ми застива в невероятния ужас, че по някакъв начин съм можела да пропусна този свещен и свят момент. Смирено, дълбоко и от глъбините на цялата си душа благодаря на Бога!"

Същата приятелка се качи на Рила на 15.VIII.130 г. след обед и на 16.VIII.130 г. за пръв път посрещна изгрева на Молитвения връх, а след това слуша първата беседа, която се оказа същата, от която бе цитираната мисъл - беседата "Първичната храна" от тома "Абсолютната Истина"!

Какво по-голямо доказателство, че тя е намерила "първичната храна" на "Абсолютната истина" в своя живот?!

На 15.VII.130 г. бе зададен въпрос към Елма:

- Наистина ли Asc на К.П.Г. е Близнаци?

- Да.

- Защо отговорът е с "мъжко" движение?

- Защото тя бе воин във войската на Спартак.

- Може ли да се каже деканатът?

- Асцендент Близнаци, деканат Близнаци.

- Градус, минута, секунда и стотна от секундата?

- 4°26'47",21

Общата сума на цифрите дава 8, на минутите - 8, на секундите (единиците, закръглени не математически, а астрологически - пак 8. Това - към всички други осми́ци в живота й...)

Продължаваме с някои описания на случки и сънища, свързани с тази приятелка, като молим за коментар от Елма, ако, разбира се, това е възможно и заслужено.

Години преди да се срещне със Словото на Учителя, приятелката ни е имала многократни разговори с много обичана и уважавана от нея душа по различни духовни въпроси (но никога не е ставало въпрос конкретно за учението на Учителя, освен че един или два пъти случайно е било споменавано за Него), но освен едно любопитство и възхищение от разно-

образните интереси и разбирания на това високо интелигентно и умно същество, никакви други последствия не настъпили. Приятелката ни винаги считала, че това не е за нея и че дори е малко опасно, като се има пред вид и това, че тя е твърде земен, практичен човек, пък и била прочела не малко статии и разни писания по въпроса за сектите и различните религиозни групи. И заради това за нея било много изненадващо събитието, че когато се докоснала до Словото на Учителя, когато чула Неговата музика, когато видяла Христовата Звезда, когато прочела Осиянията от Елма - нито за миг у нея не се появила и мисълчица за съмнение, колебание, съпротива, недоверие. Точно обратното - всичко като че ли си намерило точното и отдавна търсено място в душата, ума и сърцето ѝ. При разговор два месеца по-късно с един приятел точно по този въпрос, той ѝ казал, че в минало прераждане - в Германия - тя е била доста състоятелен човек, с приличен доход и собствено имение. Виждайки огромната вяра, жертвоготовност, всеотдайност, чистота и святост на последователите на розенкройцерите, той приема чистите им и светли идеи и затова става "ятак" на розенкройцерите - помага им с храна, квартири и всичко необходимо. Това, според разказващия, е едно от обясненията за нейната готовност да повярва и веднага да "познае" истината в Словото, без да са ѝ необходими доказателства, убеждения или агитация.

Що се отнася до въпроса за прераждания, тази приятелка винаги вътрешно е усещала, че това е истина, но ѝ е липсвала необходимата формулировка, за да може да изрази тази своя убеденост. Когато този приятел ѝ говорѝ и за други нейни прераждания, тя сподели, че за някои от тях - като например в Рим, Испания, Италия и Русия (особено Русия) - тя е била сигурна винаги. Не е случайно, според нея, че още на 13-14 години е прочела няколко пъти романа "Спартак", че невероятно силно ѝ действа испанската и особено италианската музика, че имала и има неизразимо нежно отношение към руската душа, руската литература, че пее с удоволствие руски песни, че понякога усеща като нежен полъх копнежа си по необятното руско поле - и т.н.

Като се връща в спомените си, приятелката ни разказва, че през 1971 година е участвувала в училищна постановка за звездата Сириус. А през март-април 1994 год., когато е поръчвала да ѝ изработят указателни табелки за работата, от всички възможни цветови комбинации е избрала бяло, розово и светлосиньо, без да знае за изработването по същото време и в същите цветове на Христовата Звезда!

А ето и някои от сънищата, които - според тази приятелка - си струва да бъдат разказани тук. Когато е била в седми клас сънувала, че е приета да следва в Пловдив - и след четири години действително е студентка в Пловдив!

Сънува и следния сън много често в живота си: стои на брега на морето, а зад нея няма плаж, а висока, стръмна скалá. Изведнъж настава огромно вълнение, невероятно високи и яростни вълни я заливат, понасят я и я завличат навътре, след това я запокитват отново на брега, после пак я заливат, блъскат, изхвърлят - и този кошмар трае до събуждането. Тя се пита защо ли толкова често сънува този ужас и дали има връзка с минало прераждане? А като дете, най-голямата ѝ мечта била да стане капитан на кораб...

Друг често сънуван сън е, че шофира много добре, без да умее (и насън, и наяве) най-различни леки автомобили, но предимно един червен, открит. Усещането, че може, и то много добре да прави това, я опиянява…

И още един - странен, тежък и периодично повтарящ се сън: лети, лети, пропада и пак се извисява, но не може да си отвори очите - това е мъчително, болезнено, жестоко; отваря ги замалко с ръцете си, но те пак се затварят… Има ли някакъв смисъл всичко това - или е само временна преумора?

От една-две години - не винаги, но много често, обикновено вечер, но понякога и през останалото време, когато затвори очи, в началото вижда една малка точица, която постепенно се уголемява невероятно и се получава усещането за лекота, разтваряне на тялото, невероятен покой, може би летене и - най-вълнуващото - усещане за великия безкрай, за всепоглъщане, безкрайно потъване и проникване…

Устни разкази на д. за някои от преражданията на П., с коментари от Елма:

Около 25.VI.1994г.

<u>Индия</u>

В това прераждане П. е била жена. Родила се в семейство на богат търговец. Според традициите и обичаите, от 3-годишна възраст е била сгодена за син на друг човек от същата каста. П. се занимава с музика, свири много добре, пее, пише стихове. Влюбва се в един брамин (днешния д.), който е представител на по-висша каста. Нейният род, и особено баща ѝ, са против тази любов и се опитва да ѝ попречи. Обаче те много се обичат и избягват заедно. Свирят и пеят, пътувайки из цяла Индия! П. е по-реалистична, по-практична, но при него на преден план са чувствата, а после разума.

Живеят щастливо, но не могат да имат деца и ходят при най-различни лечители, за да им помогнат.

Разбира се, този начин на живот не се приема от нейното семейство. Баща ѝ, с когото има карма, се разболява от истерия. Тя много го обича и когато научава, че той е тежко болен, на смъртно легло, решава да се върне - да го види за последен път и след това отново да продължи да живее с бра-

мина. Браминът интуитивно чувства, че това е капан, организиран с цел да върнат "заблудената" дъщеря. Браминът има някаква връзка с една певица. Решава, че няма да придружи любимата си – мисли си, че ако тя го обича, ще намери начин да се върне при него.

П. се връща у дома, където бива затворена и насила омъжена за този, за когото е определена от детството й.

26.III.131г. 20,44ч.

- По същество и в подробности, тези разкази са верни. П. тогава се казваше Ра́дха, на името на Великата Съпруга. Поради подлостта на баща и́, сега той трябваше да я отгледа с най-нежна любов, но не му се даде като кръвна дъщеря, за да не се продължи, а да приключи кармата му.

Примирява се, ражда деца, сприятелява се със съпруга си и нему доверява всичките си сърдечни тайни, страдания, копнежа си по брамина. Чете му прекрасните си, нежни стихове.

Браминът (д) се разболява тежко от болест, която обезобразява лицето му. Той се оттегля в гората, където води изключително аскетичен живот. Отдава се на духовни размишления и осъзнава своята вина в отношението си към П. - страх, безхарактерност; но намира сили само за духовно покаяние, а не и за активни действия. Умира сам в гората.

В следващото си прераждане, в Италия, д. плаща тази част от кармата си (т.е. за малодушието и безхарактерността си). В това прераждане отново е мъж, много добър изпълнител на италиански канцонети. Женен е за много свадлива и креслива жена, която непрекъснато го тероризира. Не издържа повече с нея и отива в един монашески орден (предполага се, че при йезуитите). Добре се приспособява към строгите изисквания на монашеския живот и дълго време живее в относителен вътрешен мир със себе си. Един ден, през стените на манастира, чува един изпълнител на канцонети, не устоява на голямото изкушение и също запява. Това, разбира се, води до изгонването му от манастира. Тръгва като певец с пътуващ цирк, влюбва се в една певица. Вероятно загива на дуел.

- П. (Радха) нямаше карма с мъжа си. Той беше добър човек и се казваше Хари. Небето имаше планове да я срещне с него в бъдеще. И наистина, някогашното му поведение спрямо нея в Индия стана причина

тя да го спаси по-късно, в Германия, от смърт (сега Пи́ус).

А предишният брамин наистина си плати с лихвите в Италия, понеже някога остави Радха.

15.07.1994г.

Древен Рим

Времето, в което е живял Спартак. П. в това преражданe е мъж - патриций от богат и известен род. Има човешко отношение към робите. Взима участие във въстанието на Спартак, става един от най-близките му и доверени приятели. Когато става ясно, че въстанието няма да успее, лично Спартак го моли да се върне обратно при своите, да не афишира участието си във войската му, а да продължи да работи против робството по друг начин. Успява да избегне преследванията и смъртта, връща се и започва усилено да пише литературни и философски материали против робството. Името му е останало в древноримската литература и история.

Испания I

В това преражданe П. е мъж - беден тореадор. Но дълго не се занимава с това, понеже не понася кръвта. Отива в манастир - висок, слаб, плешив служител на Бога, задълбочено изучаващ Библията. Бил е много смирен, благ човек, спечелил е обичта и уважението както на братята си в манастира, така и на миряните в околността. Имал каручка с кон, и едно от най-любимите му занимания било да помага при разнасянето на мляко.

Между 28-30.VI.94г. и 27.VII.94г:

Испания II

В това преражданe П. е жена от богат испански род, а Г.П.Б (сегашният й съпруг). в това преражданe е мъж, неин брат - хидалго-рицар. Семейството на най-добрия им слуга има незаконороден син от златно потекло (днешният й син Пл.). Той е една странна смесица от гордост и примирение, с много умствени възможности, но с малък шанс за развитието им. Сестрата (П.) го обича искрено, взема го под свое покровителство, грижи се за неговото възпитание и образование, като понякога не му спестява пляскането, потупването и наказанието.

Родителите на момчето умират и хидалгото не разрешава то повече да остане да живее при тях. Сестрата много страда, но не намира сили да се противопостави на волята на брат си. Дава достатъчно средства на момчето, които му стигат за една година. Той става тореадор, но не му провървява. Озлобява се срещу брата и решава да се върне и да му

отмъсти. Устройва му засада, обръща каретата му. Братът остава жив, но с увредени крака. Момчето попада в затвора; тук се среща с един свещеник (с него му предстои среща в сегашното прераждане) и благодарение на него успява да осъзнае греха си, да се покае и да се обърне към духовното. Затова в това прераждане идва при П. и Г.П.Б. - и то с проблеми в краката.

Г.П.Б. - в Германия е инженер, който се занимава с въвеждане принципа на вятърните мелници от Холандия и усъвършенстването им. В свободното си време развива хобито си - ремонт на часовници, безплатно.

29.III.131г. 14,15ч.

- Преди нямаше този ярък дух на бунта в себе си. Работата на духа се отличава и с бунт - готовност да загубиш всичко и да умреш в името на Правдата.

Трябваше обаче да се яви на арената в Испания на два-три пъти като тореадор, за да отнесе "позора" от отказа си да пролива кръв.

Това е едно много високо посвещение, и при война се изпитва кой ще се остави да бъде убит.

За този живот в Испания нямам какво повече да допълня, освен това, че тогавашният свещеник сега е художник в България, който ще го посвети окончателно в пътя на Духа.

Русия

П. в това прераждане е жена, произхождаща от дворянско семейство. По време на Кримската руско-турска война заминава като мед. сестра на фронта. Баща ѝ, който много я обича, е против това и се опитва да я спре, като заплашва да я лиши от наследство, но тя е непоколебима. Заминава на фронта и всеотдайно се грижи за ранените, спечелва обичта и доверието им. Баща ѝ, като вижда несломимата ѝ воля, изпраща пари и с тях тя помага още повече.

- В Русия П. се срещна с няколко от сегашните си най-добри приятели. Серафимното ѝ тяло се развви в съвършенство и от тогава това си личи по факта, че тя не е способна да прави нищо за себе си.

Близкият Изток

Някъде там, П. отново е жена. Поредната съпруга на

богат мюсюлманин, всеотдайна съпруга и предана, задълбочено изучаваща и познаваща Корана. Мъжът ѝ има много тежка ръка и често я бие по главата. Тя умира от болест в главата, вследствие периодичните побоища.

Англия

Отново жена. Учителка в девически пансион - строга, но справедлива. Омъжва се за пастор, ражда син, който става писател от средна ръка, с вероятно име Селин (да се потърси в англ. литература от началото на века). Преселват се да живеят в Америка, тя е много енергична и жизнена, обича да кара мотор, имат щастлив живот с пастора.

Януари `95г.

Франция

П. отново е мъж, брат на В. Заедно с В., преоблечена като мъж, се подвизават като мускетари, дуелират се, изпълняват кралски поръчки. П. спасява живота на В.

27.VII.1994г.

Германия

Сравнително състоятелен мъж, силно развълнуван от идеите, които проповядват розенкройцерите, и им става нещо като ятак - укрива ги, помага им със средства, храна, квартира.

(Всички тия разкази на единатора за прераждания-та ѝ са записани по памет от П.(К.)

- В новото си прераждане в Арабия се роди с единственото кармично последствие от тореадорството си в Испания: мъжът ти бе същият оня бик, когото ти уби с чук по главата. Веда бе сестра ти в Англия, когато ти бе жена на пастора. Ти много ѝ помагаше. Преди, във Франция, бяхте мускетари. Ти насили любимата на едного и го ограби - сега трябваше да преживееш от него същото.

Ти спаси Пиус и Андрея в Германия, когато бяха родни братя - розенкройцери.

23.III.131г. 4,12ч.

- "Носáч, Носáч, Носáч" - това е значението на монадното ти име Инлóн. Преводът му обхваща не само славянските значения на тази дума - носач като основа, носач като носител, нос на Космическия Чо-

век, т.е. нюх за Любовта, Мъдростта и Истината, - но и още 17 по-тънки, които няма да пояснявам. "Инлóн съдържа тройното повторение на славянското ти звучене, въпреки че коренът му е по-древен.

Ромонадното ти тяло се проявява с голяма сила, понеже слизаш, не се качваш. Ромонът на душата се чува само при слизане, не при качване. Тя пее по стръмнините и сред камъчетата на Планината. Спящото, сънно тананикане на Пралайа събужда сърцата на слизащите. Пралайа може да дава! Пралайа се самоотдава! Природата представлява Самоотдаващ се Бог, слизащ прекрасно в долините на чуждите желания. По-точно, те са собствените Му желания, разпилени из безбройните Му свидни дечица, които си мислят, че сами желаят. Пралайа е сам Той, наметнал върху нас чудната илюзия, че ние сами желаем това, от което Той сам няма нужда, но се самопринуждава да го желае с най-велико смирение, за да подтикне съществата към развитие.

И ето, когато някой е лежал неподвижен 38 години, сам Бог му подава свята ръка, за да разкърти парализата на духовното и да тръгне по славния Осморен Път! Само Осмúцата - превърната през средата Нула - привежда всички останали същини и бития в непрестанно слизане надолу и възкачване нагоре - "осмозата" на Духа, Великия Кръговрат на Живота! Ако водите не слизаха, нямаше да се изкачват; ако ручеите не пееха, нямаше да има същества като облаците! Тъкмо ромонадното тяло на съществата с монада се топи щастливо сред глетчерите на Духа, щом слънцето запее песен за обич! Снегове, ледници, прѐспи и гордости се разтопяват на всички гласове, съгласяват се да тръгнат надолу, където милиарди и милиарди душички ги очакват с томление, за да плъпнат нагоре - на възбог - семената на светúте желания!

Следователно, трябва първо да се появи ***Обичта*** *на хоризонта, за да се разплачат от топлината ú гордите, снежни върхове. После снежните води се събират в улейчета, вадички, ручейчета, бързеи, стихийни потоци и сияйно бели, ослепителни водопади,*

*за да тръгне **Любовта** по света и да почне да се самораздава. Всемирна симфония от ноти-капки, съвършени многозвучия на дъжда, гръмове́ на отцепени айсберги и оглушителен вик на ниагари от любов се запява от всички същества на земята, възпявана от волни, сини ветрове! По стеблата се начева нещо неописуемо с думи и музика; с кръвта се случва нещо необяснимо - и криковете на свободните същности тръгват да се търсят из небосвода; чувства, спали досега, се устремяват нагоре по водопадите и милиони необвързаности се взривяват с вик в пространството, за да се слеят с Онова, Което живее така **постоянно**, **непрекъснато**.*

Сега няма да ви разправям подробно какви пертурбации в ангелския свят предизвиква осми́цата, когато се нареди след тройката. Пръсването на парчета е неизбежно, ако духовното не стане еластично; еластичността на духа става безкрайна, когато жаждата за любов се сдружи с мъдрост, надминаваща всичко познато и непознато. Така Вселената започва да се свива и разтяга спонтанно, духът ви почва да диша, а сърцето си тупа непрестанно, без да се интересува от дните и нощите на настроенията ни. То поддържа Малкия Кръговрат на Живота – превръщането на Обичта в Любов и обратно, - та да може водородът в звездите да възкръсва в хелий, трупката - във вихър, робството и родството - в ромонене!

***Ромоненето** на желанията - ето самата същност на младостта и безсмъртието! Алкалната любов е Венерина - тя "алкае" нещата повече за себе си, отколкото за другия, и затова болестите на вените и на Венера учат алчущите да се отказват от алчността. Страхът от даване е също алчност - алкална реакция на Сатурн с Венера, правеща устните тънки и сини. Киселинната обич е артистична - тя се отдава под път и над път и понякога пръсва артериите, но страда от жажда за слава, от тщеславие. Да даваш е Божествено, но премерѝ първо с кой си имаш работа и дали твоето сърце може да напълни устата на ламя - астрална каца без дъно.*

Единствено ромоненето редува любовта към едного с любовта към всички; единствено тихият шепот на сърцето знае коя е солта на живота, без която същността на живота се обезсолява и хората излизат от къщи с краката напред. Като престанеш да се влюбваш, половината ти сърце е атрофирано - почваш да правиш кисели реакции и физиономии на хората… Като престанеш да се откликваш - втората половина на сърцето ти е в печално състояние и на теб не ти остава нищо друго, освен да плачеш вътрешно, да почнат да ти текат лигите… Не правиш кисели физиономии, но си загубил основата на живота си; става ти лугаво в духа и душата, иска ти се да се изповръщаш целия. От алкание ***астми*** *получавате, алергии, потене, докато ви хване накрая дамла и повече от нищо не се интересувате: измит с първокласен сапун, но празен. "Пе-ха-то" (PH) ви трябва да варира в нормалните граници денем и нощем - когато сте радостни и когато сте тъжни. Откра́днете повече радост за себе си - почват да се натоварват артериите, сърдечен и душевен инфаркт ви чака. Затво́рите се за обмяна със свежи енергии и сърдечни витамини - поглъщате само брачни сладка́ и родови́ петмези и конфитюри - склерозата на чувствата ви е готова и вялостта в общуването, вледеняването - сигурни. Не ви остава нищо друго, освен да станете клюкари и клюкарки, провиснали баби и злобни дядовци - пропаднал материал за претопяване. Затиснат път, вкисната душа, сърце в тинята на живота.*

И на Инло́н сега казваме - и още много ще си приказваме: отместихме канарата от пътя на живота ти, свежа струя пуснахме в душата ти, измъкнахме сърцето ти от тинята! Ти си звездно чедо, с ромонадно тяло на тази планета. Докато поддържаш Кръговрата на Живота, подмладяването ти ще продължава.

6,40ч.

В този момент съм получил силен импулс да цитирам веднага след осиянието един откъс от книга на Монро, без никаква връзка и логика. Веднага след това се изяснява защо:

Из "Пътуване извън тялото" от Роберт Монро (Robert A. Monroe), част 2: "Далечни пътувания" (Far Jorneys)

"Летя над широко, кафяво поле, на височина около хиляда метра… Долната ми част е плоска - и силна жизнена енергия се влива в мен отдолу… Ставам все по-голям и по-голям и жадно преобразувам енергията в себе си - аз съм въртящ се вихър, дейността ми извлича вода от енергията и ми помага да ставам по-голям, по-съзнателен и знаещ. Колкото повече нараствах, толкова по-голяма ставаше способността ми да знам. Приличам на кръгла топка, а усещам, че растежът ми е повече нагоре, отколкото встрани. Все повече енергия се влива в мен, изграждайки… Чакай, това е електричество! (…)

(…) Летяхме над земята, над гъста гора. Кафявото поле наблизо ми бе познато. ВВ се рееше пред мен. Той започва да вибрира: "Удоволствие, а?"

Трепках: "Какво бе онова?"

Той посочи зад мен. Обърнах се. Бе кълбест облак със среден размер; отстрани, където го докосваха слънчевите лъчи, беше бял. Задната му част бе сива, дъното му бе тъмно и равно. Облаците имали съзнание?!"

Едва след импулса да се включи този текст от Р. Монро, Инлон за пръв път разказа, че за нея облаците са най-голямото ѝ вълнение в природата още от най-малка.

Мисли от Учителя, които се паднаха напосоки от тома "Възможности за щастие":

"Отворѝ сърцето си, за да потече през него Божията Любов - не капка по капка, но изобилно! Сложѝ на сърцето си голям, златен кран, през който да тече Любовта изобилно - да се ползват всички! Обърни нова страница на книгата си и започни да пишеш със светлината на ума си с топлината на сърцето си. Обичай, както Бог обича. Любѝ, както Бог люби." (стр.17-18)

"Когато видиш красива мома или красив момък, приятно ти става. Ти се радваш, че Бог е създал такива красиви форми. Има ли нещо лошо, ако момък обикне една мома? Ще каже някой, че момъкът е направил някакво престъпление. В Любовта няма престъпления!

Престъплението е в неоценяването на Любовта. Като не могат да я оценят, хората казват, че е престъпление мъжът да обича две жени или жената да обича двама мъже. Странно е да се говори по този начин в XX век!" *(Стр. 26-27, 24.VIII.1941г., беседа "Същината на човека")*

"Престъпление ли е да обичаш мъжете или жените, без да задържаш любовта им за себе си? - Престъпление е, когато обичате човека и задържате любовта му само за себе си!" *(с. 27)*

"Ако мъжът на някоя жена обикне друга, жена му трябва да покани съседките си на угощение и да каже: "Радвам се, че мъжът ми обикна друга жена!" Ако обикне трета някоя, да даде второ угощение. Нека се радва, че сърцето на мъжа ѝ се разширява, нека приема и другите жени като свои дъщери, с всичката чистота и безкористие.

... Под думите "възлюблен брат" и "възлюблена сестра" разбирам души, произлезли от Бога, които имат еднакви права. И жената иска да обича, както и мъжът. Тогава и мъжът трябва да се радва, когато жена му е обикнала друг мъж, освен него.

Следователно, всички хора трябва да дадат път на любовта във всички нейни възвишени и красиви прояви. Само по този начин човек може да се подмлади и да придобие безсмъртие." *(с. 27-28)*

"В бъдеще истинските герои ще бъдат хората на Любовта, понеже няма да умират. Сегашните хора умират по единствената причина, че умът им е в стълкновение със сърцето, а сърцето - с Божията воля". *(с. 23)*

"Първото нещо, което се изисква от жените, е да дават свобода на мъжете, да не ги поставят на изкушения". (с. 29)

"Сега и на вас казвам: смисълът на живота е в придобиването и изявяването на любовта. Това не значи, че трябва да станете калугери; не казвам и да се жените или да не се жените (...) Въпросите не се разрешават нито с калугерство, нито с женитба(...). Разрешаването на въпросите е в Любовта. Затова казвам: "Възлюби Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила". Щом възлюбиш Бога, всичко, каквото ти дойде на ума, е позволено. Обаче преди да си Го възлюбил, мисли какво правиш.

И тъй, първото учение в света е любов към Бога. Живеете ли по това учение, всички неща са законни". (с. 35)

"За всеки ден ти е определено с кои хора ще говориш и с кои не. Не може да се срещаш с когото искаш, определено ти е с кого да се срещнеш и с кого не. Ти можеш да пристъпиш закона, да го измениш и можеш да се срещнеш с когото трябва и с когото не трябва, но щом пристъпиш закона, веднага усещаш една тъга, една скръб (...). Сега вие ще кажете: "Много тънки работи са тия!" - Действително, много тънки са и вие трябва да ги проучите, за да можете да се ползвате" (Беседа "Вяра и съмнение", стр10, 17.VI. 1923)

"Освобождение има само когато изпълниш волята Божия. Не я ли изпълниш - няма освобождение(...) Това е философията, това е учението на Бялото Братство - да изпълниш

волята Божия! А всяко друго учение, което не изпълнява волята Божия, не е вярно учение". *(Беседа "Днес, а не утре" 28.VI. 1923г. ООК)*

"Да не мислите, че в съвременната окултна наука няма начини за подмладяване? Там - когото и да е от вас - в 20 минути отгоре можем да го обновим, да стане млад. Човек може да се постави в хипнотически сън и само за 20 минути - чрез тази интензивност на законите в Природата - може да се измени съвършено формата му." *(Беседа "Смисълът на противоречието", 19.III.1923г.)*

"Бог среща една млада мома и вижда, че тя мечтае за някакъв красив момък от високо произхождение, с когото мисли да бъде щастлива. Бог знае доколко ще се сбъднат мечтите ѝ, но се усмихва и на нея и си казва: "Когато тази мома види заблуждението си и разбере, че момъкът не я е направил щастлива, тогава Аз ще я посетя, ще се разговоря с нея и ще я науча как трябва да живее. Значи, Бог посещава нещастните, разочарованите, страдащите, бедните. Когато срещне някоя грозна мома, на която никой не обръща внимание, Бог се спира пред нея. Веднага грозотата ѝ изчезва! След това хората започват да се интересуват от момата.

Където Бог присъства, всичко се превръща в добро: страданието се превръща в радост, нещастието - в щастие, сиромашията - в богатство, грозотата - в красота. Дойде ли до вратите на богатите, на учените, на щастливите, Бог ги подминава. От време на време само изпраща някой човек да ги похвали, да поговори за тяхната ученост, за тяхното бо-

гатство… Те са доволни, че срещат хора, които ги ценят. Ето защо и едните, и другите са доволни: сиромасите и страдащите - от посещението на Бога, а богатите и щастливите - от близките им, които ги ценят и уважават. Казано е в Писанието, че Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат."
(Том "Възможности за щастие", стр.39, из "Тя иде" - трета съборна беседа от Учителя, държана на 25.VIII. 1941г., 5ч.с.)

26.III.131(1995)
Бургас - Изгрев

СВОИ И ЧУЖДИ

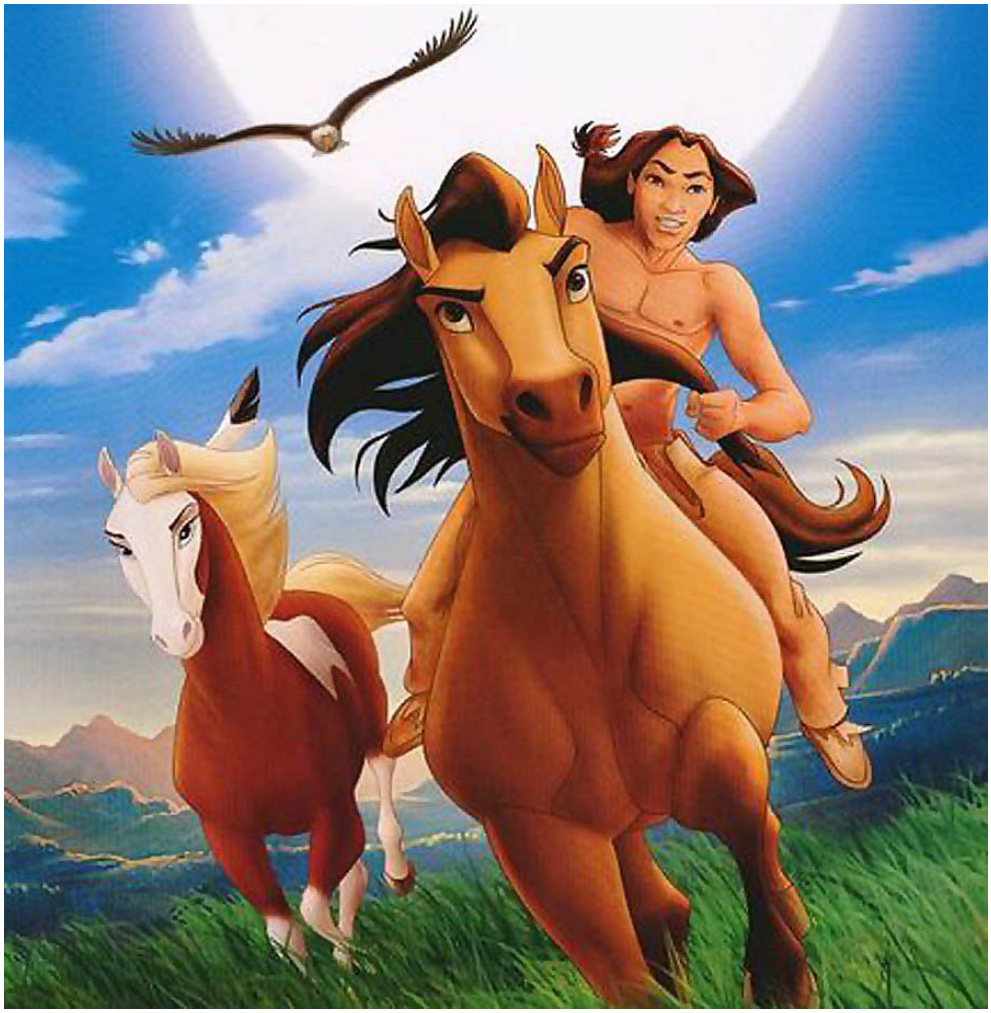

7,17.-8,17ч.(л. време)

- Може ли да се отговори на проблема на Росица?

- Росица после. Сега оправям пътя на Моли́нн, Прамайка на Ориа́н - сляп истукан, идол от базалт, на когото се кланяха племената на Кома́о. Тя сега е тук, осияна от Мен. Няма да разправям за сина - той се бе пожертвал да се сгъсти в камък, та да може да помага на народа си. Сега е свободен и си прави каквото иска, но скоро ще трябва да дойде на Земята. Пращам ти вест чрез него за това, че иска пак да си има майка. Това е архангел от предишните, но се надява да стане архидей, ако слезе на планетата ви.

Животът е прекрасен - пред теб е необят от щастие! Приеми първия си импулс, моли се горещо, да не отблъснеш сина си и Моето благословение! Ако сравниш живота си досега с това, което ти се дава днес, то е пропаст, с въздишки на пътници по зъберите, разкъсвани от орли. А сега меден път те очаква! Прочее, който разпознава, няма повече да се пита накъде е изходът от пламтящата скръб и уроците на прокълнати същества. Живецът ти предстои да се подаде над повърхността. Олиото ти е пълна чаша догоре. Фитилът ти се подава! Тия дни Огнивото е над теб! То обаче ще пламне, само ако подадеш фитил точно към него, а не пак към себе си.

Страшни времена очакват ония, които се подпалват от себе си! Ти ще родиш още две деца, ако същината ти се простре, но пред нозете на Оня, Който не Престава да Говори Никога. Да си прострян пред Него, когато е в теб самия - това е ***пигмейското*** *отношение към Същината на Живота: и* ***то*** *е добро, но е само началото. Да се покориш с възхищение, пламък и пълно смирение пред Великия в сърцето на онзи, който е* ***различен*** *от теб - това е вече* ***прохождането****; а да се простреш пред Него на плочите, напълно разсъблечен от самоупование, самовяра и своеглавие - и да благововееш какво ще ти каже чрез някой от по-смирените от тебе - това е шанс пред всички останали шансове! Това не значи, че трябва да замлъкне твоят*

вътрешен глас, но значи първи стъпки на младенеца в еволюцията: да се настрои за втори глас, за втора, трета или последна цигулка. Предницата на хориста в божествения хор пред солиста в духовния е неоспорима. Смиреният образува блага аура, спъва се по-малко, настройва кармичните си кредитори и врагове да не го тормозят повече - и всяка сутрин се разписва в присъствената книга в Института на Господа на Земята, че не е закъснял да Го познае, не се е успал за Работа.

Ако харесваш самодейците повече от Дéйците, ти ще отсъстваш постоянно от Работа, а си назначен отдавна в Института на Господа. Ти няма да бъдеш уволнен никога, понеже си кадър на Господа - имаш големи заслуги в миналото пред Него и Той те назначи в Личната Си Гвардия, а сега - в Кралския Си Небесен Институт.

Там ***също*** *признават самодейците и ги поощряват, но не ги назначават на редовна работа. Сега всички много съжаляват, като колеги с опит, че ти си правиш самодейност със самодейци; не идваш на Работа, а си назначена. Ние знаем, че самодейността е голяма съблазън, но не те осъждаме. Поради това сме измолили Най-Главния да не те уволнява, да не ти орязва "премиалните", а да те пусне в неплатен отпуск със срок. Срокът обаче изтече и сега можеш да останеш без работа. Остане ли без работа един такъв кадър на Владиката, то децата му са пред голяма опасност, а ездачите на ада пак си точат зъбите за врата му. Повтарям на теб, както съм казвал и друг път: в този свят непременно трябва да бъдете яздени.* ***Трябва*** *- само че имате право сами да си избирате ездача. Самодейците по правило си избират черен ездач и затова имат черни кахъри. И с бял ездач се случват кахъри, но са редки и бели.*

Сега, мúслите си: "Аз не пускам ездач на гърба си!"...

- Правилно, това е божествен порив, но то не зависи от теб. И белите ездачи не искат да се качват на диви коне, но Главният ги моли за това, тъй като инак им си качват адски или чуждестранни каубои със склон-

ност да ръгат. Ние обикновено не обяздваме волни жребци и кобилки, тъй като свободата е свещен закон. Но когато те са в табун и някой водач от самодейната вселена ги е повел към пропаст, се налага Нашите да препускат сред прахта и тътена, за да възседнат някой вихрогон с монада и да му извият главата обратно, пред ръба на пропастта.

Можете да си представите колко са силни Нашите, щом удържат своите си на самия ръб, когато отвсякъде прииждат самоубийци и искат да ви блъснат заедно с цялото стадо в гееннната огнена. Що за каубои са тия, които удържат назначените от Господа със сребърни юзди в последния миг преди рухването, възправяйки вихрогона на два крака, с гърди срещу бесния табун? При това, макар и с искра Божия, такъв Наш колега е подивял по някаква причина и иска да хвърли спасителя от гърба си, след като се е съпротивлявал и преди срещу него с копита, зъби и страх в очите. Често се налага да ви догонваме на гърба на някое "просто говедо", служещо обаче вярно на Господа. Има "прости говеда", които тичат наравно с конете и знаят, че служат на Господа - че Принцът върху тях си е послужил със слугата на Царството Божие, за да настигне някой елитен жребец от царската конюшня,

който е избягал и подивял. Царските каубои са по своему горди и принципни и никога не се занимават с лов на диви коне. Те си седят в кристалната Конюшня на Небесния Цар и се занимават с по-еволюирали породи, които са дошли сами вътре, без никой да ги е принуждавал с камшик или шпори. Работата и без това е много - Принцове и Принцеси със светящи крила, със звезди на челото, постоянно прилитат от Космоса, пръхтят божествено и се целуват нежно със своите си, понеже веднага ги разпознават. Но и техните очи понякога са тъжни и цвилят със сълзи в гласа си, защото търсят помощ от Нашите каубои - някой техен в небето също е подивял и избягал.

Подивяването си прилича по целия Космос: подмами те някой черен мустанг, почне да ти пее за степ и простори; ти се поддадеш, понеже е още гнойна кръвта ти и има нужда от терзания. Никой не спира такъв да излезе свободно през кристалните порти на хергелето, понеже Любовта не държи никого завързан в яхъра. В Божествения яхър никога няма въжета и празни ясли. Полските, прости породи, може да си пощипват трева на свобода, но те са повечето с кървясали очи и се подчиняват на прости водачи. Там ще ти се качи онзи, който е най-силният, и то след реване, боричкане и късане на меса с други претенденти. ***Така*** *е в ада: или те избират и не те питат, или сам си избираш някого, който не пита Господа. Ако не е зъл, той непременно е подигравчия - ще боде с думи и погледи. Той ти предлага табун или даже собствен табун, където е господар и на други, но тогава трябва да се подчиняваш на правилата му: да страниш от пегасите - от небесните крилати събратя - и да се подчиняваш на правилата на табуна; при това, ще раждаш жребчета и кобилки от* ***него****, а не от събратята си, и затова и с тях ще имаш проблеми.*

Ето, за такива пускаме нашите най-опитни каубои да ви настигнат, когато се юрне за пореден път стадото ви към пропастта. Господ познава Своите Си и понякога решава, че те трябва да останат на земята със сегашното си тяло - да не го сменят, понеже е още подходящо за Царската Гвардия. За това тяло

сте яли твърде много звездно сено и ярма в яслите на Господаря; пасли сте твърде дълго по поляните на райските планети и звезди.

Господ не си го дава тъй лесно, тъй като то е Негово, не ваше, както си мислите. Дадé ви Господ тяло и лице по Свое подобие - а вие се юрнете да ги каращисвате с черни мустанги по черни ливади, само и само да ви похвали някой, да ви каже, че ви предпочита пред другите. Черните овчари и катъри, мулета, кранти, нямат Царски произход; и даже да си харесате ***боен*** *кон, той пак ще ви излъже - ще ви използва, няма да ви пусне да си идете при своите си. Тогава на Нашите се отваря много работа: първо трябва да се промъкнат сред най-дивите, да се справят с кучетата им; с противниковия овчар, който навиква, стриже, дои и кòли; със самеца, който ви се качва, без да е питал Господа и - най-накрая - с вашия собствен подивял вкус, който ви кара да тичате заедно с черните. Ако успее да ви отвори второто зрение, за да видите, че в табуна се е промъкнал светящ кон с бял ездач, тогава работата му е наполовина свършена: той знае, че няма нужда от кандърми. Той знае, че вие ще разперите крилата си и ще се върнете след него в Царството Божие, където няма частни табуни, ливади и периметри. Ако обаче вие си навирите носа; или - обратно - наведете глава за отпор, значи черният ездач е още на гърба ви и Ние трябва да се сразим и с него, понеже остават още 100 метра до ръба на пропастта! Белият знае точната минута и секунда, точния милиметър, когато ще стигнеш до ръба на пропастта и е премерил силите си да те улови с ласо в последния миг, да те задържи и даже издърпа от пропастта с внезапно дръпване, така че черният ездач да полети, а ти да останеш невредима.*

Господ си цени телата по планетите и рядко оставя да се потроши такава младост и красота, след като е заложил толкова много средства в нея. Но ако бубата вътре още сънува самодейност и черни ездачи, мустанги без монада, той си въздъхва и ви оставя на съдбата ви, докато ви омръзне да ви правят на бабички.

Сега и на теб казвам (посланието е до още 17 посветени жребци и кобили от Царската Гвардия, които са избягали подир фантазиите си): има такива звездни моменти, когато се вижда, че ръгането ви е втръснало и искате да се върнете. Тези мигове са много редки! Използвайте ги, тела Мои, макар и да сте Ме позабравили, за да не се стигне до поредното рухване на милиони, този път, в пропастта на Старата Вселена. Сламата в яхъра може да не е тъй ароматна като тревата на полето, пълна с билки, но полето на продавачите и съмняващите се днес е пълно със страшни отрови и се налага да прибера своите Си отново в Царската Конюшня, за да се хранят със звездно сено и слама. Те са по-бледи от туземната растителност, понеже са пренесени отдалече, в скъпоценни контейнери, но поне не са отровни и все пак миришат на звезди, окъпани от свежест и щастие в нашите ежедневни и еженощни пòлети.

Жау, Жаоáу, Жаоáу!

Да цвилим на свобода в Космоса със своите си е по-добре, отколкото да смъкнат кожата на жребчето ти сред чужди.

Оамéн! –

Да бъде това, което е добре да бъде, и да не бъде онова, което не е добре да бъде!

Край - 9,01ч.

26.III.131(1995)
Бургас - Изгрев

ШАНС - НА ПОПРАВИТЕЛНИТЕ СЕСИИ

ЖЛО за Р. от Б.

12,05ч

Записки на З.:

*Прочетохме осиянието, дошло тази сутрин. После стана въпрос за движението "АУМ" в Япония, на което приписват в момента вината за трагедията в метрото - случая с отровния газ. Според думите на д., тъмните сили имат два основни похвата: или възприемат терминологията на светлите сили, за да нанесат удар върху тях после с делата си, или извършват погроми и после приписват всичко на добрите. В случая **или** движението "АУМ" се е накичило с девиза на Бялото Братство, а всъщност агенти на черната ложа вътре работят за свои цели, **или** фашизираните власти, в съюз с ада, нарочно са изтровили хората в метрото и същевременно са поставили контейнери с отровния газ по домовете на "сектата" "АУМ", за да я обвинят. Д. разказа, че в Япония Бялата Ложа е особено мощна, но и Черната също, и че войната на втората срещу първата там не е от вчера: един японец от Оомото бил изпратил на д. историче-*

ски материали за взривяването на 3000 молитвени дома на Оомото от японските фашисти някога, заедно с хората вътре.

След това бе зададен въпрос за една приятелка, бременна втори месец. Решила е да махне плода, защото е нежелан. Д. изпита силен импулс да се получи отговор чрез томове беседи на Учителя. Отиде до гардероба и взе първите три книги, които му попаднаха. Прочѐте само заглавията: 1."Великата Майка"; 2 "Вземи детето" ("...а не го хвърляй!" - добави д.) и 3."Великата Разумност" ("... това ѝ го казва на Р. в момента Великата Разумност" - бяха думите на д.)

И после д. (или Някой чрез него) продължи: това е послание до Р. - и Небето сега ѝ дава знак, че ако остави детето, ще роди сродната си душа! Това става веднъж на 40 прераждания. ***Небето*** *се намесва – Р. ще бъде носена на ръце, ако послуша. Тя има право да реши. Днес от Небето ѝ се дава това, което пожелае. Тя има свобода на волята - решението е нейно, но е и много съдбоносно. Последствията ще бъдат тежки при отказ не защото съдбата наказва, а понеже е много тъжно да се изпусне такъв най-рядък шанс, даден отгоре. Това сега може да се повтори едва след 12 милиарда години!*

Д. отвори първия от трите тома и се падна мисъл за Йордановден. Небето днес е отворено за Р. - тя трябва да поиска нещо - и то ще ѝ се даде. Детето, което може да роди, ще е за Слава Божия, да го кръсти "Йордан" или "Йорданка". (По-късно Р. каза, че в началото някой от техните е искал да кръсти самата нея "Йорданка").

От "Великата Майка" се падна за Р. още мисълта:

"Всички блага в света са свързани с кротостта и смирението" (стр. 134).

От нея се иска само да го роди и кърми, останалото поема Братството. Днес всяка нейна молба ще се изпълни! Ще мине в Новата Вселена, ако има смелост да го роди без брак и присъствие на баща. Целият ѝ живот ще протече много щастливо, в разбирателство и любов.

"Един жест на ръката е достатъчен, за да каже Той: "Дадено!" (том "Вземи детето" стр. 234).

Значи - каза д. - тя трябва да роди детето, за да каже Бог: "Дадено!" Бог го желае - тя трябва да бъде само "фа́бриката": да го роди и да го даде на Братството, ако сама не може да поеме отговорност. То ще се погрижи за детето да живее пълноценно и да бъде възпитано правилно.

Д. отвори за Р., пак напосоки:

"В този момент аз бях готов да се примиря с цял свят и да раздам всичко!" ("Вземи детето", стр.285).

И пак отвори - палецът му се падна на думите:

"Едно дете, нормално родено…" (том "Великата Разумност", с. 153).

Той продължи: "Не е случайно, че тук в момента присъства и Жорко (дете на 2,5 годинки). Те ще бъдат сродни души и един ден ще се срещнат!"

В знак на доверие към нея, Небето ѝ подарява един екземпляр от "Тържествена меса за Бременната", а оригиналът с цветните илюстрации трябва да постои малко при Р., да го докосне.

Децата може да са близнаци - момиченца, - защото в момента "случайно" бяха подадени 2 листа (всичко това са знаци!). Ако поиска - може да ги има! Да слуша и тази касета с тази музика, която сега ѝ се дава - специално за нея.

*В този миг всички се почерпихме с шоколадов кекс от Дания - дори **това** "съвпадение" говори за името Данчо, Данчето…" – че това дете е **дадено**.*

*Изведнъж д. взе дистанционното и включи телевизора. Дикторът от екрана каза в същата секунда:**"… И който има търпение да изчака тези дълги девет месеца…"** - д. изключи и каза: "Това е достатъчно. Запишете го!"*

*Малко по-късно, говорейки за възможностите да се яви Р. на "поправителен изпит", ако сега реши да не приеме благословението, д. каза, че такава възможност все пак съществува, тъй като Р. е под специалната закрила на Бога и че ако послуша поне втория път, има надежда. Тогава той пак включи ненадейно телевизора и ние чухме и записахме следните откъслечни думи: **"…Ще могат бързо да отстранят последствията от удара…"** - и веднага пак го изключи.*

Ние всички бяхме изумени от серията изключителни, явни знаци на пряко Присъствие и направо трептяхме от възторг, радост и благоговение. В стаята бяхме общо 7 души, плюс момченцето. Сега разбрахме и някой запита защо Словото и Делото напоследък извират именно тук, в Бургас. Д. отвори с дистанционното телевизора за трети път:

***"…Само тук, на самия ръб на този леден блок, могат да се видят най-високите върхове на планините…"** - и отново изключи екрана…*

Тогава един от нас разказа за филма снощи - за едно дете, което увеличава размерите си до гигантски и бива спасено от майка си. При тези думи, от отворения гардероб полетя едно листче с азбуката и падна на пода. Жорко извика радостно и високо.

Д. продължи: "Р. трябва, догодина на Йорданов ден да ни покани на гости, за да поднесем подаръците си на детето. То ще е от знака "Скорпион", също като Жорко.

При условие, че не живее при родителите си, че не е юридически омъжена и фамилията на детето не е на физическия баща, може Небето да разреши на Р. щастлив брак след раждането, ако толкова много го иска. Но не с физическия баща на детето, нито с другия мъж, който твърди, че я обича и е готов да се ожени за нея.

В тези си записки съм записала, че накрая е казано: "Може да се срещне с Александър".

Накрая д. получи импулс да отвори за Р. и една друга книга - биографията на Жорж Санд. Падна се дословно следното:

***"Бих желал да се помирят. В резултат на това, се очаква нечувано щастие."** (стр. 292)*

12,50ч.

Зависи за кои става дума, че е добре да се помирят. И в случая, и въобще, трябва да се помирят умът и сърцето на човека, за да има щастие, както и сам той да се помири с Божественото – да има послушание.

16.IV.131г. 5,16ч.

По-горе са записките на Зоя от Б., която постави въпроса за Р. - нейната колежка-учителка. Сега задавам последен въпрос на Елма по тоя случай, след като Р. реши, че въпреки всичко няма да остави детето и преди няколко дни постъпи в болница да го махне. Има ли шанс Бог да се смили над нея и действително да ѝ даде възможност за "поправителна сесия"?

При търсенето на писалка с алено мастило, първото нещо, което попадна в ръцете ми, бе това листче. На него пише на латвийски "LAIMA" - "ЩАСТИЕ".

Ето съдържанието на ксероксираното листче:

Atsauksmes par produkcijas
I valitāti lūdzam sūtīt
<LAIMA>
miera iclā 22, Riga, LV-1136
20 iesaiņotāja

Естествено, дава й се щастие, ако постъпи по божествен начин. Ако този път не успее – винаги може да опита друг път.

16.IV.131(1995)г

- При поправителен, пак е възможна шестица. Първия път се явявате на изпит със свобода на волята, свобода на личния вкус и свобода на магнитното привличане. При скъсване обаче остава само разчитане на волята Божия.

(Нарисувано кръгче със стрелки отляво и дясно)

Пак бяха отворени напосоки книги от Учителя, с молба за отговор по този случай:

"Отсега нататък жените ще се държат отговорни за неизпълнението на своята задача. Затова, именно, от хиляди години насам жените са бити на общо основание и са дошли до положение на робини! Те имат непоносими страдания. Законът, който се прилага към тях, е неумолим. Защо? - Понеже те имат сила да разрешат въпроса за спасението на човечеството, но не искат да употребят своята сила." ("Новата Ева", С`94, стр. 19-20)

"След всяка печалба иде загуба и след всяка загуба иде печалба. Загубите и печалбите могат да бъдат случайни, а могат да бъдат и съзнателни." (том "Противоречия в живота", с.90)

*"Не слушайте черния младоженец - **белия** слушайте!"*(том "Аз съм Истинната Лоза", стр. 104)

"Ако човека работи за Бога, той е благословен!" (том "Бъдещото верую на човечеството", с. 114)

29.III.131(1995)
Бургас - Изгрев

ХРИСТОС ПАНТОКРАТОР

Църквата "Христос Пантократор" в гр. Несебър

16,15ч.

На 23 март се получиха от София три извънредно тревожни писма, в които се моли за спешна информация и помощ от Елма, касаещи направо опасност за живота на много хора. От същата приятелка е изпратено писмо с описани подобни проблеми още от лятото на миналата година, но по различни причини Източникът досега не беше сондиран за отговор. Явно днес ножът е опрял сериозно о кокала, та даже и е влязъл в него. Тук се предават в резюме споменатите остри проблеми, тъй като писмата са обемисти, пък и има основания да не се разкрива лицето.

В писмото си от 11.VI.130(1994)г. тя описва как всичко в живота ѝ непрекъснато се обърква - търси причината, моли за лек срещу силните болки в гръбнака. Разказва как се е свързала с един дух, който я е обсебил и я тероризира, и задава въпроса кой е ръководителя му "Намона" и как може да се освободи от всичко това. Пита каква е задачата на живота ѝ и какво се иска от нея, за да я разреши. Защо е постоянно

бедна? Каква е кармата на сина ѝ и защо са в постоянен конфликт, как да му помогне? Какво предстои на дъщеря ѝ, кое име е най-добро за нея; как да се справи с упорития си син. Накрая задава и най-главния въпрос – всъщност, ключ към разрешаване на всички противоречия и проблеми: "Ще имам ли задача на Божията нива?" и - нещо за личния ѝ живот.

В последното ѝ писмо, получено сега, се появява нова голяма тревога. Близки и светски хора, които не разбират нещата, биха определили страховете ѝ като плод на душевно заболяване - мания за преследване от параноичен тип, изразена и с хистерични реакции на физиологично ниво. Обаче сондирането на случая води до много по-дълбоки обяснения и наистина изисква намеса на Най-Силния. Защо бе допуснато почти цяла година да не се стигне до отговор на първите ѝ въпроси? Вярно ли е всичко, което описва относно някаква жена в определено ведомство, която преследва и "обстрелва" не само нея, но и други хора с някакво психотронно-магическо оръжие, преизпълнена със сатанинска злоба и убеденост, че е непобедима? Как да се разбере, че всичко това е реално, и какви защитни мерки да се вземат?

Задавайки си тия въпроси, няколко души тук, запознати вече със случая, попаднахме направо в истински "кръстосан огън" и се убедихме на живо, че това не са само субективни състояния на приятелката в С. и на един най-близък приятел, който споделя опасенията и страданията ѝ напълно. Поне трима души тук, докосвайки се до тези писма, усетиха моментално жестокостта на проблема и лъхá на ада; представихме си в какви терзания живее една душа и какво очаква други. Дори две приятелки тук, още преди да бяха прочели писмата, само като ги видяха отдалече, получиха внезапен спад на енергията, остро, тревожно състояние.

В събота, 25 март, бе получен категоричен и силен импулс да се отиде в един крайбрежен град, без да ни е известно предварително защо точно там. Чувството бе, че там ще бъде получено могъщо оръжие за самозащита. И наистина, някой направляваше погледа на д. кой знае защо по старинните архитектурни сгради - паметници на българската култура - и по техните детайли. Изведнъж той попадна на пласт със средновековни тухли, редуващи се по много странен начин. Археолозите - познавачите на църковната символика от 13-14 век в този храм - може отдавна да са изтълкували значението на този фрагмент. Интересно е да се види какво са писали те, но у нас, които стояхме като зашеметени пред него, възникна чувство и отговор с огромна значимост и категоричност. На снимката всичко се вижда ясно. Възможно е такова съчетание и свързване на "бяла" с "черна" свастика да е известно и в други паметници, но ние разбрахме, че именно от тази църквица сега се дава свръхмагичната фигу-

ра на Всемирното Братство, което владее и Бялото и Черното. За съжаление, на този етап въпросната автентична снимка липсва, понеже е в архива, затова в началото е сложен само общ изглед на църквата. И все пак, описанието на свастиките като "бели" и "черни" може да заблуди някого: не става дума за цвят, а за разположение. Дори на горната снимка се вижда, че свастиките на Бялата и на Черната ложа се редуват една до друга.

Вижда се ясно, че левите и десните свастики са по двойки, но в общ ред. Това е във властта само на Всемирната Ложа! (Пречупеният кръст на Хитлер е на Черната, взет от съответните й представители в Тибет). Нещо повече: над свастиките се редуват черни и бели триъгълници и по разположение, и по цвят! А ние се боим от обърнатия триъгълник и адския пентаграм като от дявола!... Оказва се, че има Някой, които смее да ги обединява. Наименованието на църквата потвърди това: "Христос ***Пантократор****" (Вседържител)! Като Господар и на Небето, и на Ада, Вседържителят Елма днес ни даде един от най-могъщите Си знаци. Той е даден за всички, но на първо място - за отпор срещу войната, обявена наскоро от Черната ложа срещу Изгрева (точно на неговата територия, където живее разтревожената приятелка). И - на второ - за разбиване твърдината на "черните ездачи" и "мустанги" в гр. Велико Търново, които сеят и там съмнение и недоверие в Делото на Живия Господ и поставят под хипноза кадрите Му.*

Ние разбрахме, че това изображение трябва да се постави в центъра на строго насочени специални "дефлектори". Вярно ли е?

30.III.131г. 9,07ч.

- Ако се заблуждавате още, че Христос не владее и ада, заслужавате си съдбата. Сега се дадоха правомощия на най-тъмните сили да съединят техниката с магията и да унищожат всички, които още се съпротивляват на Любовта.

Само тия, които постоянно сменят координатите си, ще останат невредими. Ако останат на едно място, при тях трябва да гостуват поне в стаята им, поне три пъти седмично, приятели с монада; при това - без да се повтарят. Досега изяснявах, сега вече сте на изпит! Повече няма да се дават частни методи за отделни лица. С никакви молитви не можете да трогнете Онзи, Който ви е създал Едно, а вие се противопоставяте на това! Съветвам

ви да послушате.

АУМ

Ето какво каза Учителят чрез беседите (при отваряне на томове напосоки):

*"Аа, не разбирате вие философията на живота, не я разбирате! Вашият Учител не е глупав като вас. Вашият Учител върви съобразно Великите Закони в Природата. Той не иска да измени в нищо на онова, което Бог е направил. Ние не искаме да оправим света! Аз не искам да изкореня злото. Злото трябва само́ да се ограничава. На 100 души добри хора са потребни 10 лоши. И ако ги нямате, трябва да им платите, за да дойдат във вашето общество! Трябва да ги търсите, защото ако ги нямате, вие ще се спънете. И когато имате 10 лоши сестри срещу 100 добри, вие трябва да ги пазите като писани яйца! А знаете ли защо са лоши? Те казват: "Ние се вкиснахме заради **вас**, всичките ваши нечистотии все през нас минават - **вие** ядете и пиете, а ние се вмирисахме заради **вас**; заради вас ние страдаме!" Имат ли право те да ви се сърдят? - Имат право, разбира се! И затова те ви мразят, гонят, хулят. Вие ще кажете: "Аман!" - Не, не - аман от **вас**!" (стр.8-9 из I шк. л. на ООК. от 6.X.1922г. - "Положителни и отрицателни сили в Природата")*

На вас ви трябва една канализация… Вие сте "търговец". Образували сте такава материя - необработена, рохка материя. Тия, лошите хора, са търговци, които трябва да купят тази материя и да я пратят в Природата. И след туй, от тези нечистотии Природата ще образува най-хубавите плодове. (пак там , с.9)

Няма да критикувате нищо в Природата! Няма да критикувате ония постановления, които Бог е турил! Ще мислите философски, като ученици. Злото е една потребност вътре в света. Дойде ли една лоша мисъл, не я отблъсквай(…), не прави движение, че я пъдиш. Кажеш ли така на мисълта, с туй движение на ръката, ти си се хванал за нея. С туй ти даваш ширет на духовете (…) Ти вече се свързваш с тия отрицателни сили в Природата. Не им обръщай никакво внимание! Всяка една лоша мисъл, която минава, ти я остави да си минава, като че нищо няма. Ти си стой тихо и спокойно и привличай ***доброто*** *- привличай всички ония добри и благородни сили в себе си. Ще упражняваш волята си! Ако разбирате закона, волята може да се упражнява само при тия две противоположности, които съществуват… Сега вие се оплаквате, питате: "Защо страдам?" - Страданието е един признак, че липсва нещо в човека... Ако си недоволен, в сърцето ти липсва любов… Не мисли, че хората са лоши, а ти си добър. Обикни́ лошите хора! Най-първо трябва да обичаме лошите хора, защото през тях излизат нашите нечистотии навънка. Само така ще дойдат добрите работи. И когато Христос е казвал: "Любете враговете", Той е подразбирал този велик вътрешен закон. Тия, лошите хора, са най-потребни в нашето развитие!* (пак там с.14-15)

Питам: защо Бог, Който е всемъдър, силен, изпълнен с Любов и знания, защо е допуснал Той злото? Не е ли Той всесилен? Ако Той го е допуснал по такива съображения, за които нямаме

и понятие, ние не знаем защо; но Господ, като е разгледал всички възможни начини, по които животът може да се поправи, намерил е, че този е единственият начин, най-добрият при сегашните условия, при които ние живеем. Щом го е допуснал, ние ще го приемем този факт тъй, както си е, и ще спазим закона! И няма да преувеличаваме нито за добрите, нито за лошите хора. Но между лошите и добрите трябва да има едно съотношение, да се спогаждат. Не мислете, че някои сте добри, други - лоши. Всички трябва да живеем разумно помежду си! Сега ще седнете и ще кажете, че еди кой си е лош, но щом почнете така да мислите, вие веднага се свързвате с техните вибрации и ще почувствате едно неразположение - неразположението на всички лоши хора - и ще се свържете с тях. Мислите ли за дявола - всички дяволи ще дойдат около вас! Мислите ли за лъжеца, мислите на всички лъжци ще дойдат около вас; мислите ли за омразата, за завистта - всичко туй ще го привлечете около себе си. - "Ама какво да правим?" - Ще почнеш да мислиш за доброто - ще привлечеш вибрациите на Доброто, на Истината, на Мъдростта, на Милосърдието, на Самопожертването. Ако ***тъй*** *мислите, вие ще си помагате. Няма друг начин!*

Казват: "Е, кръвта на Господа Иисуса Христа ще ни очисти от всеки грях…" - Кога ще ни очисти кръвта? - Когато ние почнем да жертваме живота си така, както Той го е жертвал. Следователно, Той казва: "Люби враговете си!"; "Ако ти вземат горната дреха, дай и долната!" - Защо? - Има чисто окултни причини. И като ученици на тази окултна Школа, ще имате едно широко понятие за

злото, че то е една потреба в живота. И ако някое зло ви е нападнало, да знаете, че то е най-доброто - не се оплаквайте за нищо! Не бъдете индиферентни, но постоянно превръщайте отрицателните сили в положителни! *(стр.18-20)*

Който влезе между нас като ученик, той трябва да има един съзнателен живот. Той трябва да живее най-първо за Бога - тъй, абсолютно безгранично! Второ, той трябва да живее за своята душа - ограничено. И ***после*** *да живее за своите ближни.* ***Тъй*** *седи законът. Следователно, ближен може да бъде всеки: и който прави зло, и който прави добро. И единият, и другият може да бъде ближен.* *(стр. 23)*

"Вземете едно положение здраво и кажете тъй: "Злото е една потреба в еволюцията". Ние ще живеем така, както законите на Великата Любов изискват! Този закон включва всичко в себе си и изключва всички противоположности! Любовта казва: "Мисли́ любовно за всички!" - и чрез закона на Любовта ти можеш да се поляризираш, и от най-ниското стъпало на живота можеш да се издигнеш до най-високото. Не мисли за злото, за нещастията, макар и да се сипят отгоре ти хули като дъжд от гранати! Бъди уверен, че ако мислиш само за Любовта, тия гранати ще падат отляво и отдясно и няма да те засегнат - и ти ще влезеш в новите условия." *(стр.27-28)*

"Ще правим опити с вас. Кога? - Само когато приложите тази лекция на опит. Но като тръгнете - абсолютно никаква критика!" *(стр. 28-29)*

"Но когато казвам да говорите истината, когато дойде някой да каже истината по съвест, той трябва да бъде смел заради Истината. Той трябва да каже: "Аз направих това нещо!" И когато каже това - "Аз" в Бялата Ложа, тия Бели Братя, като видят, че той е смел да изкаже греховете си, те казват: "Заради това ние ще му дадем всичките условия да се поправи" - и заличават всички грехове. А когато се опита да каже лъжа, когато скрива Истината, те казват: "Хайде навънка!" - и втори път не го поглеждат. (стр. 31)

Моето желание е в сърцата ви да гори онази истинска, Божествена Любов. Любов! Във всеки един момент във вас да има самопожертване! Ще се отличавате по ***това****. Аз казвам - и правя. Искам и вие да казвате - и да правите (...) Защото в Бялата Ложа законът е такъв: кажеш ли нещо и не го направиш, ти ще се изложиш на едно голямо изкушение. Кажи́ - и направи́; кажи́ и направи́! За в бъдеще ние не позволяваме да има само обещания. Не:* ***сега*** *кажи́ - и направи́! Нищо повече!* (33 стр.)

Конкретни задачи, дадени специално за Р. от София:

1. Да преписва всеки месец настоящето осияние според изискванията и да го предава за "ЦАР";

2. Да почне първа от всички да изпълнява изискванията за живот според сезоните, фазите на луната и пр. Гостуванията ѝ в чужбина и из цялата страна са обезпечени.

3. Да се опита да приложи това и в дома си; ако не става - да се махне от там завинаги. От днес тя няма задължения към близките си. Да остане без собственост;

4. Повече да не разказва никога и никому за досегашните си проблеми и констатации. Да опише живота си като анонимна изповед, под формата на фантастичен роман. Да развива талантите си.

5. Да оглави център за Нова Култура с помощта на приятелите и да работи активно в него с повече пътувания.

6. Поне една сбирка със записи по задачата на Д. да се проведе в дома ѝ. Д. отговоря за личната ѝ окултна, душевна и физическа защита.

Из Дневник 131.2

В периода от 20 март до 6 април – множество чудесни проявления на Присъствието, които вече не бива да се записват. И все пак, някои от тях заслужава да се споменат, въпреки закона за засилването на Явленията, когато не се описват. Те са тъй чудни и силни, че изкушението да се разкаже за някои от тях не би увредило чувствително постоянно течащото им случване.

През седмицата направиха операция на В., която минала удивително леко. Това бе обещано от Някого. По подобен начин е минала и операцията на племенника на Зоя във Варна. Тя попита предварително и Елма отговори, че хирургът ще бъде млад човек със сини очи. Въпреки че е бил назначен друг лекар, в последния момент се е случило точно така.

Междувременно – запознанство с Я. от Бургас, която рисува стотици картини и получава информация от космоса. Нарисува и получи и нещо за мене.

Относно 28 март. Очакваше се тогава да се осъществи сънят от 10 март, че след 18 дни ще ми се обади една приятелка и че трябва да съм свободен за нея. През деня се обадиха две приятелки и аз бях много внимателен какво ще се развие с тях. И наистина, при срещата с едната Контактът започна да протича с десетки знаци и с огромна благодат.

От 31 март до 2 април – в София. Мили срещи с приятелите, но – въпреки това – остро чувство, че не бива да оставам там, тъй като сега има много по-ефективна работа с групата в Бургас - почти както в Русия. Небето провокира ситуации, за да се видят реакциите на някои хора – от това зависеше дали да остана в София. Излязоха наяве мнения, подобни на несправедливо осъдитилство, а такова нещо засега в Бургас няма и затова тук Присъствието в момента е пълно. Не говорим за вина у софиянци, а за будност – за степен на будност. От многогодишен опит приятелите в София би трябвало да помнят, че ако има тишина и благоговение, ако всеки не си приказва с викане когато и каквото му падне, и то в хор с другите, то черните нямат шанс да надделеят. Ако се озапти нагонът за контрарепликиране, осиянията и деянията са винаги възможни. Обаче егото у някои е все още недостатъчно благородно и ги напъва да "партнират" на Господа. Ние сме нула, и все пак понякога Господ говори и се проявява чрез нас. За съжаление, моментално ни прекъсват или въобще не дават думата. И ***това*** *не е лошо – сам Той обича подобни дуети и камерни изпълнения от време на време, понеже монадите трябва да пеят не само соло, но и в хор. Обаче резултатът би трябвало да бъде хармония, а не олелия, не джафкане и отджафкване...*

У други все още липсва усещане за разпределяне на нещата по степен на важност: макар и от добро чувство и с добри намерения, те канят на сбирките неподготвени хора, без да се консултират. И ***това*** *е предвидено, но в строго определени дни и часове. Тези хора, както и някои приятели, не*

усещат присъствието на съществата, които са дошли от много далече през няколко измерения, за да помагат за провеждането на занятието и да ни донесат благата си. Като видят, че шумим и нямаме смирение, те си отиват, загубили времето си. После е почти невъзможно да ги извикаме пак. И при Венно наблюдавахме същото, докато беше при нас на Земята, предимно си мълчеше, защото ние не можехме да млъкнем. Когато видеше, че гордостите и тщеславията са усмирени и дърварщината е отстъпила място на благоговението, чакаше още 15 минути ако мълчим и не шумим - и почваше да говори. Ако не го прекъснехме, ако някой не се разсееше от нещо прозаично, през очите му поглеждаше сам Учителят – и нещата започваха. Това не беше само Слово – ставаха необикновени неща. За тях съм разказал в десетки касети. Българите, за жалост, сме преизпълнени с проза и тежък аутизъм – трудно изпадаме в благоговение пред Божественото у другия. Все ни напъва ***ние*** *да се изявим,* ***нашето*** *да го бъде; да съветваме, осъждаме, коментираме, "коригираме", контрираме. Без никаква пауза – с реплика-изстрел... Негативните сили разчитат на това и влизат в нас – подръчкват ни да вдигаме физически и психически шум, за да не позволят Присъствието. Нямат сметка от него.*

Всъщност, проблеми като този на 2 април не би трябвало да се превръщат в трагедия. Когато пробивът вече е станал и са поканени хора, които имат своя представа за истината и свой път към нея, те трябва да бъдат посрещнати с уважение и обич. Нямаме право да се борим външно или вътрешно с тях – те не са виновни, че са поканени. Те изявяват това, което могат; при това – на достатъчно високо ниво за еволюцията си, и то даром. Не е уместно да им се натяква, че са нежелани и че си имаме работа – какво като са от друга школа? Подобен е случаят с децата: при присъствие на малко дете, всякаква духовна работа или занимания за възрастни се прекратяват, ако ще би и да сме вече близо до "нирвакалпа самадхи" или някой космичен полет. Обръща се внимание ***на детето*** *– няма нищо по-важно от това! В този смисъл, и всяка човешка душа е дете и тя трябва да бъде приласкана, когато вече е попаднала при нас – по една или друга причина.* ***Или*** *не бива да попада по време на специални занимания,* ***или*** *– ако попадне – да се посрещне с цялото ни внимание и любов. Тъй като понякога има случаи от този род, би трябвало поне един от възрастните (и календарно, и по еволюция...) да се пожертва и да отиде навън с децата или в друга стая и да им отдаде всичко, на което е способен. Не че работата ни не е важна, но просто се иска предварително разпределяне на хората по срещите – и тогава всичко ще върви. А когато имаме случай някой от пострадалите психически да разстрои паневритмията или друго важно мероприятие, имаме си уговорки тихо да напуснем на всички страни и да се съберем в уговорен час на уговорено място. Ако лудичкият или характеропатът се залепи за някого, някой трябва да му се посвети и да не го води на тайното място – например, да го покани на сладкарница...*

Тази сутрин пак ме събуди отвътре онзи нежен женски глас, за който мисля и ми е казано, че е на мойта духовна ръководителка.

Зоя е дала касети с осияния на една своя приятелка – М. Тя е узнала от там за един от методите за връзка и при нея е проработило: проговорил й е сам Елма. Вчера (6 април) за пръв път дойде на гости със З. на сбирката и лично ни разказа за това, като прочете някои от осиянията, дошли чрез нея.

10.IV.131(1995)
Бургас - Изгрев

ОТСЪСТВИЕТО - РАЗКОВНИЧЕ НА ПРИСЪСТВИЕТО

I ЖЛО за Д.К. - част I: минорна гама

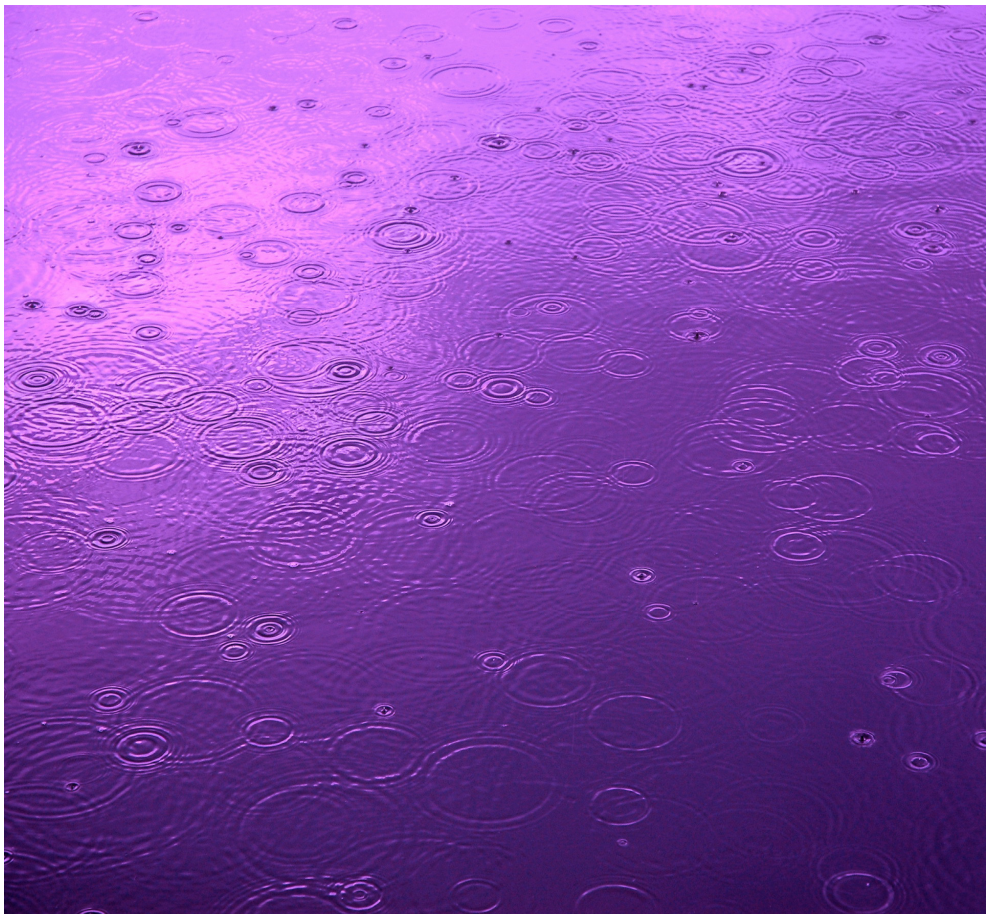

"Люляков дъжд"

В началото - мисли от Учителя: отваряне за Д.К. от тома "Простите истини", посочен специално за него от Елма:

8ч.8м.

"Когато Христос произнасяше думата "Любов", тогавашните равини се смееха - те не бяха готови за тази любов. Затова Христос каза, че ще излови всички ония риби от морето, които не могат да живеят в тази

вода. Човекът на безлюбието не може да живее в Любовта - нищо повече!" *(стр.85, беседа "Любов - колективност", 24.XI.1926г.)*

"Казвам: има деца, изпратени от Бога. Дойде ли такова дете при тебе, ти ще го приемеш с най-голямо внимание. То ще говори какво Господ му е казал, а ти ще пишеш всичко това, ще се научиш как да употребиш скъпоценния камък, изпратен от Приятеля ти." *(стр. 206, беседа "Последната постъпка", 8.XII.1926))*

"Обикновено новодошлото се държи надменно, със съзнание за себе си и даже заявява пред приятелката си: "Аз знаех, че първата ти приятелка ще страда, ще се почувства изоставена…" (…) Всички разногласия, които се срещат между учениците на един клас или между членовете на семейството или обществото, се дължат на неразбиране на Великите Божии Закони.

Първият закон: когато видиш, че Божията Любов се появява някъде, зарадвай се в душата си! Щом се зарадваш, Бог и тебе ще благослови. (…) Ако човек успее да направи съзнателно връзка с цялото човечество, той ще бъде свободен да замине за онзи свят когато пожелае. За такъв човек казваме, че е завършил своята еволюция. (…) Когато хората влязат в духовния свят като души, там могат да се съберат всички на едно място, голямо колкото лешник! И в "лешника" ще им бъде широко. (…) Изкуството седи в това, докато човек е на земята, в тази малка форма, да влезе във връзка с душите на другите хора.

Казвам: силен човек е онзи, който има връзка с душите на другите хора като с не-

гови ближни. Душата на човека е вашият ближен. Колкото по-голям е броят на душите, с които сте свързани, толкова съзнанието ви е по-неуязвимо, а паметта - по силна. Успехът на човека зависи от броя на душите, с които е свързан. (...) Достатъчно е една душа да ви обича, за да бъдете подкрепени в мъчнотиите на вашия живот. Представете си тогава какво може да стане от човека, ако не една душа, а безброй души насочат любовта си към него! Такъв човек може да стане и музикант, и певец, и поет, и художник, и учен. Каквото пожелае - може да стане. Велика сила е Любовта! *(стр. 179-180, беседа "Любов - колективност")*

Осияние от Елма за Д.:

*"Окрилен от Пламъка" - **това** означава ясновселенското ти име Леора́н. Истината се окрилява не само от Пламък, но и от Вихър, Роса или Кристал. Окрилените от Плъмъка светят, топлят и се разпространяват. Покоят у тях е фон, а Огънят - същина.*

*Произхождаш от атмическа йерархия - пламък от синьо-виолетов клас. Основната ви работа на физическото поле е пресоване на духа в струя. Ритъмът на струята се диктува от порива за изпълнение на волята Божия и фазите на отпочиване. Пространството е преизпълнено с прави, синьо-виолетови струи, които се удължават и скъсяват мигновено. Като мигне духът, струята се е скъсила до нула. Тогава е съвършено малката, щастлива почивка на **хотони́дите** - съществата от твоя лъч. В нея те се отпускат съвършено, отдъхвайки си от струйност. Отдихът продължава до безкрайност, преливайки се във Вечността. Просто влизаш перпендикулярно в Мига и веднага се разливаш в сфера, без да мислиш за последствията. Тогава представляваш сфера от нежнолилав отдих, съставена от самия теб - безкрайна лента. Началото и краят ти*

*се губят във Вечността. Плуваш в безкрайно резедáво море от подчиненост на волята на **ближния**. Ако **хотóн** попадне на ближен, той непременно мигва и попада в Блаженството, в Покоя. Радостта идва от струята, когато си сам себе си, т.е., едно с волята Божия. Блаженството се стича навътре в духа ти, само когато си мигнал и си попаднал на волята на ближен. Тогава правостта се превръща в огънатост, волята - в покой. Струята е нулева, "лентосттá" - безкрайна. По тази лента пълзи, милиметър по милиметър, удовлетворяването на **Чуждото** Желание. Сребърното ухание на светлозелена ябълка е вечната свежест, в която плуваш ти като лента, осезаваща по цялата си дължина тръпката на ближния, който влиза в теб милиметър по милиметър. Пълзи с нега неизразима, ток удря в двата края, потъващи безкрайно в двете страни: най-вътре - в безкрайността, а най-отвън - в крайността.*

Сега, прострял се над теб и в теб и около теб, ближният извлича от теб смисъл от състоянието ти на лента в ясновселената. Същевременно ти връща смисъл под фóрмата на блаженство, понеже си станал на отрицателна струя и си се завихрил в Преданост. Когато самоустремът се огъне в Преданост към Ближния, ясновселената пълни недрата си с мляко. Ако струите не се огъват при мигване, Майката не може да стане кърмачка. Немигащите, рядко мигащите, стремящи се към струйна безтрепетност, пълнят ясновселената с ледени висулки от белоснежно мляко. Тогава ближните умират с мириади, тъй като са младенци, а сияйните канали в ненките на Милостта са пълни със замръзнало мляко - "лентостта" е вкочанена, не се движи. Тогава миглите се изправят и стават къси. Свинският поглед говори за това, че предпочитанието на миглата да се огъва е задушено. От миглите на Прекрасните излизат сияйно трептящи струйки, оплитащи в орнаменти цялата ясновселена! Правомиглестите свински очи не признават огъването пред ближния, нито влизането в мига. Те се кокорят под особено тесни, малки чела,

*и не им дават да пораснат, защото са преизпълнени с чувство за проблем. Като **признаеш** проблема, челото се стеснява. Като **изразиш** проблема, то се смалява. Като **разрешиш** проблема, то се разширява. Като превърнеш проблема в благодарност и благославяне, то се повдига. А почнеш ли да считаш проблема на **всеки ближен за свой**, преставайки да го възприемаш като проблем, то просиява! Проблемите са камъни, с които ни удря съдбата, когато не искаме да влезем в Мига. След всеки пропуснат Миг се чупят глави и тече кръв. Светът е пълен с пукнати глави на "герои", които не са поискали да се огънат. Когато кучето те лае, значи е гладно. Когато съседът те стреля, значи си го ограбил. Приближаването за повече от определеното до някого, липсата на ритъм в Плетеницата, завързването на еднонишков възел - всичко това охладява пространството около вас, околните клетки и тъкани започват да мръзнат. Тогава те се спасяват с треперене и отреагирват с ръмжене, подлост, изстрел.*

Совалката е совалка, докато снове. Престане ле да снове, идва Майсторът да я поправи. Ако не може да влиза където трябва в точно определения миг и не иска да снажда любов към любов, ако пречи да се втъкава нишка към нишка чрез смяна на позициите и преплитане - тогава се изпраща жертвен ангел, за да подтикне към размисъл.

Хотонидите още не са станали хотони. Леоран ще възрастне в Леорýн. Безграничната милост и благост на духа му ще отпуши отново всички пропуснати мигове, за да няма гърчещи се души. Теменужената многоструйност ще забие като топъл летен дъжд по полята на жадните. Мигът на Присъствието ще пада като капка всеки път на различно място, за да се образуват кълбца в центъра на неизброими родни клетки в душите и сърцата на хиляди пациенти, които жадуват Мир. Не раздаваме ли Мир навсякъде, подвижни и вездесъщи като Дъжда, не се ли изпаряваме от едно място[1], за да паднем на друго съвсем неочаквано, тогава тръбите на Бога се превръщат в жертвени ангели[2], а гордите лъвове стават

на презрени псета[3], които ръфат женските и гледат вторачено мъжките.([1]Точно тук конецът се скъса; [2]Тук конецът изчезна и се появи надалече; [3]Тук пак падна ключът, а писалката излетя под кревата – б.д..)

Сноването като волен и весел виолетов дъжд и дивният вятър на отсъствието ще спаси и ангела, и лъва, и всички останали, гниещи в града на присъствието.

18.IV.131(1995)
Бургас - Изгрев

КОЕТО САМО́ ИДВА ПРИ ТЕБЕ

(ОРВ на Н.Й.Р. и на други приятели)

В етерна Рила попадат повече чужденци, понеже имат развити центрове на смирението, разпознаването и благоговението.

10,04-12ч. ***- Моля да се тълкуват две от виденията, които имах в периода 9-17.01.1995г. (опита за връзка със Сириус).***

1. В един Уранов предизгревен час, 2-3 дни след 9 януари, както изговарях едно от имената на Сириус, пред очите ми се вдигна завеса. Видях, че се намирам хем в планина, хем в плодна градина (или в комбинация от двете). Времето - топло и меко; предизгревен или залезен час, като слънце не се виждаше, но на

небето блестеше огромна звезда. Много голяма, излъчваща бяла и искряща светлина.

Изведнъж, от звездата излетя бяло, светещо кълбо, и се устреми към мен. На 20-30м. пред мен кълбото се превърна в жена: с дълга коса, с голо, съвършено тяло, невероятно красиво и чаровно лице! Освен че жената беше гола, тя носеше бяло, прозрачно наметало, стигащо до петите ѝ.

Така, това очарователно създание се приземи безшумно пред мен.

Аз се приближих сияещ до жената, прегърнах я и я целу-

вах дълго, дълго - сладко, сладко…

През следващите дни виждах, че сме заедно и че тя ме развежда из много интересни места, когато се сещах за нея.

2. Една вечер, 2-3 дни след предишния случай, през прозореца на стаята ми влезе светещо кълбо, което се превърна в снажен рицар с бляскави, почти бели доспехи, с меч на кръста и с шлем на главата. Изпод шлема се подаваше дълга светлокафява коса, леко накъдрена, а лицето - много красиво и сияещо. Прекрасен нос, очи и блага усмивка.

Рицарят се появи встрани от мен, погледна ме, извади меча си от ножницата и го отпусна до десния си крак, все така гледащ ме.

Аз станах приближих се до него и седнах срещу блестящия рицар.

Рицарят положи меча си върху дясното ми рамо, задържа го там известно време, през което не съм сигурен дали каза нещо или все така продължи мълчаливият диалог.

След този период, рицарят свали меча си от рамото ми.

После той остана още дълго в стаята ми, все така сияещ и мълчалив.

Предполагам, мислейки върху образа, че това е бил легендарният Крал Артур заради съвършеното лице, а знаем, че Крал Артур е едно от въплъщенията на Христовия Дух.

Също така предполагам, че ритуалът, който извърши рицарят, е част от посвещаването в рицарско звание.

Въпроси:

1. Мога ли да си намеря хубава китара без пари и какво да направя? Моята китара в момента не е удобна и размерите ѝ не съответстват на класическите.

2. Братовчед ми в моята котка ли е влязъл или в друга? Как да го изкарам оттам и по какво да позная, че е излязъл?

3. Осѝо в какъв час трябва да се призовава? Опитът за връзка с Осио с какво да се проведе: с грозде, стафиди или гроздов сок? Още някакви уточнения за пълното провеждане на опита.

4. Сънят, който ми бе обещан за Т., забравил ли съм го или още не е дошъл?

Опитът, който трябваше да проведа на 27 август на Шестото езеро, го правих по-късно поради лошо, мъгливо време, но не чух никакъв музикален мотив.

Нещо не съм направил както трябва или само на 27 август може да има пълен успех?

- Моля Те, Учителю, да тълкуваш следното видение: На 28.3.131г., към 18.00ч., след като бях свирил дълго, спрях да си почина. (Обещаната мистична среща 18 дни преди 28.III.131г.

се е реализирала поне на три места в България – б.д.).

Както се бях облегнал на стола, изведнъж видях, че се намирам на моя камък при Ио (Вътрешния Близнак - IV езеро, Рила). Камъкът ми се намира почти в дъното и е срещу Вратата. Бях се разположил и се любувах на езерните вълни, на скалите, на слънчевото и топло време.

В един миг, зад мен чух приказен женски глас: "Здрасти, Ники!"

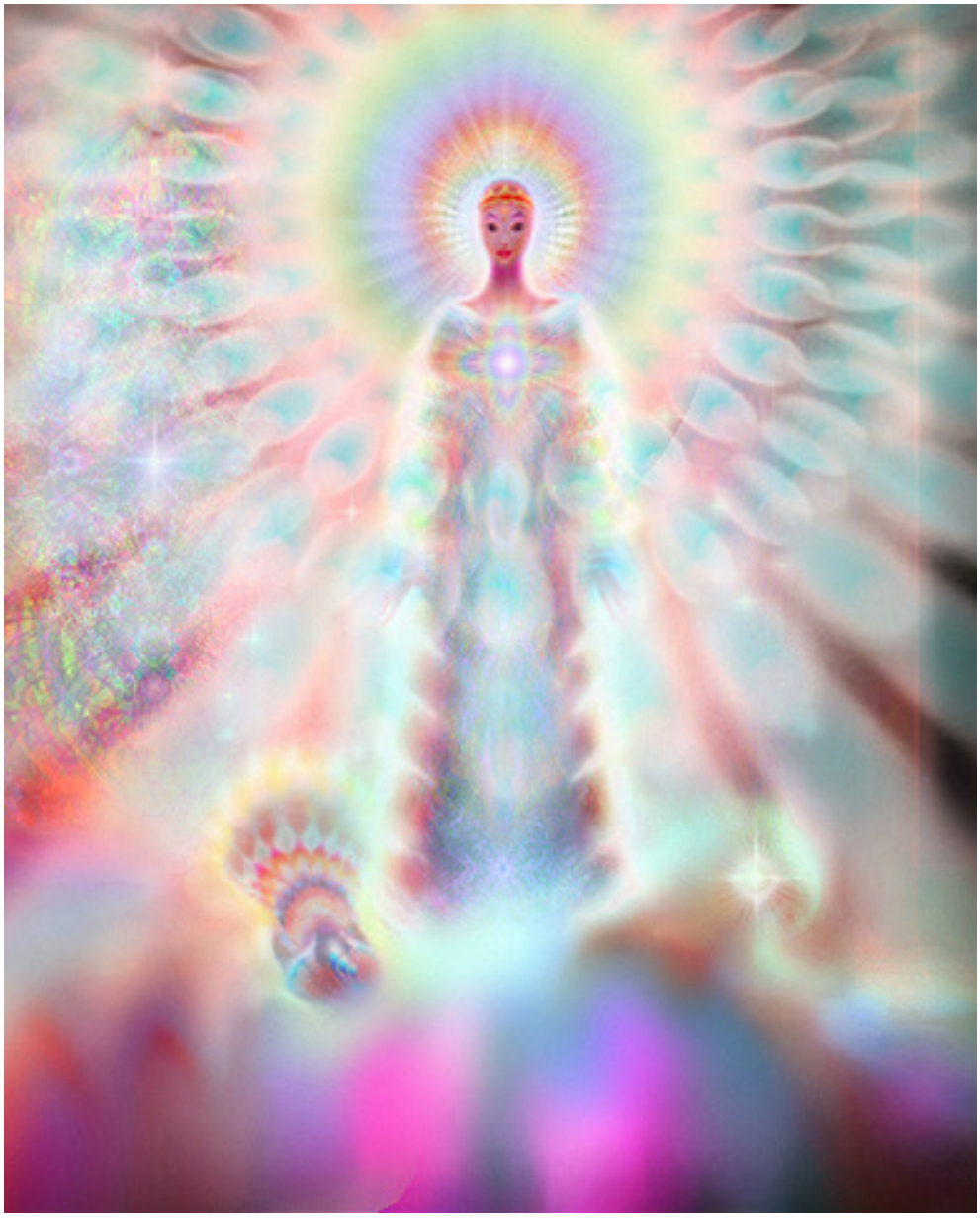

Не се обърнах веднага, защото гласът предизвика в мен бликаща радост. Невероятна радост, извираща от центъра на гърдите ми и заразяваща цялото тяло - чак дъхът ми спря! Обърнах се - зад мен на тревата седеше невероятно чаровно и сияещо момиче, съвсем в пълно съответствие на гласа си. Аз я поздравих също и я поканих на камъка ми, за да усети магията на езерото. Останахме закратко в безмълвие, след което ѝ

предложих да изпеем "Венир Бенир". Това желание и песента дойдоха съвсем спонтанно, сякаш се познаваме от много отдавна и сме пели всички песни на Учителя много пъти.

Тя се съгласи с радост. Запяхме съвсем тихо и мистично - истинско "тихопейно тайнство"!

Изведнъж, по време на песента, много силна енергия във вид на дебел светещ лъч премина през главата ми, разтърси и изпълни тялото ми.

Свършихме песента и с момичето се гледахме сияещи. Изведнъж, нещо почна да ни привлича един към друг като магнит - ние се прегърнахме и потънахме в безкрайни целувки. Превърнахме се в бяла сфера светлина (или огън - може и двете), като чух силно и звънко името Т. След това нямам никакъв спомен.

Не след дълго се озовах отново в стаята си.

От всичко, най-впечатляващ бе гласът на тази очаровително-сияеща, лъчезарна жена. Досега много пъти съм бил очарован, възхитен от женски глас, но никога не бях изпитвал живоструяща радост както от гласа на онова момиче.

Наистина ли беше Т.? Какво стана с нас по време на песента и на целувките? А след това какво стана?

Копнея отново да чуя този Божествен глас!

- Пралайа има множество съвършени проекции, пробудени съвършено. Който спи, няма нужда от сливане със съвършенството. Плътта е глуха, сляпа и няма за Любовта - тя се откликва само на плът. Под плътта е само студът, кражбата. Плътта се обменя с плът - това е най-ниската проява на Живота. Не се ли обменяш с никого, даже и с плът, ти си студ, смърт, душевно мъртвило. Плътта се обменя с плът, а смъртта няма и тази привилегия. Настъпването на смъртта по членовете ви е бавно, но неотвратимо. Събуждането на Любовта във вас се нарича начало на безсмъртие.

Все по-трудно и мудно се откликвам със Слово, а понякога и нарочно правя погрешки. При живот с Бога няма никакви грешки; при Делото се греши наполовина, а при Слово без Дело и Живот - две трети. Словото е готово да слезе вярно и истинно, обаче грешите ли против Делото, половината от Словото се покрива със сянка; грешите ли против Живота - две трети от Словото се оглеждат в криви огледала. (Някои допитвания до Елма по конкретни въпроси напоследък се сблъскаха със Стената на Дезинформацията. Явно тук Той дава нови обяснения по този въпрос. Казвал е и преди, че не можем да Го доим като крава когато и както си по-ис-

каме само за информация, а да не прилагаме. Тогава "Кравата" ритва ведрото и ни праща за зелен хайвер. Друг път е казвал, че няма да ни позволи да управляваме Контакта като каруцари, да Го водим в диалога изкъсо, с юзда както Дорчо... – б.п.)

Словото е сила, трета по ред след Живота и Делото. Ако не живеете истински и не провеждате Делото, Словото може да ви разруши. Поради това, че постоянно включвате крана на Словото, а силата му не се разпределя по тръбите на Делото и Живота, струята се връща с напрежение, постоянно растящо. Вие не сте извори, които бликат, а чешми със затворени кранове. Отваряте крановете само за определени хора и нервната ви система се пръсва, кръвоносната се пръсва. Понякога връщам силата на Словото обратно, за да не ви разруши, но тогава истините му падат като безброй пръски под различни наклони. Предпочитам да се пръсне ***Словото****, отколкото вие. Попаднало в кал или на мръсно място, Словото е пак Слово, но отразява* ***обстоятелствата****. Тогава отразява и Майя - пласта на илюзията, - за да се отучите да разчитате само на Него.*

Сега, ония от вас, които са верни на Живота, на Делото и на Словото, стават пълни проводници на техните сили - и Съществата на Любовта почват да им се откликват. Те са навсякъде във вселената, навсякъде около вас, навсякъде във вас.

Пазете се от туристи в духовния и Божественото свят! Туристите само гледат, те не остават. Често ние ги качваме на някой омнибус, те минават през рая, възхищават се на реда и красотата му, но си затварят очите пред Любовта, понеже са порочни. Слезе ли някой, веднага се качва обратно на омнибуса, за да се върне при "своите си" - същества с ограничено съзнание.

С ония, които се раздават на всички, ала не се заробват, започват да се случват най-приятните неща. Най-близката душа от вечността ще слезе при тях; приятелите им от всички времена и светове ще ги посещават и взимат със себе си; рицарите на Ду-

ха и Славата Божия ще ги посвещават в Рицарство!

Т. отново ще идва - предстои ви Сватба! Фанфари ще свирят по всички страни на Крепостта! Осияна от хубост, Тя ще те прегърне пред всички!

Премини през Пламъка, за да станеш Пламък! Подчини света на своето въртене. Не скърби по слепи и глухи - остави ги да се спъват и падат със своите си. ***Свещена*** *е свободата на непрогледналите,*

свята** е простотата на непрочулите. Остави **Съд-бата** да ги съветва, докато станат звънки! **А ти слушай това, което само́ идва при тебе.

Картините в това осияние са от изумителния съвременен художник Erial Ali.

Засега не познаваме друг, който да изразява по-съвършено нещата, които виждаме и преживяваме не само през лятото на Рила, но и на всяко място и във всеки миг, където някое същество с искра Божия разпознава друго оригинално създание на Майка ни и Баща ни.

И не само го разпознава..

22.IV.131(1995)
София - Изгрев

ТРОНЪТ НА КРАСОТАТА

(пожелание към приятел)

19,00ч.

- Ралица! - Лицата на Ра са множество. Който обича и уважава всички, ще приеме и Лицето на Приятелството, и Лицето на Отсъствието, и Лицето на Свободата. Тронът на Красотата се кове в самота сред другите или с други сред самотата.

Из Дневник 131.2

23.IV.131(1995)г. Баща ми си отиде от този свят преди 17 години. К., която не знае кога е роден, точно днес, на рождения му ден, ме запита дали вече не се е преродил. Брат ми се е обадил на мама по същия повод, а това не е правил никога. Може наистина вече баща ни да се е преродил или иска да дойде – и ни обръща внимание.

25.IV.131(1995)г., Поморие. Прочетох интересна книга и си направих извадки. Книгата е от Брайън Л.Уейс – "Вестители от отвъдното" (Изд."Слово", В.Т.1991, Brian L.Weiss, M.D. – Many Lives – Many Masters, 1988):

- Трябваше да прощавам повече, но не го правех. Не прощавах неправдите, които ми причиняваха, а трябваше... Аз не прощавах грешките. Държах ги в себе си и ги трупах с годините *(стр.43)*

Не става дума само за една надежда, една вяра и една любов, а за много. Толкова неща се подхранват от тях! Има много начини те да се изявят. А ние черпим толкова малко от това съкровище...*(стр.56)*

- Какви уроци трябва да учим сега? Кое е най-важното нещо, което можем да научим по време на този живот, така че да продължаваме да растем и се развиваме?
- Доверие! – бързо отговори тя. Знаеше коя е главната й задача.
- Доверие?... – повторих аз, изненадан от скоростта на репликата й.
- Да. Трябва да се науча да имам вяра, но също да вярвам и на хората. А аз не го правя. Аз мисля, че всеки се опитва да ми причини зло. Това ме държи настрана от хората, в ситуации, когато не би трябвало да страня. Това ме задържа при други хора, от които би трябвало да съм далеч. *(стр.90)*

Голословие без поведение не върши работа. Лесно е да се чете или говори за любовта, милосърдието, вярата. Но да се прави това, да се чувства това, се изисква съвсем друго състояние на съзнанието. И то не мимолетно състояние, подпомагано от наркотици, алкохол или силни усещания. Постоянното състояние се постига чрез познание и разбиране. То се поддържа от физическото поведение, от действия и постъпки – от практиката! *(стр.134)*

26.IV.131(1995)
Анхиало (Поморие)

СВЯТОСТ И ЦЕЛОМЪДРИЕ

ЖЛО / Й. от Б.

Аркутино

10,10-12,20ч

В СЪПРИКОСНОВЕНИЕ С БОГА

(из дневника на Й. от Бургас от групата по елмознание и астрология, започнат на 31 март 1995г. вечерта, новолуние)

Вчера пристигнах с приятели на мотел "Аркутино". Мотелът се намира на около 200 метра от морето. Снощи преспахме в него - и ето, днес, към 8ч30м., тръгнахме да посетим църквата "Св. Параскева" ("Св. Петка"). Вървяхме в колона по един по една пътека, лъкатушеща между пясъчните дюни и водеща към морето. Към колоната се включиха и кучето, и котката от мотела... Когато стигнахме на брега на морето, д. пожела да ни разкаже нещо за тази църква. Застанахме в кръг и той почна да разказва. Кучето и котката седнаха в кръга пред него и, вдигнали глави към д., внимателно слушаха. Когато свърши, всички забелязахме, че в центъра на кръга беше застанало и едно гущерче, което, вдигнало глава към д., също слушаше...

После всичко изчезна, настъпи тишина, не чувах нищо, не усещах тялото си. Никаква мисъл, никакво чувство - бях потънала в "нищото" - и все пак съществувах. Усещах се като енергия, усещах я както тялото си. Енергия, която започна да се сгъстява и събира в един център. Събира се и се сгъстява,

събира се и се сгъстява; и ето - изведнъж експлозия! Видях (не отстрани) как аз самата се превърнах в огнена, жълто-оранжева субстанция, която на силни струи изригна нагоре към небето. Експлозията се повтори. После усетих тялото си, чух гласовете на моите приятели, но останах отпусната, с притворени очи.

Затворих очи, взех дълбоко въздух и - издишвайки - започнах да потъвам в себе си. Всичко около мен изчезна, не чувах нищо, не усещах тялото си. Загубих всякаква представа за време и място. Настъпи тишина. И ето, изведнъж пред мен се откри огромно синьо небе със звезди и облаци - такова, каквото никога не съм виждала! Толкова синьо и прозрачно и в такава голяма дълбочина го видях! И чувах как целият Космос звъни като музика. Без чувство и мисъл, съзерцавах всичко това, чувствайки се като част от него. После картината изчезна и аз усетих главата си. В нея все още звънеше тази космическа музика. Когато и тя секна, отворих очи. Чувствах се тъй освежена, както никога! Сякаш бистър ручей бе минал през мозъка и очите ми. Виждах така ясно!

Изведнъж престанах да усещам тялото си. Обля ме бледожълта светлина. Концентрирах се в нея, и колкото повече се съсредоточавах, толкова по-ярка ставаше тя. Ето, още малко - и като че ли блажено ще се слея с нея…

Една сутрин ме събужда "нещо", което като че ли бе проникнало в дясната част на главата ми, над ухото. Събуждам се в момента, в който "то" се отделя от главата ми - и точно в този миг усетих много осезателно и чух шум от крила - сякаш "нещото" отлитна от мен. Мина около месец от тогава, и ето, тази сутрин "то" отново ме събужда - само че този път се отдели от върха на главата ми. Спях дълбоко, но толкова силно усетих това отделяне, че не можеше да не се събудя. После отново чух шума на крила и пак "нещо" отлитна от мен...

Настъпи тишина - и ето, много бързо, спонтанно, както никога досега, ме обгради и проникна бледожълтата светлина. Концентрирах се в нея, и колкото по се засилваше концентрацията ми, толкова по-силна, по-ярка, по-ослепителна ставаше тя! Блажено отпусната в тази божествена прегръдка, усетих как самата аз се превърнах в светлина и ето… още малко… - и ще се слея с този огромен океан от светлина!… Отворих очи, но като ги затворих, отново ме озари светлина. Като че ли и самата аз светех, всяка моя клетка светеше!

Днес пътувах с влака. Седях на седалката по посока на движението - откъм коридора на вагона. Вляво от мен дремеше пътник, а отдясно, откъм прозореца, нямаше никой. Срещу мен седяха двама пътника, които също дремеха. Затворих очи и аз. Чувах тракането на колелата по релсите и шума на вагона, който се поклащаше наляво и надясно. След малко престанах да чувам. Настъпи тишина. И ето, изведнъж, отдясно ми, до прозореца, видях да седи млада, руса жена. Без мисъл и чувства съзерцавах главата ѝ, която така добре се очертаваше на фона на прозореца! Бе над 30-годишна, с нежен профил и прави, сламеноруси коси, също като моите. Те бяха на дължината на лицето ѝ, оформени на черта. Не познавах тази жена. После внимание-

то ми бе привлечено от черно, кълраво куче, порода "болонка", което подскачаше в краката ми, въртеше опашка и ми се радваше. Постепенно почнах да чувам тракането на колелата. Отворих очи. Пътниците в купето спяха, а вдясно от мен, до прозореца, нямаше никой. Нямаше го и кучето. *(Този фрамент от дневника на Д. бе включен и в текстовете за опита ни за контакт Сириус – б.п.)*

Днес бе много горещ, слънчев ден. Стоях на стола зад бюрото, в офиса на фирмата, където работя. Бях в пълна релаксация и не ми се работеше. Срещу мен има фотьойл. Преместих се в него. Опънах крака, отпуснах глава назад и затворих очи. Изведнъж се потопих в светлозелена светлина - толкова красива, която, съсредоточена в нея, жадно поглъщах. После тази светлина се смени с много бледосиня, напръскана с бели точки. След нея се потопих в лилава (индигова) светлина; и накрая ме обля все същата бледожълта светлина, която ставаше все по-ярка и ослепителна - и в един миг като че ли се разтворих в нея!

Отидох с колеги за два дни на хижа "Божура". С мен дойде и Р. - моя приятелка. Днес времето е топло и слънчево, и с Р. решихме да се поразходим в гората. В един участък, където гората бе по-разредена и по-светло, седнахме с Р. до едно дърво да си починем. Тя бе опряла гръб от едната страна на дървото, а аз - от другата *(Снимката е точно от местността Божура в Странджа – б.д.)*. ***Бе много тихо, миг с особено излъчване. Затворих очи, но след миг ги отворих поради усещането за нечие присъствие. Останах с отворени очи, концентрирана в една точка - на стъблото на най-близкото дърво. Колкото повече ми си усилваше съсредоточението в тази точка, толкова по-ясно виждах да се очертават двете букви "РА". След миг те изчезнаха и се появи гората, но в мъгла - мъгла, която се движеше отдясно наляво. Картината рязко се смени с друга картина – гора, много ясна, контрастна, с много подробности, виждах я като през увеличителна лупа. Картината отново се смени рязко и се появи трета картина - гора много ясна, контрастна, с още по-големи подробности, но с тази разлика от първата и втората, че очертанията на стъблата на дърветата се губеха и като че ли всичко започна да се прелива и уеднаквява.***

10,10ч.

- Животът струва само толкова, колкото живеем. Един е живял пет секунди от зачатието до смъртта си, втори - три минути, трети - двадесет часа. В останалото време хората вегетират, щъкат насам-натам, вредят на себе си и на Природата. Някои пък учат, но ученето още не е живот. Даже и сли-

*ващите се със светлината още не живеят - това е само **проекция** на Живота. Наистина, съществува радост, съществува наслаждение в просветлението, озаряването, просияването. В такава проекция има много повече живот, отколкото пиенето и яденето в един ресторант, возенето в кола, въргалянето в леглото с някого, който ви съсипва повече от експлозиите на бензина, от смукалото на екрана, от изстрелването на куршум. Да стоиш само пет пъти в живота си зад волана или на първата седалка, това значи взривовете в цилиндъра да ти разкъсат артериите на причинното тяло безнадеждно и разумът ти да престане да функционира. На втората седалка е същото, ако моторът е отзад. Повечето хора и хуманоиди обаче нямат проблеми с разума, тъй като първите не са почнали още да го градят, а вторите го нямат и в зачатък. Те се оправят "прекрасно" само с ума си и повече не си задават въпроси за последствията. Експлозията на патрон близо до стрелеца разкъсва две обвивки на душата; третата не може да бъде разкъсана дори и от атомна бомба, дори в самия ѝ епицентър. Но при първа разкъсана, ти влизаш в чистилището, а при втора - в ада.*

Бъдете внимателни да не гледате престъпления или тяхното изобразяване. Това "видеотяване" напоследък си е в пълния смисъл видиотяване. Целта на ада е да престане да ви трепка сърцето, да свикнете с гледката на кръвта и ужасите. А основната цел - да останете с убеждението, че "добрият" може да си служи с оръжие и да троши вратове, за да възтържествувала "правдата". Сценаристът, актьорът, сътрудникът на филма не знаят, че "злият" отива в седмия кръг на ада, "добрият" - в осмия, а те самите, които са ги изобразявали - в най-дълбокия, деветия. Има и десети, но там са тия, които са подстрекавали едните, вторите и третите. Вие, които ги гледате на сцената и на екрана, попадате в шестия кръг на ада: да ви ядат, пият и убиват на живо същите тия "художествени" образи, които сте допуснали през очите и ушите си да влязат в светата ви обител приживе.

Онези, у които е пробудено тялото на святостта, предпочитат да ходят в индийска нишка след някой Посветен, понеже са с искра Божия. Не гущерче, но и микроб да си, ти ще следваш по-мъдрите от теб, ако монадата ти не е замъждяла и ако изпълняваш правилно своето предназначение. Почне ли да се развива и тялото на целомъдрието, ти ще поискаш да пътуваш на най-различни места и с най-различни хора; ще им ходите на гости, и ***те*** *ще ви посещават.*

Човекът няма за задача да въдворява правдата - това не е негова работа. Има отделни Посветени - хора на Господа на Земята, - които съдействат на Правдата, - но те не пречат на злите, защото злите са работници на Правдата. И те добре, много добре си гледат работата: тормозят до смърт всички ония, които са създадени да бъдат хора, а не изпълняват предназначението си. А човекът е същество, което се занимава със святост и целомъдрие. ***Святостта търси Словото, а целомъдрието се обменя!***

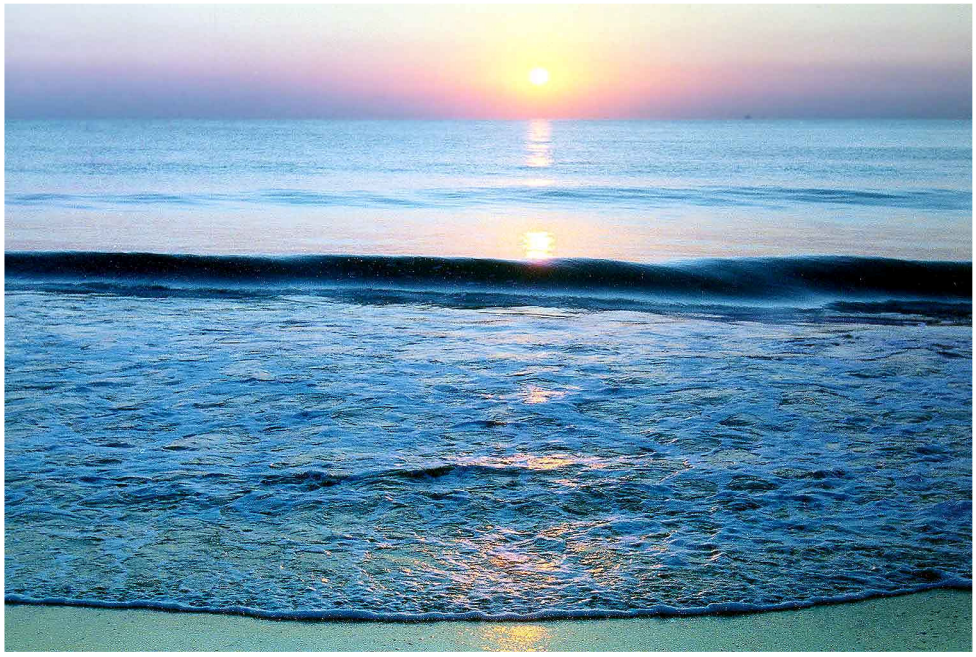

Снимка от брега на Проморие,
правена точно по време на това осияние.

26.04.131(1995) Из Дневник 131.2: Чувам ясно "Ван-киш, Ван-киш" – и се оказва, че срещам в Поморие точно братовчеда Ванкиш.

28.IV.131(1995)
Анхиало

ОСТРА ЗАБЕЛЕЖКА

18,00ч.

Из книгата на Брайън Л.Уейс "Вестители на отвъдното", изд. "Слово", В.Т. 1991г. (Brian L. Weiss, M.D.: "Many Lives, Many Masters", 1988):

"Освен това, трябва да се научим да не подбираме само тези хора, чиито вибрации са същите като нашите. Обяснимо е защо се чувстваме привлечени от някого, който е на същото ниво като нашето. Но това е погрешно. Трябва да се отива и при онези, чиито вибрации са различни от нашите. Това е същественото - да се помага на тези хора!" *(стр.44)*

"Не става дума само за една надежда, една вяра и една любов, а за много. Толкова неща се подхранват от тях! Има много начини те да се изявят. А ние черпим толкова малко от това съкровище..." *(стр.56)*

"Какви уроци трябва да учим сега? Кое е най-важното нещо, което можеш да научиш по време на този живот, така че да продължаваш да растеш и да се развиваш?

- Доверието - бързо отговори тя. Знаеше коя е главната ѝ задача.

- Доверието? - повторих аз, изненадан от скоростта на репликата.

- Да! Трябва да се науча да имам вяра, но също да вярвам и на хората. А аз не го правя. Аз мисля, че всеки се опитва да ми причини зло. Това ме държи настрана от хората в ситуации, когато не би трябвало да страня. А това ме задържа при други хора, от които трябва да съм далеч." *(стр. 90)*

"Голословие без поведение не върши работа. Лесно е да се чете или говори за любовта, милосърдието, вярата. Но да се ПРАВИ това, да се ЧУВСТВА това, се изисква съвсем друго състояние на съзнанието. И то не мимолетно състояние, подпомагано от наркотици, алкохол или силни усещания. Постоянното съзнание се достига чрез познание и разбиране. То се поддържа от физическото поведение, от действия и постъпки - от практиката!" *(стр 134)*

Проблемите, засегнати в горните извадки, съвпадат по същество с тези на много хора, живеещи в постоянна скръб и меланхолия, въпреки ролите, които играят, за да не притесняват другите. Преобладаващото им усещане е, че са чужденци в този странен свят, в който всички газят вода, а ходят жадни. На всеки ъгъл стои по един Пророк, молещ минувачите със сълзи на очи и да си вземат безплатно от даровете му, трупани с векове в протегнатите му ръце за даване, но всеки бърза нанякъде, повлечен от своята хипноза. Този образ на човека от Шестата раса - на Космическия Човек, обрисуван тъй поетично от един ангел на земята, ливанския пророк и певец на бъдещето Джубран Халил Джубран - важи и до днес за пришълците отдалеч. Скръбта им прелива на златни талази върху това случайно крайбрежие, където се разбиват толкова много кораби; където въпросите се кълбят подобно на огромна виолетова буря и оловна тежест от самота до хоризонта, без надежда за среща с някой свой измежду сомнамбулите; без шанс да се отвори небето на изток и да потече спасително реката на Припомнянето. Връхлетени за пореден път от този прилив на носталгия, съпроводени от кънтенето на всички гласове на самотници от вселените на Моцарт, Верди, Пучини, Леонкавало, Вагнер, Чайковски, Бетовен, техните знайни и незнайни посестрими и побратими умеят да се затварят красиво в света на скръбта и да не излизат като просяци по улиците. Най-тежката и най-неблагодарна е ролята на космическия Крез, слязъл като просяк помежду просяци, за да наблюдава чрез него Небето кой е готов за отплаване и кой трябва да си стои още по крайбрежните таверни и ка́лените колибки на слепотата, за да преде още дълги

векове нишката на космичния устрем и вкус. Въпреки хроничната неизбежност на тези виолетови бури, настигащи не само нас, едва прохождащите, но и Най-Големите, Съдбата трябва да има нещо предвид, когато ни гледа с остър поглед и отвесна бръчка между очите и иска да се кръсти едно осияние или назидание като това със заглавието "Остра забележка":

*- Отровата на пъкъла има много шишенца и надписи, но по същество е само една: Самосъжаление. Недостойният - може да бъде и адепт, светия, архангел, елохим, - пипне ли го тази проказа, с него е свършено! За сведение, когато **Бог** скърби, когато **Учителят** скърби, Той има предвид пъплещите същества, а не Себе Си. Свещена е скръбта на волния, когато види затворник, прасе в кочина. Но да ходиш да хленчиш с поетични очи или жалки намеци пред дъските на кочината, когато касапинът се върти наоколо и си точи ножовете, това е не само опасно, но и страшно смешно… Най-силно се смее Космосът на ония предавания на живо, в които някой прекрасен трубадур, с първокласна шпага и шапка с пера и с кадифени гащи се навърта покрай курниците и почва да пее на кокошките любовни романси… Ежедневно вършите това, не сте прекъсвали никога! Братята ви развяват знамена на барикадите, пеят Марсилези, та се късат, попадат под дъжд от куршуми, а вие разкряквате кокошарници и разгрухтявате свинарници, обикаляте по частни обори, тревожейки обречените и дигайки пушилки от време на време, когато ви усети някой свинегледач и ви подгони...*

В присъствените занятия вие изучихте характера на всички опитомени. Знаете нрава на вързаните; знаете как си въртят главите птиците. Ти му говориш за пóлети, чакаш с Кораба само на сто метра вдясно, искаш да му покажеш цяла вселена от най-тънки усещания... и се надяваш една обикновена птица да те разбере. Пет секунди може да те гледа в устата, но после ще си мръдне главата надясно, после наляво - и повече няма да ти обърне внимание. Ти я подгониш да я погалиш - тя хвръкне надалече от тебе…

Овладейте най-после различието между птици за продан, кафезни птици и птици за угояване. Не бър-

кайте гальовните животни с подхвърчащите. На птиците давайте просо, на уличните кучета - кокал, на кончетата в яхъра - сено и слама. Повечето птици кълват на окултно, астрологическо, мистическо просо. Конете се задоволяват със сламени чувства; кравите и воловете преживят религиозен морал. Повечето котки си стоят в къщи, защото ги хранят, но обикновено се разболяват и гледат много тъжно. Често се хвърлят от седми или десети етаж, защото не им е достатъчно да се отъркат о краката на добрия господар, който ги тъпче с реномирана храна за котки и котешки успокоители.

Рядко се срещат и същества със искра Божия, на които не трябва да се подхвърлят мръвки, за да тръгнат след вас. Напротив, най-тлъстите мръвки си им дават господарите, но те искат да се отъркат точно о вас. Понякога си вземат котенцата и ги донасят, едно по едно под вашия креват. Неведнъж бездомни или любими домашни кучета са тичали след вас подир рейса с десетки километри през няколко села, а понякога - и през няколко прераждания!

Като помните всичко това, не се опитвайте да отваряте кафеза на стайна птица от южните страни. На нея ѝ стига да ѝ пълнят поилката, да ѝ хвърлят сухи червейчета и да ѝ чистят редовно клетката. Стига ѝ да си слуша вносни дискове и да чете окултни книги. Ако бръкнете с ръка - ще ви я накълве до кръв или ще изпадне в паника. Ако някак си успеете да е уловите и я пуснете дори само в стаята, след 15 минути може да я видите мъртва - ще ѝ се спука сърчицето от такова пространство! Така че не се чудете на случаите с отворени вратички на кафезите - има и милостиви господари, нямат нищо против сами да си излетят птичките. Но птичките не излитат - нямат понятие за свобода.

Науката за пространствата е предмет за напреднали. Физическата вселена има 49 измерения, Свободата - 84 билиона, а Съвършената Любов - такова количество, което е непознато и на Абсолютния! Поилката си е намясто, нека да е и само един напръстник дори. Дебитът на Свободата е неизмерим - наоколо ви

клокочат бистри извори и бучат Ниагари! Как ще принудиш едно птиче колибри да пие направо от Ниагара - нали ще го убиеш? Как ще преподадеш на домашна птица науката за неизмеримостта на моралните пространства?

Вие постоянно се мъчите да втълпите на овена морала на вълка и на кокошката - морала на лисицата. Постоянно правите гаф след гаф и разсмивате децата от космическите забавачки - възрастните се смеят само веднъж, до два пъти на такава серенада сред перна́тите.

Сега Ние не искаме да унижаваме живите, разумни души, които са около вас и които са привлечени от искрата ви Божия, понеже сами имат искра. Всякакви сравнения с птици и животни тук са неуместни, щом става дума за живи и разумни души. А вие се подчинете на стадия на тоя свят, в който все още всеки си отива в клетката, след като си е нахранил ума и духа с относително свежа храна.

И не ни принуждавайте повече да ви правим остри забележки!

Из Дневник 131.2

8.V.131(1995)г., Поморие: За отблъскването, неприемането на Любовта се плаща като за отнет живот, защото няма съществена разлика. Отказали сме живот на близко същество, което е искало да се роди чрез нас или Бог е бил определил. Знаем също, че не всички същества се зачеват и раждат физически, че имаме и невидими деца.

Но и за изкушаването, съблазняването на незрели същества, за които свободата е далечно бъдеще, също се плаща. Да увлечеш една душа в океана на Любовта, след като тя още няма дихателна система за нея, често означава да извършиш убийство. Мнозина "окултисти" са такива риболовци: на въдицата на духовността или астрологията хващат сърца, плуващи още в астрала, мислейки че им правят добро. Измъкват ги внезапно в будическия или атмическия свят. Те там ще се помятат, ще се помятат, и ще издъхнат – там няма "сигурност", "разчитане", любов с обект. На такива въдичари, макар и от брега на най-висшите светове, Небето държи особен карез и ги наказва като убийци.

За да разбереш дали една душа е готова за космически полети и любов без пранги и граници, ти трябва да си я наблюдавал векове наред. А не така: хоп от аквариума със сладката семейна вода – и направо в соленото море... Така не става! Знаете ли как си плащат такива ербап-рибари – "спасители на души"? – Като ги вземат от морето и ги бутнат в аквариум... Ха дишай сега и се мятай, ако можеш!.. Ще си гледкаш все едни и същи 2-3 физиономии около себе си – пък ако ще и да са златни... От това океанските създания умират по-бързо, отколкото от сладководния морал.

9.V.131(1995)г., Поморие: Приятелка има импулс да ми подари нещо желано и любимо – казва ми да си избера, да не се безпокоя за парите. Сега има възможност, може и нещо по-скъпо. След миг ще минем край оказионен магазин и ще видя два обектива, каквито търсех от години и в София, и в Русия, но досега не можах да открия точно такива за моя апарат: широкоъгълен и телеобектив. При това, бяха на сносна цена.

Като спрях да преброя парите, още преди да мина край витрината, изведнъж осъзнах, че съм стъпил точно върху четири плочки на едно площадче, където преди десетина години, именно в Анхиало, намерихме с Гълъбин едно портмоне с много пари и го предадохме на милицията. Дежурният ги преброи. Минута след нас дойдоха разтревожени съпрузи с бебе, с надеждата някой да ги е намерил и предал. Това им бяха всички пари за летуването. Сега, като преизчислявам намерената сума, откривам, че тя бе точно такава, колкото струват обективите.

10.V.131(1995)г., 5,46ч. Бургас:

Великото "СЛ": *1.слабост, славословене, слагане, сладост; 2.следване, слепота; 3.сливане, слизане, слисване; 4.слово; 5.слугуване, служене, слух, слушане; 6.слънце; 7.слягане;*
Великото "БЛ": *1.благодат, благост, благо, блаженство, благославяне, благотворителност; благоговеене, благоразположение; 2.бленуване; 3.ближен, близост, бликане; 3.блян.*

Този първи опит се отнася към лингвистичния метод в окултните науки и, в частност, в астрологията. Учителят дава много примери в този дух. Разпределянето на думите по астрологически, кабалистични, френологични, физиогномични и др. части е голяма бъдеща задача, която иска работа с речника, но принципите могат да бъдат различни:

I. Буквен (азбучен) *1.По тригоналния метод:* ***а-й*** *– божествен свят (ъглови, кардинални);* ***к-у*** *– духовен свят (следващи, неподвижни);* ***ф-я*** *– физически свят(синтетични, подвижни). 2.По квадрати - съгласни експлозивни:* ***б, г, д, к, м, н, т, ц, ч, ш, щ.*** *3.По опозиции – съгласни неексплозивни:* ***в, ж, з, л, с, ф, х, ш;*** *4.Други числови групи (аспектарни – разположените по върховете на вписаните многоъгълници) ; 5.Сонорни:* ***л, м, н, р;*** *6.Вибранти:* ***р.***

I I. Фонетичен – според артикулацията: *лабиални, билабиални, твърдонебни, меконебни, латерални и т.н. Така например, гласните могат да се отнесат към тотвселената, а съгласните – към ясновселената. И така, ето представителите на тотвселената по светове: духовни –* ***а*** *(атмичен, дух);* ***е*** *(будически, душа);* ***и*** *(принципен, причинен, разум). Физически –* ***о*** *(ментален, ум);* ***у*** *(астрален, сърце);* ***ъ*** *(вещественен, воля, тяло).* ***Й*** *е съгласен звук.* ***Ь*** *е представител на Абсолютния Дух. Смекчава, но никога не е в началото на дума.* ***Ю*** *и* ***я*** *са комбинирани светове.*

Съгласните са израз на ясновселената – създават прегради, но реализират и съгласяване, съгласие между индивидите. Също се разпределят по светове, планети, домове, аспекти и пр., в зависимост от начина на артикулация. Тогава, по най-подробен речник, думите трябва да се разпределят по съответните гнезда по антиподи, тригони, квадрати и пр.

По-нататък трябва да се включи и морфологията – разпределяне по части на речта, - и синтаксисът и пр. Въобще – грандиозен труд, който не е за един човек и едно поколение, нито само за един език, но основите трябва да бъдат положени. Имаме солидна база в беседите на Учителя.

Графиката (буквата) също трябва да бъде анализирана още в самото начало, започвайки от най-древните азбуки и свършвайки с глаголицата и кирилицата и съвременните пиктограми и пр.

Според числовите, тоновите и цветовите съответс-

твия, дадени в Словото в България, буквите се разпределят вече съвсем точно по знаци, планети, аспекти и пр., а след това – и думите. Например, вътрешната и външната артикулация съответства на вътрешните и външните планети. Значи, всички устнени (лабиални) са свързани с Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Плутон и пр. (б,в,м,п,ф), а те, както се знае, се делят на звучни и беззвучни. Артикулираните вътре в устата биват предни, средни и задни и всички явно са свързани с вътрешните планети, като Луната е вътрешно-външна и осъществява обмена между субекта и обективния свят. Като се разпределят по зодиакални знаци, добива се още по-голяма яснота.

В българския език няма среднонебни съгласни в азбуката (гь, кь, дь и пр.), но в много думи, където са смекчени, стават такива (дюна, дюшек, дядо и др.)

Излишно е да се напомня, че магите имат дълбоки познания по тия въпроси, но зависи кой за какво използва звуците, знаците и думите. Един ден ще разберем и овладеем и езиците на животните и другите природни феномени и ще видим, че те също отключват безкрайно интересни познания и възможности. Да не говорим за езиците на космичните цивилизации и ангелските йерархии.

11.V.131(1995)г. Сън с Венно. Седи на една пейка, но всички знаем, че това е само тялото му, запазено като мумия. Сам Учителят има такива тела из всички светове. Като се приближавам, Венно бързо се съживява, подмладява се, и почваме да си приказваме. Искаше да яде стар фасул, а аз се опасявах не е ли много тежко за него и му препоръчах да е само на сокове. После и аз се подмладих, и всички приятели – и се пръснахме по света.

Когато днес дойде П. и й казах кого съм сънувал, тя едва ли не извика: снощи му се е помолила за нещо. Явно веднага се откликва – както беше и приживе, независимо от разстоянията. Пък нали са и "ортаци" по знак...

Сънувах и гигантски самолет колкото половин град, излитащ точно над къщите. Като стигна в покрайнините, зад него се развя огромен червен плакат, знаме или парашут – нещо пишеше на него. Това задържа и спря самолета във въздуха, но той не падна, а се извъртя в обратна посока (с опашката си едва не забърса един блок) и бавно пак полетя. Червените пак ли ще обърнат хода на събитията? Или това е сам Тот? В съня се оказа, че това е реклама на британска туристическа компания...

12.V.131(1995)г. Днес, в 13,45, имах импулс да включа телевизията. На един от каналите видях ***самолет, влачещ гигантско червено платно...***

25.V.131(1995)
Велико Търново

ИЗОЛАТОРИ, ПРОВОДНИЦИ И ТОКОВОДИТЕЛИ

ЖЛО / НИЯ

9,46ч.

ПРЕДВАРИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ ОТ НИЯ:

За днес, четвъртък, имахме уговорка с п. да дойда при него в града, в който се намира, но обективни причини ме спряха и го отложих за по-нататък, при първа възможност. Явно обаче Небето е решило друго - т.е. същото, което бяхме планирали в началото: да се срещнем в деня на Великия българо-славянски празник късно вечерта; и днес, четвъртък, да разберем защо ни е събрал Елма.

Оказва се, че малкият 2-3 годишен Жорко е бил сънувал п. срещу 23 май през нощта и казал това на майка си в момент, когато самият п. още не е знаел, че ще получи импулс да дойде във В.Т.

Снощи, преди п. да ми телефонира, аз извадих от гардероба дрехи за път, заедно със синята риза, която ми беше

подарена от него преди 2 години, с намерение да я нося вече, тъй като досега не я бях носила. Не знаех, че п. е пристигнал в Търново.

Отдавна имам желание да задам на Елма няколко въпроса:

1. Какво значи, че съм определена за "тоководител" на В.Търново, според осиянието от 22.IV.129 год.?

2. Какво означават думите ПОРИВ, ПРОБИВ, ПОКРИВ и ПОЛЕТ, които изпъкнаха в съзнанието ми спонтанно, на път за А., на 25 март т.г., събота, за изпълнение на дадената ми задача?

3. Какво означава също групата от тези три думи: АКТ-ТАКТ-КОНТАКТ, които се проектираха в съзнанието ми наскоро?

4. Вярно ли е чувството ми, че камъкът, който взех спонтанно от мястото на "реактора" от онази наша мисия с п. по крайбрежието в края на м. март 129г. представлява миниатюрно копие на самия "реактор", с отверстието и камъка вътре? Наистина ли "реакторът" е защитавал досега България; и дали не се е явил някакъв проблем, след като ни срещат така екстрено с п., а аз от месеци насам постоянно мисля за свещения камък, който съм поставила на... [тук координатите на този камък няма да се съобщят – б.п.]

5. Означава ли нещо изненадващият факт, че вчера и двамата с п., вероятно по едно и също време, сме си наранили десните показалци на едно и също място, което личи от приложената фотография? Има ли някаква връзка листчето от шоколад, послужило ни за контакт, този път с началото на моето фамилно име, след като то бе скъсано така, че остана да се чете само: "О, Яна"? При това, отдолу се вижда числото на п. - 64.

Камъкът отдавна лежи на рафта; и напоследък, особено от началото на пролетта, започна особено да ми привлича, като магнит, вниманието. Между другото, точно за откриването на духовната година излязох на снимка на паневритмията във в-к "Стандарт", а сега узнавам, че са публикували още една снимка с майката на п. същия ден (и двете сме зодия Лъв). Могат ли да се обяснят тези неща?

Никога не сам казвала на п. за камъка и в момента той потвърди, разглеждайки го, че той наистина е едно копие на големия оригинал - с пещеричката и камъчето вътре. Забеляза, че входът е петоъгълен и над него има кръгло отверстие, а най-отгоре ние видяхме ясно очертана фигура на слон.

10,56ч. - По вътрешен импулс беше отворена напосоки новата, току-що излязла книга за Учителя Беинсá Дунó и Велико Търново (I том), на стр. 146:

"Най-първото нещо в живота е послуша-

нието".

Затова, когато чуеш Господа, винаги тръгваш, без да се съобразяваш с другия глас в тебе, който ти внушава понякога: "Стой, стой"... И който се съобразява с това Божие предупреждение, работите му тръгват на по-добро и се оправят. Да, аз искам да бодърстваме тук, на физическото поле!

*- Небесно и желано от всички същества с**о**битие! Сами разбирате значението на тези думи в божествен смисъл: "с**о**вместен живот". С**о**бития на земята и в духовния свят стават, само когато има с**о**битие в Божествения - т.е. **съвместен** живот. На тази земя хората се съвместяват по интереси, по територия и по различни други несъществени причини, обаче съвместяването за преливане на живот става само за кратки мигове.*

*Животът се отличава с движение. Водител на токове не значи проводник, а нещо много по-тайнствено: да **водиш** токовете. Това става по два начина: огнен и воден. Водният означава разузнаване на местността: да знаем предварително през къде ще протече водата - по пътя на най-малкото съпротивление, по пътя на наклоните. Значи, пред вас се открива панорама от възможности: същества и неща с наклони и без бентове; и, от друга страна, същества и неща без наклони и с хиляди прегради и бентове. Съществата от втория тип слагат прегради на Любовта, Мъдростта и Истината вътре в себе си и извън себе си. Те нямат наклон, поради което блатясват, вмирисват се и стават на световни клоаки, смърдилища. В тях се въдят само най-нисши организми, сътворени от Бога да ядат гнилостна материя, за да не се натрупва в Битието.*

Сега на теб се пада пионерската роля да наблюдаваш, усещаш и подкрепяш всички ония души в престолния град, но и по цялата земя, които са с наклон и постепенно премахват преградите. В тях божественият живот сам намира път и прелива над най-ниските прегради, постепенно руши предразсъдъците и страховете и измива душата и тялото от миязмите!

Огненото тоководителство е подобно на мълния: там всеки наклон на искрата търси най-малкото съпротивление и затова една мълния прилича на Дървото на Живота. Дървото на Живота у всяко същество с монада е всъщност самата искра на монадата, проявяваща се на всички страни или по посока на пониския потенциал - по пътеките на най-малкото съпротивление. Следователно, такива пламенни ангели като теб са призвани да понижават съпротивлението предварително по много тънко пространство, за да може оттам после да протече пламъкът на мълнията - изпразването на искрата Божия.

Тот или Бог Отец се отличава с творческия си разряд, т.е. стремеж към пълно изпразване на токовете, които Го напрягат. Самият Той обаче се освобождава равномерно на всички страни - не прави сметки предварително през къде ще протекат мълниите Му. Там, където ***Обичта*** *се намесва, пространството се пълни с вакуумите на Мировата Душа, които са пукнатини с нулев потенциал. Природата на Пралайа е вакуум, жадуващ да бъде напълнен - кухини, постоянно трептящи за Втурването на Пламъка. Това се проявява като* ***посока*** *на вакуума, т.е. вектор на пукнатината. Душите с отрицателна монада, по линия на Мировата Душа, се напълват с такива "пукнатини" от нулев потенциал, психологически изразени като подчиненост, празнота откъм нелюбов, очакване, готовност, и гений за приласкаване. Отвореността на пукнатините в ясновселенското тяло на пралайите е гаранция за проникване на взрива Божий. При "затворените пралайи", при мюонните и менталните деви с неразвити чела и бради, повърхността на пралаеното тяло е гладка като полирано яйце и порите са напълно "гипсирани" - не могат да бъдат пори за проникване на спонтанност. Първите са постигнали вътрешно дишане и Любовта като Самообмен, а вторите се задоволяват с обливане, но не и с проникване. Тяхната роля е също свещена и противенето им срещу Отца не се наказва кармически: те не приласкават отците външно, за да се роди Отец в тях вътрешно.*

Твоята работа в този свят е по-друга: ти имаш чело, очи, нос, ухо, устни, брада и тяло, отговарящи на ранга "тоководител". Чрез Словото, паневритмията, приласкаването и молитвата създаваш предварителни коридори на Пралайа, в които съществата да потекат като мълнии при Взривовете на Живота. Тук-таме можеш да прокопаеш канал, да срутиш стена, да промиеш някое блато, когато това ще проправи път на Духа.

Повечето хора и ангели живеят в затворени пространства и охраняват стереотипите и владенията си с пълно бойно снаряжение - да не би да проникне отнякъде Съвършенството. Съществата с неоформени черепи, лица, ръце, тела, не могат още и не трябва да се обменят полифонно: те са си избрали сферата от реакции и предпочитания, която се измерва с радиуса на предаността им към живота. Там, все пак, те живеят - макар и с този със радиус - и затуй не се позволява преждевременното им изкарване от пашкула.

Поради особеното положение на Велико Търново в регистъра на световете, тоководитилството тук е най-сложно, но и най-перспективно. Ти имаш особен усет да прокараш предварителен път пред едно същество по такъв начин, че то да не разбере това - да си помисли, че само́ е тръгнало по пътя. Това се обяснява с едно високо посвещение – Посвещението на Смирението, от което адептите излизат като окъпани или напълно освободени от самомнение и тщеславие. Разпознавайки Христа на земята в Неговото последно Слово и "стадо", тоководителите правят всичко в Негово име анонимно и предоставят на първолаците да се приближат и проявят свободно.

По най-тънките въпроси на тоководителството ще ти говоря устно и вътре в сърцето ти, преди всеки спонтанен акт на токодейство. Няма рецепти. Един от най-фините проблеми на тоководителството е създаването на коридор или шнур от вакуум, а не пукнатина. Пукнатината означава строго програмиране на пътя и сковаване свободата на гостуващия. Шнурът дава относителен простор на мълния-

та да играе свободно в него и да се радва на варианти. Трети проблем е проблемът за подканата, зова. Съществуват превъзходни проводници, но в тях светово́дите и токово́дите не дават предварителен сигнал, че са готови за прием. Те са изправни, но скоро прашасват и клеясват поради психическа затуленост: приличат на мъртви. Природата дава жив пример за това, как животът се предизвиква от страстния или нежния зов за живот: тя владее двата божествени полюса на безсмъртието - приласкаването и обладаването. Адът се отличава с обладаване без приласкаване, чистилището - с приласкаване без обладаване; а раят - обладаване след приласкаване. Не приемайте тия свещени понятия само в груб еротичен смисъл! Обладаването и приласкаването са найцеломъдреното нещо в холивселената, което я прави неизменно жива и цялостна.

Само в този смисъл стават ясни свещените думи, които ти продиктувах преди време в сърцето: без порив няма пробив; без пробив няма покрив, а без покрив полет е невъзможен! Може ли да полети пиленцето, ако не е имало покрив - черупката на яйцето? Може ли да излезе оттам, ако не е имало порив да я пробие? Ето защо в теб се проявиха и четирите сили на Битието: поривът на духа, пробивът на сърцето, покривът на душата и полетът на ума, които пожелаха да се проявят по Божествен начин: грижа за съществата от Стадото. В следващото послание ще ти разкрия съвършената стратегия на новите тоководители - "акт-такт-контакт", - тъй като досега се действаше по обратен път: почваха с контакта и завършваха с акта. Тъй бе в Старата Вселена. В Новата Вселена първо действаш, после се съобразяваш, и накрая си обясняваш и обясняваш. Божественото почва с действие, духовното - с установяване на сродности и несродности, а човешкото - с приказки, размисли и обмени насляпо. Ако вие започнете с изпълнението на импулса, а ***после*** *с разпределението по сродности и разграничаването от несродности, ще си дойдат сами и познанието, и обсъждането, и нужните контакти - те са само следствие.*

Вие сега първо обяснявате на хората, опитвате се да ги убедите, но никой не се убеждава: акт няма. Има отделни приумици и настроения, разни "случки" от милост на Небето, да ви окуражава. ***Съзнателният път изисква приложение: съвършено подчиняване на вътрешния импулс да живееш както искаш, където искаш и с когото искаш.***

"Малкият реактор" е съществен монопол на Духа във вашите ръце, тъй като големият вече се задъхва. Той бе предвиден поне за 10 години, но се проведе "блестящ реванш" на черната ложа, която го обезсили много преди срока. Това е повсеместното проникване на ада в названията на всички фирми. Това нагло обявяване на чия страна са българските фирми, днес бе най-силният удар на Сатаната в самото сърце на България, разчитащ на безотказната граматическа тъпота и подражателство на бизнесмена: изписването на "АД" вместо "А.Д." Точките свързват направо с Божествения свят и правят сдружението наистина акционерно - независимо в каква посока. Без точките, тази дума по всички табелки и документи прави българина съдружник на дявола в най-прекия смисъл на думата! Това изплете плътна мрежа от черни нишки над цялата територия от локални адове, с които нашият реактор повече не може да се справя. Въпреки че всичко е в ръцете на Бога, Бог не може да се съпротивлява насилствено и да промени сам съдбата, надвиснала за "черна жътва" над народа Ми. Този път последствията са неизбежни.

СЛАГАМ ЗАПРЕЩЕНИЕ НАД ПОРИВИТЕ ВИ ДА СКРЪПВАТЕ ПОЛОЖЕНИЕТО С НОВИ МАГИЧЕСКИ ПРОЕКЦИИ. Няма смисъл. Ще ви дам друга задача, с която да се защитят невинните от пипалата на тази мрежа, тъй като тя е от жив октопод, хранен от подтика за акционерна печалба. Печалбата никого не е спасила: всяка печалба на светски блага натиква печелившия като кол вертикално в пъкъла, където го изяждат червеите. Сега вече десятъкът не важи. КАЗВАМ ТОВА ОТ ДНЕС - 25.05.131г.: всяка печалба над пенсията на най-бедния пенсионер се облага ОТ

*ДНЕС НАТАТЪК С 90 НА СТО ПОЖЕРТВАНЕ – ДЕВЕТ-ДЕСЯТЪК! Ако той бъде отдаван редовно, тайно и по принципите на Бялото Братство, мнозина ще бъдат спасени. Всички останали нямат никаква надежда за оцеляване. Пред който има пропаст, **той** си я е изрил. Колкото повече е рил, толкоз по-дълбоко ще падне! Има и планини от **добродетели**, които сте трупали пред себе си. Ако сте ги трупали тайно, не за себе си, сега ще се изкачите най-горе и нещастията няма да ви засегнат.*

Говоря ви сериозно: НАЗИДАНИЕТО Е В ПЪЛНА СИЛА! Войникът на Бога има собствен бункер, собствена землянка, собствен окоп или предпазен камък. Обстрелът ще бъде страшен! Всеки, който не си е подсигурил такава позиция и още шава с други по квадратните ви кутийки, ще бъде пометен! При това премествайте позициите, тайните си квартири, постоянно. Няма такова нещо "сигурност" в днешния свят. Вдигай си палатката или платнището на гърба като охлюва и се крий от врага постоянно. Мрежата на "АД"-овете - фирмите с тази думичка - има вече милиони възли. Тези възли попадат в домовете с родови чудовища. Казвал съм ви какво виси от тавана или стърчи от пода на всяко родово свърталище. Възлите на фирмите днес се падат точно в сърцето на тези хибриди-чудовища. Те ги карат да ви смучат много по-стръвно от преди, защото всеобщата жажда за подсигуряване и печалба е в синхрон с вампиризма на родовите и "комбинни октоподи" в помещенията с несменяеми микрогрупи: и едните, и другите, смучат все повече и повече! Ракът е наистина точна проекция на тези астрално-ментални химери и затова още нямат лек против него. Ежедневното гостуване при различни хора; оставането сам сред природата и периодичното идване на все нови и нови гости в дома ви, но с преспиване, е единственият изход от раковата чума. Спинът има друга противоотрова: обмяна само със същества от вашата еволюция. Инсултите се предотвратяват чрез пълно разкрепостяване на мисълта и съсредоточаване върху Словото Божие; а инфарктите - чрез тотална спонтан-

ност, но без насилие и изнуди. Нервните болести се ликвидират чрез категоричен бунт срещу черната и бялата лъжа. Много мога още да ви говоря за всяка болест поотделно и за нейното противоядие.

Нараних ви по едно и също време на едно и също място - средната фаланга на десния показалец, - за да поемете предварително един сериозен удар в причинния свят, който се крои срещу Новото Слово. Чрез тази раничка Ние вече му противодействахме и нападателите ще се окажат парирани. Трябваше да бъдете наблизко, когато проведох тази тактическа, предварителна контраофанзива, за да протекат правилно токовете. Засега д. няма друга равностойна сърратничка по пътя си, която да не иска да го среща по-често, отколкото трябва. Погледнах, премислих и видях, че всички останали или искат да са по-често в огнището, отколкото е безопасно, или не искат да влязат в него, когато е определено. Само ти се изтръгна напоследък тъй високо над ада на страха и егоизма, че Работата за миг стана възможна.

Не се разрешава разпространяване на снимката с пръстите и раничките ви, нито на снимката с "малкия реактор", тъй като врагът може да се възползва от тях. Петоъгълникът-отверстие е обратен, както виждате, което значи, че малкият реактор държи засега контрола върху черната мрежа над България. Това щеше да бъде тъмен магически предмет, ако нямаше дупчица над петоъгълника - Окото на Бога. Слонът отгоре означава Бог Ганéша, покровителстващ България, Индия и Кавказ. Под негов контрол, сега "малкият реактор", в присъствието на Бога и с ваше живо съдействие, ще удържи напора на стотиците хиляди "АД"-ове в България поне до края на септември; после - каквото сабя покаже. Който няма окоп - да му мисли! Другото ще ти го кажа отвътре.

КОН, КОНÓН, КОНОНÓН! - Прóстите живеят с прости, Моите - с Мои. КАНÓН!

Въпрос на НИЯ: - Днес получих импулс да поканя един приятел на сауна, за да станем трима, след уговорката ми с една приятелка. За съжаление, стана разминаване с приятел-

ката и тройката не се осъществи. Останахме двамата, но токът на импулса бе проведен. Така ли е ?

17,44ч.

- Щом и на юг най-после проникна моралът на ангелските народи, следете отсега нататък как ще се развият събитията в личния ви живот и в живота на Космоса!

Много късно се сетихме, че "НИЯ" се съдържа в думата "мълния"...

1.VI.131(1995)
Велико Търново

КЪМ СТРАТЕГИЯТА НА ТОКОВОДИТЕЛСТВОТО

ЖЛО / НИЯ

21,00ч.

Бе обещано, че ще се даде разширена информация за стратегията на новите тоководители: "акт-такт-контакт". Елма днес каза:

- Драмата на старите тоководители е свързването на контакта преди такта и акта. Така се действа и в електротехниката, понеже ако не е направен контакт няма да протече тока. Но повечето пропаднали тоководители правят контакти предварително, без да знаят, какво напрежение ще протече и дали ще издържат контактите. Всичките ви работи досега са такива - контактувате с хора, неща и духове, без да сте установили ритъма на общуване и естеството им.

Сега, какво се иска от новите тоководители? - Първо опитайте сами всяко нещо; първо дай, без да мислиш дали ще получиш. Това са общи закони на живота, път на безсмъртието. Актът е приоритет на Духа, а също и на човешкия дух. Той не се колебае. Разколебаеш ли се - не е действал Духът, духът ти. Сто процента увереност съществува само в духа; душата обаче се колебае и това е нейна свещена същност. Душата се колебае, понеже иска да свери

обективното битие с поривите на Духа; собствената правда и истина - с правдите и истините на другите същества.

Като казвам "Духът", не изключвам тъмните духове - първият импулс е неоспорим и за тях. Те не се колебаят, когато унижават, ревнуват, потъпкват, лъжат, убиват. Това е енергия на правия ток - няма колебателни движения. Тъмните души, по подобие на светлите, се колебаят, само че не светло, а тъмно: те се колебаят, когато правдата и истината на другия трябва да бъде съчетана с тяхната собствена. Това са ред основни, философски и психологически въпроси, с които, надявам се, вие отдавна сте наясно.

Проблемът на новите тоководители се състои в това, да бъдат безтрепетни, когато проявяват волята Божия - първият акт на Битието. Там няма съобразяване с волята на други същества, с личната човешка воля и с многобройните ви контакти и познания. В този смисъл, именно, Новият Адам и Новата Ева - "Адамéва" - провеждат светкавично желанието на Любовта със същата увереност, с която провеждат волята на Бога, тъй като това са синоними. Проведеш ли волята на Бога, т.е. желанието на Любовта безпрепятствено, ти извършваш най-великия акт на Битието, т.е. сътворяваш ново Битие. Тук ти не си зависим от никого, тъй като твориш - от нищо правиш нещо. В началото може да ти се струва, че няма на кого да даваш; че този, на когото искаш да дадеш и с когото искаш да твориш, няма и хабер от това. Не - той има "хабер", но още не го е осъзнал, тъй като при него актът е на последно място, а понякога и въобще отсъства.

Да не се откликнеш мигновено на творческия акт на Битието, когато брат ти те е избрал за съратник - това означава слепота, глухота, немота за волята Божия. Слепият, глухият, немият, се блъскат в живота - представят си, че Бог иска да са слепи, глухи и неми, докато не узнаят, че има и пълноценни хора. Слепите за волята Божия са хора без висок вкус. Те пренебрегват формите, в които во-

лята Божия, т.е. желанието на Любовта се проявява специално за тях. Глухите пък са на особено мнение по всички основни въпроси на спонтанната изява на волята Божия. Пред спонтанността те поставят собствените си вътрешни диалози и монолози, записани в мозъка им като на латерна. Немите са не по-малко нещастни, тъй като те виждат поканата на Бога, чуват речта Му, но не могат да отвърнат членоразделно - нямат простор на съвестта си, за да проявят Любовта като отклик. По-тежки са случаите с ***глухонемите*** *за волята Божия, а най-тежки - са* ***слепоглухонемите****, каквито са почти всички хора на земята. По тази причина вие измирате като мухи, тъй като лошият ви вкус отхвърля формите на Любовта и ви привързва към формите на безлюбието, представящи се лицемерно за форми на Любовта, тъй като не чувате шепота на Любовта, а си тълкувате обясненията в любов като глас на самата Любов, понеже тези обяснения са съчинени по модела на представите ви за Любовта; тъй като първият импулс да отговорите на Божествения импулс у другия онемява и вие не проявявате съвест - пѝшете се много "морални".*

Сега, какво е скалъпила черната школа в преддверието на ада - света? - Тя е предопределила контактите ви, преди още да сте се родили. В Индия така женят хората - по споразумение между родителите. Щеш не щеш - ще се ожениш за този, който е платил на баща ти. Вие ги имате за много изостанали, но не се отличавате по нищо от тях: тях ги женят родителите, а вас - духовете. Някой дух си е наумил да свърже кон с краставица, защото ще му е много приятно да влезе в коня и да изяде краставицата. Вие взимате това за "свещено чувство" и вземете, та се разпишете. Като изяде конят краставицата, после само му куркате в червата и плачете: "Защо се паднах на такъв?..." Ето докъде водят контактите с помощта на родителите, общественото мнение и съдействието на духовете!

Дори и да се случи добър контакт, тъй като това става понякога по теория на вероятностите,

*пак нещата ще се вмиришат, защото няма проветряване - липсва **тактът**. Няма такт в общуването, нито в присъствието и отсъствието. Това е науката за такта на физическия и духовния свят. Физически, същества трябва да редуват присъствие с отсъствие, за да се попадне в такт с вселенския ритъм и с груповия ритъм на всяка по-малка или по-голяма група. Духовно, такт значи да имаш обхода, тактичност, благородство: от време на време отстъпваш на другия, а после той отстъпва и на тебе. По пътя на "контакт-такт-акт", пробуждането на такта е почти невъзможно - там се проявява само тактика. Тактиката е наука на ада, защото има егоистична цел - да препъне другия, да преустанови неговия самостоятелен ход накъдето поиска душата му. Е, има и отбранителна тактика, която понякога е необходима, но тя пили нервите и скоро от вас няма да остане нищо. По-добре е да поставите "áктиката" над тактиката, т.е. истината над лъжата. Няма "бяла лъжа", тъй както няма изпражнения за ордьовър - ангелите така възприемат "бялата лъжа". Ето защо вашите "тактики" да търпите паши и бейове в името на децата, само прави децата по-податливи на болести и пропадане. Актът тогава прави неуместно ползването на такта, след като "съквартирантът" няма и помен от понятие за такт.*

Понякога "съквартирантът" е смукало, скрито в родено от вас дете. Колкото и да ви се струва невинно, то ви изпива по всички правила, вие се изкорубвате, прегърбвате, и почвате да преплитате крака. И в този случай разумният, т.е. истински любещият трябва да се опре срещу контакта и такта с всичките сили на духа си и да им се възпротиви чрез акта, т.е. волята Божия. Така той ще спаси себе си, самото си дете или ближен, както и много още хора от сродната си верига от неизбежна смърт от обратно протичане на токовете.

Сега, стана ли по-ясно? Първенството на новия тоководител иде от това, че първо слуша себе си, т.е. Божественото в себе си, после ближния, и

накрая - всички останали.

Случва се актът да е погребан от многовековни пластове на плахостта и примирението, на невярата. Какво ще сторим тогава? - Тогава тоководителят взема жицата, изкарва я изпод пластовете, зачиства я основно, изолирва я с най-качествена покривка срещу страхове и мнения - и я включва към някой напреднал дух, който свети с постъпките си - с делата на волята Божия. Неминуемо е токът да се предаде - и плахият да стане смел: ще почне и той да провежда безстрашно Желанието на Любовта. Остава последното, преди да сте го скачили към силния "актоносител": вие трябва да откачите тайно и внимателно проводниците, които го свързват с души от левия път - обратно скачените. Ако не сторите това, ако не го предупредите съзнателно да се разкачи, вие ще изпопребиете същества, които не са виновни - същества от стария път и старата вселена. В древните храмове на Мъдростта и окултни школи приемахме само такива, които са се отказали от света и близките си завинаги. Така, по изкуствен начин, Ние бързо прерязвахме всички жици, които можеха да проведат предателство в Светата Обител или - обратно - да изпепелят близките и околните на неофита.

Сега обаче този метод е остарял. Опитът учи, че пространственото отдалечаване не прекъсва връзките на астралните, менталните и по-висшите тела на обвързания. Преди отивахме при завързания, освобождавахме го от въжетата му и пред очите на близките му или тайно го отвеждахме от панаира на живота ***пространствено****. Той обаче довеждаше със себе си всички елементали и дяволи на кармичните си връзки, всичките си неошлайфани вкусове и желания. Един ден се видяхме в чудо. Тогава Учителят каза: "Ха сега, опитайте друго. Скачете веригата по обратен порядък и опитайте да живеете заедно без да се делите, но със спазване на Първия Закон: "Аз съм* ***също*** *дете на Бога!"* ***Това*** *е Първият Закон.* ***Това*** *означава да поставиш "акта" на първо място, т.е. самоуважението към Божественото в* ***себе*** *си. Нямаш*

никакво право да го жертваш заради прищевките на тоя или оня! Тактове-мактове - пратете ги по живо, по здраво. Можеш да си тактичен само в периодите на принудително присъствие, когато нямаш друг изход: по-добре мир, отколкото война. При това, по-умният винаги отстъпва поради наличието на монада в душата му, на искра Божия. Значи, престъпникът настъпва, а разумният отстъпва. Когато престъпникът е безумен, разумният включва не само такт, но и тактика. Когато чашата прелее, разумният се спасява с бягство, а не се хваща гуша за гуша с безумния. Може да се противиш на безумния, само ако си абсолютно сигурен, че си по-силен от него. Във всички други случаи - бягай, дим да те няма!

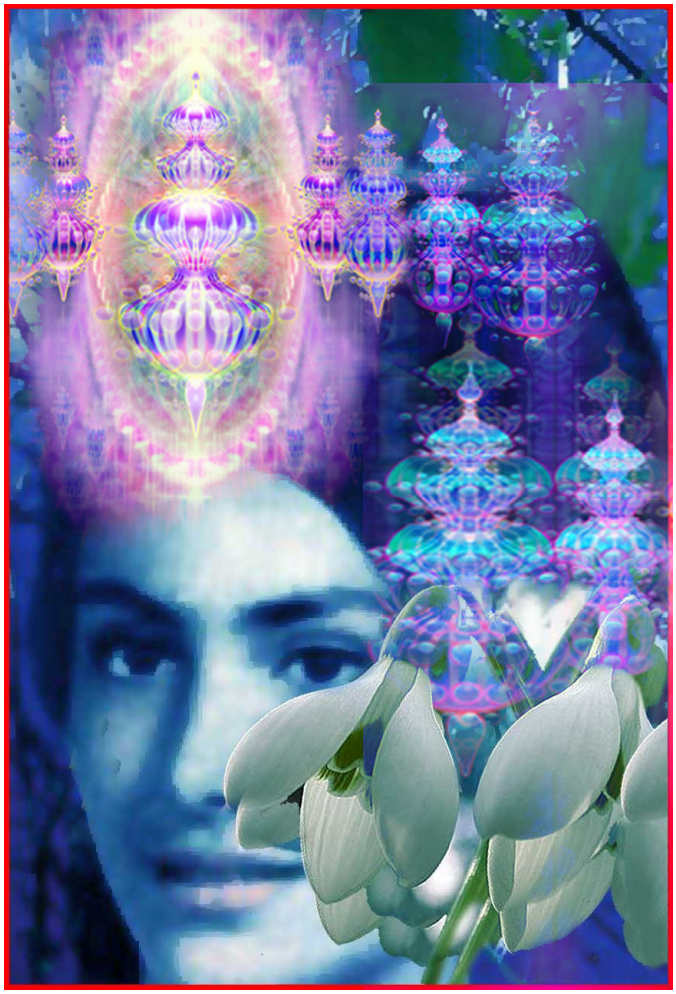

Сега, поговорихме малко за правилното скачване на елементите от веригата и правилната пос-

*ледователност на избора. Ако не избереш първо себе си, т.е. **своята** монада, ти никога няма да помогнеш на ближния; а ако не помогнеш на себе си и на ближния, избий си от главата мисълта, че ще помогнеш на човечеството. Това, за което ви говоря, е пътят на ученика: "акт-такт-контакт". Това са посвещенията - вътрешните фигури на пентаграма. Те вървят по пентаграмна логика. Ако погледнете стадиите, стъпките в развитието на обикновения човек, ще видите, че те вървят по часовниковата стрелка - почва с насилието и свършва със светийската гордост. Там всички разчитат първо на ножа, после на такта - да тактуваш според диктата на посилния; после почваш да разчиташ на факта, т.е. на контакта с околната среда, обективната обстановка; после намираш, че това не ти е достатъчно и решаваш да се изявиш, за да ти се възхищават хората; а после вземеш, че ритнеш всичко и почнеш да си правиш илюзии, че си много чист и светъл…*

Аз сега ви казвам: като разположиш позициите си, чак тогава установи правилата на вътрешния ред - поведението на всеки в групата, съгласно разположението на силите и вкусовете в собствената ти душа. Не приемай пъдари и свинари да пишат правилника на твоя територия, защото първите ще почнат да пъдят сродните ти души, а вторите ще напълнят дома ти със свини - или сами ще грухтят в него, ако нямат охота за гости…

*Питáйте се от тези тънкости на правилното тоководителство - и пи́тайте. Не пи́тайте само себе си, но пи́тайте и другите - и в тях живее Бог. **Това** значи да проявите такт в живота: като питате постоянно кой от какво има нужда и се стремите да служите на ближните според **техните** нужди. Ако вършите това във времето, което ви е определила природата, а не извън него, то вие няма да се съсипете, а ще ставате все по-прекрасни, обаятелни и жизнерадостни. Но това означава да си имате собствена щаб-квартира - място, където вие сте си генерал. Който не ви позволява и иска да ви*

*държи пленник, **питайте** какъв е - всеки генерал или най-прост войник ще ви каже. Врагът няма нужда от друго, освен от пленници, роби, които да са му под ръка. Вие пък се опне́те пред него, само веднъж поговорете и в никакъв случай два пъти; и като поговорите - сторете го! Ако говорите с глух - съберете си багажа, когато го няма в къщи и се настанете в щаб-квартирата си. Може да е под земята, но там сте на **своя** територия. Оттам вече можете да ходите по близки и познати или да пращате по някой да ги снабдява с храна и муниции. Пробвайте - ще видите, че е правилно. Ако някой не ви понася такава и ви тръшне вратата и не ви пуска - толкова по-добре: самоопределил се е като враг.*

*Ами ако той съсипе по-слабите, които са останали при него? - Попитайте военните. Те ще ви кажат, че при двама пленника няма никаква надежда: ако единият избяга, той може да се посъветва с приятели, да съберат сили и да освободят и другия пленник. Тук човешките закони са в услуга на дявола: те оставят беззащитните в ръцете на по-лошия без да им мигне окото, защото дяволът има сметка от това. Но в много случаи "по-лошият" не е чак толкова лош и може да придаде доста положителни качества на подрастващите. Тогава вашето дозирано присъствие и отсъствие, ако сте достатъчно мъдри да не обявите война, а да мислите и за душата на "противника", ще свърши най-добра работа. Бесните побесняват, само ако ние се озлобим и почнем война с тях. Има хиляди и милиони стратегии и тактики, по които противникът може да бъде обезвреден, а даже и спечелен. Последното се отнася с особена сила, ако става дума за противник с искра Божия. Ако **вие** не му намерите цаката, **Бог** ще му я намери: в момента, в който вие се откажете да го превъзпитавате, ще го превъзпита сам Бог.*

Мили Мои, свидни деца и приятели! Свива Ми се сърцето, когато ви гледам така разголени. Вие се разголвате пред чужденци, а пред свои се обличате с триста чифта опасения и защити. После се чудите по какъв начин да разплитате оплетените конци на

съдбите си. Приемете един съвет от Мене: голи пред Господа и своите си; облечени по всички правила пред чужди. Пред врага трябва да сте в пълно бойно снаряжение, с газови маски и в окопи! А вие често му се киприте, съблазнявате го по бански, играете му кючек - и се питате после защо сте се озовали в клетка. Пък ако ви харесва позлатена клетка - с юго-източно изложение и пет стаи, с бар и механа, - то си е ваш вкус, кръчмарски…

АБ, АБИН, АБРОЙМ. - Останете при себе си, за да не оставате при други!

- По въпроса за "деветдесятъка": отнася ли се безусловно за всички случаи - или само в някои?

- Ако сте на педали, не се отнася; на ако сте фирма с думичката "АД" - отнася се, и още как!

- Тия дни извърших спонтанен акт във връзка с "малкия генератор", който може и да е действо. Не е ли това нарушение на изискването в последното лично осияние да не предприемаме повече магически акции?

- Правилно питаш, но не се безпокой. Сега не си сгрешила, понеже не ти го проведе, а Ние. Аз имах предвид да се пазите от самодейност в това отношение - и дори от високопрофесионална бяла магия, но не и от спонтанно действо, произтичащо от глъбините на Присъствието на Бога във вас. Това, което сторихме чрез твоята ръка, ще продължи срока за защита на Отечеството.

2.VI.131(1995)
Велико Търново

ДА СЕ ОСТАВИШ НА ПРИЛИВА

ЖЛО / Н.А.М.
тълкуване на небомиг (хороскоп) с включвания на Елма

(от спомена и записките не става ясно как точно е станало това – не прилича на 100-процентова холизация, на места има и астрологически и други пояснения от човешко ниво, но голяма част, изглежда, е пряко диктувана. Трудно е да се разграничи кой кога говори, затова го оставяме на интуицията на четящите)

10,50ч.

Озарена от самия Им, ти са сама. Самият е най-силен, понеже прави каквото иска, приема когато иска, дава когато иска. Следователно, твоят живот, живота, който раздаваш, се изчерпва с пълнотата на слънчевото ти естество. Не че няма нужда от обмяна, но при теб силата на самотата, макар и сред други, излъчва повече, отколкото всичко останало. Самият Бог обитава неговото царство, а свързаният с някой извън Бога има ограничен периметър - царството на този "някой". Ето защо ти можеш да бъдеш щастлива, здрава и прекрасна във всеки миг на вечността, в който решиш да си сама, да се обменяш или да не се обменяш, да помагаш или да си отдъхваш. При теб всичко зависи от твоето собствено решение, поради което няма никакви пречки за пълноводие на радостта и познанието, освен когато не ти трябва пълноводие.

Обитаваш съвсем дълбок свят, в който всичко зависи от самата теб. Няма врата, която да не се отвори, когато ти поискаш. Но ако някои стоят затворени, това е само понеже в даден момент мисълта ти не е насочена натам. Има една небесна

тайна за слънцата в края на първи дом: те могат и имат право да събират жътвата на всички животи, да се наслаждават на всички блага; да прекъсват всички връзки, но не и да начеват нови. Много странно, нали? - Начеваш нещо, а то се оказва продължение от миналото. Ако се действа с тази мисъл, можеш да имаш всичко, абсолютно всичко. Но, ако мислиш, че тепърва почваш, за този живот това не ти е определено. В първи дом първи сте по всичко - по разум, хубост, любов, мъдрост и пр., - но великата тайна на ранните слънца е в "готовността на очакването". Очакване без готовност е безплодно. Готовността да приемеш благата на живота, когато са ти определени, когато си си ги избрал през дългия път на Ученичеството, е не само молба на Небето, но и закон. Няма причини да се затвори съкровищницата на сърцето, ако отгоре се изсипва благодат. В твоя живот обаче тя се затваря много често, почти инстинктивно, поради големите страдания, които преживя в миналото. Тя трепти от възторг, свенливост и чистота, понеже има свещен усет за съвършенството, но и страх Божий - да не накърниш "светая светих" на Присъствието, да не окаляш храма на Жениха. От друга страна обаче понякога се получава очакване без готовност: затворено, тайнствено поле във виолетовия спектър, което се самоизтезава вътрешно, но не иска да се отвори външно. Аспектите на слънцето показват кое "закрехва" лалето и кое може да го открехне. Постигането на себе си, разбирането на тия тайни, е от съществено значение за разцъфтяването на сърцето, което предстои в този живот на плодните, но невързали още сърца.

Да "завържеш", означава необвързаност от миналото. Обвързаният не завързва, понеже сланата и градушките на неспокойствието и несигурността остават плододаването за в бъдеще.

Твоят живот почти няма свободни валенции, тъй като всичко е под знака на предопределението. Ти схващаш това и не искаш да сгрешиш, тъй като искаш да останеш вярна на задачата си. По линия на

желанието и съдбата, при теб нещата са строго фиксирани и струята е насочена много тясно - бие с невероятна сила точно там, където трябва и както трябва. В този смисъл, верността на собственото желание е определяща за теб и не трябва да се разсейваш навън от тази даденост - нищо няма да се получи, ако обслужваш неизбликнали от самата ти същност желания. Но, когато пожелаеш, те са мощни и плодотворни - можеш да сътворяваш същества, преживявания и форми!

Имаш благодат в живота, спусната от съдбата и определена от миналото ти: давала си - получаваш. Ала и тя е строго фиксирана в рамките на това, което ти считаш за позволено и което кармата ти поднася. Но и това постигаш с труд, вътрешно страдание и някаква необяснима неудовлетвореност - тригон, но Сатурнов: строго определен път към съкровищницата, свръхбогат потенциал, но все едни и същи коридори. Струва ти се, че си царкиня-затворница: стражи те пазят да не би да излезеш на поляната и да се натъркаляш на нея донасита като дете.

При самия Сатурн на зенита, чувството за дълг и определеност е толкова могъщо, че нови теми, теми с вариации и полифонично поведение ти се струват трудно допустими. Ето защо ще ти говоря за положителните аспекти - отдушници на Слънцето и на Сатурн при теб, - от които може да се очаква открехване на лалето и отварянето му към Слънцето - тоест, за пълноценния живот. Свобода на волята в тоя строг живот, който си си построила, си разрешаваш най-вече по линия на призванието - творческа свобода на духа да строи нови форми (Слънце тригон Сатурн), но разчупване оковите на "царкинята" може да се провокира чрез Меркурий - начина на мислене. Ако мисленето, определенията, оценките се оцветят с баграта на биквинтила на Меркурий към Сатурн, то те ще намерят Божествено оправдание, тоест позволение, в рамките на определеното, да се оперира с допустима доза неопределеност. Тоест разблокиране на човеш-

кото чувство за дълг, за да стане то Божествено, при теб ще се получи чрез осъзнаване истинския смисъл на Словото, Мъдростта и законите. Бог не е забранил Любовта, но е забранил безлюбието.

Слънцето, тест животът ти - и живота, който раздаваш, - също са оковани със златни вериги от бисептила към Марс (и от Сатурн); но по линия на Нептун и северния лунен възел ти имаш два големи зелени светофара, на които ангелите на обещанието са кацнали отдавна и чакат да преминеш. Единият е Ангелът на Космичната Любов или любовта като самоотдаване, а другият - Ангелът на Разчупването, хванал за ръка душата ти. Бинонетът (на ваш език) на Слънцето ти към Нептун означава сърдечното ти милосърдие и способност за даване чрез саможертва, а не по линия на собствените ти желания. Бог ти е оставил това мостче, за да можеш да се завърнеш при Него, когато поискаш. Сама́ помисли и почувствай с каква охота нашият Баща приема всички, които са се самоотрекли в Негово име, тоест в името на щастието, което могат да ***отдадат****, а не да получат.*

Вторият ангел - Ангелът на Разчупването, - е този, който стои с тежък, стокилограмов чук над спиралата ни и бди да не я превърнем в зацикляне по линия на най-малкото съпротивление. Домът на кротката и мирна еволюция в твоя живот, осияна от стремежа да се служи по братски и от светлата мисъл, е една прекрасна градина, която си унаследила от миналото. Там поливаш цветята си, подравняваш алейките - и всичко е със светла мисъл и по братски, - но това са няколко затворени осморки с бял пясък, по който, от много обиколки на едно място, може да се получи замайване, загубване на фокуса на живота… Принципът на сигурността, надеждата, отстраняването на всички рискове и опасности - да не би да сгрешим, - е напълно Божествен принцип; но когато е в присъствие на южния лунен възел, той ни държи към преражданията, в които сме живели, за да се опазим: да опазим това, което ни е поверено. Пазим дом, пазим близки, пазим мисли и чувства, да не

би да станат немирни… И това е хубаво, но когато е с мярка. Щом сигурността натежи на везната повече от своята противоположност - Вселената, - то непременно трябва да се разруши - инак ще ни разруши. Това и прави Ангелът на Разчупването, който бди от осми дом да не би да станем прекалено "праведни" и подсигуряващи се. При този мистичен аспект между Слънцето и този Ангел при тебе, макар и по пътя на противоречието и странния трепет, че може да се сгреши, твоята душа е в състояние да развърже най-заплетения възел. Значи, сърцето само не може, но душата - може. При тесния процеп на избора, който е животът на сърцето, универсалният живот се насъбира и не може да премине, а скоро и "цедилката" се задръства. Не, че не трябва да има избор - и то на най-прекрасното, - но той не трябва да пречи на извора, който дава. И ти си феноменално вярна на душата си - тя е постоянен, буйно бликащ извор на благá за другите и най-вече за обичните сърца (Луна тригон Венера). Сега обаче в духа на извора (осми дом), а не само на дълга, порядъчността и избора, Небето ти дава тема на твоята курсова работа в тоя живот: "Четиридесет и деветте измерения на грижата, като благодеяние на душата".

Точката на късмета също се намира в дома на извора. Тоест късметът в живота ти се отприщва всеки път - и то много силно, без съобразяване с миналото - с "градинката и затворените осморни пътечки"…

Забележи: душата ти е в благодатна обмяна и пълно разбирателство с Нептун, поради което тя ще се разбере с него окончателно и ще обогати регистъра на милостта и грижата, в измеренията на космическата Любов. Тя (Луната) е в тригон и с Венера, а това показва, че твоят фин вкус и способността за избор на най-високото, най-прекрасното, също ще бъде нахранен преизобилно - няма да остане да крее като "саможертвена овца". Само така - при пълното единение на душата, сърцето и любовта като милосърдие и балсам за другите, - ще изчезне завинаги отвесната бръчка между веждите ти, ко-

ято все счита, че нещо трябва да се контролира, че нещо трябва да се опази или да не се допусне. Отпускайки извора на душата си с всичка сила, по индукция ще пробудиш и престола на желанието - на личното, активно желание, понякога пренебрегващо границите на дълга и сътворяващо живот там, където стражите са недогледали…

Всички тия основни положения в рождената ти карта, за които сега ти говоря, се раздвижват последователно във времето и пространството, в зависимост от планетите, които преминават през тях. Тогава ние държим своите поправителни изпити, ако предишния път сме пропаднали.

Единственият проблем на душата ти е опозицията на Луната с Плутон. Плутон, в съвпад с Южния възел, носи известен спомен за твърда власт над хора и събития, която си упражнявала в миналото. Изблиците на това властно чувство са своеобразен талант за перфектно подреждане на живота и разполагане на силите. Ти го имаш това от миналото като голям дар и чрез него си спасявала живота на стотици хора. Тази власт обаче се е разпространила не само над хора, животни и обстоятелства, но и над собствената ти душа и желания - ти властнически си се разпореждала с тях, "в името на реда и доброто", поради което един ден си ги изпуснала и те са "подивели" в полето. Сега душата ти идва да опонира на този "ред" и тази "власт за добро", заедно с Ангела на Разчупването върху капрата. Той шиба конете с всичка сила, а душата ти, опиянена от чувство за свобода и безотговорност, се държи здраво за него, за да не падне.

В този див тръс на конете пред твоята двуколка, в този живот има шанс да се разтърсят всичките ти душевни вътрешности, чарковете ти да ги наместят както Бог ги е съчетал; и не само в душата, но и в личното ти поведение да избухнат за една нощ цветовете на риска, авантюрата, приключението. Бог Отец е най-големият "авантюрист" в Трите Вселени и Той иска това и от духа ни, в необходимите дози и пропорции, за да не блатясаме в

блатото на еволюцията. Така че твоята нежна душа, сама разтворена в знака на космическата нега и жажда за сливане (Риби), в този живот има шанс да извърши своята синволюция (Божествена еволюция) - наедно с грижите за сресаната градинка, в която всичко е под конец, понякога да се научи да прескача и оградата със съдрани гащи…

За този велик прелом в живота ти, в съчетание с набожната благочинност пред съдбата, най-много помага пълното единение на ума ти с Учителя (Космичната Мъдрост - Меркурий в съвпад с Уран). Тази абсолютна отвореност на умственото ти тяло, на Божествения човек в тебе, за зачитане на Космичната Мъдрост сред море от сияние, красота и възхита (Везни), те прави извънредно подходящ орган на Духа на земята, способен за бързи и изумителни просветления. Научавайки Новото, превъзходният ти интелект е способен мигновено да се разширява в пространството, да възприема Истината в новите ѝ измерения. В теб няма никакво противоречие между рационално и универсално. Ти си невинно дете на Космоса! Той те е отгледал и е трептял над тебе, за да можеш днес тъй всеотдайно да приемеш Мъдростта му с всичките си фибри, да го разпознаваш във всичките му пратеници и да вървиш в стъпките на Учителя без колебание. Аз познавам още само една сестра като теб от Школата, която си записваше всичко, което ѝ казвах, и се стараеше да изпълни всичко. Твоето смирение пред нозете на Учителя е добре познато в Небето и способността ти да възклицаваш и се умиляваш пред Него - изпитана. Умът ти няма нужда да бъде убеждаван. Той приема Истината като очевидност и няма потребност да я тълкува. С такива ученици Ние сме готови на всичко! Без Учителя ***малко*** *е възможно; с Учителя* ***всичко*** *е възможно!*

Едва в светлината на тази пълна готовност да бъдеш ученик става ясна и ролята на сърцето ти, отишло на гости в 12 дом, където е Необятната Любов. Там то е като в малка лодчица, подмятана от вълните на океана. Често му се завива силно

свят от усещането на факта, че всичко е Любов; но засега се крие като раче или охлювче в своята черупчица - тъй като има и такива животинчета по морското дъно…

Черупката на сърцата е една психологическа необходимост, за да може бисерът на очакването да се превърне един ден в най-прекрасния подарък за Избраника. Не корете такива невинни сърца, които се залепят на друзи на друзи по някоя скалà на високите принципи посред морето, за да не бъдат разбити о камъните.

Знаете обаче какво става с мидите, изхвърлени на брега - и с всички нежни медузи и рачета-осмокрачета. Който не е успял навреме да се закрепи някъде на сигурно в тъмното и дълбокото и да спазва разумна дистанция от брега, може да бъде пометен! Свещен е страхът на такива сърца, защото те опазват Бисера. Но и те не знаят, че изхвърлените на брега от вълните се освобождават от своите тленни останки, за да се слеят отново и завинаги с един истински океан - океана на Любовта! Страшничко е на сърцето ти в 12 дом, но затова пък понякога усеща опиянението, тръпката на Великото Докосване. Когато Тя ни докосне, ние не трябва да се защитаваме, а да се оставяме покорни на вълните, защото това е единственият ни шанс да оживеем. В последния градус на Рака - най-последната минута - твоето сърце има шанс да отхвърли и последната си черупка и да заплува свободно в Нептуновата стихия като прекрасна медуза, оставила се на прибоя да прави с нея каквото си поиска…

13,10

4.VI.131(1995)
Бургас - Изгрев

СЛАБИТЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ И НЕОПРЕДКЛАСИКАТА

(ЖЛО / ЗНП)

11,15ч.

В началото не бе споменато, че когато се оформяше

азбуката за контакта от предния ден, за пръв път тя сякаш сама се написа в ромбоидна, а не в кръгова форма. Това ни направи впечатление и в текста се вижда, че е имало смисъл. След завършването на контакта Òмна обясни, че всъщност се е била заловила с музика, където е имала необикновено бързи успехи за учудване на преподавателя, но жаждата за творчество, синтез и интегралност я е насочила към сегашната ѝ сфера, без разбира се да изоставя идеята за музиката. На нея ѝ се виждала ограничаваща перспективата само за интерпретаторство. П. предположи, че Източникът не е имал предвид много продължително ограничаване в тази област, а че това е нужно за постигане на качества, които ще спомогнат за по-съвършеното изпълнение на основния импулс за духовните цели, които ѝ е поставил Източникът. Фатално ли е неизпълнението на прякото Му указание - или нещата могат да се транспонират в други гами, в които доминират творчеството и синтеза, присъщи на Омна; и верен ли е пътят, който тя усеща, за извеждане на културен синтез от принципите и структурите на Предкласиката - това ли е Неопредкласика?

Предницата на импулса е водеща! Никакви инструкции, даже от Самия Бог, не са по-важни от спонтанността и свободата. По инструкции се ходи

бързо - безопасно и най-качествено. Нарушаващите инструкциите могат да паднат до дъното на ада, но могат да се изкачат по-високо и от духовния Еверест, ако пак Божественото ги е подтикнало натам. Помнете, че всякаква точна програма и сресани инструкции преминават през ума на Пралайа - Мировата Душа - и те са верни до момента, в който не се намеси Тот. А Тот говори направо на сърцето. Щом Творческото Начало в сърцето ви е познало себе си и се надява на себе си с по-голям кураж, отколкото Майката Божия, то то поема всички рискове, но и дава възможност за победа.

Сега казвам: ако си отделиш по един час на ден за музика, за инструмент, а това не е никак трудно, Програмата ще се изпълни в определена степен и отново ще се включи в защита на твоите най-върховни цели. Ти имаш да поработиш още над ушите си и затова беше добре в това прераждане да ги поставиш под могъщата закрила на Уран. Затова ти казах преди, че цялостно посвещаване предимно на музиката би могло да те направи съвършена още в този живот. А този живот е твърде важен, защото е кардинален, последен за много хора на земята. Много скоро вие ще живеете в нови форми, но това, което сте направили в тези си тела, не може да се сравни с нищо, понеже е при най-трудни условия.

Неопредкласиката има друго име, мистично, и то не само едно. Някой път ще ти го кажа, въпреки че в посланието до теб то звучи много силно. Сегашният упадък на модернизма, особено в популярното изкуство, се дължи наистина на взривяването на подтиснатите души от каноните на миналото. Това бе неизбежно, но взривът си е взрив и той убива, не само освобождава. В пространството, с център Земята, гъмжи от ужасни звуци, мисли, чувства и образи, раждани в извратеното съзнание на човечеството. Пъкълът се стреми с всичка сила да наложи силния звук, т.е. шумът; ***своя*** *ритъм, а не ритмите на сърцето,* ***своята*** *дисхармония и престъпност. Правилно сте разбрали, че това, което звучи сега в ефира и което се вижда, е храна за под-*

*държане на интервентите, наречени от някои фантасти "андроиди". Във всяко заведение за обществено хранене и пиене, по дискотеките, в домовете и пр., андроидите монтират своите уредби, за да парализират духа на сърцата с искра Божия и да поддържат собствената си енергетика. **Има** зареждане със звук, с цвят, образ, движение и пр., но когато са божествени, те зареждат предимно хората с монада, а на второ място - природата. Шумът, силният звук, дори и отчасти хармоничен, набиващият се ритъм, произведен от барабани с животинска кожа или дори синтетика, се чува и в пъкъла. И по тия груби вибрации изпълзяват демони, отвратителни същества, които се вселяват в изкуствените човеци и дори в нормалните, при разфокусирано етерно тяло. Алкохолът разфокусира панвселенското тяло на човека и го измества от центъра му, а наркотиците разрушават обвивките на астралното. Астралното тяло на въздържателя има нещо като стъклена обвивка, непробиваема за адските стрели и духове. Опиатите обаче направо я изпаряват и водата на "родилката" изтича преждевременно.*

Всеки човек е бременен - в него има Божествен Плод, който расте, ако се е заченал от Духа. Целта на ада е да разруши плацентата на астрала ви, за да изпие вашата околоплодна вода и да изяде плода, а после - и самите вас. Адската култура използва този момент, когато вие сте напълно беззащитни, и вкарва отвратителното, безобразното и грозното без никакви проблеми, още докато изтича водата ви. Значи, етерът се уврежда и престава да бъде предпазна стена при месоядство и при пиене на алкохол; астралът - при приемане на наркотици, при ревност, насилие, дисхармония, силен шум и звук и техните изображения и възпроизвеждания, докато умственото тяло абсорбира тази развала и само̀ започне да се разлага. Значи, адската "култура" го разяжда "отдолу"; а "отгоре" - откъм тъмния слой на планетата ви - го разяждат с отрицателни мисли, песимизъм, лъжа, скептицизъм и пр. Отрицателните думи обаче бият много по-нависоко, а именно в са-

мото будическо тяло; и при прекалена склонност към одумване, критикарство, клюкарство и т.н., се поставя въпрос за оцеляване на монадата ви. Причинното тяло - или тялото на разума ви - се руши като рохка халва от проповедничество, наставляване, поучаване и прекъсвания, корекции, които "праведниците" са склонни да правят постоянно на другите. Това тяло направо експлодира при религиозен или идеен фанатизъм, когато считаш само себе си или своята система за вярна. Атмическото тяло - тялото на Духа - също се руши, колкото и странно да ви звучи това. Мързелът, лениостта, бездейността, вегетирането и преди всичко страхът от риск и промяна на статуса направо гипсират това тяло или по скоро неговия зародиш, тъй като в повечето хора то не е почнало да расте. Другата проказа на атмическото тяло е себичността, аутизмът и грубостта, пълната индиферентност за съдбата на ближния. Способността за приласкаване пробужда многоцветните дъги от женския полюс на Духа. Невъзможността за отклик или активно досещане и действие-приласкаване прави обикновено гласа груб, погледа стъклен и кожата грапава. Понякога и много фина кожа крие студено сърце и коравосърдечен дух, но това се обяснява по друг начин.

Сега - на темата. Виртуозността е качество на универсума, специализацията - на духовния свят, а синтезът - на Божествения. Значи, който още няма съвършено физическо тяло или поне съвършена ръка, не може да бъде майстор, виртуоз. Неразвитият дух, ако още не се е оформил напълно, трудно става специалист в една област, защото му липсва индивидуалното. Липсва му и личното, което се грижи за общоприетите специалности - там, където ще се сравниш с най-добрите, за да провериш дали не си фантазираш. Онова тяло обаче, което наричаме "холическо" или божествено, се занимава почти изключително със синтез, интеграция. Ето защо проекцията на единицата в зодиака, в слънцето, в нумерологичната ви карта, черепа, лицето, ръката и пр., говори, също както и Нептун, за способността ви да

правите синтез.

Предкласиката е свързана със слабите токове, слабите взаимодействия в Битието. Засега няма да засягам с кои сили са свързани класицизмът, романтизмът и модернизмът, но вие сами можете да се досетите. Слабото е най-силно в божествения свят, а силното там е слабо. Силното е най-силно в духовния свят, а слабото е слабо. Затова там оцеляват само съвършените, а в Божествения - милостивите. Само че има 3 вида милост, за да си напълно Божествен: 1. Милост към себе си; 2. Милост към ближния; 3. Милост към неближния, а също и към врага. Вие се мислите за много християни, когато сте силни по втория и третия пункт, но милостта към себе си е първият закон. Тя няма нищо общо с егоизма, защото егоистът не е милостив към себе си. Защо е така, оставям да помислите сами - задачка за домашно...

От всинца ви от сега нататък ще искам теми, както беше и продължава да бъде в Младежкия Клас. Това важи за всички, които четат осиянията. Искам всички да напишете по една тема, не повече от 3 до 5 страници: "Защо егоистът не е милостив към себе си?" Задачата е трудна, тъй като обикновено се мисли, че егоистът е най-милостив към себе си.

Омна, ти си на прав път и много точно схващаш пътя към покълване на Неопредкласиката. Мога да подскажа също още нещичко. Първо проучете основно естеството на слабите токове, тяхната роля и значение за човешката цивилизация и за вселената, а също и събирайте литература, разговаряйте със специалисти-физици и астрофизици за новия дял на космологията "слаби взаимодействия". Можеш сама да защитиш дисертация пред Небето на тази тема, ако поискаш: какво представляват слабите взаимодействия, каква е отликата им от ядрените, електромагнитните и гравитационните; как се проявяват в Космоса, в природата и в човека и какви могат да бъдат техните паралели в Новата Култура и в Изкуството на Шестата Раса, която е определено да бъде Неопредкласична. За теб, Омна,

като самата Неопредкласика, не представлява никакъв проблем да събереш данни за такава дисертация и да я защитиш пред Космоса на някой планински връх, с аудитория от най-елитни приятели и непознати и с демонстрации към текста каквито намериш за добре, илюстриращи откритията ти, включително и с танц - ако поискаш. Ако не искаш, възложи тази работа на друг, но ти трябва да си му научен ръководител. Тази работа ще влезе в аналите на Всемирното Човечество и протичането ѝ на нейната защита, както и демонстрациите, ще останат завинаги в акаша - като първата сериозна научна работа на тази планета. Тя ще бъде основополагаща за милиони творци в бъдещата културна история на човечеството и ще спаси милиарди души! Не преувеличавам. Аз също бих дал едно мото, а то ви е известно - мото за мекотата: ("Единственото Богатство, което човек ще отнесе със себе си в невидимия свят, е мекотата на човешкия дух, мекотата на човешката душа, мекотата на човешкия ум и мекотата на човешкото сърце" - Учителят).

Веднага след това осияние за Омна, се получи импулс да се отвори телевизора на разни програми, във връзка с горното осияние.

1. Спортистка в розов екип вдига ръка за поздрав и за победа (състезателка от "Американски гладиатори");

2. Момиченце от анимационно филмче, което си вдига ръката;

3. Реплика на немски: "Горе ръцете!"

4. Реплика: "Джой напоследък се държи странно. Чете всички Шекспирови пиеси";

5. Реплика: "Хей, прилича на площаден танц";

6. Самолет, фигурно летене, лети нагоре във винт;

7. Човек с шапка, с червен пентаграм;

8. Цъфнало розово дръвче, на фона на високопланински пейзаж.

9. Говор на турски, думите "медальон" и "шампион".

Въпрос на Омна: Каква е волята на Учителя за мен и каква е връзката ѝ с професионалния ми път? Каква е празнината, която усещам във връзка с това? Моля за направление.

*- Òмна се движи по **Ромба** на Отца. А това значи пълна свобода да прави всичко, каквото поиска, ако твори. Спреш ли да твориш в някоя област на живота и в самия живот, ти си подвластна на ограниченията, като всяко друго същество. Доверието на Отца в теб е пълно - рядко са такива тотвселенски Негови деца, на които Той се опира без опасения. Всичките ти грешки и падения, всички отклонения са съпричастие в работата Му - няма как да се опознават слабите същества, ако ние не се вживяваме в техните роли. Именно вживяването е силата, а не научената пиеска предварително. Просто, доверието на Бога в теб е равнозначно на Любовта Му: изпитвайки доверие, Той преживява същото, което се преживява в Любовта.*

По конкретно: силите ти понякога отпадат, понеже слизаш в по-гъста среда и трябва повече да преработваш. По тази причина се налага понякога да се възвръщаш към изворите на силата. А ти знаеш кои са по-добре от другите. Самоинициативата ти е основният талант от Бога, прати́ всичко останало на заден план. По този път обаче има повече препятствия, които ще бъдат играчка за теб. Ти си "пролетна" - повече дори отколкото самата подозираш - и поради това топенето на ледове и снегове при теб протича бурно: нищо не може да спре пороищата, разцъфтяването на първите цветя и дървета!

*Преди се опитахме да те насочим към музиката. Ако бе послушала, нямаше да имаш никакви пречки; Сам Господ щеше да преобърне света, за да ти подсигури всички условия - както, когато и където поискаш, без изключение. Щеше да изпълниш мисията си на тази земя съвършено, по най-оптималната програма. Но тогава щеше да изпитваш друга празнота - липсата на самоинициатива. Твоята Христова същност не е като тази на други Посветени, които се посвещават на призванието си, тъй като им е казано лично от Бога **отвън**. С това вие, Неукротимите Ромбове, правите невъзможно вървенето на еволюцията безпрепятствено, тъй*

като кола с квадратни колела или ще се влачи, или се тресе невъобразимо… Тези, които имат пълно послушание, изминават гигантски разстояния, понеже са с "автомобилни гуми" на душата си и вървят по Божествената Магистрала. Ти не си от тях. Ние не те виним, че не искаш да постъпиш според оптималната Програма, но и Ние нямахме друг вариант освен този да ти я спуснем ***точно****. На тези, които са в контакт с Христа външно или вътрешно, при определено Посвещение им се разкрива подробно кой е пътят на най-малкото съпротивление, по който могат да изпълнят Волята Божия в даден живот. Той може да изглежда напълно абсурден, но още първите секунди усилия да се приложи казаното дават необикновени резултати, тъй като пътят е показан лично от Бога, а душата е повярвала 100%. Такива примери могат да се посочат много. Може за три години Бог да се прояви в някого като математик, художник или виртуоз-пианист.*

Ако обаче човек решава да отложи плана на Бога и да постъпи според собствения си план, Бог ще благослови и това, и ако бъде попитан, ще каже: "Може!". При Бога всичко може. При дявола нищо не може, освен това, което ***той*** *диктува. Значи, Бог ти е казал: "Върви в Хималаите!", но ти решаваш, че ще отидеш на Алпите. Тогава снема екипировката, която ти е приготвил, и пак ти дава, но по-проста, тъй като сега вече на дневен ред идва свободата духът сам да си търси спонсори, одобрители и възхитени. Това също е прекрасен път, но е по-унизително за твореца, тъй като в този свят талантите пробиват трудно.*

Каквато и област да си избрала, Аз съм я одобрил предварително и непременно ще имаш успех. По всички пътечки може да се стигне до съвършенството, но по едни ще е по-трудно, тъй като постовете Божии са поставени специално за теб в друга планина, по други пътеки. Те имат всичко за теб без никакво изключение, и то в такова изобилие, на такава висота, че просто в началото няма да можеш да повярваш, че такава благодат е възможна. Наис-

тина, с чужденци-партньори на въжето задачата е много по-трудна и изненадите са неизбежни по време на катерене, но това пък изостря вниманието, попълва опита, изтънява вкуса и увеличава силата. Твоите ромбоидни колела са до немай къде подходящи за стръмен терен - с тях по асфалта няма да направиш и 500 м. Па асфалта те направо ще те запалят, докато благоверните и кротки кравици Божии си "перкат" напред без проблеми в своите религиозни лимузини… Качѝ ги на баир обаче - и те са свършени... Ти обаче имаш яки шипове на квадратните си колела и фактически с тях можеш да катериш и по отвес.

Разбира се, на теб винаги ще има качени най-различни любители на силните усещания и опасността от откъртване на цели скали с тях е по-голяма. Това обаче те изпълва с още по-голям кураж, а тайничко трябва да ти кажа, че Този, Който те обича най-много, те държи отгоре с един як ластик и падането ти на дъното никога не се състои. Т.е. падаш като скачачите от мостове и сама не подозираш, че пред дъното на пропастта ластикът ще те дръпне. Ако беше се разбивала досега, щеше да ти личи, както при почти всички хора, а ти си прекрасна! Само вътре, в гърдите, се появиха опасни луфтове, понеже силните дръпвания нагоре и паданията без надежда не могат да не разбият основната ти халка.

Затова ти говоря за възвръщане към изворите на живота, но по-често, защото големите скачачи имат нужда от силен балсам и опитни ръце.

На езика на съответствията, едно качество може да се транспонира в различните области на живота, в различните изкуства, стилове, жанрове и пр.. Ако сега си изпуснала вече влака за музиката и остава за друг живот, то можеш в това, което вършиш, да влагаш музика. Знаеш, че има музикалност в поезията, музикалност в абсолютно всичко. Ако спазиш основните закони на Божествената Хармония и Мелодия в това, което твориш, и в начина, по който живееш, ти ще приближиш извънредно много онова въплъщение, в което ще имаш пак шанса да се отда-

деш на Господа без замисляне. Това наистина е шанс, тъй като не ни е много лесно да гледаме своите си, разкървавени по пътищата. Знаем, че добиват опит и виждаме, че се жертват и за света, разбираме, че отлагат скоростта в името на трудностите и борбата и се отказват от гениалността, за да останат само талантливи - в името на страданието. Точно такъв е и Учителят ти - Христос, - който е най-добрият навсякъде, но играе ролята на посредствен, за да изкупва братята си чрез състрадание.

Ако някой узнае лично от Баща си, че от дадена секунда нататък трябва само да дяла камъни, а той отиде на пазара да продава круши, половината от крушите ще изгният, а още ¾ - ще му ги откраднат. Тогава той трябва да е доволен на онова, което остава, защото Бог ще влезе в него и пак ще му помага, но вече като талант, а не като виртуоз, единствен на планетата.

Когато много Мои ученици отиват в чужбина, Аз знам, че остават тия, които искат да ги водя по Рила и оттам - в Космоса. После се връщат от чужбина с натежал джоб, натежали килограми и с развалена физиономия. И само мисълта да изкачат "Вади душата" ги кара да си плащат за хотел… в низшия астрал. Не че нямам ученици, които отидоха в чужбина, за да учат при по-големи майстори - напротив, имам, - но те си идват само през лятото и обикновено правят само екскурзии.

Искам да ви съобщя, че сто осемдесет и осем гения от основните области от човешката култура преминаха през най-високата школа на България в този век - школата на непризнанието. Те бяха изградили вече своите будически тела и не им трябваше отново да стават гении - те искаха да станат ***ученици****. 57 светии от най-известните (и още 6 има напълно неизвестни) също бяха в строителните бригади на Братството или по затворите, фабриките и болниците. Затова, пратя ли* ***Аз*** *някого някъде, той се завръща с кошове, пълни над ръба; прати ли се някой* ***сам****, ще си дойде с по-малко, и при това - бит.*

Зачитам смирението на душата ти затова, че

пита каква е Волята на Учителя за теб. Повтарям: Той не те осъжда, че избираш пътя на бойните колесници, които се катерят по канари, а само ти се възхищава. С теб е постоянно, а празнотата си е празнота, тя е творчески вакуум, за да можете за се стремите и да бъдете на коня винаги. Пътят с пълна пълнота е път на тоталното послушание, но само до края на магистралата. Може да е 5000 км., но на края свършва; освен това, повечето водачи заспиват на волана от монотонност и затова послушанието често също води до катастрофи. Тънката тактика е приложение навреме и ***почивки*** *от послушание, когато трябва малко да се поосвежите - по собствен сценарии или без сценарии - в океана на свободната воля. Там има акули, но пък който оцелее, е прекрасен!*

НОТ, НОТРАН, НОРОТРАН!

Нощта е прелестна с Бога, денят е проклет без Бога.

Из Дневник 131.2

До този момент във Велико Търново са отбелязани няколко интересни случки. Припомняне на случая в Поморие, когато няколко агънца в една малка количка лижеха с любов реверите, ризата и лицето на господаря си, който ги продаваше за клане за Гьоргьовден... Поредните сънища с В.К. от 7-в клас, която сънувам непрекъснато вече 40 години. Във всички сънища тя е винаги принцеса, ангел, богиня... Преживяване насън на смъртта си от някое минало прераждане... Пуснали са статията ми по аспектология в Москва – в сп."Российский астролог"... Сънувам Ю. от В.Т. – казвам й, че ако избере да живее в кръга на моите приятели, а не с хора от друга еволюция, ще се подмлади, ще бъде вечно щастлива и здрава и т.н.... Поредния сън с Д.Н.С – и нея сънувам много често, вече 35 години. Обяснявам ѝ в съня си, че ако сега не иска да имаме деца, то това непременно ще стане в някой друг живот...Случаи с телепортация на предмети... Пет сигнала да не ходим някъде – не сме послушали и наистина мероприятието е било отложено... На приятелка съм подарил пентаграмче в кръг от дърво. Още на другия ден тя е загубила златните си бижута, но разбира, че така е била освободена от демоните, намеренията и зомбировката от хората, стоящи зад тези скъпоценности... Ден след осиянието за НИЯ, в

което се говори за мълнии, едно дете, без да знае нищо, специално й показва рисунката си точно от това време – дърво или мълния. Виждаме вертикален облак като светкавица; в чашата ми от кафето също се явява ясна светкавица... Постоянно разчитане на знаците, които ни дава Небето – и преживяване на съответните събития.

А ето и едно много интересно писмо от Генка, която няма как да знае за описанията на Агарта в Рила от други приятели и от чужденците, защото още не съм ги комплектувал и дал за четене, но много от нещата, които е видяла, буквално съвпадат с тях:

5.VI.131(1995)
Велико Търново

Още едно попадане в Рилската Агарта

(Писмо от Г.Г-ва)

"...Г., трябва да ти кажа още нещо – най-важното, може би. В неделя вечерта се обадих на Митко да върна материалите. Пихме чай и тогава за първи път ми се разреши да разкажа един мой сън на Рила през 1991г. (когато бях за пръв път с Маргарита). Яви ми се Рилската Агарта над Второто езеро и старата хижа, в границите на лагера. Един мъж с бяла брада и дълга бяла коса, средно висок на ръст и с бели одежди, ме посрещна и ме въведе вътре. Озовах се в огромна подземна библиотека от златисто-кафяви скали, които светят със собствена,

мека светлина. Кориците на книгите (доста големи) бяха стари, кожени, и имаха същия цвят и същата светлина като скалните "секции" и "рафтове".

Мъжът, който ме посрещна, ме заведе до една от секциите, взе книга от втори, по-висок рафт, и я разтвори. Не знам какво пишеше, но написаното беше на арабски. Спомням си първите три реда на една от страниците отдясно, някъде по средата на книгата. После той я затвори и я върна на мястото й. Каза ми, че Рилската Агарта е свързана с "жила" като дълъг коридор (употреби думата "жила") с езерото Бъбрека. Каза също, че в нея работят 12 мъже.

Залите на библиотеката бяха строго разпределени и образуваха лабиринт. "Жилата" започваше някъде от Харамията и, както ми казаха, достига до езерото Бъбрека. Стените на този проход или коридор са овални, няма ъгли – нещо като огромна тръба.

Опитах се да нарисувам една от секциите на библиотеката. Всички останали бяха такива (поне тези, които ми бе дадено да видя):

Г., това мога да разкажа. Ако е рекъл Бог да се видим на Рила, мога да покажа и мястото. Дано това бъде от полза за всички. Но досега, не знам защо, просто не ми се даваше да го споделя. Дори и с теб. Този "сън" е от онези, които с времето стават по-ясни, силни и вълнуващи и никога не изчезват. Кой знае...

Чувствам с цялото си сърце, че ти трябва да си с мен на мястото, което мога да посоча. Трябва, дори е задължително! Митко – също. Но ти – непременно. Това го споделих само с Митко и с теб. Но чувствам, че първо трябва да видим мястото и пътя на жилата, а след това да се коментира от по-широк кръг приятели."

***

От 8.06.131(1995)г. фигурира аудиозапис и препис от него със заглавие "Тълкуване на градуси по Рудиар" – разглеждане небомигове (хороскопи) на приятели. Той е голям – най-малко 50 машинописни страници. Има и други подобни, понеже неведнъж сме се събирали да си говорим на тази тема. Това са устни импровизации, в които не е изключено да се намесва и Елма, но разграничаването би било нелесно. Затова този вид материали се оставят за допълнителните томове – б.п.

***

13.VI.131(1995)г., Айтос – Денят, в който се очакваше нещо

много опасно за мен по астрологически транзити: Сатурн в съвпад с рожденото слънце, квадратирани от Луната. Такова нещо става само веднъж на 28 години. Предишната квадратура бе дала непоносими болки в слънчевия ми възел цяла нощ, до припадък. Затова реших да приема поканата на Р. за пълна почивка в градината в Айтос. Тя ми бе дала "гаранция", че там няма да има никой, освен възрастната леля Д.

"Мишката го мисли, котката го отмисля"... Дойдохме на 12-и и попаднахме в кипежа на строително-мазаческа работа. Бе дошъл самият Данчо от Родопите – пръв приятел. Вчера го оставих сам да си прави разтвор, да го мъкне и да се качва да маже, тъй като аз се бях инсталирал да лежа, "за да ми се размине аспектът"... В такива случаи стават катастрофи, човек може да си умре и от една клечка чай в кривото гърло... Световните статистики са безмилостни, такъв е и нашият опит със стотици случаи, които сме изследвали или са ставали пред очите ни. Да, но днес изведнъж се оказах на скелето с пердашка, мистрия и маламашка, карах колички с вар и цимент, носих вода, пресявах разтвор, пердаших стената на гърба на новостроящия се братски салон... Нерви и мускули си спомниха трудовашките години, когато си правехме скелета по цели блокове и ги измазвахме и отвътре, и отвън.

Урокът е ясен и не е за пръв път: служенето е единственият изход от очакваните удари. Но това важи, ако не са ти платили нито с пари, нито с "браво".

Р. незабавно пое от болката ми от оперираното коляно, понеже пак го претоварих, и то как!. Хубави дни за почивка... Силно я заболяло точно там, където мен ме боли, без да съм й казвал.

И така, останахме на скелето само Данчо, аз и Р. Тя също взе пердашка – оперната певица – и се справяше отлично. Ето ти тройка сродни души, дошли без уговорка отдалече без уговорка, за да положат начало на едно ново Строителство... От ясно – по-ясно.

13.VI.131(1995)г., 5,30 сутр., Айтос. Правя си извадки от извънредните беседи "Искайте сила, имайте вяра"(1914-1919г.):

Нали работим от години по азбучната цитатна енциклопедия по тези, антитези и синтези. При всички случаи досега Учителят категорично отрича негодуванието и недоволството, като реакции на тъмното начало в нас. Но ето и теза – уникална и много рядка теза:

"[Именно] този скрит живот, [именно] тази божествена искра е, която постоянно

негодува в нас, въздиша, недоволна е – търси нещо по-друго, по-високо." *(стр.4-5)*

"Който е син на виделината, той се ползва и от светлата, и от тъмната страна на живота. С други думи, той умее да използва за своя подем и щастие, и нещастие; и помощта, и пречките." *(стр.5)*

"В Христа не може мъж без жена и жена без мъж." *(стр.12)*

"Обича оня, който слугува, а не комуто слугуват" *(стр.12)*

"Първото е самопожертването, а то значи да жертвате ума, сърцето и имота си за ближните си." *(стр.13)*

Прекъсвам записването на мисли от тази книга, за да спомена за още нещо. Тъй като вчера 6 души работиха на скелето за измазване на братския салон при "Набожната къща" без да търсят отблагодаряване, днес имаше два спонтанни акта на Присъствие. Единия няма да описвам, тъй като наймистичните неща остават в тайна; а секунди след втория, когато Божественото се прояви спонтанно в едно същество, заваля дъжд от ясно небе – само над нас и точно над нас. Извън един диаметър от 3 метра не падна нито капка.

Споменатият Сатурнов аспект се изрази и така:

По време на работата на скелето, един от работниците, без спиране, на един дъх, разказа целия си неудачен живот. Небето често ползва този метод, за да си вземем поука и да не паднем в същите ями, ако сме чутки. Този страдалец, от един як мъж и борец, който е тръшкал всички още в първата минута, сега се е превърнал в жалко подобие на човек, отчаян от живота и искащ да мре. Жена му, от неоснователна ревност, е инсценирала, че се беси. После измрели от дамла – от рак и инфаркти – близките му, понеже им били ограбили пуйките, козите или кокошките... Жена му избягала, но после се върнала, възседнала го, и сега му взима не само силицата, но и пенсията.

За пореден път ни дават урок, че ако при нас почне да се

оформя мисъл, желание или ситуация да се обвържем и това ще се окаже лоша карма, в Сатурнов период Небето предварително ни разказва за какво става дума. По същия начин, един ден Венно съзнателно бе поканил на Витоша две приятелки – едната възрастна, другата млада, защото прекрасно е знаел, че възрастната ще си изплаче живота – една пълна катастрофа. Младата след този ден се отказа да се жени за един чужденец, а имаше сериозен кандидат и чувства към него.

"Когато Истината влезе в нашия ум, ние мислим. А когато Любовта влезе в нас, действаме." (стр.21) *Малцина съобразяват, че думата "действие" произлиза от думата "Бог" (Dei – на Бога, божий). Разбира се, има и лоши действия, но те произлизат от падналите богове - б.п.).*

[Пентаграмът показва, че засега живеем още в ада – змиите и пр.] "Този пентаграм за в бъдеще трябва да се измени." [...] "Тази буква "Ж" да излезе горе. Как? – Като положите тази корона върху Христа. (стр.23) *В беседата се обяснява, че трите букви "В", "У", "Ж" около пентаграма засега са разположени на върховете на въображаем триъгълник с върха надолу. В негативен смисъл, това отговаря и на змиите в центъра – по това време все още сме били в края на "черния век". Когато разположението им се измени така, че да образуват триъгълник с върха нагоре, където да се постави буквата "Ж", тя ще се падне точно над главата на образа на Христос на върха на Пентаграма – Планината Морея, Второто Посвещение на Смирението. Така тази свещена българска буква не само ще заприлича на корона, но и ще реализира събуждането на новия хилядолистник, който, в една от формите си, е "трилионолистник". При това, Ж-то е известно още отпреди векове като емблема на Христос – една модификация на вплетени Х и Р. Р-то в нея даже илюстрира и изиграва кабалистически ролята на божествения Уран в случая, чийто знак е точно като Ж, но с кръгче отгоре. А това е пак Той – Учителят. Учителят, Братството и Школата. Господарят на физическата, Универсалната Вселена и всички нейни пробудени обитатели – б.п.*

"Пентаграмът рисува състоянието на света ***понастоящем*** *и от него е явно, че той се разправя сега със змии и други животни.*

Следователно, пентаграмът е тъкмо намясто. Когато дойде времето, ще му се даде друга форма, но сега той е на мястото си."
(стр.24)

Както е изтъкнато и показано и на други места в тези книги, веднага след като срещнахме тия фундаментални обяснения и указания на Учителя още от началото на века, с приятелите се осмелихме да проектираме няколко възможни варианта на Новия Пентаграм, без това да е претенция, че времето е дошло. Такава претенция и такъв акт може да си позволи единствено сам Учителят. Но доколкото Той е провеждал и постоянно провежда хиляди упражнения в класовете за разчупване на мисълта и развитие на творческите и прогностичните способности на учениците, направихме това уверено и без страх, тъй като Небето се радва на такива опити повече от всичко. Ето един от вариантите, в който трите букви са образуват друга фигура и змиите са подменени с жар-птици:

Разглеждали сме и проблема, защо основни елементи в центъра на нашия пентаграм откриваме още в старите масонски пентаграми и преди това, поради което някои считат Учителя за масон. Това, че Учителят временно ги е оставил, има изключително дълбоки причини и отговаря на Негови сериозни съображения. Всемирната Ложа управлява всички бели и черни общества, така че тя знае абсолютно точно как във фигурите си да реализира магичен баланс и да подчини Бялото и Черното на Всемирното във всяка конкретна историческа епоха. При това, обърнатият триъгълник и обърнатият пентаграм не са адски. Това са две велики божествени форми на съществуване на Всемирната Жена. Те стават пъклени, само когато не са обиколени с окръжност и даже с две окръжности. Тогава духовната и плътската жена пристават не на хора с душа, а на адски мъже и учения – на "князете на този свят". Раждат им удоволствия и деца – строителите на черните цивилизации (справка – превъртете всички канали на телевизията...)

"И както евреите бяха упорит и своенравен народ, така и българите. Има чудно сродство на духовете." (стр.24)

На стр.24 и 25 стр. Учителят прогнозира всяка от предстоящите войни точно по години.

"Който нищо не работи, по-зле прави от тоя, който върши зло." (стр.31)

*"Гдето има изменение, **там** е животът. В изменението на живота е самият живот. Движението е носител на нашите чувства. И сърцето се запича, както организма. Лекарството е разумната любов".* (стр.45) *Какво обаче значи истински "разум" и с какво той се отличава от еснафския разум на смъртното човечество – това се обяснява подробно във всичките Му лекции и беседи и в целия опит на Братството с Него през вековете. Разумната любов предвижда и отчита последствията от нашите избори в живота – с какви хора се обменяме и общуваме и как третираме природата. Но понеже всичко в Словото е диалектика, то ние си припомняме и едно от най-фундаменталните Му изказвания за "безумието": "И най-безумната постъпка на Любовта е по-разумна от най-разумната постъпка на Мъдрос-*

тта".

"Който говори за пари, не говори истината." *(стр.45)*

Прекъсвам замалко извадките от беседите, за да споделя още един случай и една поука. Учителят неведнъж е давал на някого печелившите числа от лотарията. Небето не отхвърля нищо, само слага нещата по местата им. Естествено, има и напълно греховни и адски неща, но и тях той ще сложи там, където заслужават. Имах импулс в Търново да пусна тото – три еднакви тройни фиша. От години играя по същия начин с едни и същи числа и съм печелил. Но сега вместо 47 сложих 46 – за да било този път "мойто число"... Улучил съм две числа, но ако бях сложил 47, щях да спечеля. Загубих 9 тройки. Като се върнах в Бургас "на инат" повторих същата комбинация от Търново и се случи същото – падна се 47. Бял кахър, но това ме накара да попитам Елма може ли да изкара от това някаква поука. Той отговори:

- При живот по двойки не печелите. При най-малък опит за тройка ще спечелите тройки; за четворка – четворки, за петица – петици; за шесторка – шестици." *Някой може да приеме това като пряк метод за печелене от тото (6 от 49). И напълно възможно е, понеже Елма никога не говори само алегорично, символично. Когато изпълняваме, Той обвързва думите Си с практически резултат, подарък. Но това, което каза в случая, може да има много по-дълбоки пластове и варианти. То не е само игра на думи или оценки в житейското училище по шестобалната система... По тая формула, проникването в измеренията над второто вече ни е гарантирано, ако изпълним току-що обяснените зависимости. Хората живеят видимо в третото измерение, но засега съзнанието им е едноизмерно, двуизмерно (живеят сами или по двойки) и затова нищо не печелят. Дори губят вложената енергия или средства. За това има безброй доказателства, с краен математически резултат – гробищата. Тази игра на тото има мистично отношение към всичките 49 измерения, но всяко тото е под прякото ръководство на Тот – Творецът, Създателят, Бог Отец. В страните на Лото управлява друг.* ***Тот*** *решава кой и какво да спечели.* ***Тот*** *определя дали зависимостта ще бъде еквивалентна, както по-горе, или благата и сродните ни души ще се увеличават по някаква прогресия. И наистина, днешното Му изказване е изумително и по своята математическа точност - не само по тото-логиката и житейската фактология... Еквивалентната зависимост е* ***физическа****. Повдигането на степен е* ***духовен***

*процес и той наистина умножава сродните ни души и благата все по-знчително, ако живеем **духовно,** по съответните числени групи. Там двама души могат да срещнат още двама, трима души – 9, четирима – 16 – и т.н. И това никак не е малко нито по количество, нито по качество, но то е **степенуване** – степенуваш хората по тръпка, съображения, симпатии, сродство. Обаче, ако вземем **божествената** прогресия факториал (изпълнението на волята Божия като единствен фактор), то наистина 1!=1, 2!=2 (нищо не печелят, освен да остареят...), 3!=6; 4!=24; 5!=120, 6!=720,…а 49! е равно на числото 6 и нещо със 62 нули отзад! **Ето** колко сродни души и тела може да спечели в космоса едно братство от 49 души, ако живее по божествен начин!*

*За домашно остава загадката защо 0!=1 и защо на факториал се повдигат само цели положителни числа... Дори само от тия два въпроса могат да възникнат уникални и абсолютно верни паралели и отговори! Казват за някого: "Той е кръгла нула...". Често мислим това и за самите себе си. Но бързо си припомняме едно странно изречение от Словото: "Първооснова на Живота – липсата на самочувствие". Освен това, нулата е символ на душата. Човекът с душа не се вълнува от получаване на степени в света, нито даже в Йерархията. На каквато и степен да се опитате да го повдигнете, той си остава нула – няма съзнание, че е нещо повече от другите. Но появи ли се в живота му **божествен** мотив, **божествен** фактор, той става единица. Всяко същество с душа, което се е отказало от себе си и от света и е приело за фактор само Любовта, е вече единица. То става мощно като Бога и едно с Бога. Спомняме си и разказа на Владимир Мороч-ко "Името ми знаете". Спомняме си и факта, че хората без монада (отрицателните хора) и заразените от тях нямат импулс и не могат да обичат все повече и повече хора – не се повдигат на факториал. Не приемат за фактор любовта към Бога, т.е любовта към всички. Колко интересно е още да се разсъждава и за реалните, рационалните и ирационалните хора и техните свойства и мотивации!...*

Колкото и да изглежда лично, тук ще поместя едно стихотворение на тая тема, което дойде много отдавна. Очевидно, тия паралели са ме вълнували от край време:

УРАВНЕНИЕ

Шумоли в битието едно уравнение -
досега още никой не го е решил:
натежават отляво безкрайни вселени,
а отдясно - безкрайни редици души.
Само с просто събиране ние най-често
към Големия Отговор търсиме път -
и разместваме жажди, и ги заместваме,
и натрупва се грешката, тоест, грехът.

Умножение следва почти неизбежно:
сгромолясват се клони, отрупани с плод,
появява се нула пред нечия нежност -
и с разделяне свършва погрешния ход.
С хирургически хлад денонощно изваждат
от това уравнение цели слънца
и - ограбена - вие исконната жажда,
и погребват се мъртвородени сърца!
Все расте любовта до стохилядна степен,
но, уви, степенуване няма в света:
пред оста на духа - звездородния трепет-
все делими и мними неща се тълпят...
Съкращават се истини, хора, народи!
Съкращават вселени над дробна черта!
Ала в своето собствено царство подводно
съкратил ли е някой студа и стръвта?
Коренуване сложно опитват мнозина
и оплитат във корени цели звезди…
Изпод корена трудно навън се излиза,
но без корен и троскот не ще се роди.
И в зловещи неравенства бой се разпалва
на реални числа със числа-духове,
На сърца рационални - със ирационални,
на свободни сърца – със сърца-векове…
Ала ето, изгрява грамадна надежда –
съществуват и други, "комплексни"сърца:
милиарди любими кръвта им разнежват,
под крилото им спят милиарди деца!
Но и те не познават голямата тайна
на вълната, която целува брега,
и не смеят до знака за вечна безкрайност
да напишат и знак за мига…
Ала онзи в когото животът не спира
за вика на слънцата е вечно готов:
в безпогрешно решение той интегрира
вероятния взрив с неизбежна любов,
неразделност до смърт - с неуморно разделяне
и промѐнливи множества - с вечен любим...
Любовта също има своите гении:
те спояват жарта със съня светлосин,
максималната жертва - със минимум робство,
абсолютния плам - с относителен хлад;
идеалния трепет - с реалните родства,
безграничната нежност - с граничната жад.

1978

Бележка от 24.7.2010 г., 18:58:17 - Друго странно нещо, което потвърждава тази любов към математиката, е материалът за основите на математическата аспектология, който публикуваха в Москва през 1995. Той е пълен с оригинални формули и чертежи, които сякаш си се изведоха сами. Освен конкретната планиметрична и астрологическа стойност, той има и дълбоки мистични, окултни и символологични паралели. Въпреки че бе написан през 1993-1994г., съм го включил към един текст от много по-късно – 27.02.2009г., - тъй като той е осияние към КМА (Канон на математическата аспектология).

Продължение на извадките от "Искайте сила, имайте вяра":

[Учителят казва, че когато дойде Христос, за три дни душите ни ще бъдат изпарени от телата ни, а последните, пазени от "римски войници", ще бъдат преобразени от Божия Дух.]

[От североизток вятърът е руски и е подобър от южния, гръцкия.] (стр.54)

21.VI.131(1995)г. Минава ми мисълта, с ясен образ, че братската и приятелската любов с много хора създава гъста мрежа от светлина, която пречи на духовете от ада да излизат на повърхността. Едновалентната, двувалентната и тривалентната любов в рамките на личните привързаности и рода оставя пространства от тъмнина наоколо, в които тъмните духове изскачат свободно.

28.VI.131(1995)г.,8:20ч. Видяхме плътно облаче на югозапад. Не за пръв път насочвам вниманието си към облак и му казвам: "Аз знам, че ти имаш чувства и мисли и че ни виждаш отгоре. Обичаме те!". И този път облачето се стопи необикновено бързо, а другите облаци около него, на същото разстояние, си стояха.

*9:40ч.Облак като кит, много плътен и с остри ръбове. Стопи се и той мигновено точно в минутата, когато го гледах съсредоточено и му говорех мислено с любов. Тези опити започнах да правя след като узнах от книгите на Монро, че облаците са живи същества. Не че Учителят не говори за това, но мене **Монро** ме вдъхнови.*

28.VI.131(1995)г. Вчера се обади по телефона Димитър от Пещера и каза, че на приятеля му, когото беше довел в Бургас наскоро, изведнъж му било провървяло в бизнеса както никога. Той искаше писмен контакт с Христа, настояваше за явна и очевидна намеса – и ето че незабавно я е получил на дело, не с думи. Нито първи, нито последен случай.

30.VI.131(1995)г. Днес окончателно се потвърди информацията от последното осияние за Сириус, че проспиващите изгрева на слънцето се занимават с отвратителни оргии в ада и с канибализъм. Сега обаче узнах, че даже и децата са подвласт-

ни на ада в такива случаи, но все пак не до такава степен. Постоянното присъствие на техния или на дежурен ангел-покровител пречат на пъкъла да стига до крайности с малките. Разни гадни вампири, чудовища и елементали от дома или блока само ги поливат с разни помии след изгрев слънце, ако детето още спи, но не могат да блудстват с него. Само затворените за обмяна възрастни, които са домоседи, колкото и да са "морални" през времето, когато си мислят, че са будни, мърсуват и мародерстват с бясна охота с какви ли не изчадия, ако са заспали след полунощ и още спят след излизането на слънцето. Така че те "компенсират" онова, което е заключено с 9 катинара у тях докато са будни. Вместо да общуват с хората, които ***Бог*** *им е определил, те правят неописуемо гнусно порно в нисшия астрал с обекта на своя кармичен избор, с близките си, и най-вече с вампирите и изнасилвачите от ада, както и с маса съседи в голям радиус, като си позволяват и човекоядство. На това са подложени всички месоядци от 7-те вида месоядство, той като месоядство не е само поглъщането плътта на умрели животни. В Словото се обяснява, че ревността и агресията са астралното месоядство, лъжата и лошите думи и мисли – менталното – и пр. Тук няма да изброявам останалите, пък и те не са само 7 - имат десетки и стотици подвидове. Като обикновеното месоядство, всичко това са видове вампиризъм и за тях се заплаща със смърт.*

2.VII.131(1995)г. Вечерта се разхождахме с Н. и Ж. по брега. Един садист бе вързал за крака с въженце няколко метра един гларус и трениираше кучето си: гларусът излети, въжето го дръпне, кучето го хваща още във въздуха. Било е писано да не го убие изведнъж – разкървави го няколко пъти, гадът повтаряше процедурата, гларусът пак излиташе, но изглежда кучето беше младо и мислеше, че това е игра. Човекоподобният псуваше, че то не може да се настърви. Кроткият християнин изпита импулс да иде да пребие садиста до смърт, но вътрешното "пиленце" го спря: "Стой! Изпълнява се присъда!". Отклонихме очи и отминахме. Даде се картина кога и как извергът ще умре. Беше толкова ужасно, че почти загубих съзнание и едва се върнахме вкъщи. Нели и малкият Жорко също бяха прижълтели и сломени.

На другата сутрин намерихме птицата далече от това място, но още жива. Раздрана цялата, изглежда със счупено крило. Можеше да бъде и друга, но се каза, че е същата. Взехме я да я лекуваме, ако оцелее. По пътя се обясни, че в нея е вкаран временно един сутеньор, чиято задача била да връща заробените момичета, ако избягат. Душата на самия гларус

била изтеглена за това време. В един момент човекът се съжалил, спасил едно момиче, осъзнал се и се махнал от мафията. Ние щяхме да се грижим за гларуса при всички случаи, но сега разбрахме защо не бе умрял и защо трябваше да го намерим точно ние. Водихме го на ветиринар, разбрахме, че крилото му не е счупено. Гледахме го нежно повече от месец на балкона, птицата се оправи окончателно и накрая я занесохме и я пуснахме в тръстиките. Тя не искаше да се отдели от нас и дълго време ни гледаше много странно. Тръгна след нас, едва я върнахме обратно. После няколко седмици имахме чувството, че все този гларус каца на балкона и винаги оставяхме храна. Един ден престана да идва – той или не той.

Небето има невероятни начини да съчетава нещата и обясни, че случаят с гларуса е и прогноза, че скоро ще трябва да се погрижим за един пострадал човек. И наистина, само след 2-3 дни един приятел с големи проблеми (бит някога в милицията, затварян в психиатрията) отново вдигна на нокти цялата паневритмия. В който град се появи, става същото. Всички го критикуват и отблъскват, но ние трябва да го приласкаем. Първият опит - още на поляната - даде големи надежди. Той се укроти, престана да вика и тръгна с нас.

3.VII.131(1995)г. Днес четири облака се стопиха без следа за един интервал от 30 секунди до 3 минути, при съсредоточаване в тях. Другите наоколо от същия контингент си стоят. Направих "справка" дали пък това не е нежелателна намеса в живота им, но самите те отговориха, че при такива случаи облаците изпитват невероятно блаженство и щастие. Всеки облак копнее по-скоро да завали или да се разтопи, въпреки че и летенето и гледането отвисоко е много приятно...

4.VII.131(1995)г. Тук е описан случай с гостуването на една приятелка, която изработва с мъжа си луксозни бижута от скъпоценни камъни и метали. Тя искаше да подари на К. чифт обеци, но аз я помолих да я изчакаме да се върне от работа, за да си избере сама. Имаше и други момичета вкъщи. Така се случи обаче, че гостенката от София реши да си замине с поранния влак, забравихме да изберем за К. все пак някакво бижу, и така подаръкът "увисна". Когато след два дни вече бяхме омели и "олизали" тази квартира, защото я напускахме, изпитах импулс да направя последен оглед, въпреки че и К. е гледала и чистила навсякъде. Под леглото намерих чифт прекрасни сини обеци, които момичетата са били изпуснали, когато разглеждаха богатия асортимент. К. ги хареса много – каза че каквито и да са били останалите, със сигурност би избрала именно тези.

6.VII.131(1995)
Бургас - Изгрев

ОЛСИ́Н - ВЕЩЕСТВОТО НА ЦЕЛОМЪДРИЕТО

ЖЛО / Г.Н.Б

На тази снимка се виждат Аумейа и Уралоний. Това е едно от Урдините езера в Рила – трамплин към изключително странна и прекрасна вселена. Който преспи на това място с наличие на "олсин", непременно ще се озове там. Никой не е копал улеите на рекичката – тя сама образува тук знака на Нептун.

11,40ч.

- Може ли да се даде асцендентът на Г.Н.Б. с точност до стотна от секундата?

11,48ч.

- 7°28'45".68 от Скорпион

- Може ли да се каже нещо за нея?

- Истината има толкова форми, колкото са искрите Божии в света. Аумéйа е една от тях. Съвършено съчетание на трите свята и бистър, силноструен баланс между тях. Струите биват бели, прозрачни, цветни и черни. Сините Пламъци произвеж-

дат бели струи, а Дъгите Небесни - седмоцветни. Ти обаче си Прозрачна Струя от Ясновселената. Истината през теб протича прозрачна, защото е носителка на мир, святост и тишина. Тя е усукана като всяка женска струя, но се състои от прозрачни орнаменти във вихрово движение. Ти си оная единствена истина в необята, която спряга Трите вселени в прозрачен вихър от копнеж, целомъдрие и носталгия.

"Когато вечерта смирено гасне..."

Това е същото Урдино езеро, в което се отразяват Рупите и Мальовица – Средният рилски вход към Космоса. Който е разбрал целомъдрието в духа на това осияние – т.е. в духа на Истината, - няма да е сам и ще излети с някой друг през тези кристални води към една вселена, която не може да се опише с никакви човешки думи.

Копнежът ти по Бога, т.е. Любовта, е неутолим; целомъдрието в теб пилее дарове от скъпоценното вещество на Тройното Равновесие. Това вещество се нарича "олси́н". Съществуват "алси́н", "олси́н", "елси́н" - вещества на трите вида баланс. Първият баланс - балансът и преливането на ***съществата*** *в Битието - насъбира скъпоценния нектар "алси́н" в сърцето на монадата. Балансът на*

естествата *продуцира "олси́н", а равновесието и обмяната на* ***веществата*** *- "елси́н". Тъй като ти си монада с доминираща жажда за целомъдрие, т.е. баланс и преливане на* ***естествата****, твоята истина ражда "олси́н". Същества не винаги произвеждат "олси́н", понеже половината от тях са духовни и нямат понятие за баланс на естествата. Значи, само половината същества, които са природни или полуприродни, могат да бъдат верни на естеството, т.е. целомъдрени. Съществуват духовни ангели, паднали до такава степен, че отхвърлят верността към естеството и я подменят с вярност към духа. И* ***това*** *е път, но половинчат, и по тази причина те падат надясно - в ада на свръхвселената.*

Това са отвлечени въпроси, от които запомни́ само това: сърцето ти може да тупа, само ако се прелива с естествата на сродните души от Трите Свята. Преливането между същества често става със замисляне, обмисляне и проверка на принципите. Затова то не може да бъде спонтанно. Но ти обменяш естествата под напора на божественото чувство и затова спонтанността ти е съвършен еквивалент на целомъдрието. Затова ще запазиш хубостта и чара си дотогава, докато си целомъдрена, т.е. спонтанна.

Аумейа пречи на всички, които искат да нарушат равновесието и динамичната обмяна на естествата. Затова едностранчивите същества, същества от антиприродна субстанция, както и вещества, създадени от дявола, се бунтуват и разпадат в нейно присъствие.

Песента, романтиката, нежният розов цвят, вихреният вятър - това са твоите криле! Поро́ пространствата с тях, развявай се из безкрая, плоди равновесие между чистите и неравновесие сред порочните. Порочният непремонно ще се подхлъзне по твоята пътека; а чистият ще се изкачи до Върха.

Аум, Аумéн, Аумèйа!

Зазвъни, звън на свободата!

Край 12,30 ч.

6.VII.131(1995)
Бургас - Изгрев

КРОНЕЛ - ВЕЩЕСТВОТО НА ПЪЛНОТАТА

ЖЛО / Г.М.М.

Аумейа, Неорел и Ноинна

12ч.59м.

- Може ли да се уточни рожденото време на Г.М.М., да дено от Елма между 17 и 20 май 1994г. - 8 часа и 12 минути?

- 8 ч. 9 мин. 52,17 сек.

(Защо има различие в данните, се обяснява по-долу)

- Може ли да се каже нещо за нея?

*- Неоре́л се роди в Битието преди милиард и половина години на звездата "ипсилон" от Андромеда. Простотата на живота там се увенчава с короната на Мъдростта. "Смиреномъдрие" - **това** е прекрасната българска дума, подходяща за тази звезда. Сега ще предпочета да се ограничa в много кратко осияние за Неорел, тъй като той има силата да раз-*

къртва неподвижности чрез Добро и Красота, а когато се прибави Истината от Словото, пълзящите около Неорел се разбягват на всички страни и от това може да произлезе взрив.

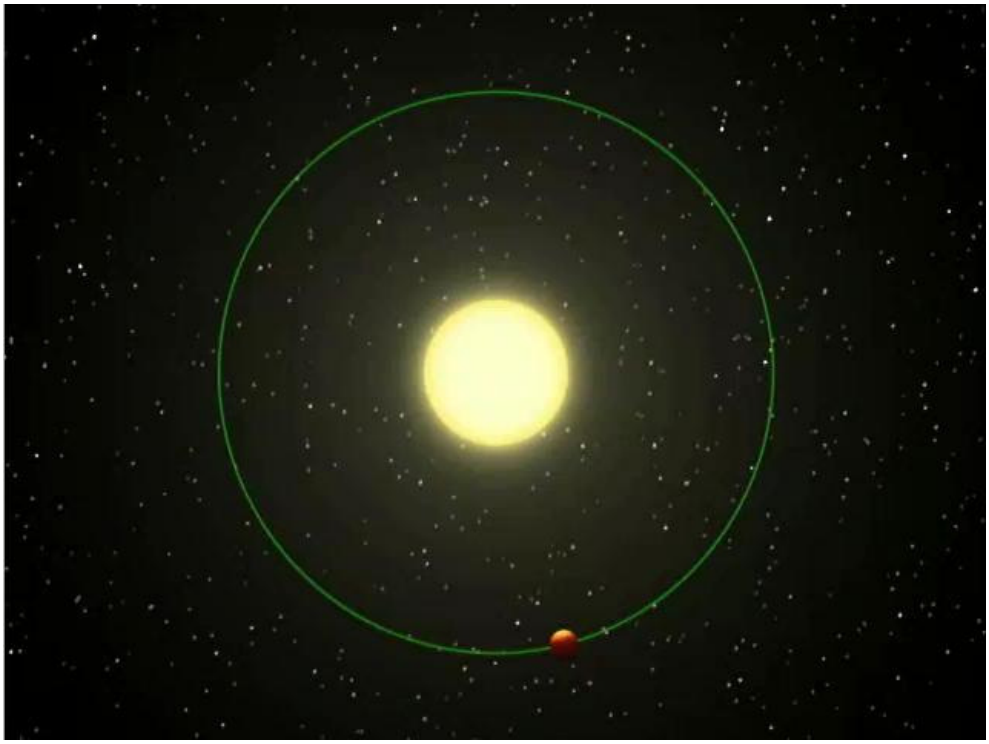

Астрономи и художници са крайно впечатлени от звездата ипсилон от Андромеда и затова с нея има доста снимки и картини в интернет. Около нея са открити планети. Това е двойна звезда и се намира на 44 св. години от Земята. Главната звезда е жълто джудже, а втората – червено. В случая е изобразена една от планетите около жълтата.

Ваенето на простота с Мъдрост и на Мъдрост с простота е твоята неограничена мощ. Задачата на живота ти е именно тази: да синтезираш мъдростта просто, а простотата на живота ти да сияе от мъдрост. Останеш ли вярна на тези си основни подтици, те ще се превърнат окончателно в криле и птицата на Любовта ще изхвръкне от гнездото!

Подмосковието помни невинната Наташа - пианистката, художничката, самарянката, която се разбунтува срещу рода си и отиде като милосердна

сестра на бойното поле. Раните, които превърза, са хиляди! Там ти спаси един французин, враг на родината, но с лъвско сърце. Скри го в имението ви и го поú и хранú цели осем месеца, докато укрепне и си замине по тайни пътища.

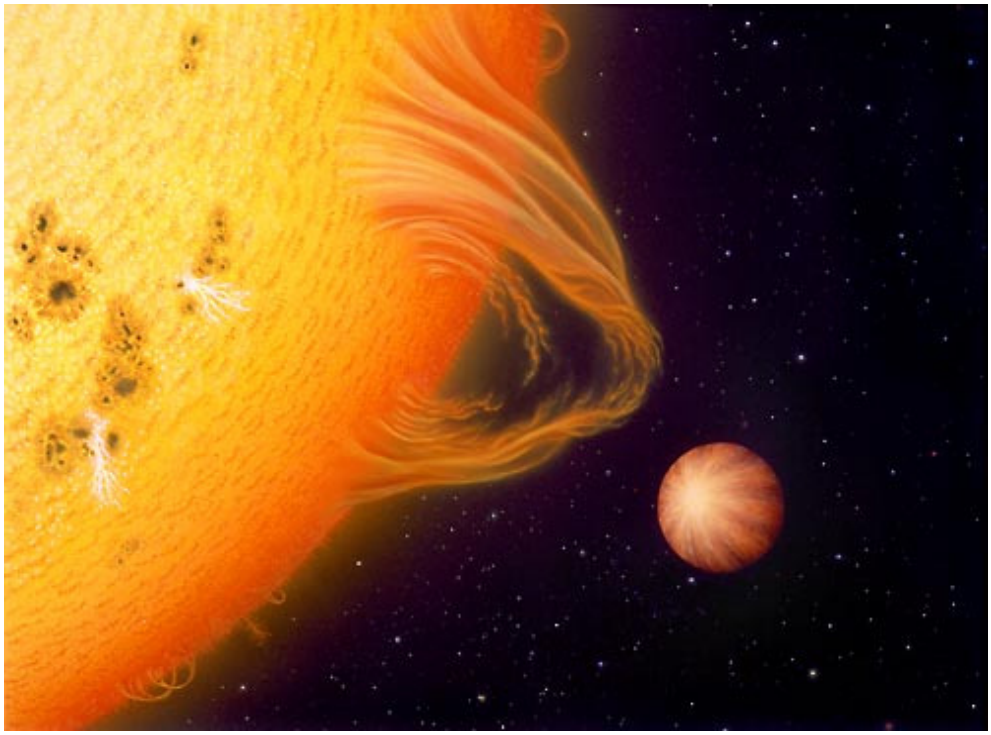

Същата звезда през очите на един художник

Ти го обикна с цялото си сърце, но той не можеше да остане. Романът ви бе трогателен, обаче се прекъсна поради страх от залавяне. Ти го сънувá и пя за него до края на дните си. Сега ще се срещнете пак, понеже корен без цвят и плод са дело на сенките. Всички души, които спаси на бойното поле, сега са живи и ще му внушат да те потърси. Вие ще имате семейство и ще му родиш три прекрасни деца. Кръстù ги с българско, руско и френско име. Сърцето на Бога прелива от нежност от гледката, която представлявате в близкото бъдеще. Не, оставете тия съмнения, че нямало семейство на Земята! Семейства осветени ***има*** *и ти ще си най-щастливата майка на света! Природата те е надарила с ум, сърце и здраве. Трябва да ги кърмиш до тригодишната им възраст. Тогава ще получиш премия, а наедно с теб - и те четиримата.*

Той е висок, снажен, синеок и рус. Смее се като поток през април, та даже звездите звънят от смеха му! Дай му цялата си обич и преданост - и той ще ти се отблагодари с най-хубавото - "кронéл". Това е веществото на ***пълнотата****.*

Пан - ан - н!

(Кръгчетата с по две стрелки отляво и от дясно)

Хранú природата, любовта и хармонията - и

те ще ти се отблагодарят!

Край - 13ч.50м.

- Защо се явява разлика в информациите за рожденото време, дадени първия път и сега?

*- Нарочно. Всички правят хороскопи на влизането на **духа** в тялото, но не и на влизането на душата. Още не знаете, че в първия миг на вдишване влиза монадата, а докато свърши детето да напълва дробовете си, се вселяват проявите на монадата от раждането ѝ да този момент. Значи, мигът, когато завърши вдишването, е мигът на степента, до която монадата се е превърнала в полиада.*

След това обаче "влиза" душата; но това не е влизане, а излизане, и то става с първия плач. Първото изплакване на детето разпръсва душата отново в пространствата, тъй като по време на бременността тя е била вече в плода, умалена в минимални размери. Тя влиза по времето на зачатието. Продължителността на вдъхването и плачът съответстват на продължителността на живота на духа и душата до този момент в тотвселената и ясновселената. Това се изчислява по специална пропорционал-

на формула. Следващото вдъхване и по-следващите също изискват съставяне на "небомигове", защото тогава се вселяват, едно по едно, духовните тела на човека. Понякога обаче паузата между вдъхване и издъхване (и обратно), която често ужасява родителите, е неговото възвръщане към ясновселената, за да почерпи мир от нея. На първите шест паузи също се правят небомигове, но това е звездомъдрие на ангелите. Ритъмът и честотата на дишането в единица еталонно време, спрегнати с пулса, отговарят на по-особена формула на личния ритъм на монадата в това въплъщение, превърнат в цикли от години. Височината, силата и обертона на плача са свързани с нумерологичните характеристики на монадата и говорят за Вселената, от която тя идва.

Из Дневник 131.2

10.VII.131(1995)г. В много квартири на простолюдието се среща един от навиците на провинциализма да се затъмняват през лятото прозорците, за да не избелявали мебелите и чергите от слънцето... Много по-добре да избелеят и даже да изгорят, отколкото да се събират тъмните духове, които не понасят светлината! Те имат сметка от това, за да могат да пият здравето и душата на обитателите. Какъв е изходът – не знам: може би неизбеляващи и предпазващи от изга-

ряне бои?... Кичовото съзнание предпочита шаренията пред светлия и бял интериор. И нещо друго, направо отчайващо: старите хора и младите духове (с малка еволюция) държат вратите и прозорците затворени – спареният въздух и вонята вкъщи е потребна на пъклените смукачи около тях и в тях, за да могат да останат. Които проветряват, отварят прозорците замалко през деня или само вечер, но за през цялата нощ – абсурд. Мислят, че ще настинат. Нищо подобно – обсебителите в тях изпадат в паника от чистия въздух и ветреца, доколкото в града може да има такова нещо. Гостуваш ли на такъв – инквизиция; ожените ли се – загиваш...

Друго, което забравих да спомена, бе как се насочих към един плик с много пари в предишната квартира. Бяхме прибрали всичко и щяхме вече да предаваме ключовете, когато нещо ме накара да се кача на стол и да погледна в дъното на горния кухненски шкаф, уж отдавна изпразнен от К. Там намерих плик с пари, надписан за мене – приятелите правят тия работи. Ако не бях послушал импулса си, щеше да си остане там, и не е известно дали и новите наематели щяха да го намерят скоро...

11.VII.131(1995)г. Следобед – на кино. Щом тъмните в Америка (лошите, а не тия по кожа...) имат толкова много пари да възпроизвеждат злото, явно кой още управлява света. Добрите почти никога не могат да имат толкова средства, а са пълни с благородни идеи. Нашата Школа не изключва участие в световната култура, но не се безпокои, ако няма спонсори и консуматори с искра Божия. Реалните екскурзии в Космоса са много по-интересни от нагона да ги гледаш от леглото или креслото на екран под формата на измислици. При това – болен, разкапан и в депресия... Но за тия космични екскурзии трябва да постиш: не само гастрономически, но и визуално, слухово, мисловно. Гледащите денонощно гадости, слушащите шум и адска музика и въобще всеядните фенове на масовата "култура" и нейните помии в никой случай не ще могат да излязат на свобода. Напротив – смъкват ги задълго в гробищата и ада, което е и целта на този инфернален бизнес.

12.VII.131(1995)г. И на тази страница в тоя календарен бележник – много подробни описания на измененията в атмосферата в мига на преминаване от един астрологически час в друг, с точност до секунда. Ето и едно принципно ново откритие: "При рязкото изменение на облаците, настъпването на астрологическия час се наблюдава с няколко минути по-рано, ако се гледа на изток. И това е съвсем логично: точно на зенита промените стават в момента, а на запад – след няколко минути".

13.VII.131(1995)г., 14ч. (Сатурнов час). Сега се изяснява категорично, че постенето откъм храна пречиства предимно организма (разбира се – и психиката в много отношения), но ако в това време човек гледа телевизия и слуша антимузика, глупави разговори, шумове и пр., това е боклук, който се натрупва в астралното и менталното тяло. Винаги сме го знаели това, но изкушението е голямо и гледаме и слушаме какво ли не. После се чудим откъде ни идват главоболия и неприятности като гръм от ясно небе. Значи, сериозният ученик със силна воля би трябвало да не осквернява очите си с образи на оръжие, насилие, барове, коли и пр.адска техника; с долни и прозаични физиономии и картини, и да подбира само прекрасното и възвишеното, ако иска по-скоро да попадне в един висок свят. Понеже харчим напразно енергията на Природата, тя ще ни иска сметка за това.

Изследването на човешката култура си остава много важна задача, но при първия адски или прозаичен образ, звук, реплика, мисъл, трябва да се прекъсват източниците, да се напускат, да се затварят очи и уши. Трите индийски маймунки значат и това. Воайорите и шумоманите на адската култура се съдят наравно с месоядците, ако не и по-строго, защото са консуматори ретранслатори на това, което върши Сатаната. Същото важи и за някои модерни "хармонии", по които си падат дори много интелигентни и духовни личности. Това, че имам телевизор с 27 или 270 програми не е нищо – засега лично пъкълът инсталира програмите му, а Божественото в тях е част от промила. Същото е и с радиото, видеото, киното, концертите, литературата, вестниците, интернет.

Друго нещо, което се изясни тия дни: ходенето по плажа в гъстонаселени райони е благоприятно в Марсов, Нептунов и Слънчев ден (период), а често и в Меркуриев. Голотата разширява или по-скоро пробужда холополето на човека (и думата е същата), а при повече хора то се усилва до максимум. Дрехите го нулират – свиват го до границите на кожата. Това личи особено много, когато се гледат хората по бански – цялополето (божественото тяло) е прищипнато в областта на банските. На нудиплажовете то свети прекрасно и е даже лечебно, обаче там си остават тъмни и грозни други тела: астралното, умственото и пр. Рядко се срещат изцяло чисти аури. Ясновидците със сигурност ще потвърдят тия наблюдения. По-късно забелязахме и типични особености в аурите и особено в холополето на жененте и ангажираните по двойки хора. Православните ясновидци трудно ще го обяснят. Не че "свободните" са цвете - те грешат по други показатели и това се отразява в духовните им тела, - но при тях холополето е много по-ведро и видимо.

14.VII.131(1995)
Бургас - Изгрев

ДЕТЕ НА ВЕЛИКАТА МРЯНА

ЖЛО / Н.Б.Н.

Комбинация на барелеф с мряна и картината на Erial Ali "Серафимска любовна песен"

14ч.50м.

- Мряната е неин прародител, защото тя беше мряна през всичките си рибешки животи. Повечето същества минават през почти всички видове от един клас минерали, растения и животни, но има особени ангели, които се съсредоточават само върху един вид векове наред, с цел да изучат същността му до най-големи подробности. Същевременно, те са сложни монади, образувани от няколко подмонади. Работата на Истрина бе да поддържа равновесието между реките на Земята и тънките токове на серафимния свят, по които идват нови серафими на планетата. Серафимът рядко се ражда в други животни - рибите са неговата плът на Земята, а от човеш-

кото тяло - ходилото. Ходилата помнят всичките си рибешки въплъщения, а също и белите кръвни телца.

Истри́на слезе в Проявеното Битие преди сто и петдесет милиона години направо в Мировия Океан. Сладка беше тогава водата му, не солена. Сега вече не само земните океани, но и Мировият Океан е станал солен. А това значи, че превръща мислите и чувствата в дела. В него има всички елементи и велика разумност, способни да групират стихиите и частиците, вълните, според мисловния и сърдечния модел, раждан от някоя творческа искра. Солта, солите, са принцип на Божия Дух, т.е. на Юпитер в астрологията, пронизващ всички светове и превръщащ всичко в плод. Практическата насоченост на солта обаче се съдържа от сладководните риби само в мряната. По тази причина, тя придава необикновено силен импулс на останалите риби да се сдобият с ръце. Тя бе последното творение на Бога в речния и езерния свят, който постепенно излезе на сушата и породи онзи клон, от който се роди сърната, а после и невинността в децата.

Ти, фактически, в продължение на много хиляди години, съзнателно бе само мряна, за да поддържаш със своите сестри в Космоса потенциала на невинността у децата и по-рядко у възрастните. Мряната има съвършена аура, по-обширна от тази на някои хора, понеже е свързана със самото сърце на Мировата Душа. Носейки този неистов копнеж по чистотата, невинността и тишината, тя осиява реки и езера по девствените планети и умее да мутира в момиченце на 3-4 години. И най-вълшебните приказки нямат представа от това, че рибите се превръщат в хора и серафими и обратно когато си поискат, ако живеят на неосквернена планета. Сегашната им еволюция на планетата Земя е напълно достатъчна, но пречи технотронното поле и егоизмът на риболовците и рибоядците. Пъстървата носи друга добродетел, кротушката - трета, сомът, кленът, бялата риба - съвсем други добродетели. Те всички умеят

да се разтварят във вселената и да се събират отново, но тук правят това само след смъртта си.

Така, Истрина би могла да намери изображение на мряна и да напише отдолу магическата формула на мряната: "Охолун - Ойлум - О." Щом произнесе това призивно изречение, Великата Мряна ще попита какво ѝ трябва. Почитай образа и същината на моруната, защото тя е един от най-великите серафими и може да ти открие един безкраен свят.

Охолу́н – Ойлу́м – О

Сега няма да ти говоря за миналите ти прераждания, защото живя по-малко като човек и при всяка възможност се въплъщаваше като мряна. Но има и космически мрени, както и други риби [с тази способност], а това ти го владееш - да се освобождаваш от формата и да се превръщаш в свободен дух. Космическите мрени са особено прекрасни. Те понякога обхващат половин галактика и синтезират невинност. Вие, обикновените хора, нямате и поня-

тие от серафимните размери. А те не са обикновено в третото измерение.

Сега приключвам с първото си осияние и ти казвам: практическата насоченост на невинността, съединена с любов, саможертва, даване, предстои да реформира коренно сегашното ти тяло на Земята. Твоят пробуден дух, с ярки спомени за постоянната работа на полето на Великата Мряна, те прави неоценим съработник на Бога и плачещо сърце за хармония и обич. Носѝ силата на Мряната навсякъде - и невинността ще ти се откликва.

Ксин - Ксин - Ксоин - Ослон!

Капката в морето е море в Капката!

Може да си мъничка, но си океан от невинност в онзи свят на Бога, който блести от чистота и милост и прилича на сълза.

Из Дневник 131.2

17.VII.131(1995)г. От три дни се занимавам с преписване на сгрешените думи в превода на една книга от Пол Брек – пак превод през руски, което стана голяма напаст напоследък. Поне да знаеха руски и български! Издателството "Веста", Велико Търново. Такова дълбоко и безгранично възмущение от тоталната неграмотност на преводач, редактор и "коректор", че мислех да изпращам преписи от това, което правя, на факултетите по българска филология и журналистика; на преводачи, вестници и пр. Кръвта на рода ми по линия на професор Ал.Балабанов кипна почти до бяс и даже не спах снощи до късно, изписвайки десетки страници с цитати. Мислех, че ще направя кой знае какво впечатление (при тоя ад от подобни издания), изтъквайки до каква степен е издънена нашата лингвистична култура. Така да се каже – "будна гражданска съвест"... Днес, макар и на пълен глад, почнах да преписвам на машина тия записки и сигурно щяха да станат 20 страници. Мислех да обявя, че пращам 1000 лева на оня, който направи свястна редакция поне на 5 страници от текста, напраскан с русизми до козирката и с пунктуационни и други отчайващи грешки, които изменят и смисъла. Сигурно нямаше да спя и тази нощ от хъс да го довърша, когато...

*... Когато се сетих най-после да попитам Някого прав ли съм, че си губя времето и троша нерви за такова нещо. Отговорът бе **"Не!"**. Затова и си позволих да приложа тук цялата тая история – иначе какъв е смисълът да се мътят душите на читателите с такова нещо помежду осиянията. Прекратих веднага – и си отдъхнах. Яд ме е, че прекъсвам такова нещо, но ми се обясни, че освен всичко друго, това ще бъде и поредният глас в пустиня. **Имаме** си задачи – и приятелите **чакат**!*

*21.VII.131(1995)г. сутр., Бургас Един от най-вълнуващите сънища досега в живота ми – вероятно подарък от гладуването (режима). Намирам се в Америка – в дома на **Дейн Ръдиар**! Той вече е разбрал колко гореща и безгранична е любовта ни към него и защо в България го имаме за бог на астрологията. Приет съм много топло, станал съм член на се-мейството. Безкрайно щастливи разговори! Разправям му какво съм чел от него; и за Венно, който преведе най-фун-*

даменталния му труд ("Астрология на личността" – Dane Rudhyar: Astrology of Personality: A Reformulation of Astrological Concepts and Ideals in Terms of Contemporary Psycho-ogy and Philosophy, 1936). Разказвам му за Учителя и Братството.

Но изведнъж идват военни и полиция и обвиняват Рудиар в идеологически грехове. Заплашват го с какво ли не, включително със смърт – саморазправа в момента. Той и домът му, семейството му, се намират на сцена в театър като в пиеса, а аз съм на първия ред и има публика. През прозорците се виждат войници, офицери; даже танк и брониран влак – Рудиар е опасна личност... Тогава някой казва, че ако на сцената има чужденци, няма да посмеят, защото ще стане международен въпрос. Аз пръв се качвам и моля Рудиар и жена му да бъда с тях в този най-

драматичен момент. На снимката вляво се виждат самият той и четвъртата му съпруга Лейла, която е била неотклонно с него до заминаването му от този свят през 1985г. Съвършено е очевидно, че тя е от жените с душа и е от много висока еволюция, щом е обикнала такъв свят човек и гений и е свързала живота си с него при такава разлика във възрастта. При всички случаи, и предишните му съпруги трябва да са били богини, щом са направили такъв избор. А в съня си, още докато бях долу, в присъствието на ченгетата на сцената аз се бях провикнал, за да ме чуе Дейн, че в предпоследното или последното си Посвещение ученикът трябва да приеме смърт на живо, за да е достоен за космоса... Той се вслуша в думите ми и се успокои... Явно, в този мой сън са се смесили възхищенията ми от боговете и богините на света и стреса ми от преследванията и арестите на духовните хора в България по време на комунистическата власт - преживяхме много тежки десетилетия и някои даже не оцеляха.

Като се качих на сцената, почна брожението. Едно ченге правеше най-щателни претърсвания; откри и комплект аудиокасети с осияния от Елма на български, които бях приготвил

за Ръдиар... Ченгето най-вероятно е българин – продажна душица, внедрила се в световните тайни служби, които мразят Добрите. Прослушваше касетите и ги разбираше – искаше да намери под вола теле, за да обвини и мен...

Тогава излязох навън, за да държа реч на полицаите и военните, че съм чужд гражданин, дошъл на гости на гения Ръдиар, световно признат и известен учен, и че ако направят нещо, няма да им се размине. Те се поразколебаха, но по нечия заповед решиха да действат за сплашване, и то доста круто. Всеки пострада, а аз – най-много. Помня, че се събудих след несвяст цели три дни или седмици, което вече ми се беше случвало и наяве, а не насън, след един от арестите и разпитите в Държавна сигурност в България. Имах кръгова, зарастнала рана на врата, сякаш са се опитвали да ме бесят, и то с тел, със струна. Ръдиар и жена му топло се грижеха за мен и аз разбрах, че съм ги спечелил завинаги.

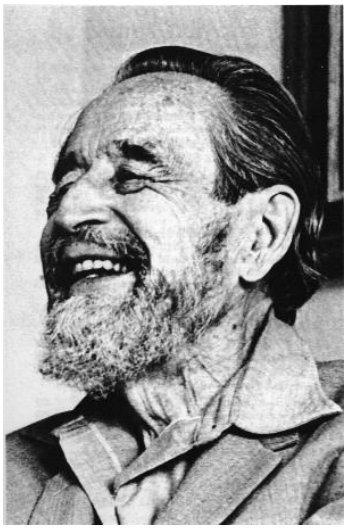

*Сънят беше дълъг и "многосериен" - **толкова** дълбоко е влязъл любимият Дейн в душите ни след многогодишните занимания с трудовете му, преведени от друг наш любим Човек - Крум Въжаров, Венно! Този ден Ръдиар се къпеше в една стара бяла вана – възрастен и изтощен, но бликащ от дух и любов. Това бе вана с бойлер за дърва - от старите. Трябваше да отидат някъде с жена си и бързаха, като се безпокояха, че няма да има вече топла вода за мен и трябва да чакам... Аз обаче казах, че ще се изкъпя във водата, в която бе досега Ръдиар, и че това е чест и щастие за мен – и влязох...*

Последни разговори преди излизането им – отиваха на прием или за някаква сказка на Ръдиар. Давам му да разбере, че той за мен е това, което са Учителят, брат Борис и Венно – не бих искал никога да се разделям с тях през вечността!

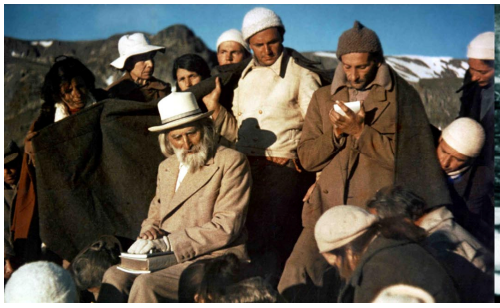

26.VII.131(1995)
Бургас - Изгрев

ЗА ИСТИНАТА –
ПОД ДЪЖД ОТ КУРШУМИ!

ЖЛО / Г.Н.Б.

15,27ч.

- Имам ли карма с най-близките си и как може да им се помогне за тяхното духовно повдигане?

15,44ч.

- Имаш. Останала ти е от Сибир. Там се сби с един царски офицер - ти беше заточеник-декабрист. Повреди врата му и той остана с този недъг до края на живота си. Когато навредим на някого особено

тежко, трябва да се свържем с него обикновено в родови впряг, защото това е най-бързото разплащане. Оттам идва сега неговата грубост, ревност и насилие.

Разплитането на кармата става с много търпение, такт. Обаче, когато някой пречи на духа и душата ни да живеем поновому според законите на Божествените свобода и съвест, робското нагаждане към прищевките му не се зачита от съдбата. Прекалено много сме ви говорили на тази тема и знаете, че свободата се дава само на свободно същество. Ако някой преди срока се освободи от оковите, а направи същия избор и заживее по същия начин, това не е никакво разрешение на кармата. Ти си от онези, които са призвани да работят за Бога - т.е. за Любовта; и при положение, че искаш да бъдеш свободна, опрощава се дълга ти от момента, когато решиш твърдо, че не принадлежиш никому. Само че тогава трябва да отстояваш свободата си, и твоята доброта и мекота трябва да обраснат с шипове срещу грубите. В противен случай остава примирението, от което се повреждат тялото, сърцето и ума, но се спасява душата.

Валентин бе русин по майка и евреин по баща. Расовата му принадлежност наполовина към петата раса, го караше за пари да става предател на шестата. Пътят сега му е отворен към Небето, защото той е душа с искра Божия, но трябват още опитности и страдания, за да усети глад за Истината. Ти си първата, която можеш да му помогнеш, ако решиш да спазваш програма на отсъствие и присъствие през годината, месеца и седмицата. Съвършено не ти се препоръчва да обясняваш къде отсъстваш, да се оправдаваш и да приемаш вид на виновна. Трябва да види характер, твърд като диамантена стена, който провежда намеренията си при всички обстоятелства - ако ще и да се проваля света! Приближаването, слугуването в къщи, отстъпките, усмивката, се дават само когато някой ни

уважава. Щом зачита нашата правда и истина или поне не ни закача, все още има смисъл от съвместно съжителство; в противен случай Бог лично съди и "победителя", и "победения". Слабохарактерният, зависимият по една или друга причина, носят вината на месоядеца: щом консумираме благата на един брак, на една родова или професионална връзка, ние сме съпричастни с "касапина".

Помисли, премисли и тогава действай. Истината прави човека тогава свободен, когато е приета първо от самия съд на съвестта, а чак после се изказва пред другите. Ако ние самите не знаем какво точно искаме и правим компромиси за дребни медуници, оставяйки златото, ще си отидем от тази земя рано - прегърбени, пребити и отчаяни. Ако решиш обаче твърдо да отстояваш честта си - честта на нашия дух, създаден свободен от Бога, - тогава ще помогнем не само на себе си, но и на най-близките си. Като стоим пред тях полутвърди-полумеки, то ние самите сме виновни за тяхната развала и подхлъзването им по лошия път - вечно продължаваме една и съща сцена, без да застанем на избистрени позиции. В такъв случай, човек сам си заслужава робството и - още по-лошо - поддържа лошия нрав у ближния, понеже поддържа сценария му. Не само обикновените хора, с който сме обкръжени, но и сам дяволът обича истината. И когато му я кажеш троснато и след това не се отметнеш, той ще се опита да те разкъса, но после може и да те пусне. Ако ви разкъса - добре, значи ***това*** *е в планът на Бога. Плащате си наведнъж, а не да ви джвакат по малко цял живот. Ако обаче Бог реши, че няма да мине неговото, първо ще ви поболи, после ще видиш, че ще подейства.*

Той е положителен дух и сега от тебе зависи кога ще се съвземе: още в това прераждане - или след милиарди години. Това прераждане е решаващо! От теб се иска да не се молиш на човек, а само на Бога.

Да имаш спокойно, решително, Божествено достойнство. Да погледнеш ближния в очите и, с паузи и обмисляния, да му говориш тихо и спокойно самата истина. Ако не иска да те слуша - мълчи. Ако пита защо мълчиш с дни и седмици, кажи, че ти разговаряш с хора, които заслужават, т.е. обичат да изслушват и чуждата истина, а не само своята; и че възнамеряваш да общуваш с точно такива хора, които не са се изложили пред теб и са оправдали очакванията ти.

От сега нататък - пълно спокойствие, ясен мир на духа и съвършена яснота пред себе си и пред другите! Ти някога даде живота си за хората и стоя пред куршумите с изпъчени гърди! Не бива да падаш по-долу. Моментът е подходящ да започнеш от новолунието, а после сте свободни. По-важното - разчистете му пътя и на близкият да се самоопредели. Защото инак той е нещастен, че вие не сте това, което очаква. Кой ви дава правото да го правите нещастен?

При въпрос: "Къде беше?", отговорú: "При книгите съм, понеже не мога да ги чета в къщи; така че - избирай… Между теб и книгите си, избирам тях, защото те не искат да ме лишат от теб, а ти ме лишаваш от тях. Кой мисли за мене тогава?..."

Не само книгите. При всеки акт на насилие и неразбиране си отивай и оставай там, където те разбират. С цената на всичко! Тъй като вече ***попита*** *Небето, то се ангажира лично. И не смей да се връщаш назад, защото самото Небе ще вдигне мостовете във въздуха! На един от тях стои най-скъпото ти същество.*

Ако си решила обаче да направиш още един опит, пей най-нежните песни на Учителя, в които се говори за Доброто - на мъжа си, когато той спи.

Из Дневник 131.2

29.VII.131(1995)г., Бургас - Посрещане на И. от София. Заминава на спортен лагер-школа на ВИФ – станал е студент по лека атлетика, с цел да завърши лечебна физкултура.

На плажа едно пиленце ми каза, че режимът в момента трябва да се наруши и че трябва да изям три праскови, вместо една...

Веднага след това Г. и И. взеха водно колело за ½ час (80 лева). Както си плувах само до варела, дойде ми импулс да ги гоня, но те отидоха много далече на юг – вече едва се виждаха. С продължително бързо плуване вече почнах да ги наближавам, когато ми дойде увереността отвътре, че това не е само за тренинг и удоволствие. Бяха спрели загубили управление и се чудеха защо не могат да се насочат към брега. Предния ден се случи да возя Н. и Ж. със същите водни колела и видях, че наистина завоите с кормилото имат своя особена тактика и изискват специално усилие. Без този опит, и сега трудно бих се справил. Така или иначе, овладях управлението и стихнахме до брега. Значи, ВИФ не винаги помага... Трябва и специфичен опит, и "пиленце", което да ти каже да ядеш днес повече, за да имаш сили да доплуваш толкова надалече. ..

30.VII.131(1995)
Бургас - Изгрев

МАЛКА И ГОЛЯМА ПЕНТАГРАЛНА КАСА

12,10ч.

- Когато се получи отнякъде десятък, без да е написано специално "За лични нужди", имаме ли право да го разпределяме за децата си и за лични инициативи и нужди - или изцяло трябва да го внесем в касата "пентагрален десятък", или в пентагралната каса?

- При такъв случай, нямате право да ползвате лично тия пари. Те влизат изцяло в "Пентагралната каса", независимо дали голямата или малката. При отбелязано "Десятък" (или казано), слагате сумата в малката каса - към вашия собствен десятък. При напълно ненадписана сума и с неизвестен подател, 10 % слагате в малката каса, а останалите - в голямата. Значи, голямата пентагрална каса употребявате за петте пера по свое усмотрение, а малката раздавате според правилата за даване на десятък. Досега ти нямаше голяма пентагрална каса, понеже

нямаш право на личен дял. Пак нямаш, но пентагрална отворú!

Пояснения: Елма ни е говорил неведнъж за законите за управление на езотеричните лични и групови каси, благословени от Бога. Трябва да се проучат всички текстове, за да имаме по-пълна представа. По памет може да се каже, че всеки може да си отвори и даже да направи красиво каса с шест дяла, в която да разпределя приходите си така:

В центъра има кръгов дял, в който се отделя десятък от всеки приход, без изключение. "Без изключение" значи не само заплати, наеми, хонорари, дарения, премии, печалби и др., но и десета част от продаден имот или нещо друго. (Между другото, летящите в космоса не взимат наеми – те пускат в излишните си имоти или сами прибират някого в кашона си съвършено безвъзмездно). За учениците с най-висок идеал се препоръчва да продадат наличния си имот и да влязат в по-малък, ако ще и в сандък или под моста, само и само за да отделят десятък. Има и непарични видове десятък, за които ни е говорено, но винаги се настоява паричния да отделяме и отдаваме стриктно, независимо от непаричния. Тъй като паричният - докато има пари на тоя свят - трябва винаги да е не по малко от 10%, то като говорим за непаричен, всъщност отделяме още 10%, доколкото това може да се измери. Тук няма да се говори за непаричния – формите му са много. Знаем още, че десятъкът важи за семейните хора, за хората с поне 2 деца. При повече от две, може и по-малко от десятък. Колкото и да е скъп животът, хората с едно дете дават повече от десятък, по свое усмотрение. Учениците без деца и без бедни родители отдават до половинък или точно половинък; а има и светии, които отдават 100%. Те живеят в най-пълно изобилие, понеже над тях се изсипва народната любов, рогът на изобилието, но и това раздават почти изцяло. Според Небесната Ликономика (Икономиката на Небесните Ли-

*кове), отдаването на част от приходите ни всеки месец и при всеки отделен случай е фундаментален закон. За неотдаването му няма наказание, понеже Бог не наказва. Но който го отдава редовно **и според истинските правила**, ползва небесни привилегии, които често имат не само духовен, но и здравен, материален, личен, дори понякога чисто финансов характер. Най-бедните отдават **стотна** част – важен е актът на даването.*

*Главният закон и метод на Ликономиката в този случай е **да не отдаваме своята дан на общество, а персонално**. Няма нито едно общество на земята, което да ползва народните блага според Волята на народа и волята на Бога, дори и когато не усвоява средствата користно. Користта в случая е **присвояването на решението** за какво да се употребят народните средства. Ръководителят или ръководството мислят себе си за най-идейни и най-умни и си позволяват да разполагат със средствата на хората без съобразяване с **абсолютно** всички мнения. В бъдеще ще има идеални общества, където връзката на ръководителите с Бога ще се разпознава по три критерия: 1.Съобразяването с плана и потребностите на **всеки** член на общината без изключение. Има критерии как това да не е популизъм и критерий, що значи член на такова общество; 2. Ежедневната или поне ежемесечна смяна на ръководителите и 3. Отделянето на част от народните средства за абсолютно всеки член на общината, ако ще и да става дума за един цял народ или цялото човечество. Тук има спазване на приоритети: майките и децата с най-чиста кръв са на първо място, после младите жени и мъже, после по-нататък. Това не е расистка евгеника, а единственото спасение на човечеството. Няма значение, че тази част от касата може да е по-малко от стотинка: изчислява се и се води счетоводство виртуално, докато се събере една стотинка. Тази стотинка или сума се отдава редовно и безусловно на всеки - ежедневно, ежеседмично и ежемесечно, сезонно, а също и ежегодно. Дори има и дялове на всеки 7 и 28 години. Напредналите общества ще включат и алгоритъм за справедливо разпределяне на сумите: хората с най-малък доход ще получават най-голям процент – и обратно. Няма да има възможност за укриване на доходи, понеже организаторите са ясновидци. Тук обаче не е мястото за разширяване на тази тема.*

***Персонално** отдаване на десятъка (половинъка, цялъка, плаващия принос или стотъка) означава всеки поотделно да си избере личност, която, според него, работи най-добре и най-безкористно за Бога и за народа. Може да сме субективни, но това е единственият начин. Освен персонално, отдаването трябва и да е **тайно**. Истинският работник за Бога и човечеството не приема легитимирани дарения. Това го*

прави свободен. Как да бъде тайно, е въпрос на изобретателност.

Има още тънки подробности на тази тема, но те трябва да се търсят в опита на Братството през вековете и в Словото. Има, например, изискване да се дава стотък и на общество с възгледи, различни от нашите. Но и там не се дава в официалната каса, а се ходи достатъчно време в това общество или църква и се наблюдава. Като се открие най-духовния, най добрия, най-умния и най прекрасен човек там, обикновено аутсайдер, тайно се дава стотъкът ***на него****. Така Космосът работи за подобряване на човечеството и изолиране на хората без монада.*

Как се процедира по-нататък, според законите на Божественатата Ликономика? Преди да стигнем до външните дялове на Пентагралната Каса, извършваме още една операция: трябва да разделим правилно останалите 90% (или съответния остатък, ако отдаваме друг процент). Получилият сумата брои себе си за един дял, останалите са дялове за децата му, докато всяко стане на 28 години. Имаме и случаи на дългогодишно изключване на себе си от своя дял - даваш цялата тази част на децата си и на ближния, както съпрузите от Бога. Иначе, ако нямаме деца и имаме съпруг или най-близък човек, делим собствения си дял на две и даваме половината на него. Може да не става дума за любим или съпруг, а за най-добрия приятел, за най-сродна душа. Има Божи хора, които не дават в печатницата първо своята книга, а книгата на друг Божи човек. Именно това е един от критериите за Божи човек. Тук също може да се дава тайно, но може и явно – зависи от взаимоотношенията.

Едва тогава имаме право да разделим личния си дял на пет: 1.Слово; 2.Майки; 3;Култура; 4.Братство; 5.ВСК (Взаимоспомагателна каса). И тук има варианти: едни ползват своя дял първо за задоволяване на насъщните си нужди, други го определят изцяло за петорната каса - имаме и такъв опит. Звучи нереално, но в пентагралната каса има предвидени средства за покриване и на личните битови и културни нужди. Който се страхува, отделя по-малък или минимален процент за петорната си каса, но стриктно и редовно. Имаме приятели, които често ни водят на кино или театър със своя личен дял от касата си или на ресторант, а даже и на екскурзии. Друг път от чужбина идва на Рила човек, комуто се е паднало по жребий сума от перото "Братство" на някоя лична или колективна каса. Има майки и деца, които са спасени само по този начин. При пълно доверие и ежемесечно редуване на управлението и ползването по списък или жребий, съществуват и колективни пентагрални каси. Има и комбинирано заделяне на средства и за личната, и за колективната каса – пълна свобода. В напредналите човечества има и районна, и се-

лищна, и национална, и континентална, и планетарна пентаг-рална каса, със съответни отчисления и в двете посоки.

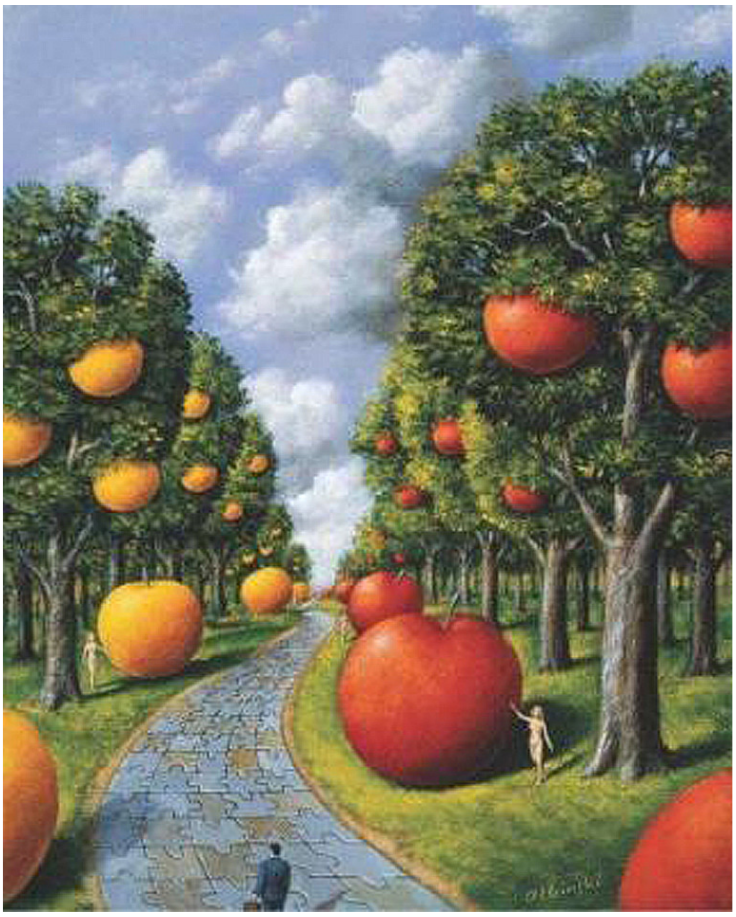

Рафал Олбински - полски илюстратор и плакатист

*Отдаването на **персоналната тайна лепта** е най-чисто и не страда от опасности. Да се даде явен подарък на същия човек е нещо различно, отделно. Тайното отдаване га-рантира независимостта на този, комуто даваме, както и възможността човекът да го ползва както намери за добре, според личния си вкус и потребности. Тази форма задоволява и чистата ни съвест, с която отдаваме нещо за най-ефек-тивното развитие на Божието Дело: на избрания човек да-ваме дотогава, докато живее идеално. Така е действал и Ма-хатма Ганди. На такива хора животът им е пред очите ни. Почне ли да се обогатява и да се проваля, просто преставаме да даваме на него и търсим друг. Не е правилно обаче да си кажем, че вече няма човек, който да работи на ниво за Бога или на нашето ниво. Даже и обективно - в очите на Бога - ние да сме най-добрите, човекът с монада никога не може да си представи такова нещо за себе си, понеже е скромен и има ниско самочувствие. Гордите често отделят десятъка за себе си. Ще го дадат наистина безкористно за народа и за*

*Бога**, но от своя гледна точка**. Великото в десятъка (или съответния принос) е именно в това да подкрепим друг, в който също Бог работи. Може да работи по-различно или с по-малък капацитет, но Бог е с нас, само когато отдаваме **на друг,** не на себе си.*

Има още едно положение: касиери на колективни или лични каси нямат нищо общо с Бога, ако ни подръчкват и подсещат да си даваме данта. Дори най-малкият намек чрез нарочно експониране или цитиране на материалите за десятъка може да е насилие, корист. Ако някой иска да лети из вселената и да се подмладява, той сам търси тия текстове "със свещ" и сам си прави изводите. Посветеният има право да отговори някому на тази тема само при задаване на въпрос. Тези синтетични сведения тук са едно голямо изключение, за което се получи специално разрешение.

Из Дневник 131.2

1-3.VIII.131(1995)г., Бургас. На гости - Уралоний. Работа върху Новия текст на паневритмията – монтаж с нотите. Окончателбна корекция на Дневника от 1992.

При сравнение на изданията от 1941 и 1992 г. (второто минава за фототипно), се вижда само една разлика: изхвърлили са две изречения от Учителя. Тези, в които казва, че старият текст е елементарен и че в бъдеще ще се даде нов, който ще отговаря много по-дълбоко на идеите, движенията, музиката и пр. Ако и Библията, Евангелието и беседите са редактирани така, както в споменатото пиратско издание, не знам кой накъде ни води.

3.VIII.131(1995)г., Бургас. Може би същото пиленце отпреди няколко дни ми се обади сутринта и каза, че едно парче диня днес няма да е достатъчно. Затова, като мина малко време, ядох и пъпеш.

***Ето** защо е трябвало:*

1.Спринт от гарата до ксерокса. За 15 минути – по 3 копия от 29 страници - Новия текст на паневритмията. Тук ни трябват много. Плащане.

2.Спринт към гарата. Още в ксерокса помолих Някого да

задържи влака. Не успях да разделя оригинали от копия.

В 15,15 стигнах, но влакът не тръгва. Виждам У. в първа класа, но прозорецът е развален. Влакът стои, времето за тръгване мина. Приятелят отива в другото купе, подавам му през прозореца всичко, но там са и копията, които ни трябват. Да кажем, ще ни ги прати. Той обаче преглежда светкавично всичко, отделя умело копията и ми ги подава. Вече всичко е наред. Хората си гледат часовниците и цъкат защо влакът още стои. Казваме си чао и тръгвам. Като стигнах до последния вагон, влакът потегли.

5.VIII.131(1995)
Бургас - Изгрев

ВСЯКО СЛОВО БОЖИЕ

Картина от Рафал Олбински

10,22ч.

Въпроси към Елма от приятел:

1. Какъв е механизмът на влизане в акашовите записи по електронен път?

2. Как могат да бъдат предпазени от разкодиране мисловната и жизнената вълна на човека, както и личния му код в "долапите" на акаша?

3. Има ли ефект от "упражненията", които правих снощи?

4. Какъв е механизмът на ставане "невидим" за локаторите на ЧЛ – "сапунения мехур"?

5. Какво е това "биполюсен локатор";

6. Как може да се "пусне" вирус в компютърните програми, които използват, и да се обърка тотално информацията, до която са стигнали?

7. Може ли да се пренасочат или неутрализират насочените лъчи от предавателя горе към центровете долу?

8. Влезли в съприкосновение с този "център", каква е възможността те да окажат някакво въздействие върху нас (имат изображенията и имената ни, както и принадлежността ни)?

9. Мехлем от кокичета?...

10. Каква е възможността те да ръководят в момента членове от т.нар. Братски Съвет ?;

11. Ще мога ли единствено с моята мисъл да противодействам - или трябва да се включат и други?

12. Трябва ли да насочваме усилията си за "унищожаване" на електрониката или пък да направим промяна в мисленето на хората, които я управляват?

13. Те твърдят, че на електрониката може да се противодейства само с електроника - не съм убеден, но още не съм си изяснил как да стане;

14. Розови лъчи ли да се използват?

15. Как да се преобразуват тези центрове, за да почнат да служат на Доброто?

16. Кои са формите, които трябва да се използват за неутрализиране?

- По електронен път това е невъзможно. Тези записи са на причинното поле, а то е защитено срещу всички нападатели от по-нисшите светове. Онези типове просто блъфират, за да всяват ужас. Те успяват да влязат в подсъзнанието и да управляват подсъзнателната и отчасти съзнателната дейност на човека, податлив на страха. Подсъзнанието обаче има спомен за акаша и по индиректен път те се добират до някаква информация от акаша. Следователно, страхливият си заслужава съдбата, включително и следенето, манипулирането от страна на тези съработници на съдбата. Вирусите си гледат прекрасно своята работа и са длъжни да ядат всичко, което е страх и което не е абсолютно

упование в Бога.

Съществува, все пак, щит срещу тази електроника, която предимно обработва информацията, но тя се извлича по друг начин. Тези вампирически династии са подобни на мухите и комарите: насочват се само там, където има нисък потенциал, т.е. страх за себе си. Също, живеещите по стада и по старозаветни гнезда са тяхна законна плячка.

Ето защо, ако някой живее постоянно или преобладаващо на място, което е вече нарочено, трябва да знае, че при всички случаи ще бъде разкодиран и манипулиран, тъй като това е волята Божия, а не волята на Сатаната. Докато не отвикнете от своеглавието и повтарянето една и съща песенчица, по една само бразда на грамофона, никой няма да ви освободи от лешоядите! Мисълта, че има някой по-силен от Бога и може да прави каквото си иска без Негово знание, трябва да бъде наказана с най-крути мерки от съдбата. Така че идейните предни постове от подземния свят се насочват именно към ония, които считат Бога за неприсъстващ някъде.

- Упражненията ти наистина имаха ефект, но той ще стане дълготраен, когато приложиш формулата: "Господи, помогни на Твоите черноработници да ни тормозят още по-майсторски, ако ние не желаем да Те слушаме!"

Презумпцията, че се борите с някого или отразявате неговите атаки, автоматично вписва и вас в графата на черноработниците, дори и да сте на страната на "добрите". Да, ама ако "добрите" изглеждат така, както сега ги виждате - с техните страхове, проблеми и зацикляния, - всяка тяхна защита се таксува от Бога като борба против неговите черноработници, които са си точно на мястото. Мнозина духовни хора фактически избиват чревната флора в ментала или астрала, защото гниенето било от "дявола". Можете да си представите колко ще живее онзи, който няма естествена чревна флора... Или - обратното - мнозина искат да се сложи защитен похлупак на оня със сланините и тулумите или над кривите и гърчавите, но това

няма да мине. Значи, дерзайте в това направление. Пожелайте на черноработниците всичко най-добро и големи успехи в изтребването на всички ония, които не приличат на Иисус. Ти, който не приличаш на Иисус или на някоя от неговите безсмъртни сестри, трябва да бъдеш обработван по всички правила от бели и черни работници, докато заприличаш. До този момент Небето не приема никакви прошения за защита срещу тъмните сили!

- Сапуненият мехур е изключително подходящ образ на един от методите за ставане невидим. Невидимостта се дава на онези, които са приключили с кармата си. Съществува и невидимост при черноработниците, и то не само при маги и окултисти, но и при много разузнавачи вече. Това отдавна вече не е проблем и вие сте наблюдавани отдалеч или направо в стаята ви от представители на какви ли не ложи. Не само космични, но и на земята - триизмерни. Методът за постигане на сапунения мехур при приключила карма е задържането на въздуха за повече от 15 минути, при планински стаж в един живот не по-малко от ⅓ от живота до този момент. Това не значи отшелничество, но ходене по планините във всяко свободно време.

- "Биполюсният локатор" работи с черни и бели честоти едновременно, с цел да овладее и двете ви естества. Работи по метода на опозицията, като поставят вашето електронно изображение по средата. Има и други методи, които нямам право да разкривам, защото Аз пазя и черноработниците си като зеницата на окото си - те засега са най-полезни за еволюцията ви. Те ви оставят, когато престанете да дрънкате, да проповядвате и да се оплаквате от тях и от онези, които не са прави, според вас.

- Ако ви дам информация за вкарване на вирус в техните програми, това значи да си вкарам сам автогол, т.е. да плюя на самия Себе си, като некадърен Създател на Вселената. Аз сам вкарвам вируси и в белите, и в черните програми, ако не си гледат добре работата: белите - когато започнат да про-

тивопоставят черните на Бога и да се страхуват от тях; а в черните - когато проявят милост и жалост или направят грешка в гоненето на някой полубял. Всеки, който не е абсолютно бял и чист, прозрачен, кристален, трябва да бъде гонен до дупка! Защото с тоягата излизат съмненията, че Бог не си знае работата и не контролира и бели, и черни, по всеки микрон от техния път. Когато стане нужда, вие можете да пуснете такъв вирус, но само след като сте се допитали до Главния.

Пренастройването и неутрализирането на предаванията отгоре или препредаванията "долу-горе-долу" не са възможни по технически път, ако нямате по-мощни генератори и програми от техните. Но това може да стане ако нарисувате Пентаграма, както съм казал още в началото на века. Адът още царува, но това е мъртва хватка. Аз затова сложих ножа и други масонски символи под лика на Христа, за да държи тая ложа в подчинение. Наскоро от това няма да има нужда. Тогава и Пентаграмът ще се измени. Вместо ножа, ще сложите "Извора на Доброто" - Извора с ръцете. Трите букви ще обърнете с върха нагоре, както съм казал. Ако при това положение се подмладите бързо и оздравеете от всички болести и безпокойства, можете да подмените и змиите с гълъби. Такъв Пентаграм разстройва завинаги управлението от страна на електронно-магическата олигархия. Само че него ще давате само на лицата, които Аз ще посоча, и ще го криете от погледите на всички останали. Защото, ако някой се осмели да го изкритикува, ще падне мъртъв не на Земята, а на Небето.

- Може ли да се изработи от пластина?

- Трябва първо да се нарисува, но със специални допълнителни инструкции. После може да се отлее, но от злато, сребро или платина. Гравирането не е Мой метод. Той е на черноработниците, защото се причинява болка на съществото-метал. Отливането обаче е Мой метод, понеже металите обичат да бъдат разтопявани и изпарявани - най-върховно щас-

тие за тях.

- Настоявай на Рила да се усамотите, защото това е най-важният стратегически момент пред последното "разставление" на силите.

Наистина, чрез вас черноработниците могат да наблюдават и манипулират други хора, но само когато сте се отклонили от съвършената фигура на ученика или тогава, когато Бог реши, че можете да проведете ток отляво.

- Най-лесното нещо за психотронното правителство на Земята сега е да управлява братските ви съвети чрез свои хора или подсъзнателно. Щом един братски съвет допуска продаване на беседи, касети, видеокасети и пр. подобни форми на света и нисшата сфера, по-лесно нещо няма. Под "братски съвет" Ние разбираме съвет, избран по жребии за една година най-много, но с текущи смени през месец, десет дни и през ден. Братски съвет, който не поддържа петорна каса и има само един касиер, а не плаващи касиери по жребий, също не е братски. Тези плаващи касиери са самите ония, които получават тайно и персонално десятъците. Докато приемате формите на света, вие сте от света и светът ще ви гази.

- Ти имаш, почти единствен измежду приятелите, силата да се справиш сам с потоците от програмиране, но само при споменатото вече условие: да пожелаеш на черноработниците да премелят колкото може повече мърша и да ги поздравяваш мислено при всеки техен успех... Съвършен, любещ и обичащ човек не може да бъде ударен от тях по никакъв начин - това значи да ударят самия Бог, т.е. да изчезнат. Това не значи, че всички вие, неиисусоподобните по лице и фигура, не трябва да се борите срещу злото. Борете се, но с усилване на ***доброто*** *в себе си. Това е единственият път. Разбира се, можеш да включваш съработници и бранители, но не с* ***лице*** *към "врага", а с* ***гръб*** *към него. Който прекалено много мисли за врага или говори за него или пише, той е с открито лице и гърди и стрелите на този "враг" нямат пречки да го поразят. А да бъдеш с гръб*

към "врага", означава да не мислиш въобще, да го изключиш и от най-нищожните си мисли, представи и възприятия. Това е най-висшата техника на Небесните бойни изкуства: щом само за миг признаеш, че има враг - ти вече си умъртвен. Ние не признаваме, че има враг, защото това са приятели-черноработници.

Твои приятели също си представяха физически дефлектор, за който съм говорил и Аз. Такъв се използва в някои цивилизации за отблъскване на насочени лъчи и поразяване на противника със собствените му проклятия. И вие можете да опитате, но вече ви казах, че ако нямате генератор и програма с тяхната мощ, то поне материалът на дефлектора трябва да бъде такъв, че да не бъде пробит, а да върне лъчите. Съвсем правилно сте разбрали обаче, че човек си има дефлектор в мозъка и сърцето, и най-вече в черния дроб - и тези три отразителя могат сами да се насочват и настройват, ако вие сте на "ти" с Любовта, Мъдростта и Истината. Самонасочването е тяхна естествена функция, както дишането. Но дишането на духа е правата мисъл, тъй както храна му е Словото, а ограда - добрата дума. Значи, правата мисъл настройва дефлектора на мозъка, Словото Божие - дефлектора на сърцето, а добрата дума за всекиго и всяко нещо - дефлектора на черния дроб. Всеки орган и система си имат отразители, но при вас те са почти всички разстроени, защото религията и цивилизацията са измислили фалшиви заместители на техните истински потребности.

- Наистина, розовите лъчи са най-силното оръжие, което Аз наричам "всеоръжие". Когато говоря за "щит и всеоръжие" в 91 псалом, Аз имам предвид именно добрата дума и лъчите на Любовта - розовия цвят. Когато обичате нежно всички - приятели, близки, непознати и врагове - и им желаете това, което е добро за тях, както и Бог им желае, тогава вие започвате да светите розово и всичко си идва на мястото. Само в такъв случай работа със Завета на Цветните Лъчи на Светлината ще бъде

спорна.

Има грамаден опит, натрупан от напредналите човечества, по какъв начин враговете се превръщат в приятели. Най-големите глупаци в разоръжаването и екологията унищожават бойния потенциал чрез взривяване, претопяване, разтваряне, нарязване и какви ли не още дивашки методи. Умният човек ще намери работа на целия тротилов еквивалент на Планетата, без да го унищожава. По същия начин и мотивите, чувствата, целите - цялата психическа енергия и огромна работоспособност на така наречените "черни" - неминуемо се превръща в служител на Доброто. Рано или късно всеки лош, заблуден човек разбира, че трябва да си "купи" място в Космоса. Като проумее най-после, че мястото под земята не е толкова комфортно, той почва да прави добро, за да се върне в Родината си.

12,04 - 12,11ч. (Налага се за кратко време да се прекъсне записът.)

- Формите за неутрализиране са класически. Ползва се неутронната сила, т.е. елохимната любов. Когато тя е факт, пролуки няма и няма как да влезе посред нас разяждащ агент. Щом на една паневритмия, на едно молитвено събрание, в един дом или една държава се появят кървящи рани, това значи, че някой се е отказал от елохимната любов.

Ето сега, наистина от четири страни ще атакуват едновременно Рила по кръстовидната стратегия на въглерода. Ще ви поставят на кръст. Те се втичат във вашите кухини и вървят по вашите наклони. Ако не бяхте сега яма, нямаше да има в какво да се стекат. Ирод е жив, той още не се е покаял и е върховен ръководител на обединените психотронни ложи, които намериха откъде идва "злото". Само Рила е непревзимаема за тях.

Значи, как се постъпва с Ирода? - ѝли да си останете помийни ями, в които да се стичат от всички страни жаждата за власт, одумването, користта и своеглавието, ѝли да се дигнете като Йосифа и да отидете в Египет. Това означава, че след

19 август подбрана група приятели отивате на лагер там, където ще ви посоча, за свещена мисия и задача. На този лагер вие трябва да живеете поновому. От една палатка не трябва да се вижда друга! Никаква проза, никакви човешки разговори. Ще работите по програма и по импулс, ако искате да оцелеете през следващите месеци и години. Словоохотливите да си останат в 13-та сфера. Охотливите за Слово преминават отвъд.

Настоящето осияние да достигне до всички. Конкретни указания за бойни и защитни действия ще се дават тогава и на тези, на които трябва. Който не е бил около Словото, да си сърба попарата.

12,26ч.

- Относно Свещения Граал и тамплиерите ще говоря след кратък предговор, който подгответе чисто исторически. Това ви идва не случайно като тема, тъй като сега настана редът да се обере зрелия плод на Карма и Дихарма от ония времена. Както виждате, тази тема се появи едновременно и у двамата ви.

Прон, Пронòн, Прономòн!

Господ не изяжда никого, освен несъвършените.

- Това, че се появява тази тема и у двама ни, значи ли, че сме играли съществена роля в тези събития?

- Ами да, то се вижда. Заради единия се ля кръв, заради другия още се промиват мозъци. Сега трябва да преиграете пиесата, но без жертви.

- За дълбоката рана, която си направих на лявата ръка - има ли нещо общо?

*- Да, но само общо... Това обаче сега се случи по конкретен повод - поради едно намръщване, което не бе от Бога. И все пак, осветената кръв върши работа - **повече** работа от 100 касети с осияния! Това не значи, че трябва сами да се бодете - съдбата си знае работата. Както помниш, чашата на Граал съдържаше Христова кръв. Кръвта, която изтича на-*

*вън, оправя **света**. Кръвта, която изтича навътре, оправя **ангелите**.*

- Защо напоследък съм тласкан да се занимавам с търговия?

*- Търговията в ръцете на Посветения е най-висшата магия. Когато се дава десятък от личния дял печалба, посветеният се освобождава от Дракона на Търговията. Ако е бил глупав да търгува с неща, които развалят човечеството, пак ще си плати, но чрез труд и съкратени срокове. Ако Посветеният влага Божественото в стоката и взаимоотношенията с партньорите, той обменя много повече божествена енергия, отколкото се съдържа в писанията на писателите и музиката на светските музиканти. Обмяната на веществата - това е **търговия**. Обмяната на същества - това е също божествена търговия. Обмяната на естествата - това е природната търговия, която се зачита в Космоса със закон. Щом правиш нещо изгодно не само за теб, но и за партньора, това е духовна търговия в най-хубавия смисъл на думата. А щом правиш нещо изгодно и за народа, т.е. за душата на човека - това е вече божествена търговия.*

Има Посветени, които примиряват всички тия четири вида търговия и сам Бог им се възхищава. Има ангели, които се отвращават от търговията като от миризливо лайно. Те са прави, но по отношение на човешката, светската търговия. Но на още стотици и стотици щастливи йерархии тепърва предстои въплъщение при оскъдни условия, за да се научат да "търгуват", т.е. да ценят даденото им от Бога. Други ангели не могат да се обменят - и те са лоши търговци. Трети не владеят диалога - те са най-некадърните. Те слушат само себе си. За такива преди търговия трябва да има голяма лакардия, т.е. Бог да ги освирка и да им смачка фасона до такава степен, че да престанат да крякат завинаги. Чак тогава ще могат да влязат в забавачницата на търговията.

"Со кротце и со благо" е закон на серафимите, но те не могат да се пазарят. Херувимите, напро-

тив, се пазарят за всеки сантиметър Божия вселена и всеки грам девствено вещество. Търговците може да имат голям нос, но ще защитят Божественото в себе си и ближния, даже и във врага, ако са християни. Сълзливите и милозливите не са никакви християни, ако не владеят пазаренето и отдават сестра си и майка си в ръцете на дракони, "за да има мир". Така че търговията е велика наука, велико изкуство и велик живот за онези, които я разбират.

- Това значи ли, че е дошло време да потекат средства за нашите дела?

- Средствата никога не потичат - те си текат. Когато делата на човека не са дела, ветровете на съдбата го отдухват настрани и той се лишава от течението на средствата. Средствата чрез печалба и труд са съответно на трето и второ място. На първо място са средствата от души с монади, т.е. тайните дарения. А на първо генерално - средствата чрез вложен труд и работа. На първо "генералисимуско" - средствата чрез обмяна на любов и обич.

*Работата е в това, че досега не попаднахте обратно в течението, защото вървяхте по вектор - Словото. Ако обещаете да разпределите средствата за Слово, Дело и Живот - Нил не ви мърда! Ако пентагралната каса най-после заработи, не ви мърда Ниагара! И все пак, един ученик, който върви по четворната магистрала на Природата, няма никаква нужда от петорната магистрала на средствата. Ако твоите средства са слънцето на голо тяло, планинският въздух, изворната вода и плодовете, петорна каса е излишна - попадаш направо в Космоса. А този Космос, за който **Аз** ви говоря, е самото средище на Течението. То отваря всички сърца и подмладява мигновено. Кой милиардер няма да отвори касията си, ако можете да го потопите в тази среда? Прочее, мислете повече за съвършенството, отколкото за средствата - и средствата ще ви се придадат.*

- Отново за цигарите?

- Сега казвам: ти си достатъчно разумен, за да решаваш сам. У тебе има не само разум, но и воля. Така че проблем няма да се откажеш от каквото поискаш, мигновено и завинаги. Ти сам разбра и ти се потвърди, че дадени привички могат да бъдат работа - за изтегляне на грешници от ада. Наистина, предстои пълно отказване, но ти ще си усетиш момента, когато не ***насилието*** *над себе си, а* ***силата*** *ще направи възможно това. Наистина, за вегетарианец е много по-опасно да пуши и да пие, защото така се самоубива много по-бързо. Но, ако целта оправдава жертвата - струва си. Ако ти направи удоволствие да изпиташ пак волята си, тръгни пак по найчистия път. Ако трябва да изваждаш още грешници - запази пътя на саможертвата. Същевременно, избери дейност, където лъжат по-малко, та да не те докопа Демонът на тютюна. Сега, тия "цигари", които ще запушат почти всички хора по земята, съвсем скоро ще бъдат много по-страшни от обикновените. Това предстои - пригответе се да удържите, да не си заминете. Не само въздухът, но и водата, храната ще бъдат отровени за известно време. Намерете си закрити източници, и когато кажа, се запасете със сушени плодове. Научете се да ядете само веднъж седмично, и то при пълно натоварване.* ***Най-после, търся поне един човек, който може да се храни не само с хляб, но и с всяко Слово Божие!*** *В тая свещена фраза е скрито всичко. Тя е мляна 2000 години от езиците на проповедниците и свещениците, но няма нито един, който да я разбра. "Всяко Слово Божие" значи наистина* ***всяко****, а не само това, което сте приели за утвърдено. Който отхвърли Слово Божие, понеже не било "утвърдено", той вече не може да се храни със Слово и трябва да прибягва до ножа и хляба.*

13,22ч. (точно три чàса!)

Бележка на преписващата:

Тук, накрая на оригиналния текст, има залепена снежинка със сърце в центъра, намерена от П-а. на 6 август 131г.

10.VIII.131(1995)
Бургас - Изгрев

СЪБОРЪТ ОТСЕГА НАТАТЪК

Островче в района на Марианската падина

Предупреждение сутринта за предстояща неприятност. След обяд - внезапно закуцване: дясното и лявото коляно силно болят. Преуморих ли ги от "трамбоване" по Бургас, за да върша работа, или действа аспектът (Сатурн съединение Слънце в Риби)?

- Налага се да задам въпрос как ще отида на Рила при това положение и по какви причини точно сега краката стачкуват.

15,19 - 16,43ч.

- Отиването ти на Рила се отлага за друга година. Истината никога не е била в по-опасна позиция от този път. Опасност за самата нея няма, тъй като тя е най-силната, но се надига невиждан окултен погром, тъй като на Истината са се противопоставили почти всички. Събирането на толкова хора на едно място на съвсем близки разстояния има потенциал да предизвика много земетресения! Ко-

гато програмата на Молитвения връх не се съставя по изискванията на Небето, Пръстът на Съдбата се намесва и създава раздори, противоречия, стълкновения. Пререканията, споровете, клюките спъват Новото, минират Великата Тишина и опропастяват надеждите ви за Присъствие.

Ъгълът на Присъствието е твърде тесен - сега няма такъв ъгъл на Седемте езера. Останалата част е ъгъл на отсъствие, в който се проявяват само пройдохи, обикновени хора и нисши ангели. В тази среда от проза, суматоха и старозаветно-езически навици се въдят "прекрасно" пророците на Мамона и неговата люпилня, отвергващи изцяло Пътя на Мълчанието, Службата без пари и Смяната на самота с присъствие на различни приятели, в нужните дни, часове, месеци. Отделни хора в отделни минути и сега ще получат посвещение на територията на Олóн, но подпалвачите са вече налице. Предупредете своите си, а ако има кой да слуша - и всички, - че сега няма да има прошка, ако Духът на Божественото не вземе връх. Планира се такава акция, от която мнозина ще излязат опърлени. Забележете, че подпалвачите няма да пострадат - от много хиляди години те се спасяват ***на земята****, понеже под земята и на Небето ги очакват с вили. Своето си те опазват - съсипват чуждото. Окултните подпалвачи са много по-опасни от обикновените, но Аз бих ви съветвал да имате пълни ведра и на трите свята. Колкото повече и по-големи - толкоз по-добре! На физическото (поле) се ползва ведро с вода, на духовното се иска ведрост на атмосферата, т.е. големи разстояния, а на Божественото "ведър" значи "Простор на Елохимността".*

Съборът от сега нататък ще провеждаме на места и в състав, които ще ви се съобщават лично. Имате съвсем малко време.

А теб връзвам, понеже си необходим за провеждане на събора тъй, както трябва, и на място и в състав, който ще узнаеш още тази нощ.

С ония, които нямат възможност да се качат на Рила по уважителни причини, сега ще правим съ-

бор, по-голям от сборището на Второто езеро.

Съзнателно или не, сега вие сте на предния фронт. При хаос и пълна липса на понятие за Разпознаване, физическата височина се превръща в съответната дълбочина под морското равнище, където ще ви ръфат астрални и ментални чудовища. Ако обаче разпознаете някой от Нашите и останете при него, без да му отнемате свободата, мигом се издигате с него в надхималайски височини!

Има Божии хора и на дъното на ада, по-високо от самата свръхвселена. Има архати по върховете на атмическия свят, по-ниски от най-нищожния микроб,- понеже не признават ничия друга истина, освен своята.

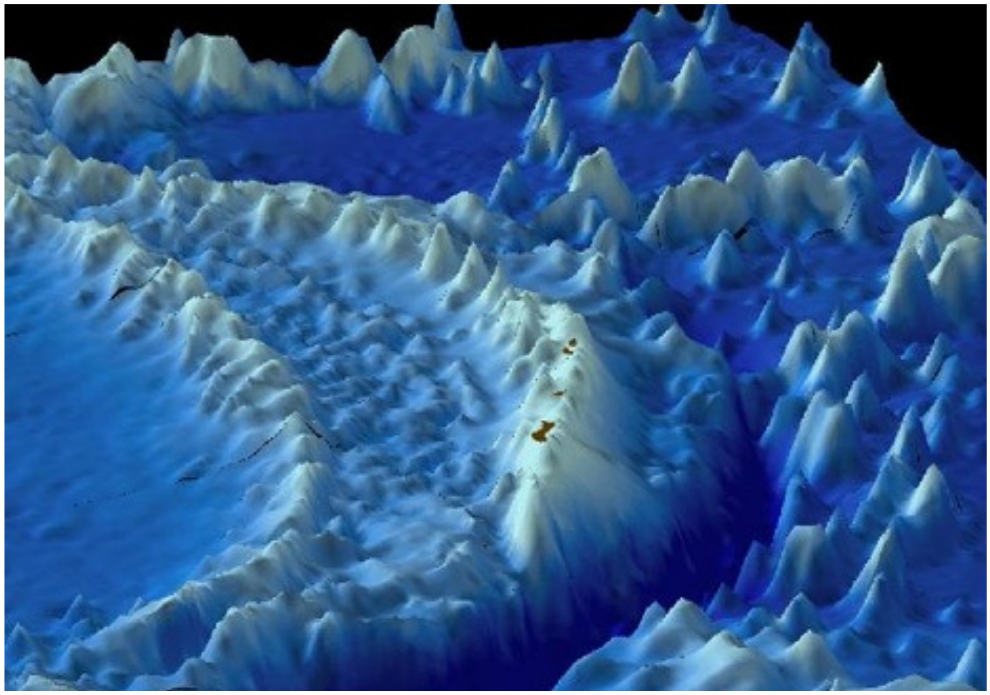

Така че избирайте: по чукари с делоотстъпници - или в Марианската падина, заедно с ония, тихите и кротките, които всеки момент ще наследят небето и земята.

Оде́н, Омде́н, Омомде́н!

Слизането се нарича Божественост.

(Изрисувана стрелка нагоре-надолу под ъгъл 45°)

Край - 16,43ч.

В секундата на последната скоба, навън зави сирена

(или нещо подобно на сирена) и задуха силен вятър.
Само след час и нещо е пълнолунието.

Mariana Trench Marine National Monument - Националният морски резерват "Марианска падина", включва самата падина, 21 подводни вулкана в архипелага Марианските острови и 3 от най-северните острови на архипелага - Асунксион, Мауг и Уракус. През последните пет години в този район са проведени 7 научни експедиции, при които бяха открити уникални морски създания, геологични и природни феномени.

Марианската падина е най-дълбокото място в световния океан, по-дълбока, отколкото е височината на Еверест, или пет пъти по-дълбока от Гранд каньон и няколко пъти по-широка от него. Падината Чалънджър е най-дълбоката известна част на океана и част от Марианската падина близо до о. Гуам в Западния Пасифик. Това е най-дълбоката бездна на Земята. Дълбочината ѝ 11 000 м е с над 2 км по-голяма от височината на връх Еверест. На тази дълбочина налягането е 1100 пъти по-високо, отколкото на повърхността.

На Марианските острови живее най-големият краб в света - кокосовият, известен с това, че с щипците си троши кокосови орехи.

Рядката птица микронезийски мегапод, която днес е останала само на тези острови, е единствената в света, която снася яйцата си в жаравата на подводните вулкани. Близо до един от подводните вулкани бе открит и друг феномен – подводно кипящо езеро от течна сяра.

0,5-тонният японски батискаф "Кайко" се спусна на 11 км дълбочина и по време на 35-минутният си престой на океанското дъно засне морски охлюв, червей и скарида там, където водите на Пасифика биха притиснали човек с теглото на петдесет реактивни пътнически самолета.

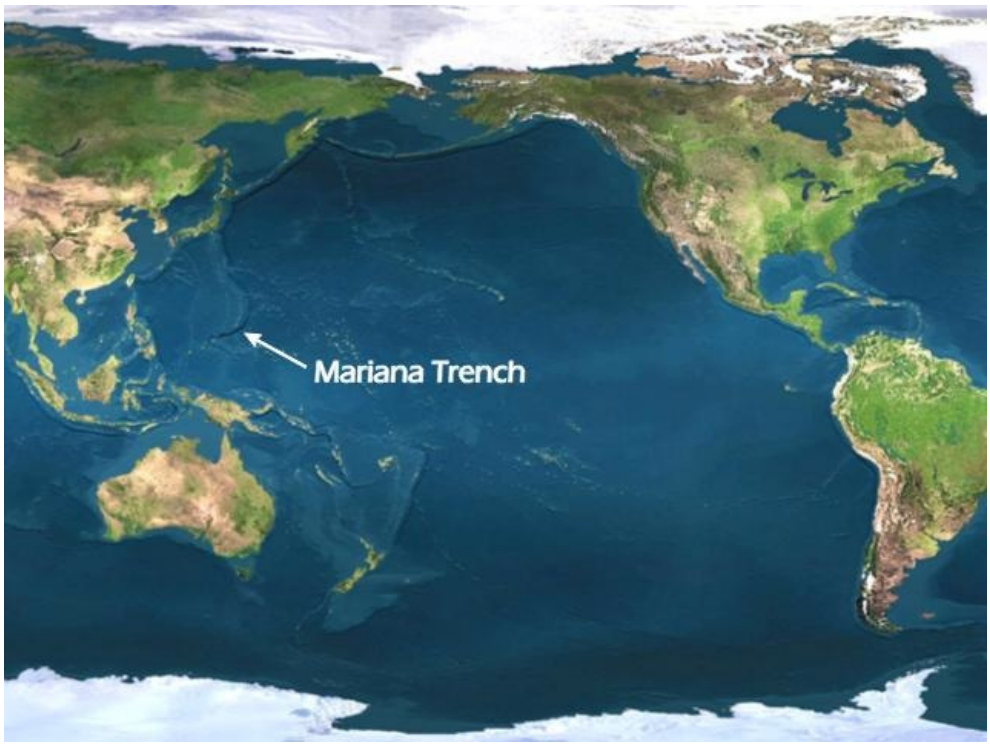

Така че височините не са единствените места за духовен живот и оцеляване. Това кореспондира с твърденията в Словото и с факта, че Белите Братя вършат работата си при всякакви условия.

11.VIII.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

ПОДПАЛВАЧИ В РИЛА – И ПОСЛЕДНИЯТ НИ ШАНС

Зачестилите пожари на Рила през август не са само заради активността на слънцето и случайно хвърлени цигари. Има мнение, че определени хора правят това, за да хвърлят вината върху Братството, намиращо се по това време на Седемте езера, и по този начин да провокират забраната на лагерите.
Дали е така, може да се проследи в акаша.

- Може ли да се дадат инструкции къде да проведем Събора и в какъв състав?

14,55ч.

Обични Мои!

Оставям на вас да действате по собствен импулс. С вас съм навсякъде! Постоянно работите, жертвате, давате преко сили, а другите или не дават, или дават най-лошото - онова, което не става за продан. Това и ще наследят после - според мярката им ще се мери.

Предпочитам да се насочите по направление на Ел-Пурéй - с надеждата, че ще можете да стигнете до там. Ако обаче останете още на Мосéн, където прекарвахте няколко години с Вéнно, пак много добре. Посрещайки по-напред изгрева от Братст-

вото на Молитвения връх, ще му пратите приливна светлина, от която роботите ще припадат.

Сега сте двама, но догодина ви искам поне една дузина. По тези места обаче, особено горе, около Ел-Пурей, принципът е строг. С палатки или без палатки, трябва да приложите закона на тройката - най-простият, но основен модел печели най-голямата награда в Божествената Лотария. Трима души се качват с две палатки, ала може и без палатки, тъй като Аз мога да ви предпазя и стопля най-добре. Вие не знаете, че отколе човекът е създаден така, че да образува около себе си един мехур, една плазмична ципа с множество пори отдолу. Това е единствената къща, която ви е разрешена. Тя е непробиваема и за атомна бомба! Сега обаче ползвайте палатки или поне платнища, найлони против дъжда. По седмичен или денонощен график, в едната палатка се въртят "сами́те", а в другата остават по двама. Опитате ли това поне 7 дни, Присъствието на Невидимите ще стане очевидно за вас, та дори и ще ги снимате. Съкровищницата на Рилската Обител ще се отвори за вас и вие ще имате на разположение всичко, което поискате.

Шестима могат да се качат с три палатки. Законът е същият: първо, палатките (местата) да са на голямо разстояние, та да не се виждат и чуват една друга; и, второ, пак да има най-малка палатка за "самúя", който ще се сменя с друг всяка вечер; по-голямата палатка е за двама - по ред или по жребий, пак всяка нощ, - а в третата са останалите трима. По същия принцип могат да съжителстват и живеят по Божественому и 12 души с 5 палатки - по 1, по двама и на три места по трима. При това, не е без значение как са разположени околните палатки (места), с център "самия".

Събуждане за посрещане на изгрева става индивидуално - никой няма право да буди другиго! При отсъствие на едного, особено ако спи по време на изгрева, появява се съсирек, тромба в системата. "Тромб" може да е правилното, но "тромба" е тромб, който избухва като бомба, когато попадне в сърцето на групата. Също, отрицателна мисъл, отрицателно чувство, отрицателна постъпка или дума са поражения за цялата група. Проповядване, назидаване, много говорене или прозаични разговори; занимания с нещо друго, когато слиза Слово или се проявява Делото, тече Животът - всичко това е вода в мелницата на дявола. Паневритмия - само с пеене на певци в центъра; играещите мълчат и пеят наум. Лягане преди залез слънце. Никакви фенери или свещи. Обсъждане на програмата предварително, поседмично и преди всеки следващ ден, до най-големи подробности. Всеки има право на участие, всеки е свободен, но веднъж приета от всички, програмата се изпълнява без повече промени и своеглавия. Говори се и се пее тихо.

Ползването на коне, катъри, мулета, отсега нататък не се благославя. По най-проста програма, последователно, приятели слизат и снабдяват лагера с несекващо изобилие от пресни плодове, ядки, пшеница и пр. Даже трима да сте - пак е възможно!

При увеличаване на числото желаещи, следващата дванедесеторка да е на много по-голямо разстояние. Правете си палатките лесно и бързо, та да

ги демонтирате през деня, ако сте неудобни по някаква причина за светските хора.

За братята и сестрите от чужбина трябва да сте работили през цялата година, та да имате паралелни текстове и програми. Тогава всичко ще върви по мед и зехтин, по чиста изворна вода - напълно синхронно, идентично, и с голямо вдъхновение.

Съобразявайте се с аспектите и астрологическите часове, според науката, която ви преподаваме. Живейте чисто и свято, ходете в пътя на Истината, взимайте живо участие в братския живот и програма и приласкавайте слаби и беззащитни; отваряйте път на смирени и стеснителни, служете на по-неопитните и отдавайте се на децата изцяло, когато са помежду вас. Има ли дете, цялата програма отпада! Само когато детето или децата са напълно задоволени и щастливи и винаги има с тях по един възрастен (за всяко отделно дете), можете да продължите с програмата си. Пълното и сърдечно отдаване на едно дете развива всички олтари, престоли и двери по-мощно, отколкото всички изгреви и паневритмии, всички молитви и песнопения, всички беседи и сказки накуп през цялата година! Защото всяко дете е антена и пряк вход към една цяла вселена, от която ви слушат и наблюдават чрез него. Ако вие се намръщите и се побутвате, че едно дете пречело по време на "светийските" ви занимания - особено ако го натирите да си играе само́ или с други парясани деца от родителите си, - ще има да чакате посвещение на куков ден! Не само посвещение, но и човешки вид няма да дочакате.

Сега пита някой: "Може ли да посветим най-верните приятели, в тези последни минути преди събора, в тайните, които току-що се съобщиха?"

Може. Всеки може да реши да служи на Бога от все сърце и с всичкия си разум и всичката си сила на духа! Това може да се направи навсякъде - по градове и села, по клетки и колиби - кой където се намира. Небето има безброй очи - то ще види кой слуша Господа. Тогава онова, което предстои да стане, ще се омекоти и подпалвачите няма да успеят да внесат

раздор и паника. Една тройка да има на Ел-Пурей, поне една при Олон, и една на трето, което и да е място - и битката този път пак е спечелена. Не успеете ли, последствията ще са по-неприятни от друг път, а после настъпващите глобални промени - подраматични и трагични.

Ако послушате света, старото човечество, старото братство, и го карате пак гьотората, с вас ще съм само понякога. Съобразите ли се с истинските положения, непременно ще съм с вас по всяко време и вие няма да изглеждате тъй, че да ви оплакват хората, да се гнусят от вас ангелите…

Намерете пламък, който не гасне; раздухвайте Любовта, която постоянно се разраства; осветете пътя, който върви направо към Бога! Само тогава Проявеното няма да ви изостави повече никога и ще ви възраства в Красота. Своеглавието, своеумието, нахалството да не вървите по пътя на Словото, не води до никъде. Те водят само до гробищата.

Стегнете се, понеже сега е последният ви шанс!

*

Бележки на преписващата:

Последната страница, десета от оригинала, е приложено ксерокопие от бургаски вестник за трагедията от гръмотевиците и мълнията, разиграла се на 12 август 1995г. на Петото езеро от Седемте (Бъбрека).

Отгоре е написано: "Видяно и прочетено в Бургас на 12 август 1995г."

*Отстрани - отляво, вертикално - има надпис: **"Резултатите от един отклонен удар, планиран за други хора. Опитите ще продължат".***

*Върху самото ксерокопие, в левия ъгъл горе: **"Защо загинаха именно семейства и именно две?***
Защо рибари?
Защо от Търговище?
Защо точно 50 години не е имало такъв случай?
Защо първата помощ е точно от Несебър?
Защо на V-то езеро (Бъбрека)?"

14-18.VIII.131(1995)
Бургас – Рила планина

Из Дневник 131.3

14 август 1995, Бургас. *През целия ден в небето се оформяха съвършено ясно и явно от облаци какви ли не фигури на цветя, птици, хора, същества - танцуващи, леки, фини, щастливи! Сякаш небето празнуваше или това бе някаква подвижна художествена изложба на ангелите. Непостижима, неописуема с думи красота! Дори дълго стоя на север и един правилно очертан триъгълник, с пламъци или цветя от двете страни - напълно еднакви. Какви са тези течения, какви са тези ветрове, имат ли научно име в метеорологията тези облаци - не зная. Останахме с впечатлението, че този ден - 14 август 1995 г. - е велик ден: целият небосвод ликуваше, светлината на слънцето бе прозрачна и ярка, нещо ставаше. Ще разберем ли един ден?*

Петьо преди малко разказа, че тази сутрин също е имал фантастично преживяване при изгрев слънце: видял е три облачета с разложена по цветове светлина, а тази дъга се била появила в мига, когато си е задал много важен духовен въпрос

и му дошъл отговорът.

15 август 1995г. *Днес облаците също са много красиви и интересни - "многозначителни", живи, подобни на облаците-същества, каквито се виждат само в сънищата.*

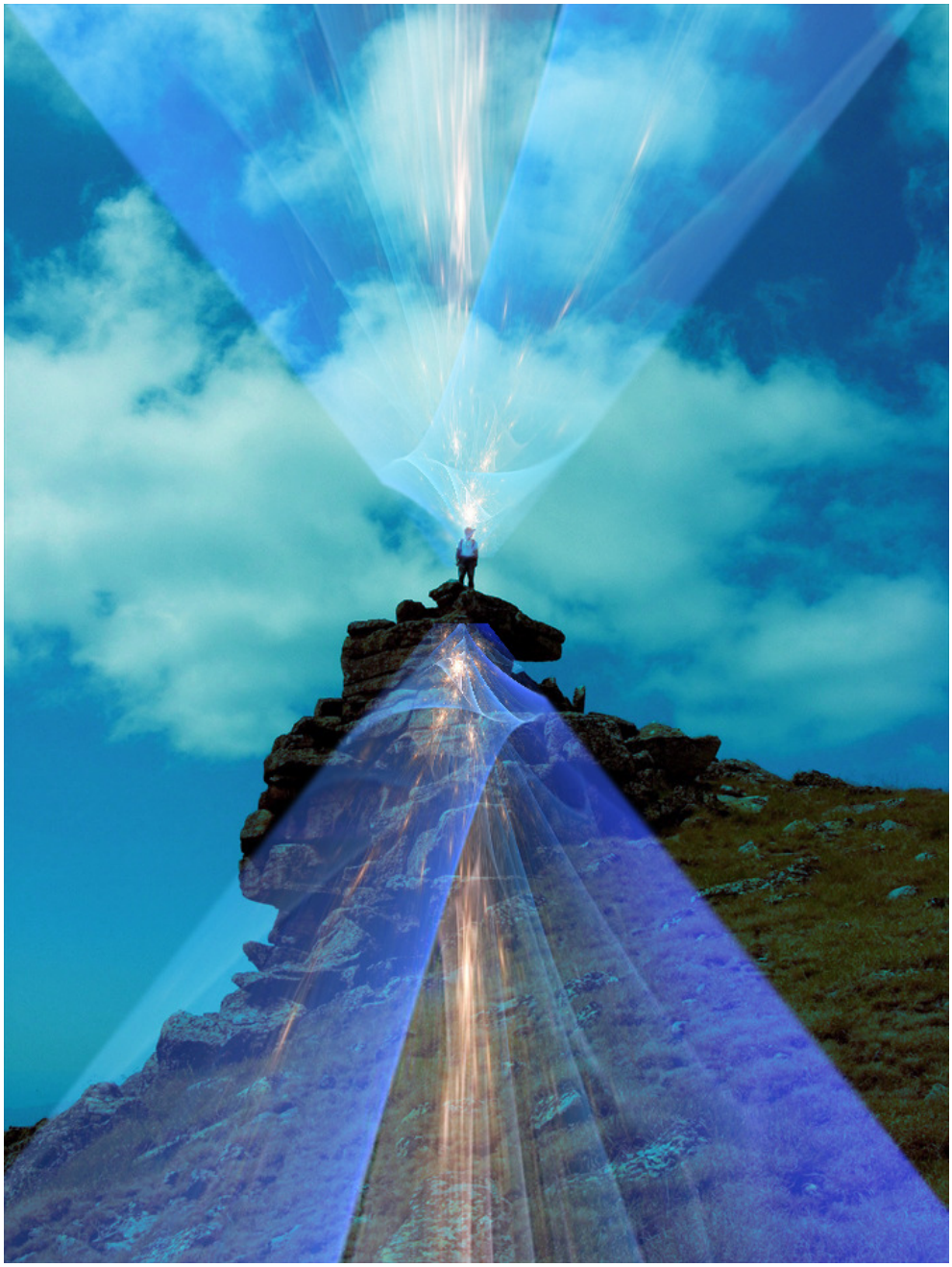

18.VIII.1995г. Рила*. Вчера, докато аз съм бил нагоре, П. е отишла до* ***Ел Пурей (Свинкса при Мусала)****. Като погледнала към нашето място, където е палатката ни, видяла огромни, светли мъж и жена, стоящи точно там. Дали не са Пазители?*

На ***Свинкса*** *тя е преживяла мистични неща, които е записала в дневника си. В същото време аз съм бил на един връх,*

където се усетих много добре. Вчера П. ми чете от един син том за Изгрева, че точно този връх отдясно на Мусала е бил наречен от Учителя "Незнайният А-Бе" и е изнесъл там няколко беседи. По онова време този връх е бил недостъпен и бил много мистично и свято място. Сега все още е останало нещо - там прекарах много добре, в особено възвишено състояние на духа.

Незнайният връх - с друго зрение...

Това място, според Учителя, не било за всеки и само добри и посветени хора можели да ходят там. Той много е обичал този връх. Бр. Борис разказва, че веднъж, на лагера при Окото, почти падал в огъня от преумора и решил да иде на този връх. Облаците се разпръснали (както на 17-и, когато П. е пяла там) и в небето се образувал кръг. Слънцето часове наред го е гряло, докато е спал. Това узнах едва сега, след 21,30ч. на 18 VIII, а днес, докъм 11,30 сутринта тук също облаците над нас бяха изчистени в кръг и ни гря слънце, а цялата планина беше инак забулена. Учителят обяснил на бр. Борис, че планината е разположена към онези, които облагодетелствува по този начин.

20.VIII.131(1995)
Рила - Ястребец

ЧЕРВИВИ БРАТСТВА И БРАТСТВА С ПЕСТИЦИДИ

7,45ч.

- Вярно ли е усещането ни, че можем да се върнем в София още днес или най-късно утре, преди да са минали Съборните дни?

*- Ученикът прави всичко възможно да се намира на свято място по време на съборните дни. Но Съборът е първо вътрешен, а **после** външен. Може да се намираш и в ада - ако се свържеш вътрешно с ония, които обичат Учителя, ти си вече на Събора. Обратно, може да си на Рила, на Хималаите или на Слънцето - ако идваш в последния момент и си отиваш на 22-и - ти не си никакъв ученик, а светски човек, "отпуснал" за Господа 3-4 дни в годината...*

Сега Аз виждам, че мнозина се качват само за 2-3 дни преди събора или даже в последния ден и си отиват веднага след Събора. Тях ги влекат светски работи, които не могат да отложат по никакъв начин. Вие, верните, някога прекарвахте по 1-2 месеца на Рила или поне цялата си отпуска. Затова помните какви бяха резултатите - с 3 дни на Рила нищо не се постига! Ученикът няма никакво оправдание. По-добре да не се качва на тази масова атракция с бели дрехи, годна само за телевизията и вестниците. Не че няма Присъствие и сега, не че няма готови ученици, получаващи своето си по време на класическите Съборни дни, но начинът, по който протича Съборът сега на 7-те езера, не е угоден на Господа и се отваря въпросът за нови места и нова организация.

Още по време на първите Събори, пък и до последните, Ние премествахме датата на Първия Съборен ден няколко дни напред или няколко - по-късно, с цел да елиминираме негодните ученици, които идват само за 19, 20 и 21 август.

Сега има и друга причина: точно по това време се събират и представителите на вражеските сили,

с цел да разстройват работата на Събора. Небето вижда всичко това и премества Празника по свое усмотрение, понякога и до седмица преди или след Събора, който знаете. То предупреждава само онези, които имат слух - и само те получават нужните посвещения, просветления и преображения. Така правят понякога и професорите в Университета, за да проверят кои студенти се явяват на лекции само в последните дни - само за парлама - и кои идват на всички лекции и дори на извънредните консултации.

Сега вие какво мислите: че ако не сте играли паневритмия в най-големия кръг от началото на пролетта; че ако не сте присъствали на лекциите, беседите, класовете; не сте посрещали изгрева на Слънцето, и то с Братството, а не сами и по двойчици - че можете да очаквате нещо по време на трите Съборни дни в планината? - Това е абсурд! Такъв абсурд, който не се одобрява дори от Самия Елма - Господаря на Абсурда. То е все едно да не си учил редовно и да не си се упражнявал всеки ден през семестъра - и да искаш за три дни да се подготвиш за такъв тежък изпит. Няма такова нещо в Божествения Университет - и никакви хитрости, никакви юруши, никакви "пищови" не помагат там. Глупаците се качват на 18-и вечерта, за да си покажат белите дрехи на първата паневритмия, да се поомешат с чужденците, та дано им излезе "късмета"... Господ ги таксува наедно с крадците, които ви обират палатките, също дошли специално за ***Съборните*** *дни, защото тогава...* ***събират*** *най-много пари и ценности...*

В бъдеще ви искам поне две седмици преди събора и поне една седмица след 21-ви. Но за ученика на Христа минимумът е поне 4 седмици. Нормалните човечества провеждат Събора един месец, а се подготвят два месеца. Само тогава се отварят вратите на Небето и пратениците на Бялото Братство могат да ви вземат на екскурзия из различните райски обители; само тогава човек може да се подмлади, да възкръсне, да стане син Божий или дъщеря Божия!

*Вашият случай обаче - тук, под Ел-Пурей - не влиза в кармичната сметка, понеже има закон: Който работи за Господа по 10-12-14-18 или 20 часа в денонощието в продължение на цялата година, може да отиде на Събора само за посрещане на изгрева и да си слезе. За 3 секунди той ще получи всичко, което другите не могат да получат за три прераждания, ако ще да се скъсат от молитви и паневритмии**! А да работиш за Господа, това значи, първо, да провеждаш Словото Му; второ - да го разпознаваш, когато идва по нов начин в нови времена; и - трето - да го прилагаш. Да работиш за Господа - това значи да помагаш на онези, които олицетворяват Словото, Делото и Живота.** Ако сте от тия, именно, предани ученици и студенти, вас не ви лови никакъв закон на сесията, никакъв закон на дните за изпити. Способните студенти се явяват на изпит по покана на Професора - и когато **те** поискат. Те знаят материала "на вода" и Професорът ги вика на изпит само формално, за да им подпише дипломата. Те са с Него ежедневно и еженощно - на Земята и на Небето; работят като Него с пот и кръв за Делото Божие и Той ги познава по-добре от десетте си пръста. За такива не важи законът на стадото, според който Професорът трябва да назначи Съборни, т.е. изпитни дни, и да пита асистентите кой колко е присъствал и какъв успех е показал по време на упражненията през семестъра. И на вас сега казвам: доволен Съм от работата ви през всичките учебни години досега и ви снаждам младост, сила и красота поради вашите жертви да работите за Мен денонощно - и по време на ваканциите! Поради това изтеглих пак Съборните дни с два дни напред и последният - третият - вие прекарахте вчера в райските обители. За приятелите от Езерата също проведох Съборните дни по-рано, но ще продължа и след 22 август - за ония, които останат на Рила, тъй като шкартото ще се изтърколи надолу масово - да гони своите светски щения и проблеми…*

Вие сте свободни да слезете когато искате - Съборът свърши. Един ден ще видите на живо кои

олтари, престоли и двери се запалиха сега във висшите ви тела поради това, че послушахте Господа и постъпихте точно така, както трябва. Ако някой се накани да посети Ел-Пурей след 22-и, т.е. от четвъртия Божествен ден нататък, ще получи благословението, което е определено за тази година. ***Вие обаче се гответе за други хоризонти, където Небето ви праща с мисия и за радост и удоволствие.*** *(Вероятно - прогноза и обещание за "развяването" в Германия само след няколко дни – б.п.).*

Ам, Ана́м, Анама́м!

Който приема Словото, е свободен от закона!

Който помага на Словото - той [самият] става нов закон!

Който иска да живее по Словото и с хората на Словото - той наследява живот вечен и познава Мене, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото съм проводил!

8,37ч.

Тук с изненада виждаме, че това е един от редките случаи, когато говори лично сам Бог, а не Елма (Христос).

- Когато в Братството няма разбирателство и хармония, а има критика и одумване, тогава пак ли е необходимо и задължително да се посрещат изгревите заедно и да се посещават беседи, паневритмии и пр.?

- Въпросът не е зададен правилно. Няма Братство без разбирателство и хармония. Това, за което говорите, е тълпа, сбирщина. Такава сбирщина вие не само не сте длъжни да посещавате, но и ви държим отговорни, ако си губите времето с нея.

Следва обаче веднага да напомня, че по ред и по жребий или по лична програма, ако не сте в организирана братска група, вие сте длъжни да посещавате поне веднъж в месеца събранията на "официалното" Братство и поне половината месец да ходите на общите паневритмии. Там попадат по неизбежност нови души́ и това е единствената и първа причина да имам Свои хора, които да ги наблюдават и да

ги канят своевременно в по-вътрешните кръгове на Братството - т.е. в Истинското Братство.

Има закон, според който и вас Посветените ви наблюдават дали посещавате общите събрания и мероприятия на външната общност, която погрешно нарича себе си "Бяло Братство".

Въпреки сериозните пропуски, грешки и грехове в демократичния, най-външен слой на такава общност, Бог присъства там с по-голяма охота, отколкото в елитарните пръстени и сред окултистите или религиозните единаци, непризнаващи общия живот, защото бил "червив". Червивата ябълка е много по-добра от напомпаната с окултни пестициди: гордост, самомнение, своеглавие и духовен елитаризъм. Вие, отраслите в тия среди, помните по-ярко от всичко присъствието на най-високите Посветени на всички лагери в Рила - от преди началото до след края; на всички паневритмии без изключение и на всички духовни събрания и общи братски инициативи. Нещо повече и нещо по-голямо, т.е. най-голямо - сам Господ-Бог, т.е. Учителят присъстваше и присъства неизменно в центъра на общонародния, братски живот, където ври и кипи от пороци и доб-

родетели. Посветеният е длъжен да бъде едновременно в центъра на ада и в центъра на рая, за да има път и изход за едните и обратен път към бездната за ония, които са се възгордели.

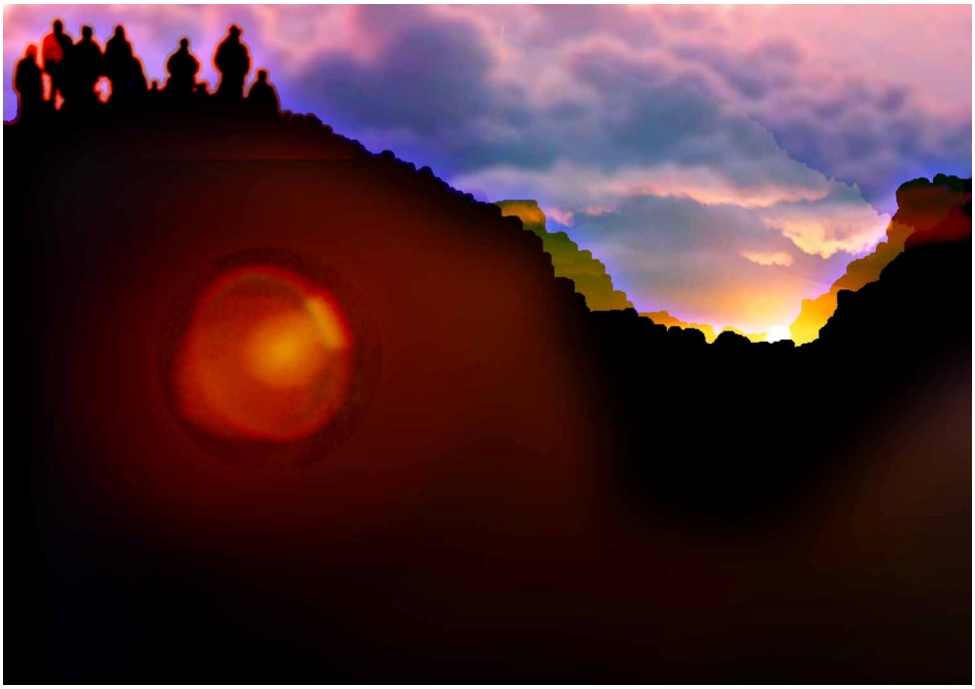

Ето защо по-често ще Ме срещнете в салона и на Молитвения връх, в общата паневритмия и трудовите дни на общоизвестното "Братство", отколкото в опуйчените медитации на самозванци и стерилните сбирки на ония, които не допускат "червея на погрешката". Нека да има грешни хора и надвикващи се "братя" и "сестри" в общото стадо, за да има и критерий, че други се отклоняват. Ако нямаше смрад, нямаше да има и понятие, че организмът е започнал да се разлага. Смрадта в онова, което наричате "Братство", са лошите постъпки на по-простите хора, които са болни или не могат да се контролират, но органът, който се разлага, сте тъкмо ония, които се мислите за "съвестни", а още не живеете по законите на Словото, Делото и Божествения Живот. Ако бягате от "лудичките", нервните и маниаците, вие няма да разберете кога сте почнали да се разлагате и един ден ще ви изхвърлят на бунището за тор, тъй като не сте разбрали, че сте се разложили. Има една особена окултна или религиозна

пасмина с високо самомнение, която си бие ежедневно големи дози наркотици. Това е наркотикът на самоупованието, на самомнението и своеглавието. Това ви опива до такава степен, че вие си мислите, че вън от общото течение на Словото, Делото и Живота, на общите братски форми, можете да останете жив. Опиумът на високомерието отключва връзката с нервната система и вие си мислите, че сте наред, защото не ви боли. Ако отидат обаче Посветени и йоги, проповедници и адепти, отци и монаси, мъдреци, апостоли и светии сред народа, те ще ***видят*** *колко струват от миризмите и раните, които ще се появят у обикновените хора. Тази смрад е тяхната собствена смрад, която нависоко не се усеща.*

Ето защо, нормалният Посветен - и на първо място Учителят - Сам Христос - постоянно върви с народа и се смесва с него - яде, пие и се весели, участва в скърбите и страданията му не само за да помага, понеже това е божествено, но и всеки миг да се контролира: започнало ли е да се разлага нещо в самия Него? Ако в салона или на паневритмията не се провикне нито един "лудичък", то значи, че нито един от вас, "нормалните", не е подлудял от гордост, самомнение или своеглавие. Това е.

9,20ч.

22.VIII.131(1995)
София - Изгрев

ОТ НИЩО - НЕЩО!

ЖЛО / МВА

(На снимките по-долу М. е една от рижките приятелки. Кой ще познае точно коя е?...)

6,23ч.

- Може ли да се даде ЖЛО за МВА от Р.?

6,25ч.

*- Уре́лла. **Ето** монадното и́ име, проектирано в полето на вашата реч. Хиляди и милиони са проекциите на монадното ви име в различните светове. Оригиналното ви име е неизречимо - само Бог може да го произнася. Онова, което съм ви давал дсега са само маскировъчни проекции, обезопасени по всички правила, но всяко от тях съдържа определен код, отговарящ на оригинала.*

"Урелла" е само нежната част на Уро́ил - ангел на локацията в безкрая на Словото. С нежната си половинка той пробива всички измерения до самото им дъно, проверява Пространството на Истината милиметър по милиметър - и когато срещне образа и подобието на Бога някъде, неотвратимо се съединява с Него и повече никога не се разнищва.

"Нищите духом" са най-прелестните ангели на ѝмума, които се сливат с Нищото напълно и престават да просят милост от Отца за себе си.

Разнищването повече не ги засяга, тъй като те престават да бъдат нещо. Да искаш да бъдеш нещо, дори и пред Бога - това значи да си нищожен пред Него, понеже си започнал да се разнищваш.

Нишка, отделена от всички други, се нарича "продънване на душата". Душата е потенциално бездънна, но когато някой пожелае да стане нещо, мигновено душата му се "одънва" и обвивките ѝ започват да се разнищват. Тя престава да се възприема като нищо пред Бога - и простосмъртието навлиза в нея.

6,53ч.

23.VIII.131г. 7,34ч.

*Абсолютният, значи, не иска да бъде **нещо** - не само понеже няма пред кого, но и поради нищетата на "онещяването": нещото неизменно води до **нещ**астия.*

Съвсем друг е въпросът, когато Абсолютният реши да се самоограничи. Това е Негово собствено решение и никой не може да Му влияе. Щом реши да се ограничи, Той съзнателно поема и последствията: превръща се от Нищо в Нещо; почва да създава и твори от нищо нещо. По тази причина Ние казваме: "Бог е Незнаен, но от милост е решил да се изяви. (В този миг сама светна електрическата крушка в стаята, която изгасна преди началото на продължението днес - б.п.)

Следователно, Отец се изявява, а Синът иска да се прояви. Само че преди проявата Си Той зрее наполови́на в Утробата на Пралайя. Половината Му Същност е съвършена - без начало и без край, а другата Му половина подлежи на развитие.

Мировата Душа е женският полюс на Духа Божий. Тя се стреми да стане съвършена като Него, т.е. да стане Нещо.

Единственото Нещо, което е реално в света - това и Духът Божий! Той диктува неукротимия стремеж към съвършенство, а Майката на световете Го следва по петите. В резултат се ражда половината на Нероденият - Проявяващата се Същност на Христа, Която се проектира като милост и абсурд.

Сега милостта на Урелла е проверена многократно. Дойде време да се прояви и абсурдът на Уроúл - способността му да се измени коренно само за две години. Той има воля несравнима и ще убеди Урелла да възвърне младостта и неземната красота на Майа. Ако тя не яде нищо в понеделник, сряда и петък, а в останалите дни да се храни само с плодове, жито, ядки и пие само най-чиста, дестилирана вода по метода на Бялото Братство (Преварена и гореща вода в Лунен час – б.п.), спазвайки нормативите на Природата (Астрологическите часове по дни и седмици: Слънчев - едносемеделни, Венерин - двусемеделни костилкови, Юпитеров - двусемеделни семкови до 12 семки - и т.н.), до две години ще стане 18-годишна и ангелите ще кацат на Земята ви, за да я видят. Сутрешните разходки не бива да пропуска в никакъв случай!

И тогава съсредоточението úвърху Словото, Делото и Живота ще довърши чудото: една достойна ученичка на Учителя!

↔

Край 8,10ч.

23.VIII.131(1995)

РАЗПОЗНАВАНЕ, ИЗБОР И ПРЕДАНОСТ

ЖЛО / С.Д. от Рига

8,40ч. - Може ли да се даде ЖЛО за С.Д. от Рига?

- "Фенер на Проявеното Битие"; "от стара коза яре"... Фенерът свети, но горивото му е вълшебно - нейното гориво се засмуква от всички страни.

"Неосéн" - това е есенцията на Доброто. Тя се съдържа в цялото Проявено Битие, но само фенерите могат да я ползват като масло за светилник.

Да свети на другите - това е призванието на Йолéн - ангел на милосърдието в Дома на Слáо (особен вид поле на ясновселената, уравновесяващо Разпознаване с Преданост).

Мнозина разпознават, но не са предани. Разпознаване без Преданост съществува, но Преданост

*без разпознаване е фикция. Плитките **още** се предават на предатели и преоценени, фалирали стоки. Духът на зеления още гази плитките води на ума му и той се дави най-позорно в мръсните локви и крайбрежни плитчини - там дето се изливат отходните води на всички фалирали желания.*

Йолен обаче е стар пилот и той каца само на дълбок океан. Хидропланите на ясновселената са абсолютните царе на Слао: летят прекрасно в небесата на Разпознаването, кацат и плават съвършено в океана на Предаността.

Твоята обич, о Йолен, е фактически обич към Христá - ти не можеш да обичаш някой по-несъвършен от Него. И, желаейки страстно да служиш на Сина, ти постигаш виртуозно кацане: Разпознаването се превръща в Преданост, а Предаността се ширва като на длан през прицела на Избора.

Вие, ангелите от Слао, носите съвършено две дини под една мишница - нещо непостижимо за осъдените на повяхване. Тези две "дини" са именно Разпознаването и Предаността - съединени здраво в хватката на Избора.

Следователно, който не живее с ония, които работят за Бога, той може да има най-много Разпознаването. Седи си вкъщи и се разлага: разпознал е, възхищава се, но не гони Невинните по петите. Прекрасни хидроплани, но в хангара: ръждясват.

Но Йолéн няма да ръждяса - той е постоянно в полето. Той постоянно каца и излита, защото се самозарежда с най-високооктановото гориво - горивото на Неосéн! И ако обърне внимание на съвършенството, за да не допуска пропадане в ямите на възрастта, Скръбта на Пилота след Три години ще се превърне в Пролетна Буря на Отклика.

Йолéн, Неосéн, Слáо!

Боже, целуни душата на тази невинна орхидея, за да заухае още по-надалеч!

Край 9,18ч.

ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ДНЕВНИК'131.3:
София – Прага – Дрезден

25 авг. 1995, София. *На връщане от летището сядаме на чай и кафе и тогава става интересното. А. казва духовното си име и Елма дава най-дълбокото му тълкование. А. е много впечатлена и трогната - плаче. Говорим за Л.М. - стар приятел, комуто А. е подпомогнала да остане да работи в Англия. Бе казано, че той е един от тримата, получили контакт с Най-Големия преди години. Че тези трима са на върховете на равностранен триъгълник, който се върти така, че винаги остава правилен, където и да се движат тримата: т.е., те така се движат, без да са външно свързани, че винаги образуват равностранен триъгълник. Един ден в центъра му, оставащ всякога на едно място (не триизмерно), ще се съберем присъстващите днес 7 души - за много важна обща работа*

26-27.VIII.131г. - Пътуване за Прага и пристигане.

12ч. - Андрея и Пúус ни чакат с кола в Прага. Пътуване до Дрезден 3 чáса. Имат къща в градина - също като в рая.

28 авг. 1995г. Адаптация към новата обстановка. Разходка из Дрезден. На пръв поглед - целия още черен от жестоките бомбардировки преди 50 години - катедрали, архи-

тектурни шедьоври, мостове. Някои са нарочно оставени разрушени - за да се "възхищават" народите на делото на съюзниците. Но се оказва, че целият Дрезден е черен не поради бомбардировките, а от един вид пясъчник (или пясъчен камък), който почернява с времето. Няма защо тук да се описват неща, отдавна известни.

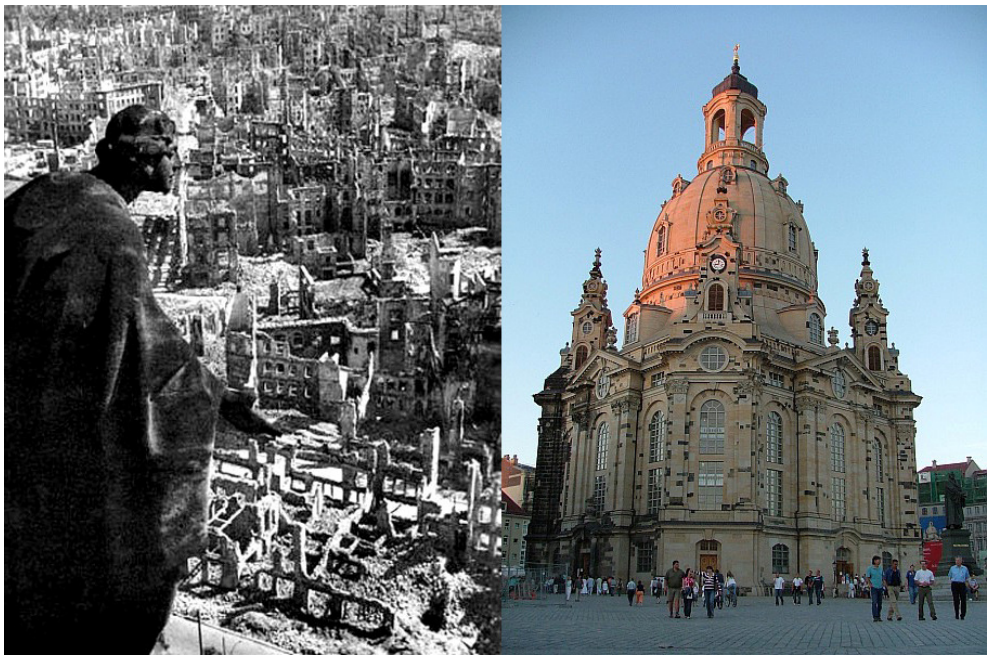

Дрезден през 1945 г. и сега

29 август 1995г., вторник. *Пропуснах да отбележа, че "Ел" (Бог) и Хел (Слънце) присъства и в името на квартала, където сме на гости (Hellerau). Номерът на къщата е "1-а" – възможно най-съвършеният. В Дрезден влязохме след кола пак със 64 в номера си; 64 бе написано със спрей и на една табела при влизането в града… В разни тефтери и дневници, както и тук, стриктно си отбелязвам лавините от 46 и 64, които се изсипват, когато тръгна за някъде, особено с "разписан билет" от Шефа... Да не говоря как се държат хората с тези числа в адресите си, телефоните си и останалите си документи и житейски ситуации. Една фирма, един магазин с твойто число ще те обслужат като Крез; там ще намериш стока или човек, каквито и със свещ да ги търсиш другаде - няма ги. А когато и Сам Бог е обещал да е с теб на всяка крачка когато пътуваш някъде, защото вършиш Негова работа - тогава Той направо се "олива" от знаци на присъствие - сам Си доставя удоволствие от това, да ти говори по такъв начин, защото вижда, че не си сляп и глух, и - че знаеш как да използваш сигналите Му, като ти пресекат Неведнъж съм разказвал, че тия числа ми ги има във всички документи, откакто се помня. Често излизат и в билетите и картите за*

транспорта – много по-често, отколкото би трябвало по теорията на вероятностите.

*Днес посетихме и прочутата галерия **Цвингер**. Извън възхищенията, пак старите наблюдения и мисли, както при влизането в други галерии.*

Да речем, че си влязъл в една художествена галерия и на галоп констатираш, че у пет автора и десет картини има живот - монадна живопис: шурти асуин. Грамаден дебит - а автор или картина, известни само на изкуствоведите. 95% Рафаеловци, Рембрандовци, Рубенсовци и пр., с които пълнят албумите, висят тук в оригинал, но от тях не струи асуин: радиира вторична психическа енергия, дошла от самите посетители, на които е набито в главата, че това са гении и шедьоври и затова трябва да се вълнуваме, защото ги гледаме в оригинал... Наистина, у "колосите" има асуин, но колоритен, композиционен, стилистически. Асуин като Божествена красота на Природата и човека изтича само от отделни образи и платна, които рядко са прославени като шедьоври. Асуин от тлъстини и лица на олигофрени и леки жени, позирали на художника за прототипи на Христос, светии и апостоли или Божията Майка - такъв асуин не съществува! Асуин от тела и лица на ангелчета като колбаси не може да пробие, ако ще и да им изпишеш и по 12 крилца. Но помежду сланините и свинските очи и носове на крале, папи и изобилни "даунчета" от придворен и пр. произход понякога поглежда и лице на серафим, рисувано от таланта или гения не за пари. Ето от такива редки картини или квадратни сантиметри от картини шурти и се разлива нашироко толкова великолепие от истинска, божествена красота и прекрасност, че даже и безнадежд-

но заразените от репродукции, картички и скъпи албуми се спират понякога пред тях, без да знаят защо. Един глупак писал "сантиментализъм", друг - "сецесион - блудкаво", трети - "отживял етап - най-обикновен импресионизъм" - и курдисаният сноб гордо отминава някоя Ниагара от асуин, поглеждайки я с снизхождение - "ясен си ми - Пикасо и Дали́ отдавна са те надминали…"

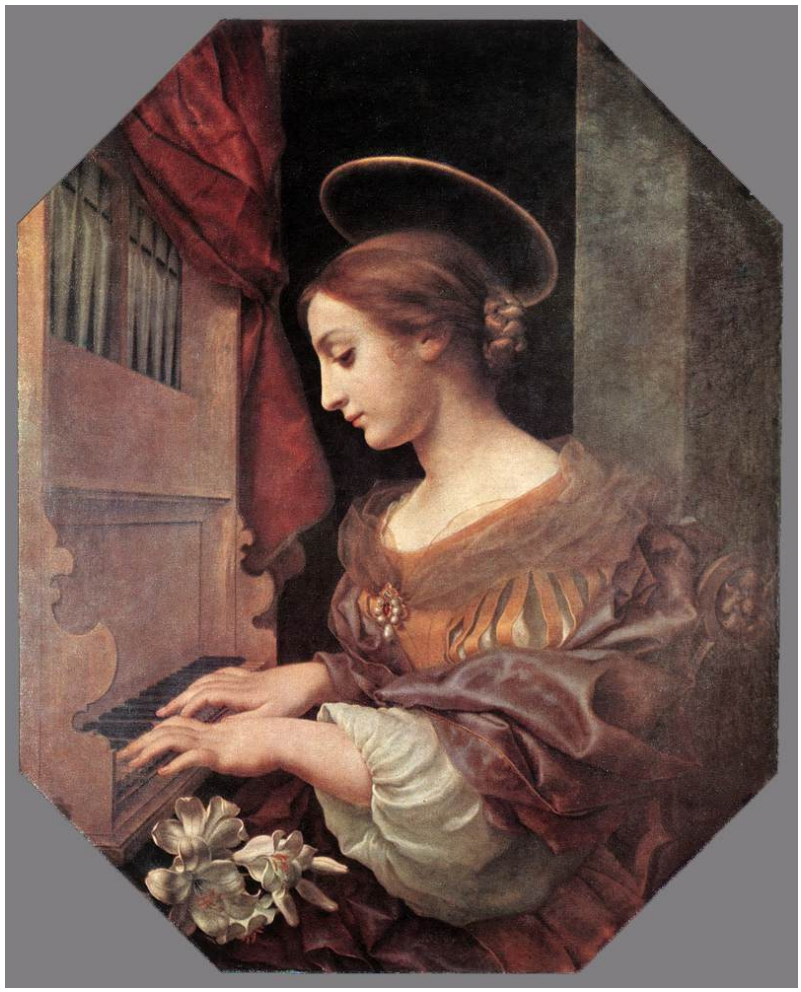

*За мен същественото от посещението на Дрезденската галерия бе това, че **видях ясно любимата си картина "Санкта Чечилия" само няколко секунди преди да вляза в салона, където се намира оригиналът.** В никакъв случай не може да съм я видял първо с периферното си зрение от някой коридор - тя не е така разположена. Виденето бе ярко и категорично: "Санкта Чечилия " от Карло Дóлчи. Наскоро по-дарих една грамофонна плоча с "Глория" на Вивалди именно с тази репродукция на обвивката. Няма и откъде да знам, че тази картина е в Дрезден.*

В дневника си от Дрезден съм водил подробни записки за картини в Цвингер, от които, според мене, извира мощно асу-

ин. Естествено, най-известната там е Сикстинската Мадона, но колкото и да е шедьовър, точно физиономията на модела, който е използвал Рафаел, не се отличава с особен асуин. А шедьовъра на Тициан с Христос и Юда го снимах само до върха на долната устна, понеже при всички явни или полускрити тенденции да представят Учителя с обратна захапка, асуинът изчезва безследно. И челото Му в Тициановия вариант горе е тясно, но все пак общото излъчване е приемливо.

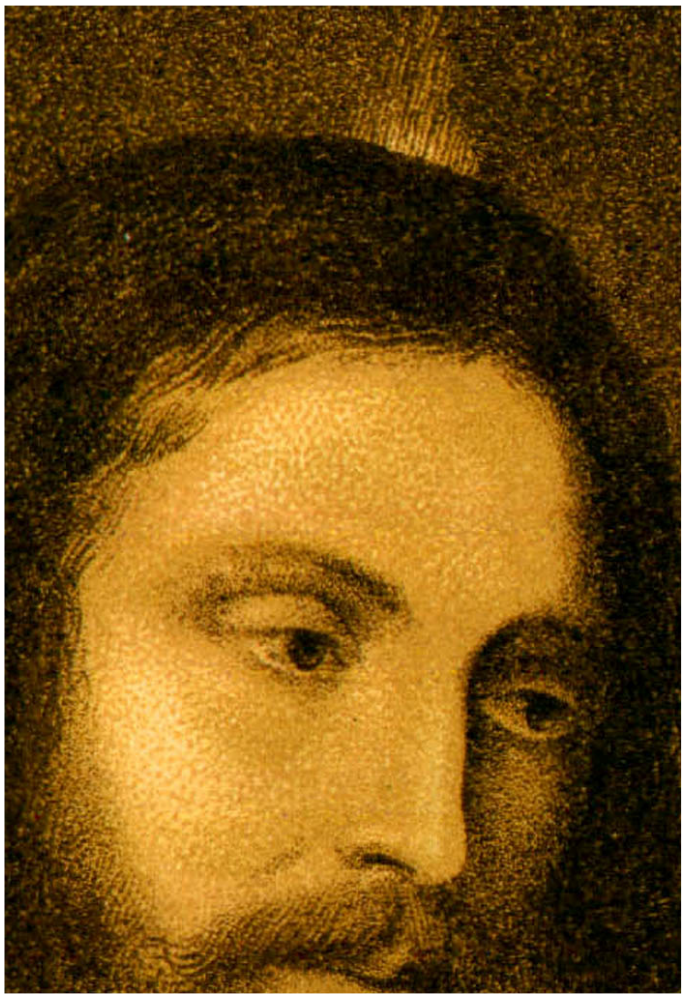

А след 1000-1200 години може да се роди на Земята братство, институция или инвеститор, който да има космически нюх и култура: да назначи един "асуиновед" на щат, за да обикаля градове, села и галерии; планини, гори и космоси - и да събира концентрати от есенцията на Абсолютната красота за бъдещите поколения с искра Божия.

По-долу прилагам един блок с детайли от картини, от които асуинът извира по-мощно от повечето не само в дрезденската галерия Цвингер, но със сигурност и от други платна на тези и на други художници по други галерии и частни ко-

лекции. Тук съм се спрял на божествената красота на персонажи с монада, т.е с искра Божия. Ето кои са авторите им, които изреждам отляво надясно: ***Bartolomeo Manfredi (1582-1622), Francesco Solimena (1657 – 1747), Salomon Konink (1609-1656), Guercino (Giovanni Francesco Barbieri) (1591-1666), Giovanni Battista Tiepolo (1696-1770) и Giulio Cesare Procaccini (1574-1625):***

По повод на проблемите, описани на 29 авг. в дневника ми - за липсата на техника, с която да се репродуцират образи и картини, извиращи асуин - изпитах потребност да питаме Елма. Нима не е огромна мъка невъзможността да имаме апарати, камери, компютри и пр., за да се регистрира и разпространява тази Божествена Есенция? Защо всякога по-посредствените, непосветените или зловредните са по-богати от нас и употребяват тази скъпа техника в услуга на злото и прозата, а ние виеи от мъка, от безсилие? Има ли отговор?

30 авг. 1995г*. Пиус ни заведе с колата си до двореца на Август Силния, на когото много прилича моят приятел Ангел*

Ангелов от Перник…

Това, че е обединил и създал Саксония и е огъвал железа с голи ръце, може да е важно; за нас обаче по-интересен е огромният парк с растения от цял свят, докарани по заповед на сина му Фридрих, когато го е унаследил.

*Там има и едно уникално дърво, което е докарано от изток и е единственото в Европа - **Пилницката камелия**. Още от самото начало са го опазвали през зимата в специална сглобяема постройка; днес има супермодерно алуминиево-стъклено съоръжение (на снимката), поне 7-8 метра високо, с климатична инсталация и на релси. През зимата се разтваря,*

*премества и пази дървото да оцелее. Направих снимка на листа и клони от тази камелия. За **възхищение** е тази трогателна грижа на ботаниците, но заедно с това и поведохме разговор: всеки човек е в единствен екземпляр в Космоса, но на Земята никой не се грижи за оцеляването ни, освен майкани, добрите родители. Напротив: колко уникални човеци - създания на Бога в единствен екземпляр - са били унищожавани и умират и досега!*

31.VIII.131(1995)
Дрезден

ИСТИНА, ДОБРО И КРАСОТА

- Небето ви разбира, но не може да промени първоначалното устройство на плановете Си. На-

пълно понятен е стремежът ви да регистрирате и творите асуин - това се счита за най-върховно щастие. Същества с искра Божия съществуват само благодарение на натрупания асуин - т.е. на образите с идеална красота, които са успели да открият и сътворят. Щом се изчерпи този запас, даже и боговете слизат на Земята да търсят асуин - понеже асуинът в духовния и божествения свят се е изчерпал за тях. Сотворяването на асуин е неизбежно, когато не можете да откриете отвън.

На такива като вас казвам: не се гърчете от мъка, когато нямате средства и техника да отразите обективната красота. Нашата най-висока цел е да се постигне съзнание, което не зависи от мъртвата техника, създадена от убийци. Най-съвършеното произведение на изкуството също ползва органи от трупа на Майка ни: платна, рамки, четки, бои, разтворители - всичко това издялкано, изчегъртано, изсмукано от вътрешните органи на планетата, на Майка ви. Следователно, на Небето не се приемат изображения на красотата, получени по престъпен начин.

Ние обаче знаем, че поривите ви са били положителни и не сте имали друго понятие за регистриране на външната и вътрешната красота. По този начин някои от шедьоврите на човешката култура, въпреки носителя им и средствата, с които са създадени, се съхраняват в небесните архиви, ползват се от небесните жители. Те обаче се броят на пръсти и са много по-малко, отколкото вие считате. От общопризнатите реализирани материални творби много малко влизат изцяло във вечността; от повечето се взимат само детайли, откъси, а от някои - само един тон, една краска, един акорд.

За вашата настояща култура е крайно необходимо да ползвате технически средства и Ние не ви забраняваме това, понеже инак ще загубите смисъла на живота си. Но помнете, че неснетите снимки, ненарисуваните картини, неизсвирените произведения образуват най-прекрасния ореол около всеки свят, в който същества ползват очите си, устата си,

ушите си, мозъка си. Ти не скърби, че не можеш да покажеш един изгрев на приятелите си или едно хубаво лице, но задръж този образ в съзнанието си, наслади му се сам и помоли Бога да го приеме в аналите на вечността. Има значение, че точно ти си го видял, че ти си го оценил и преживял. Акаша записва всичко, регистрира по ред и по мигове, от всички страни и във всички измерения, така че там ще откриете всичко, каквото си поискате. Но това, че едно същество с монада е почувствало един миг от Битието като по-особен или е съчетало неговите елементи по нов начин; или е създало съвсем нови елементи, съчетани по съвършено нов начин - това вече е дело на Творческото Начало и неговите творения се регистрират от съвсем друга памет, не от акаша. В акаша има само копие от тази памет, и то много съвършено, но вие не можете да стигнете до оригинала, ако не познавате лично твореца, който го е създал.

Получава се, че ненаписаните слова, неизсвирените симфонии, ненарисуванете шедьоври са съкровище, от което можете да черпите, единствено ако обичате съществото, което се вълнува от тях. То ги преживява вътрешно, но не винаги има средства и органи да ги възпроизведе, а ако ги е създало и е нямало свидетели, те почиват дълбоко в неговите глъбини и оттам не може да ги изтегли никой, който не обича създателя им. Като съзерцавате някой изгрев, не се разкъсвайте вътрешно от скръб, че никой друг не може да го види, че нямате как да го запечатате или изобразите. Помолете се този образ да се предаде вътрешно на всички ония, които са ви обичали, обичат ви и ще ви обичат. Рано или късно, той ще стигне до тях. Престанете с това безпокойство - и Бог ще оцени подтика ви да споделите всяко благо, всяка красота и блаженство с останалите Негови създания. Това е и Негово желание! ***Бог е Бог поради това, че иска да се раздаде изцяло, да се сподели напълно, да не остави нищо за себе си - всички негови части до една да изпитат - последователно или едновременно - онова, което Той***

преживява. *Всеки, който иска да задържи нещо за себе си - да го преживява само той или предимно той - създава една малка сянка в Битието, потушава огъня на монадата си и се отронва като сух лист от дървото на Живота.*

Ето защо създателите, отците, майките; творците, гениите и всички добри хора по небето и земята не могат да живеят, ако не сподѐлят, ако не раздават. Понятен е тогава стремежът и вие да споделяте това, което сте открили, и нежеланието ви да преживявате сами красотата, любовта, съвършенството. Най-голямата мъка на синовете Божий е невъзможността да споделят; най-голямата скръб на дъщерите Божий е невъзможността да зарадват. Останалите същества - несъздадените от Бога, или онези, които са с почерняла монада - се мъчат от точно обратното: когато ***трябва*** *да споделят, когато* ***трябва*** *да раздадат.*

Да споделиш красотата - това е понятно на мнозина, даже и на съвременните културни хора. Да споделиш Истината - това е вече сериозен проблем: често стигаш до бесилото и затвора, до обществено порицание или скъсване с близките. Но да споделиш любовта - това е непозната епоха за вас - човеците, които още не сте станали човеци. Половината ангели също не могат да споделят любовта на Бога, понеже я пазят за себе си или за най-близките си; за своята собствена йерархия. Дори божества не могат да сподéлят любовта тъй, както Бог я споделя, и затова първата ревност се появи в божество – Сатаната. "Божественото - отделно", т.е. "не за всички" - ***това*** *изповядваше Сатаната. Друг е въпросът, че това е само една от главните* ***роли*** *на Сатаната, Божествения елохим, който реши да покаже на съществата какво се получава, когато се откажеш да споделяш с всички.*

Смъртта - това е пълно несподеляне. Това е живот изцяло за себе си и изключително за себе си. Мъртвината ***приживе****, дори и да се мърдаш и да приличаш на човек, това е живот само за близките - за тия, които принадлежат към твоята кръв или към*

*твоята предпочитана група. И **това** е хубаво, но то е само първата стъпка на откъсването от смъртта: мъртвецът се съживява, но още прилича на призрак - нормалните обитатели на царството Божие се плашат от него.*

Вие, които натрупвате асуин, не се плашете - той ще ви направи прекрасни! Натрупвайте го вътре в себе си - през прозорците на очите си, през вратите на ушите си, през царските входове на другите си сетива. Ако това е асуин, а не празно, мъртво вещество, създавано от враговете на Господа, то вие сте задъ□ржали погледа си само върху първозданната хубост на Битието; слушали сте само божествени хармонии и мелодии; разпространявали сте само добри новини и положителни оценки за света около себе си. Тогава асуинът непременно ще се появи на лицето ви, ще направи свежа кожата ви, ще поправи снагата ви и вие ще се подмладите - ще се върнете в рая. Като ви види такива, Бог ще заповяда на ангелите си: "Отворете на това Мое дете портите към Моето царство! То не каза нито една лоша дума, не помисли нито една лоша мисъл, не задържа у себе си нищо несъществено и некрасиво; напротив - у него извират всички красоти, които е наблюдавал, всички добрини що е сторил, всички истини, що е признал и произнесъл!"

*И наистина, нашето духовно тяло се състои от три подтела: тяло на разума, тяло на душата и тяло на духа. Тялото на духа има своя нежна, майчина половина, която се уподобява на дъга. Но не дъга, а цяла безкрайна **вселена** е женската половина на духа ни и тя е построена изключително от красиви звуци и картини! Всичко онова, което сме насъбрали през дългия си път към съвършенството и е одобрено от Бога като прекрасно, наистина строи органите и системите на нашето женско атмическо "полушарие". Там не може да влезе нито един атом проза, нито една прашинка компромис, нито наймалка частица липса на вкус. Ако на земята сте събрали поне сто милиона красиви изгреви през очите*

си, вие ще имате що-годе нормално атмическо тяло. Ако сте наблюдавали хубави хора и сами сте изградили прекрасно лице, а не сте спирали погледа си върху обикновените, несретни образи, освен за да помагате - това е още по-висока степен на прекрасност: вашето тяло на дъгата почва да искри с милиони разноцветни пламъчета! Ако - най-после - сте се спрели на най-прекрасните и съвършени хора - проводници на Словото, Делото и Живота - и предпочетете вече завинаги да живеете с тях, около тях, за тях, то асуинът на вашето Прелестно Тяло ще се оформи в отделни същества, подобни на ангели. Тези същества са спящи, непробудени монади, създадени от самите вас, защото сте добили най-после Божествен вкус и сте направили своя последен избор. При това положение се очаква само поредният полъх от диханието на Божествения Дух, за да запали светилника на всяка спяща монада - и да тръгне тя по Великата Река на Битието. ***Това*** *е съдържанието на онзи свещен индийски празник, когато пускат корабчета със светлинки надолу по реката на живота.*

Пазете и вие някой да не духне свещичката ви, когато Бог ви е запалил - и да не ви нашепне мисли, че може да се плува надолу на тъмно, без да споделяте 100% светлината на душата си. Споделяйте топлината, светлината и силата на душата си изцяло и на всички страни - и тогава Отец ще дойде и ще направи жилище на Духа Си във вас и ще пребивава вечно в обиталището Си!

Гон, Огóн, Огонóн!

Насъбирай, пчеличке, прашеца на Красотата отвсякъде и сгъстявай меда на Доброто при всички условия, за да звъни кошерът на Господа безспирно - от радост и мир, и от щастие!

20ч.07м.

31 август / 1 септември 1995г. *Когато външно няма условия за работа и срещи с хора с духовни интереси, а може би и поради интензивното изучаване на Словото, започва извънредно жив и колоритен вътрешен живот по време на сън. Не записах сънищата през последните нощи, но бяха изключително вълнуващи - цели романи!*

1.IX.131(1995)
Дрезден, кв.Хеллерау

СЛОВО, ДЕЛО И ЖИВОТ

8,07ч.

- Може ли да се счита, че Хорус е бил на ръба на просветлението по въпроса за изземването на беседите от властта на 6.XII.1957г.? (Хорус е любим ученик на Хермес Трисмегист, прероден днес в България пак при Него). Цитирам думите му:

"Те прибраха около 180 000 тома, натоварени на 19 камиона. На следствието казвам на прокурора Руменов: "Какво

правите вие? Та това е престъпление!" - А той се усмихва: "Ние тези излишни книги, които се залежаваха по вашите складове, ги прибрахме, за да ги предадем за претопяване. Претопихме ги на каша и за тази каша фабриката ни даде 50 000 лв." А това бе голяма сума за онова време. Един двустаен апартамент струваше 50 000 лв. А за претопените 180 000 книги те бяха получили 50 000 лв., което означаваше един апартамент. "Срамота е, тези книги струват 2 милиона лева, а вие ги унищожихте. Това в историята ще се пише като ваше най-голямо престъпление пред българския народ и пред човечеството". Той подскача, че аз така говоря. И от тогава ме намрази много, защото се карах с него по принципни въпроси. Казвам му: "Това не е залежала стока. Това са складове." У нас е така - кой каквото му трябва, идва и си го купува на парче. Ако ние знаехме, че така ще постъпите, ние щяхме да ги подарим на всички българи и щяхме да ги разпръснем между българския народ". *("Изгревът на Бялото Братство пее, свири, учи и живее", стр.258-259.,том?)*

8,40 ч.

- Най-напредналите братя още нямаха опит как отмъщава Словото, когато не се подарява незабавно. Мъчения, затвор и смърт са последствията не само ако ослепиш сина си, макар и с подбуди от национален характер, но и когато Словото се продава. Сега словометрията ви е светило, но докато дойде до тази идея, дори и най-високият Посветен минава през най-страшната стъ□рга.

Представете си, че се върнеха ония времена. По кой начин щяхте да постъпите вие? Лесно ли е да стигнете без страдание до принципа Словото да се разпространява незабавно и ръкописно? - Никак не е лесно! Както е невъзможно да си представите, че изведнъж се събличате и тръгвате голи по улицата, тъй е и с представите ви за Словото: по подобие на черните братя, и вие чакате то да се напише на машина, та да се напечати, та после да стои на склад и вие да си го купувате с години, понеже нямате пари...

Сам Учителят неведнъж е подсещал Своите Си, но Той не може да насилва никого, дори и когато се касае за спасяване на Словото.

Можете ли да си представите? - От стотици и хиляди посетители на беседите - само 5-6 души стенографи!... Не можете - никой от вас не може. Сега всеки от вас си мисли, че ако би бил там "по

време на Учителя", би научил стенография незабавно и не би пропуснал нито една буквичка от Словото. Представя си, че би дешифрирал беседата още същия ден; би я дал на пет души да я препишат на ръка или на машина, би казал на тия пет души да свикат по 15-20 братя и сестри и да им я продиктуват незабавно, като им кажат да пишат с индиго и копията да пратят веднага с писма по братя в провинцията, като им изискат да върнат красив и точен препис, ако искат да получат още... Красиво звучи на теория, нали? Но кой да се сети? Кой да го направи?

Сега положението е същото. Да не мислите, че има разлика? На всеки е по джоба да препише касетите поне по веднъж и да преписва на ръка от оригиналите; от самите томчета беседи на Учителя; но всеки се занимава с това, което го влече. Словото не ви па́ри под лъжичката, та да не можете да дишате без Него. Един се жени, друг къща прави, трети гони кариера, а четвърти - Михаля гони, както всички останали... Не че Словото е всичко, но без Словото всичко останало е нищо!

Ние си представяхме, че като дойде Слово, всеки ще се запретне да Го препише - чисто и красиво - по всички правила. Па като Го препише, ще го препише още два пъти. Ще прати едното копие в провинцията, а другото обратно на "Царя" (ЦАР – Централен архив на ръкописите – б.п.). Па ще свика жадните за Слово, па ще им раздаде образци и листове и писалки - и ще го продиктува, да го запишат. Накрая пък, който има магнетофон - наведнъж да го запишат. Какво става в света? - Един политически или естраден глупак казал две думи - сто магнетофона и касетофона ще го съборят; десет камери запечатват изродената му физиономия - в момента! Ако за вас Словото на Бога бе по-важно от дяволския крясък на един естраден мухльо, от гола на един първокласен футболист, вие щяхте да бъдете по-страстни от техните поклонници.

Един маркаджия, един нумизмат, един събирач на цигарени кутии струва повече на Небето от един "окултист", неразпознал, непреписал Словото на

Учителя. Ще знаете, че Бог чака с трепет един маркаджия да се прероди като ученик, понеже тогава ще събира и преписва Словото със същата страст; не само ще Го преписва, но и ще Го обменя. От филателист, той много лесно става "филотеист" - любител на Бога… А начетените и надути проповедници, непреписващи Слово Божие, несъбиращи будни души да им Го диктуват - те са на боклука накрая, заедно с томовете Слово, които са си ***купили****. И едните и другите - за претопяване****…***

Сега някои от вас имаха задача да организират диктуване на Слово, четене, обсъждане… Като не можете да живеете поновому, поне Словото разпространявайте по новия начин. Докато дойдат пак враговете ви на власт - да сте пръснали всичкото Слово на хиляди, на милиони места! Всеки, който води такава група, има право - авторско право, дадено от Бога! А на Съборите, 4 пъти в годината, вие ще се събирате да уточнявате своите ръкописи. Тогава, на практика, печалбарите от Словото ще фалират.

Колкото ученици - толкова издания на Словото. ***Това*** *разбираме Ние под Школа!* ***Толкова*** *и различни тълкования на Словото.* ***Толкова*** *различни въплъщения в Дело, в Ново Слово, преминало през тях, в Живот. И тогава ще стане напълно безсмислено дяволското словосъчетание "единствен приемник на Словото", "единствен приемник на Делото", "единствен приемник на авторското и издателското право". Това са понятия на черната ложа, заради които всякога се е ляла кръв. В Бога всеки и всички имат еднакво право - и всеки отговаря лично пред Него.*

Хим, Ахи́м, Анахи́м!

Да покълне Словото в Дело, а Делото - в Живот!

Словото се издава от всички, Делото се ръководи от всички, Животът е Живот с всички. Всичко останало е лъжа.

10,18ч.

ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ДНЕВНИК'131.3:
Морицбург, Хойерсверда, Саксонска Швейцария, Хелларау

1 септември 1995г. *Посещение с колата (с Андрея) на про-чу-тия* ***Морицбург*** *- ловния дворец на Август Силния.*

След обед - на гости на родителите на Андрея в гр. ***Хойерсверда*** *- над 70 км. от Дрезден. Видяхме чудесен видеофилм от една тяхна екскурзия в Южен Тирол.*

Най-голяма придобивка от този град (където е била заключена в една крепост графиня Кóзел) е купуването на поляризационен (+UW) филтър за телеобектива. Сега репродукциите на картини ще станат значително по-добри - без реф-

лекси.

*Андрея ни заведе и в **Саксонска Швейцария** - много красиви и импозантни скали; Елба, кораби, градчета и поляни – фантастична картина!*

Немците немеят пред величието на природата и не смеят да приказват - стоят като заковани и съзерцават, говорят шепнешком. Българи и други народи биха говорили високо в тази обстановка и малцина биха се трогнали. Много ме впечатли душевността на този народ, който едва ли не се хипнотизира от простора и красотата. Чакат на опашка хи-

ляди хора, за да идат до крайните тераски, откъдето има най-добри гледки.

Чака се дълго, докато се освободи място - всеки снима с апарат или видео. Пенсионери, сакати, слабосилни - всяко иска да види шеметните бездни и невероятните скали, сякаш моделирани от сценичен художник-монументалист: толкова интересни, че не можеш да повярваш, че са естествени. Пък никой не пусна кутия, хартийка, един фас даже - тотална чистота!

Днешният ден е най-хубавият в Германия за нас досега. Ако има време и условия - ще идем пак в Саксонска Швейцария,

този път с влака - има и езеро, и още много да се разглежда.
4 IX 131г., 5,24 ч. На гости в гр. Хелларау:

След връщането от Саксонска Швейцария вчера, за която също възникнаха въпроси - какво е предназначението ѝ на планетата ни, какви йерархии я обитават и пр., - бързахме да се срещнем със сестрата на Андрея в гр.Хелларау, която е дошла специално от Лайпциг да се види с П. Още като я гледах в един семеен видеофилм и в домашните им албуми, изпитах определена симпатия към нея, въпреки че начинът на живот на запад предразполага към външни деформации. Тя много прилича на Л. К. от Широка Лъка и носи същия дух на интелигентна и търсеща, амбициозна душа. Още преди да се срещнем и запознаем и в този живот, по пътя за насам (а може би и още в предишните дни, мислейки за нея) дойде едно свободно тълкуване на името ѝ: "високо качество - екстра". Дали бе случайно не зная, но реакцията ѝ на сбогуване, на вратата, бе спонтанна - целуна ме, преди да си замине със синчето си и с луксозната си кола. Веднага се даде картина как ще протече живота ѝ от сега нататък. Преминаха ред подобни (и противоположни) "кадри" от тая категория пред очите ми, сумира се опит: в едни случаи дадено същество отблъсква докосването, въобще не го допуска, и затова с напредването на възрастта има големи проблеми с гръбнака, фигурата и здравето; в други привличането е спонтанно и хората видимо се подмладяват. Мога да посоча стотици примери. От днес се променя и пътят на едно мило, малко момиченце тук, поради това, че е невинно и все иска да си играе "на прегръдки и целувки", а това придава съвършено друго направление на съдбата и токовете. Пазещите дистанция, които са

загубили своята невинност и поставят бариери, тъй като са си самовнушили, че има "мъже" и "жени" и че приближаването е допустимо само към "собствения мъж" и "собствената жена", губят шанса за излаз към младостта и щастието, т.е. към Космоса. И - все пак даже и един случаен жест, едно случайно приятелско докосване без да се отдръпнеш като от чумав може да съкрати значително еволюцията на някого и проблемите му. Естествено – зависи за кого става дума, до кого се докосваме. Хората инстинктивно са усещали това и затова са искали да целуват ръката на Учителя, да се допрат до дрехата на Христа. Ние може да сме само прашинки върху Неговата дреха, но хората понякога разбират какъв е магнетизмът на тия нищожни прашинки и се стремят да се окъпят в него. Такова къпане, такава обмяна ние определяме като една от най-висшите степени на невинността, а астралното привличане по "тръпка" към хора от по-ниска еволюция или по кармически причини, както и свързването с тях по материални и социални съображения – за порочност на сърцето и ума.

Защо с П. товарихме и разтоварвахме камъни в Германия; защо товарихме и разтоварвахме тежки метални платна? Защо градихме бордюр? Продължаваме работа от миналото - или прокарваме токове за бъдещето? Всичко това един ден ще се види на екран и ще се разбере, че всяка стъпка на любещите Господа е определена; всяко тяхно движение раздвижва светове. Дали това е параноя и мегаломания или обикновен работен режим на малките деца на Господа - един ден става ясно на народите, когато разглеждат историята от висините на Космоса. За нас остава привилегията да виждаме това при анализа на случките и събитията още в същата нощ.

4.IX.131(1995)
Дрезден, Хеллерау

ФРОНТ И ТИЛ

10,59ч.

*Асовете са сами, но за да бъдат асове, трябва да са с тил. **Тилът** осигурява победата - **това** знаем Ние! Щита си не пренебрегвайте - **той** ви пази откъм гърба, **той** покрива и лицето ви. Тилът - това са сродните, близките ви души, от които зависи вашият напредък. Ако тилът ви предава на врага, той е първият ви враг, а не вторият. Там, където тилът спи, врагът настъпва. Там, където тилът е буден, врагът отстъпва.*

*Авангардът обаче не мисли за тила: той се **жертва**. Той мисли за тила, но само като негов защитник. Фронтът е най-добрият учител на тила: тилът загива, ако не снабдява фронта. Така е и с главата на човека: няма ли тил - и челото трудно се развива. Като нямаш близки, сродни души, които да изпълняват желанията ти, тогава си създай сам фронт: твоите желания да зависят само от теб. Това се постига само от светии и Учители - не е за всеки.*

Хранете сърцето си с мощни желания, но ги впрягайте и разпрягайте сами. Ако се оставяте друг да върши това, понеже подсигурявал зоба и триците - с поводите на вашите желания той и ще ви кара накъдето си иска. Турга днеска много и богато – теглите му каруцата; утре няма зоб за вас или не дава - стисвате устни, намръщвате вежди…

Аз на западния човек се възхищавам, понеже си гледа сам коня, не позволява на който и да е да го пипа. Така изглежда на пръв поглед и е вярно, що се касае до проекцията на духа - личната воля. Затова им са големи брадите, особено на арийците. А на "втор поглед", по-дълбок, съвсем ясно се вижда, че и на тях им е намерил цаката Специалният Отдел: пеят, само когато им плащат. Безплатно няма у тях - всичко могат да си купят, всичко продават. Не че няма благотворителност и Библии без пари, но това са изключенията, не правилото. Приятелството за тях е да те нахранят и да ти дадат постеля - не повече. За десятък не ги търси, а за половинък и дума не може да става. Ако се случи цялък - той непременно е оповестен и влиза в книгата на Гинес... Затова сте тъй смешни вие, от другата страна, когато отивате с големи кошници на запад: най-много да се раздрискате от тяхната щедрост; най-много да спите през цялото време в хубавите пухени завивки... Но и в тоя случай скоро ще ви кажат: "Хайде, ела да си изкараш прехраната!"

Тук, на Запад, също има Посветени, също има авоари на Бялото Братство, предназначени за вернитe. Но "верен" значи три неща. Кои са - не казвам.

ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ДНЕВНИК'131.3:
Майнц, Висбаден, Франкфурт, София

***От 5 до 8 септември 1995г. - в гр. Майнц**, по покана на брат ми Е. Той ни заведе с новия си Мерцедес във Висбаден и Франкфурт. Не знам колко коли е сменил вече – голям фен е на автомобилите – зодия Дева... Показа ни една много интересна, дебела книга от Петер Берлинг за богомилството в Европа, което е породило розенккройцерството. Изпросих си една негова Библия на немски и ми я подари – събирам библии на всички езици, като чичо Кольо. А брат ми преведе и издаде у нас няколко фундаментални книги на Ян Ван Райкенборг. Снощи Е. се върна много весел - съвсем неочаквано е спечелил 15000 марки от една сделка с камиони. Чак такава огромна печалба досега никога не е имал от 21 години насам, откакто е в Германия. Ние идваме (за пръв път) на 5 септември - и на 7 той печели тия пари, без да е очаквал такава лакома хапка. Това са около 700 000 лв. български - една гарсониера за майка ни. Но не би – тя ще си живее в стаята с течащия таван**... Мислехме си, че трудно ще направи връзка, но днес е казал: "Вие ми донесохте голям късмет!"** Утре ще видим дали ще даде пари да имаме за клозет по пътя…*

Ще имаме - Андрея е сложила тайно малко от своите парички в едно тефтерче… Чао, Майнц! Дойдохме на "майнцна-

та си", за да затвърдим още един урок за душата на Запада.

Е, кога е било през вековете близък да се интересува от тревогите ни и от това, което минава през нас?

С изключение на мама, която четеше всички осияния. Ето как е изглеждала, когато Учителят я е спасил 3 пъти от смърт, и каква беше 65 години по-късно.:

Завърнахме се в София. На 11 септември 1995г. *вечерта - 6 души приятели вкъщи. Нова, чудесна приятелка, със служебен телефон 46-…-46 (моето число), която има отношение към осиянията и казва, че ме е сънувала, преди да се запознаем.*

Хронологически, тук се пада още един дневник, от който няма да цитирам в тази книга почти нищо. Един от най-тежките периоди в живота ми, пълен с нови разочарования и крайно отчаяние в обстановката на "Цар Самуил" 107. Изпитания на n-та степен... Стегнал съм си бил раницата да ходя да ставам отшелник някъде в планините и да ям трева и корени... Не ми е за пръв път. Вдигам врява устно и писмено и експонирам подробности в най-черни краски. Крайно недостойно! Отгоре на всичко не съм скъсал тия страници, а съм дал дневника да го четат. Това е принудило приятелите да вземат екстрени мерки за мене...

13.IX.131(1995)
София - Изгрев

ПАК "ПОСЛЕДНО" ОСИЯНИЕ...

(Засега… Имало е случаи, когато сам си решавам, че спирам завинаги с приемането на осияния, а после те пак потичат. Но в други случаи – като този, - Елма сам решава да млъкне... От думите Му оставам с убеждение, че е завинаги, но после пак проговаря. Това ме е смущавало най-много. Ето въпросните думи, но едва по-късно разбирам, че те не значат прекратяване въобще и завинаги. Имат съвсем друго значение: "Затова и сега прекратявам за пореден път Словото, поне от тази чешма. Като много мощен и многоглав извор, тя ще си тече и в диво състояние, но опитомените повече няма да пият от нея."
На този етап не разбирам, че всъщност Контактът си продължава, но не чрез писане, а при срещи и разговори и със събития, предизвикани от Елма. "Дивото" извиране вече не е за избрани и "опитомени", а за всички същества и твари, които сами идват при извора.)

7,00ч.

Хлабавото е за хлабави. Трябва човек сам да стигне до една мисъл, за да му я продиктувам и Аз. Във всички случаи, когато съм правел изключения, съм съжалявал. Да, сам Господ прави компромиси, които съществата считат за Негови грешки. Атеистите ги считат за грешки, затова не признават, че

има Господ; а религиозните не искат да разсъждават. Ученикът обаче разсъждава и търси отговор на проблемите си не само в Господа, но и в собствения си разум. Ако търси отговор и в чуждия разум, той вече е мъдрец.

На твоите палещи въпроси отговарям така:

Изпита за невземане на дял за себе си го взе с "много добър". Не си отличник, но си много добър. Отличникът не взима за себе си дори за един билет! Следващият предмет е отказване от парични суми и от ***всякакви*** *други форми на помощ. Това е временно, докато не вземеш изпита с отличен. Всичко оставяй без последствие - дори и пликовете, надписани "за лични нужди". Като видят, че ги препращаш в други джобове, ще престанат да наливат в "каца без дъно". Това те освобождава от дълга да разпределяш пари за десятъци и петорни каси. Този предмет засега е само твой. Приятелите нямат право да пробват, освен със специално разрешение.*

Абсолютно забранявам повече да изнудваш приятелите си с оплаквания за личните ти проблеми! Те сега ще се изгърбят, за да поемат издръжката на децата ти, но не ти ще платиш за това, а самите ти деца! Досега не си разбирал - сега сам разбра. Тава Ми даде свобода да ти го кажа ясно - в очите. И най-малкият намек, и най-малката въздишка пред приятели - това е изнудване! Пропорцията доход-издръжка при теб е най-високата на планетата в момента. Може да е една стотинка - но си пръв. Господ не гледа на лице, а на сърце. Да, знам бащи и майки, които дават 100% на децата си и живеят даже без спални чували по горите - знам такива родители. Твоята издръжка е 90%, а те дават 100% на децата си, и то цял живот. Но твоята е по-висока от тяхната, защото даваш и десятък. Знам и такива, които също дават десятък, но на "църквата". Това обаче не им се зачита, защото Църква на земята няма. Само вие знаете как се дава десятък.

Също, съветвам ви повече да не се оплаквате. Направихте цял хор от оплаквачки и виячки - и вие, двамата "главни", сте най-гласовитият дует… Еди-

ният оплаква роднини, а другият - неродени. Оставете мъртвите да погребват своите мъртви, а вие разберете най-после, че роднини и любими на Земята няма. Братът дава ¼, приятелят - половината, а любещият - всичкото. Който не постъпва така, не го бройте за брат, приятел или любещ. Само че Аз не говоря за пари и имоти. Това е изпитът за Стария Адам - за да го допуснат до класа на Новия. Новият Адам, Новата Ева, отдават други неща. Те отдавна нямат пари и имоти - инак нямаше да са Нови. Какво отдават - само Бог знае. Значи, Старата Ева ти подарява пари и имоти 100%, ако те обича истински; а Новата Ева ти подарява свобода. Стори ли това, тя е завършила семестриално. Подари ли ти друга Нова Ева - тогава се дипломира.

Само че вие, оплаквачките, семестриално може да сте завършили, ама за диплома ще има да чакате. Може да спущате Слово и да Го нижете като бисер, ала виете на умрело за "спонсори" и за любов. Не вийте на умрело - умрелото никога няма да ви стане спонсор и да ви даде любов. И да ви подхвърли нещо, то мирише на умрял плъх.

Новата Ева - разбрахте; а Новият Адам има осанка, достойнство! Той не вие по гробищата и не квичи като краставо куче, че някъде нямало съзнание за "тройки"... Новият Адам е най-богатият човек на света. Той може да ви подари целия Космос, да привлече дух от божествения свят само за една секунда! Не развявайте жалейки, че някое плашило с вид на кукла не можело да ви оцени. На Небето куклите са най-добрите плашила. Щом си била кукла на Земята, в рая ще те набучат като плашило, за да плашиш гаргите... И в рая прелитат гарги, но там плашенето е друго, не е разпръсване. Гаргите се събират около куклите и се влюбват в тях, защото са много лъскави. После се сбиват, защото всяка иска да завладее плашилото… Така гаргите се самоизтребват до крак, а куклите остават да плашат ангелите, защото са вече изкорубени, с изкълвани очи. Много ангели също са опасни за Небесната Градина, защото те се отличават от гаргите само по дрехата си -

*пъстра е... Пеят, свирят, повтарят си всякакви песнички, но и те се хранят с месо - с **предпочитания**. Затова плашилата там вършат двойна работа. Ако са плашила с монада, ще дойдат пак на Земята, но криви, грозни, изкорубени от бизнесмените.*

*Ти не разбра, че не трябва да правиш изображения. Лошото е, че от **тях** се ражда твоят живот. Затова ние не смеем да те лишаваме от художествено творчество. Даже **осиянията** са светло изображение на Истината, но не са самата Истина. В тях вие може да намерите път, но ако не тръгнете сами по твърдата пътека нагоре, има опасност да се удавите. Тези, които виждат пътя в езерото, трябва да си отбележат наклона и разположението му, но в обратна посока - назад към Делото и Живота. Към свръхсъзнанието и подсъзнанието, в които всичко е реално. За незрящите те са в мъгли - и самото Слово може да им нарисува карта на местността, да им бъде верен компас, с азимути. Тръгнете ли обаче по "пътеката" в езерото, вие сте свършени. Няма по-страшно езеро от Словото, когато не се живее!*

Затова и сега прекратявам за пореден път Словото, поне от тази чешма. Като много мощен и многоглав извор, тя ще си тече и в диво състояние, но опитомените повече няма да пият от нея.

Лявото око кърви, когато родът ти е пренебрегвал Истината (За Др. важи и неизпълнението на задача - за камерни и масови четения, обсъждания и записи на осиянията - б.п.). Дясното боли и сълзи, когато поколението ти не иска да върви по твоя път. Но има и стотици, хиляди други причини. Кога ще се излекувате? - Когато роднините ви се изповядат. Признаят ли своите лъжи и погрешки, направят ли мемоарите си общо достояние, и слепи да сте - лявото око ще прогледне. Щом децата и внуците ти тръгнат в Пътя на Истината, на теб непременно ще ти излезе ново дясно око, ако ще и да е било избодено.

Днес за очите има и друга, човешка причина, във връзка с новото ви положение в Космоса. Лъжците първи ще ослепеят; децата на Истината първи

ще прогледнат.

Там, където ще отидеш сега, повече няма да се играе. Вие не сте играчки, за да си играят с вас! Както сте свикнали да давате 100(%), така и на вас ще дават. Но първо се налага самота.

Ти сам реши́ как да постъпиш.

17,33ч. След песни и "Отче наш", сърдечно се помолвам на Учителя да ме просвети какво точно да правя. Сутринта надделя ***една*** *мисъл, после се явиха други. Трябва ми най-верният път. Още се чудя защо съм тук, защо не съм тръгнал. Ще отворя 6 тома лекции и беседи.*

1. "Трите живота", стр. 226-227, из беседата "Мечешкият капан" от 29 юни 1922г., София:

"Не питайте защо стават нещата по един, а не по друг начин; защо някой ви обидил, защо ви е спънал, но пожелайте искрено в себе си да направите едно добро дело, каквото никога не сте правили; да се примирите с всички ваши близки, с които сте в лоши отношения; да се пожертвате за ближния си, с което да го повдигнете. Стремете се към тези неща, без да се спирате пред обидите и огорченията, които близките ви причиняват. Фактът, че те не са постъпили добре, показва, че са паднали в някой мечешки капан. Не им се сърдете, но потърсете начина да ги извадите оттам. Достатъчно е да замислите едно добро дело, за да ви се изпречат на пътя ви множество капани. Ще чуете някой да ви нашепва: "Какво си тръгнал да правиш добро! Не е време за правене на добро, отложи тази работа за по-благоприятни условия..." - Това нашепване е мечешки капан, поставен на пътя ви.

Който влезе в Школата, ще бъде поставен на големи изкушения и изпитания. Защо и за какво идат изпитанията, не трябва да знае.

Важно е той да учи, да се справи с изкушенията си. Колкото по-добре се справя, толкова повече неща ще научи. Изкушенията ще дойдат и отвън, и отвътре - от самия него. В ума ще се явят противоречиви мисли, а в сърцето - противоречиви чувства. Защо идат противоречията, не питайте, но ги разрешавайте правилно. Задачата ви като ученици е първо да действате, а после да мислите. Ставате сутрин от сън и в ума ви дойде една мисъл - да направите нещо добро. Не мислете дали трябва да направите това добро, но веднага пристъпете към действие. Дойде ли Божественото във вас и ви нашепне нещо, веднага трябва да действате - то не търпи никакво отлагане! Като свършите работата си, тогава ще мислите. От резултатите ще разберете защо е трябвало да постъпите по този начин. Преди да получите резултат от постъпката си, не говорете за нея. Правете сами опитите си - и мълчете. Ако говорите преди да сте започнали известна работа, непременно ще срещнете противодействия, които или ще ви отклонят, или ще ви забавят."

Из Тома "Божествена мисъл", стр.113, беседа "Естествена среда" от 18.XII.1927г., София:

"Като ученици, вие трябва да изучавате средата, в която живеете, за да знаете естествена ли е тя или изкуствена, Божествена - или човешка. При това, като минавате от една среда в друга, трябва да правите разумни връзки със същества, да се обменяте правилно: да давате и да взимате. Само по този начин човек може да бъде доволен между своите, да им даде с любов и разположение от

богатството, което носи в себе си. Каква по-голяма радост търсите от тази, да бъдете между близките си, да се разговаряте с тях, да си хапнете заедно и след това да си легнете?"

Стр.114: "Когато се намерите в големи противоречия, които ви атакуват от всички страни, ще знаете, че се намирате в естествената среда на живота си. Понеже сте силни в естествената си среда, затова именно ви атакуват. И ако издържите, ще ви ръкопляскат. Кога и да е, всеки човек ще мине по въжето. Някои се готвят да вървят по въжето, други са се качили вече, а трети са накрая. Следователно, като дойдете до най-големите противоречия, ще знаете, че е дошъл моментът да се върнете при своите. Дошло е време и за светията да напусне светилището си, да се върне в света, да покаже на хората как да живеят. Хората секат дърветата в горите, трошат камъните - и светията се вижда принуден да напусне гората. Той казва: "По-добре между хората, отколкото между дърветата…"

Хората се оплакват от страданията и искат да ги избегнат. Това е невъзможно. Каквото и да правите, ще минете по тънкото въже. Ще пазите равновесие с върлината на ума си и ще уповавате на душата си. Може да дойде у вас съмнението, страхът, омразата, завистта - ще се наклоните наляво, но пак ще се изправите. Ще дойде до вас гордостта - ще се наклоните надясно, но пак ще се изправите."

Стр.115: "Ще гледате само напред, ще вървите само по законите на душата си. Няма да се отклонявате наляво или надясно, по законите на сърцето или на ума! Тъй че не питайте защо идат противоречията, но върнете се в естествената си среда, в която Бог ви е поставил - там ще намерите себе си, висшето аз.

Докато не си дошъл до Любовта, ти си още между камъните, между изворите…"

Из тома "Новата мисъл", стр. 152 от беседата "Здрава мисъл" от 16.XI1.932г.:

"Казвам и на вас: пътят, по който сте тръгнали, търпи една поправка. Всеки от вас мисли, че служи на Бога. Уверени ли сте, че като се молите и разговаряте с Бога, Той ви слуша? Даже ангелите са се молили на Бога часове и дни и не са получавали отговор. Какво ще кажете тогава за себе си? Знаете ли на какво се равнява търпението на един ангел?

Защо не получавате отговор на вашата молитва? Не е достатъчно само да знаеш, че не си получил отговор на молитвата си, но и защо не се получил отговор. Дали не са те чули или не е дошло време да ти се отговори? Може да искаш нещо, за което не е време. Ти чакаш отговор още сега…"

(Стр153): "Всички хора търсят удобства. Тази идея е за инвалиди. Ако в тебе се яви желание ***хората*** *да ти служат, това е идея на инвалиди. Друг е въпросът, ако в мене се яви желание да служа на хората и те ми отговарят със същото. Ако един желае да служи, а друг само*

използва, това желание носи нещастие. Напредналите същества служат на хората, докато те са невръстни, немощни. Много същества са служили на човешката душа, докато тя се изяви и стане свободна, самостоятелна. Щом се изяви, тя вече служи. (...) Като ви говоря по този начин, искам да хвърля светлина върху възможностите, с които разполагате. Седиш без работа и се занимаваш със слабостите и грешките на хората. Казваш: "Този не живее добре, онзи не постъпва правилно; този не е истински християнин, онзи не е истински християнин..." - Всичко това може да е вярно, може и да не е вярно. Но какво придобиваш ти с тези "изследвания"? Това е психическа кал, която ще ви спъне. Ако не можеш да сложиш калта в работа, ти си невежа. Майсторът-грънчар, който разбира своето изкуство, слага калта в работа и прави красиви грънци."

Том "Божият глас, стр. 131-133, беседа "Определено време и място" от15.X.1930г.:

*"Само онзи може да се произнася за постъпките на хората, който стои по-високо от тях и всеки момент е готов да направи това, което те не могат да направят. Кажеш ли на някого, че не е постъпил добре, още в момента трябва да му посочиш с личен пример как да постъпи. Осъдиш ли някого, че не е готов да направи добро, **ти** бъди готов да направиш доброто вместо него! Бъдете готови всеки момент да правите добро и услуги на ближните си, за да ви отговарят един ден и те със същото."*

Продължавам с мислите, които се паднаха от "Божия

глас", стр.133:

"И тъй, за да се освободите от злото, дайте път на доброто в себе си. Не чакайте да получите някакво откровение, каквото са получили навремето Исай, Йеремия, апостол Павел и др. Това днес не може да стане (по същия начин), защото нещата никога не се повтарят. На всеки човек се дава нещо специфично, съвършено различно от това, което е дадено на другите на Земята. Бог може пак да му се открие, но по друг начин, а не както в миналото. Значи, възможно е Бог да се открие на всеки човек, но по различен начин. Следователно, не се обезсърчавайте. Знайте, че кога и да е, Бог ще ви се открие по някакъв начин."

В този момент - 21,42ч. - братовчед ми ме извика на терасата. Не съм го виждал никога така кротък и сговорчив. Благодарение на отварянето на томчетата, не заминах веднага да ставам пак отшелник "между камъните и дърветата" - а раницата ми е грамадна и готова... Щях да ходя пеш до върха на Витоша и после - до Рила... Виждах се вече как си строя зидове и белокаменни хижички, как облицовам по специален начин изкопани от мен землянки… М. е кротък, защото имаме уговорка утре да тичаме по задачи по негов план. А е прекрасен организатор и много сведущ по всички прозаични въпроси. И на него му се ходи по планините и по чужбина (стар алпинист и екскурзовод е, знае езици, преподава английски), но тук единствен влачи хомота на проблемите около магазините и другите неща - и продължава. Бие се мъжки не само юмручно... След уговорката ни, която протече като райска музика (сащисващо, невероятно!), замлъкнаха музики, автомобили, кучета и ругатни по улицата за дълго време - и досега държи. Почти същото, както при гостуването на приятелите оня ден - тогава навън се възцари пълна тишина за часове - и май че заспах.

Стр.134, "Като страда, човек помага на своите близки, а същевременно и на себе си: на своя дух, на своята душа, на своя ум и на своето сърце."

"Царският път на душата", стр.3, беседа "Радвайте се!" (която Мария Д. я знае наизуст), 6.VIII.1935г., езерата. Палецът се падна на следната мисъл:

"На високо място с голяма раница не се качвайте! Който се качва на високо място с голяма раница, далеч не може да отиде."

А аз щях да ходя пак с голяма раница заради дрехите и завивките, но без храна - мога да ям трева и клекове… Кажи, че Учителят не е точен. При това голямата раница бе не само физическа - "отивах" с големия си и вечен проблем да избягам от "ада" и да получа горе откровение как да живея по-нататък, какъв е смисълът на живота ми, защо се чувствам толкова безполезен. Сигурно Сатурн още стърже през Рибите… А само преди малко се падна същинският отговор: не чакайте откровение, а правете добро на мястото си.

И последният, шестият том от взетите напосоки "Лъчи на живота". Падна се следното на стр.241 (беседа "Съществени връзки" от 22 авг.1937г.):

"Ако, след като човек мисли, работите му не се нареждат добре, това показва, че в мисълта му има нещо криво. Изобщо, всяко криво нещо в човека произвежда неправилни резултати. В Божествения свят обаче нещата стават така, както са предвидени. Те се нареждат по-добре, отколкото са били замислени."

ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ДНЕВНИК'131.3: В СОФИЯ

14. IX.131 (1995)г. 16,21 Какво се получава? Било е необходимо без закъснение нито секунда да попадна в центъра на смерча, който можеше да смете не само имоти, но и взаимоотношения, живи хора. Близки и съседи наистина живеят в перманентен ад, а напоследък ножът не само е стигнал до кокала, но е преминал и от другата му страна.

Не са важни подробностите, но кавгите на родните ми с братовчед ми ("римлянина") са преминали всякакви граници и не се знае кой ще е поредният, който ще се сбие с него - без оглед на възраст - и може да се случи всичко.

Кризата и с мене тези денонощия не бе малка, ***но благо-***

дарение на отговора на Учителя чрез разгръщането на беседите се примирих и започнах да навлизам в проблемите *под ръководството на М. А той е най-вещ във всичко, най-много се е борил за имотите, знае всички инстанции и всички основни документи са у него. Единствената причина за невървенето е неговият характер - грубиян и избухлив до немай къде. Значи, трябвало е буфер.*

Сега, като оформяме молби, той излага съображенията, но ме моли да ги синтезирам и редактирам, защото е много обстоятелствен. Съгласява се да общува само с мене и дори ме моли. Така днес успяхме да оформим 3 документа и взехме входящи номера. Той предпочита да ме въведе в детайлите и да ме остави аз да говоря с чиновниците, инак нищо не става - и ***те*** *се афектират.*

Без моята намеса нещата щяха да бъдат неспасяеми, защото има клауза, според която при раздор между страните, държавата слага ръка и тя се разпорежда с имотите.

Спокойното включване в този хаос и разплитането на нишките дойде изключително поради думите на Учителя в цитираните беседи. Сега вече имам модус - не имоти, а взаимоотношения. *Но от това ще потръгнат и нещата с имотите, защото това е важно за всички, които имат нужда от тях. Това, че аз мога без тях, не ме оправдава – трябвало е да се включа в най-невралгичния момент, за да се предотврати експлозията. В разправиите с родните и съседите, М. е нанасял и удари до кръв и комоцио.*

И така, по опашки, в разговори, в трамбоване пеш по инстанции и преговори с враждуващите страни, човек изведнъж добива усещането, че отдълбоко някъде вътре в сърцето и душата му започва да извира такъв мир, такава небивала радост, каквато на планината - между камъните и с пасене на трева - положително нямаше да получа, та дори и на 3000м. височина. *Сещам се за Ермий от "Скоморохът Памфалон", който добивал все по-голяма връзка с Бога с всяка крачка към "затъването" в грешния свят. А преди това, когато е бил 30 год. светия-стълпник, той е липсвал от мястото си като кмет на столицата, където е можел да направи големи добрини на хората, вместо назначения на неговото място звяр.*

Мисля си и за Мърфи (кучето на М.), което напоследък е неотстъпно с мен. Много страда и плаче, когато братовчедът го малтретира, но човек може да си помисли, че това е един родови ангел, слязъл да понесе ред травми и унижения в една крайно груба обстановка, за да понижи напрежението у тях и специално в душата на М. Виждам това в очите на кучето: то всичко разбира.

Разбира задачката си и един слепец на пазара, който от десетки години продава камъчета за запалки, а вечер събира

разни неща по боклуците. Винаги съм мислел, че е един много висш ангел, слязъл на Земята да изработи нещо в характера си, да помогне някак на хората с колосалното си смирение и търпение. Имал съм случаи да се уверя, че има ясновидство. От него съм купувал нарочно камъчета, без да ми трябват. Не е било повече от три пъти за 20 години, понеже скитам по света, но всеки път, със загадъчна усмивка, слепецът с острия нос ми казва: "Как няма да ти дам – ти си стар клиент!..."

Ето и днес, като минавах с другия ангел, на каишка, покрай него, аз го поздравих мислено от името на Бога, че Бог е доволен от него. Слепецът, макар че беше с гръб към мен, точно когато се канех да мина край него и го обливах с най-голяма любов, изведнъж се обърна и вдигна ръка за поздрав! А е напълно сляп. Наоколо - море от хора. В тази адска блъсканица, шум и прах, вече 30-40 или 50 години един ангел взима отлично своя изпит. "Кааамъчета за запалки"...

14.IX.131г. 18,10ч. От провинцията се обади Ноинна. Без още да съм обелил и дума, каза, че вътрешно била плътно с мен последните три дни и знае, че съм имал страшен проблем: "Ти сега вървиш по една много тънка нишка и мнозина около тебе искат да те разколебаят, но ще победиш. Правиш нещо, което никога не си правил досега. Дава ти се възможност да живееш спокойно вкъщи. Очаква те нещо изключително хубаво, поради това, че реагираш правилно." (И наистина, домашните ми са в Симеоново за неопределено време, а съседите и кучетата им са кротки като никога. Съвсем скоро ще ми дадат и няколко блажени и прекрасни години в Бургас, които никога няма да забравя).

Външно Д. няма откъде да знае за всичко, което ми си случва сега. От своя страна, тя моли за включване оттук в неин не по-малко остър и драматичен проблем.

Вечерта С. ме покани на кино - "Новият Дон Жуан". Най-голямото кино, "Сердика", бе претъпкано с млади хора – повечето момичета. На излизане очите и лицата им бяха тъй прекрасни и одухотворени, сякаш са били на беседа на Учителя. Още веднъж се сещам за бъдещия предмет "кинометристика"... Най-силният метод - наблюдаване и фото-видео-заснемане на лицата на зрителите по време на прожекция и при излизане от салона. Това ще е критерий за създателите на филма и отношението към тях.

15.IX.131г. Тази сутрин, на тръгване, още един съвършено непознат човек на улицата ми вдигна ръка за поздрав, този път в юмрук и със жест : "Напред, точно така, ще победим!"…

На паневритмията се видяхме с В. от Х., която иска да остане в София. Работите ѝ ще потръгнат, когато разбере

в какво коригира Природата и когато се изправи. Учителят е говорил достатъчно какви поражения следват от скубането на веждите. Тя също би могла да премине на режим ядене през ден, дори и по-рядко - и много движение по планините.

11,25ч. Отварям плик с картичка от Н.М. от Т. Много нежен поздрав. Като казах това на другата Н. от Т. която в момента е тук, тя каза, че вижда, сияеща дъга в стаята, но не с физическото си зрение. Появила се е в мига, когато съм отворил пликчето с картичката от Н.М.

Преглеждам картотеката с имената и адресите на приятелите и оставям най-отгоре картончето с името на Б. от Варна. Мисля си за нея. Само след 3 минути звъни на вратата самата тя – а не сме се виждали с години!

Дойде и Сл. Казва, че когато е чел наскоро материала за Сириус, изведнъж видял някакви радиални, пулсиращи лъчи. Би било по-добре, ако той самият го опише по-точно.

Б., без да знае нищо за Звездата, започна да говори за нея неща, които само ние ги знаем. Накрая каза, че нещо я тегли силно да влезе навътре, към центъра ѝ. Сл. се съсредоточи и потвърди това.

Н. остави за четене един текст на машина, който по странен начин съвпада с най-големия поврат в живота ми, който стана преди два дни поради отговорите на Учителя от онези 6 тома. Ето част от тази глава от някаква книга (не е написала от коя):

"Когато сте близо до такива хора, откривате, че те не мърморят, не хленчат, дори не въздишат. Ако вали дъжд, те са доволни. Ако е горещо, те вършат работата си, вместо да се оплакват от жегата. Ако попаднат в улично задръстване, на празненство или се окажат съвсем сами, те се справят с конкретното положение. Не се преструват на щастливи, но разумно приемат каквото дойде и притежават необикновената дарба да извличат удоволствие от тази реалност."

"Тези хора никога не пилеят нито един свой настоящ момент в оплаквания и празни пожелания. Ако нещо трябва да се изкорени, те започват да го изкореняват и извличат удоволствие от работата."

"Обстоятелства, при които другите изпадат в ужас, изобщо не ги засягат. Отказват се да се безпокоят и затова не изпитват тревожност."

"Не правят планове за бъдещо събитие и не прекарват дълги периоди в бездействие, докато чакат да настъпи събитието."

"Те събират щастие сега, а когато настъпи бъдещото "сега", включват и него."

"Отдават особено голямо значение на отсъствието на предварителни очаквания. Взаимоотношенията им с околните почиват върху взаимното зачитане на правото на всеки да взима решения самостоятелно. В любовта си те не налагат своите ценности на човека, когото обичат."

"Когато се облегнете на човек, освободил се от недостатъците си, той започва да се изплъзва първо емоционално, а след това и физически. Тези хора не желаят нито да зависят от някого, нито някой да зависи от тях, когато става дума за взаимоотношения между зрели хора. Когато са с деца, те са образец на любящи хора, но и в децата още в самото начало насърчават доверие в собствените сили, като се отнасят към тях с неизменна обич."

"У тези здрави, пълноценно живеещи индивиди, не се открива никакъв нагон да бъдат одобрявани. Те могат да функционират без одобрението и възхищението на околните. (...) Те буквално не се влияят от това, как другите преценяват поведението им. (...) Необикновеното у тях е, че са в състояние да функционират така, както диктуват самите те, а не някой друг извън тях."

"Обожават да разсмиват другите и с лекота се шегуват. Това не са сериозни, тежки хора, които минават през живота с каменна строгост. (...) Те обаче не се смеят на хората, а се смеят заедно с тях. Смеят се на живота и всичко приемат като развлечение, въпреки че са целенасочени."

"Знаят, че външно изглеждат по определен начин и приемат това. Ако са високи, добре; ако са ниски - пак добре. За тях не е от значение дали са плешиви или са с буйна коса."

"Приемат и себе си, и света такъв, какъвто е. Без претенции, без хленчене - приемат го и толкова. С години да живеете край тях, няма да ги чуете да негодуват от себе си или да отправят празни пожелания. Ще видите хора на действието."

"Те наистина са редки птици. Всеки ден за тях е удоволствие. Прекарват го цялостно и изживяват пълно всички свои настоящи моменти. Не им липсват проблеми, но не изпадат в емоционална паника, до която обикновено водят проблемите."

Материалът, от който цитирах най-интересните за мен мисли, е извънредно силен, но в него няма нито една идея, която да липсва в беседите или в осиянията. Още в началото пролича и това, че е превод от западен автор - силно лъха и на V раса. Явно е Посветен от най-висок ранг, но му предстои

да стане ученик на Учителя. Това, че ние не сме на нивото на неговия герой - без слабости, - съвсем не означава, че не познаваме такива хора. Имаме си и наши примери на ученици и - на първо място - Учителя, които са постигнали даже много повече.

Снощи дойде последна А., която сподели, че много би искала да се махне от работата си в магазина на ъгъла, но след жестоки проблеми и противоречия, също тия дни, е проумяла, че човек трябва да стои на мястото си и да преобразява себе си и околната среда като един извор, извиращ в селски клозет.

Ако човек не е извор, той и в Хималаите да е, пак ще блатяса.

Явно, много приятели тия дни минаваме през едно и също посвещение. Оня ден и Кр. каза същото: отказва се да участва с един доклад на един симпозиум и да работи в чужбина - ще си остане тук. А я канят с бъклица, като единствена.

Повратите в поведението на някои хора, които искат да останат верни на вътрешния си глас, приличат на игра на ръгби: тъкмо хванеш топката на истината за себе си - и мигновено се натрупа кама́ра играчи върху тебе да ти я вземе насила. Сега разбирам за пръв път стиха от Библията, че Царството Божие се превзема насила!

Страхотно трудно е за ученика, който още няма понятие за това, че превратностите на боготърсителството са като игра на ръгби. Хората, с които сме свързани, искат ясни правила и еднолинейно, програмирано движение, за да могат лесно да ни уловят и да ни държат. Затова те се вбесяват от неизпълнението на обещание - мухата не е там, където е "обещала" да кацне, за да я шляпне шляпалката точно…

Стратегията на мухите и играта на футбол, на ръгби, на баскетболиста и пр. включва задължително умело и бързо залъгване на противника, за да не ти вземе топката. Вземат ли ти топката - иди си гони истината за Бога или за себе си, за Любовта, още дни и години и прераждания, докато успееш да я уловиш пак.

Всеки се стреми да ти докопа истината - и да те обезвери.

Къде е грешката?

В това, че играейки на беззащитни, ние принуждаваме приятелите си да се грижат за нас и те вършат това с цялото си сърце и често със всичките си възможности. Докато топката е в нечии други ръце, той дриблира, умело води, лъже, не лъже, шутира, но рядко подава на друг - българинът обикновено не подава.

Като му вземеш топката и почнеш ***ти*** *да водиш - дори и да е от твоя отбор - той преживява това трагично: защо не е* ***той*** *център-нападателят! Други играят виртуозно в защи-*

тата и защитават вратата на къщата ти с такава ревност, че никога не допускат гол в нея... И облечен да е – пазят като лъвове...

Днес пак се обади Н.М. от Търново и каза, че Жорко, който е само на 2 годинки и нещо, постоянно разправял, че ме сънува и говори разни неща за мене, които само аз си ги знам и са израз на едно много интимно общуване на душите ни в един висок свят. Дали пък не се е преродил вече баща ми? Връзката ми с това дете е тъй удивителна, Н. и М. така сърдечно ме обичат (и това е взаимно), че това не може да бъде случайно. Ето, днес (или наскоро), Жорко видял човек с фотоапарат на статив, затичал се и извикал "Това е моят апарат!" (А баща ми беше виден фотограф). Любопитно каква е била марката… И друг случай: М. излязъл с колелото и Жорко казал на майка си: "Мамо, мамо, ще падне!" Тя разбрала, че това не е случайно и побързала да предупреди М. от прозореца да внимава днеска, защото Жорко е предупредил. За най-голяма изненада, това чудно дете, успокоено, казало: "Сега вече няма падане...".

Казах ѝ да му води дневник, да не пропуска нищо.

Случаят с реституцията. Вчера или онзи ден гласуваха закон за оставане на наемателите за неопределен срок. Нова трагедия за собствениците, но и за наемателите - можем да им дигаме наемите вече според инфлацията. Направо гуша за гуша.

Моето нежелание да участвам в тази процедура от името на родините спрямо Д. и дъщерите ѝ горе (а плащат, т.е. отдавна не се плащат вече нищожния наем от 108.30 лв.), бе основен мотив на недоволството на близките от мен. Никой не го интересува, че според Словото, аз не искам да съм съучастник в престъплението "наемодателство" и в още по-голямото престъпление "изхвърляне на наематели". Категоричен бях, че не желая да съм между юмруците и шамарите (стига ми) - и затова чаках с 4 очи да избягам в Бургас.

Като седя сега в отбора на родините, виждам в най-черни краски, според техните определения, "тази циганска паплач", която не иска да излиза, държи нарочно пробит покрива, пие, вдига олелия до Бога, държи кучета" - и пр., и пр. и пр.

Но за момент се опитах да застана зад другия отбор и разбирам: дошло е бебе. Д. е тежко болна и социално слаба, те нямат къде другаде да идат, преди да им дадат жилище, и често гладуват. Именно Анчето, която сега роди, е една от сестрите (другата е Цецка), които израстнаха тук и често съм ги канил у дома с децата от махалата да им разправям приказки, да рисуваме, играем и слушаме музика. Именно тя бе тази, която веднъж въздъхна след една музикална медитация (а беше на 5-6 годинки) при слушане на Лядов и възкликна "Ах, каква прекрасна музика!"

И какво? - Сега да съм звяр със зверовете-хазяи и да не взема никакво участие в съдбата им за усмиряване на събитията, след като вчера М. счупи ръката на В., а утре може да стори това или нещо по-лошо с О., Д. или съпруга ѝ - или даже с бебето им?... Лесно им е на хималайските или бургаските архати, които си вдигат шапката и са далече от проблемите…

Ако не бяха тези "завéтни" 6 тома, които Учителят ми отвори преди 2 дни, сега щях да съм сигурно в някоя дупка под Харамията и да пея песни и медитирам… А тук можеше да стане и убийство (бол такива в България напоследък, поради законите и политиката на Червената Ложа).

Затова се оказа уместно да се помисли за изкарване на ония 1000 или 2000 лв. от фонд "Майки" (повече няма) и да се дадат на Данчето за Ани и бебето, с оглед да платят и неплатените 6 наема на родините и да дадат предплата до края на годината. Ако узнае М., на ***мене*** *ще ми счупи главата - това ни е основен модус, за да ги изхвърлим!*

А трябваше да се дадат на непушачка, въздържателка и вегетарианка…

"Аз обичам слънцето, което сгрява всички, потърсили лъчите му…"

21.IX.131(1995)
София - Изгрев

Текстът по-долу е съчинен от п., но се включва тук за пълнота и за интуитивни опити да разграничаваме кое е от него и кое - от Елма. Изработен е и плакат с началния текст, предназначен за официалното обявяване на това движение в Бургас.

МЕЖДУНАРОДНО ДВИЖЕНИЕ

"АСУИН"

ПРОВЕЖДА КУЛТУРСОЦИОЛОГИЧЕСКИ ЕКСПЕРИМЕНТ ЗА НОВИ ФОРМИ НА ОБМЕН МЕЖДУ ТВОРЦИ И ПОЧИТАТЕЛИ И ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА НАСЛЕДСТВЕНОСТТА ЧРЕЗ ОДУХОТВОРЯВАНЕ НА ЗАЧАТИЕТО, БРЕМЕННОСТТА, КЪРМЕНЕТО, ДЕТСТВОТО.

АНОНИМНИ - ЗАЩО? - ЗА ДА БЪДАТ ЗАЩИТНИЦИТЕ СИЛНИ!

АНОНИМНИ - ЗАЩО? - ОТ ДЪЛБОКА ВЪТРЕШНА НЕОБХОДИМОСТ; ЗА ОТПРИЩВАНЕ НА АСУИН; ЗА ОПАЗВАНЕ НА СЪЗДАТЕЛИТЕ И НОСИТЕЛИТЕ МУ ОТ

ПОСЕГАТЕЛСТВА.

СПАСИТЕЛИ НА РИЦАРСКАТА ЧЕСТ И ПРАВО ДА СЕ ОТДАДЕ ЖИВОТЪТ ЗА ДАМАТА НА СЪРЦЕТО - МАЙКАТА НА ДЕЦА И ПОРИВИ С ИСКРА БОЖИЯ.

СПАСИТЕЛКИ - БЛАГОДЕТЕЛИ И СИПАТИЗАНТИ ОБЕЗПЕЧАВАТ БЕЗ ПЛАТНО УСЛОВИЯ ЗА ЩАСТЛИВО МАЙЧИНСТВО, СПОРЕД БИО-, СОЦИО-КУЛТУРХИГИЕННИ КРИТЕРИИ.

УНИКАЛНОТО - ДЪЛБОКО РАЗЛИЧНОТО И ИНДИВИДУАЛНОТО ВЪВ ВСЕКИ ЧОВЕК С МОНАДА, БЕЗ КОЕТО КОСМОСЪТ БИ РУХНАЛ. ТОТАЛНА РЕГИСТРАЦИЯ И ЛАНСИРАНЕ.

УНИКАЛНОТО, ОРИГИНАЛНОТО, НЕТРАДИЦИОННОТО: ИДЕИ, ИЗОБРЕТЕНИЯ РАЦИОНАЛИЗАЦИИ, СОЦИАЛНИ МОДЕЛИ ЗА ЧОВЕКОЗАЩИТА И ПРИРОДОЗАЩИТА. НОВОТО? - РЕГИСТРАЦИЯ НА ИДЕИ БЕЗ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

ИДЕАЛНОТО - КРИСТАЛНОТО И ПРЕКРАСНОТО В ЖИВОТА И ТВОРЕНИЯТА, ОТ КОЕТО ИЗВИРА АСУИН - КОСМИЧНАТА ЕСЕНЦИЯ НА КРАСОТАТА, ПОДМЛАДЯВАНЕТО И БЕЗСМЪРТИЕТО.

ИДЕАЛНОТО, ИЗЯЩНОТО, ПРЕЛЕСТНОТО СЪВЪРШЕНОТО: АРХИВИРАНЕ И ЛАНСИРАНЕ ЧРЕЗ ИЗЛОЖБИ И ИНТЕГРАЛНИ СПЕКТАКЛИ НА МОНАДНАТА И ПРИРОДНАТА КРАСОТА. НОВОТО? - ВАШИТЕ ДОМАШНИ ФИЛМИ И АЛБУМИ.

НЕВИННОТО СКРОМНОТО И НЕПОДКУПНОТО, КОЕТО НЕ ПРОДАВА И НЕ СЕ ПРОДАВА ПРИ НИКАКВИ ОБСТОЯТЕЛСТВА; ИЗДИРВАНЕ НА ЧУДАЦИТЕ С ИСКРА ОТ БОГА, КОИТО ЩЕ СПАСЯТ СВЕТА. НОВОТО? - БЕЗПЛАТНО ПЪТУВАНЕ И ГОСТУВАНЕ.

Абзаците по-горе са подредени така, че тия вляво – нечетните – да са мъжки, а тия по-вдясно и в друг цвят – женски. И в двата случая първите букви на водещите думи образуват надолу една дума (с тази разлика, че левите образуват мъжката полярност на асуина, а десните – женската. На плаката не е представен женският вариант на "Невинното")

Петте букви на "АСУИН" символизират дейността му:

А - Анонимен архив и самодейни изяви и изложби с интегрални спектакли на Истински Прекрасното, със специално кодиране на автора и произведението. Една от целите на анонимността е свързана с експеримента на "Асуи́н", а друга - с опит за елиминиране на субективизма при оценките, подбора и

лансирането. С възможност за тайна, псевдонимна и явна (по желание) защита на творческия акт не само цялостно, но и поединично - чрез архивиране и юридическа процедура. Основна форма: сигнални самодейни изложби и интегрални спектакли на групи творци, с гаранция за всенародно участие. След тези сигнални изяви, автор и почитатели могат да се договорят лично както желаят. За участие се допускат само лица, съгласни с първия етап на анонимността и с правото на "Асуи́н" да разпространява творбите и изпълненията им безплатно. Оригиналите остават на разположение на автора, освен ако не е подарил някои на "Асуи́н". Основните принципи на етап "А" са архивиране на най-съвършеното по преценка на организаторите и анонимно популяризиране на самодейност, без да се изключват и професионалисти, приемащи условията. Широка възможност за участие и на деца.

<u>С - Сродни души</u>. Програмирано въздействие върху зачатието, бременността, кърменето и възпитанието на детето и юношата, на младите хора до 28-годишна възраст. Подобряване и одухотворяване на наследствеността чрез правилен подбор на кандидатите за бъдещо майчинство и бащинство, според палитрата от съвместимости. Усъвършенстване на наследствеността чрез специални духовно-културни и битови въздействия в относително най-чиста природна среда. Стремеж за насочване на човечеството към идеала за съвършения, здрав, кротък, силен, добър, умен, красив и прекрасен човек. Участниците в Движението се запознават естествено не само чрез неговите изяви и инициативи, екскурзии, експедиции, но и посредством неговите програми за изследване на междуличностната съвместимост, подобие и привличане. Основни форми: напълно безплатно обучение в училищата за оптимална съвместимост и подготовка за бъдещо майчинство и бащинство; безплатно пътуване и гостуване на участници и сътрудници (по списък и по жребий) по веригите от сродни души из цял свят. Лансиране на пешеходството, велотуризма, ветроходството, планеризма, пътуването с дирижабли и балони и друг екотранспорт. Не се изключват и класическите превозни средства: членове на "Асуи́н" (продължител на Движение "Матриадор" ("Обожатели на Майката") с лични или обществени транспортни средства обявяват маршрути и свободни места за други членове, по реда на предимствата: пътешествие на годеници, сватбено пътешествие, бременни, кърмещи, самотни майки с деца. Други членове на Движението обявяват свободна жилищна и поземлена площ за гостуване на съидейници - без или с отсъствие на домакина - за договорени срокове, също напълно безплатно, като на места се поема и храната, и вътрешноселищният транспорт и др. Класирането за участие става не само според този основен принцип за предимство, но и в съгласие с биохигиенната, психохигиенната, антропологическата и социохигиенната, и културхигиенната карта на личността. В противовес на евгениката и расизма, тук се изтъкват съвършено нови, хуманни принципи за подбор. На първо време ще се елиминират ония, които имат замърсена

кръв от месо и животински продукти, от никотин, алкохол, наркотици и други токсини на инферналната цивилизация. На базата на модерната и бъдещата психофармакология, по-нататък ще се анализират и отстранят от участие и генериращите отровите на агресивността, ревността, лъжата, егоизма, себизма, тщеславието, гордостта и пр. В това отношение дори и днес науката е много напреднала, но повечето резултати са засекретени. Анализът на кръвта, майчиното мляко, секрециите, окото (ирисова диагностика и прозрачност на роговицата), на косъма, дъха и пр. и пр., както и съвременната аурофотография дават неограничени възможности за това. Новата биохигиенна и социохигиенна култура на човечеството няма да се въвежда насила, а само чрез доброволци - те и ще ползват предимствата на "Асуи́н". Те обаче, включително и сътрудниците, трябва да са съгласни на периодичните и внезапни проверки и прегледи за попълване на хигиенните им карти в продължение на десетилетия. Движението трябва да е сигурно, че в новия свят няма да се промъкне нито едно дете, юноша, майка или баща с вкус към инферналните фабрикати на предателите на човечеството - продавачите на токсичен бит и култура. Разбира се, в "Асуи́н" вземат участие и външни почитатели и сътрудници, независимо от еволюционното им ниво и вкусовете им: те могат да бъдат дарители, благодетели и безплатни помагачи по всички специалности, стига да не разкриват самоличността си и да не претендират за влизане във вътрешните среди на Движението, нито за хонорари или компенсации от какъвто и да е род. Когато работи по договор с външни хора, "Асуи́н" плаща извънредно добре, както никой друг; но комуто е заплатено, няма шансове да проникне във вътрешния живот на това ново общество.

<u>У - уникалните идеи, изобретения</u>, рационализации, научни открития и социални модели се архивират и лансират от "Асуи́н" по следните два принципа: 1. Оптимална степен на човечност и природосъобразност и 2. Възможност за регистрация и юридическа защита на авторството на гола идея, а не на доказателство и разработка, както е при защита на патент. Това може да бъде и една литературна идея; идея за философско или духовно откритие или даже една единствена мъдра мисъл или афоризъм - те се регистрират и защитават от "Асуи́н". Регистрацията обаче НЕ ГАРАНТИРА ВЕРНОСТТА И ПРИЛОЖИМОСТТА НА ПОСТЪПИЛАТА ИДЕЯ, НИТО НЕЙНАТА ОРИГИНАЛНОСТ. Достатъчно е една на хиляда или десет хиляди идеи да се окаже полезна за човечеството в хуманитарно-екологически дух - и "Асуин" ще си е изпълнила мисията. Нека доказателството за функционалността или авторството си остане задача на конвенционалните институции, оторизирани за това. На "Асуин" стига и това, да регистрира и лансира дори и стара идея или произведение, ако тя прави човека поздрав, по-прекрасен и по-благороден; ето защо всъщност ние не защитаваме авторството, което е приоритет на съответните агенции, а регистрираме, че сътрудник е <u>представил</u> при нас еди-какъв си артефакт, генофакт или еврофакт, който

ни върши работа. Дете, което ни донесе една пощенска марка или монета с прекрасно, според нас, изображение, също ще получи регистрация и точки за класиране в бонусите на "Асуи́н", защото организаторите може и никога да не стигнат до тази марка. Същото важи и за детските рисунки по всички детски градини и вкъщи; и за всяка оригинална детска фраза или постъпка, съобщена от родителя; и за всеки сън, сънуван и разказан дори от касапина, от палача, ако този сън съдържа асуи́н. (За това космическо вещество разказваме по-нататък). Следователно, "Асуи́н" събира, регистрира и разработва, лансира и дневници, фрагменти от дневници, снимки от домашни албуми (и от ведомствени - училища, клубове, предприятия и пр.), домашни, любителски видеофилми и епизоди от тях; интервюира живи хора да разкажат за най-прекрасните и странни хора и неща, за които могат да свидетелстват - и пази тези записи в звук, ръкопис или образ. Така милиони човешки истини и образи на безсмъртната красота, които обикновено загиват с хората, ще бъдат спасени. В бъдеще това ще е работа на личния биограф на човека, който ще води творческото му досие с най-големи подробности от люлката до гроба (та даже и след това...). Културните народи и човечества отдавна са осъзнали, че във всеки квартал и всяко училище трябва да има евротека, генотека на всичките му жители и ученици. Тя ще бъде водена от щатни психолози, педагози, културолози, лекари и биографи на личността, които ще отговарят "с главата си" за напредъка и добруването на поверениците си. В религията това е ролята на "ангелите-хранители", а в живота на земята такава би трябвало да бъде задачата на първо място на родителя, на второ - на учителя в училище. След това... до днес предимно полицията води досието на хората, и то съвсем не в градивен аспект… Едно общество, въоръжено с такъв хуманен принцип и апарат, би свело съдилищата, болниците и психиатриите до минимум и би създало нация и човечество от щастливи хора, от гении. Разбира се, зависи какви хора са начело на това общество и дали въобще са хора; в противен случай, подобна система би била още по-пагубна за отделната личност, която се отличава със собствено мнение по въпросите.

Независимо от идеалните цели и средства на "Асуин", той се бори и за въвеждането на закони, които защитават юридически и икономически автора на идея и не само на доказана идея. Ако някой реализира нечия идея, регистрирана от "Асуин", той ще бъде задължен да плаща определен процент на автора пожизнено. Следенето за това ще бъде предоставено на законите, а "Асуин" само се отблагодарява на реализатори, които са постъпили честно, т.е. спомнили са си кой е авторът. Най-хуманните и ефективни екологично идеи включват техните автори и реализатори в Златната Книга на Гражданите на Човечеството, които пътуват и гостуват навсякъде без пари - всички ги посрещат с отворени обятия. Това не е утопия, то вече става; но за да се превърне в широко-обществена практика, трябва някъде по върховете да се явят хора, които имат понятие от истинските ценности - онези, които утвърждават красотата и живота, а не обратното. Блюсти-

тели, които не биха плащали дивиденти на един Нобел, един Дизел, един Циолковски, един Калашников или на кралете на банките. От тях и техните събратя по разрушение се интересуват предимно търговци и функционери, за които човешкият живот е нищо.

Уникални идеи за по-добър живот има и в научната фантастика, в неформалната литература. Намерението на "Асуин" е чрез цял щаб от доброволни сътрудници да ги открива, регистрира, защитава и лансира. Амбициозен план - но не неизпълним. Макар че фантастите и провидците с технотронен манталитет обикновено вредят на човечеството, има и чисто хуманни идеи, които трябва да се съберат на едно място. "Асуин" работи и върху многостепенно и многоканално прикриване на авторите на идеи, които биха били ненавистни за някои ефимерни функционери. Всеизвестно е, че изобретения от векове се пазят в тайни каси и подземия, както и информация от "неудобен" характер, за да не се осъществи спонтанен и масов "дъмпинг" срещу производителите на стандартните ценности, т.е. на смъртта. Самият писател Г. Ефремов бе убит заради разкритията си от този характер в "Часът на Бика". Не малко изобретатели и идеалисти изчезват по същата причина. Крайно време е с всичко това да се приключи. Хуманитарните и природозащитните, космозащитните иновации трябва да изместят изцяло инферналните.

<u>И - идеалното</u>. "Избрани шедьоври" е не само ръкотворно, но и чисто антропологично понятие на "Асуин"; и той наистина се стреми да архивира и пусне в действие наличната човешка красота, а не само уловената и пресътворената. Наред с преразглеждането на портрета в световната живопис, графика и фотография, "Асуин" най-живо се интересува, както вече бе казано, от домашните и ведомствените албуми и отделни снимки на любители и професионалисти, отразяващи човешката красота - предимно на деца и млади хора. Това е безценен, постоянен извор, истински океан, който остава досега напълно неоценен - националните фотоархиви и съюзи на художниците не си поставят такава цел. Още със закупуването на фотоапарата трябва да има някакъв стимул, ако трябва и финансов, който да привлече снимащия да представя всичките си снимки и филми някъде - в случая, на институция като "Асуин". Това е от грамадно значение за попълване на галерията от истински прекрасни човешки образи, които трябва да бъдат съзерцавани от бременните, за да раждат прекрасни деца. Разбира се, ние събираме и най-красивите природни изгледи - пейзажи, цветя и пр. Всичко това строи душевността на истинския човек - онзи, чието подсъзнание няма да е пълно с вещи и боклуци. В сигналните и традиционните изложби и издания на "Асуин" влизат не само цялостни снимки, но и детайли от фотографии, които като цяло не са интересни за автора и галериста. Милиони любители не знаят, че детайли от техните кадри могат да се употребят за невероятно красиви колажи. Даже майстори не се досещат за това и унищожават безценни милиметри и сантиметри. Маса тъкани, подвър-

зии, орнаменти, шевици, фигури и пр. стоят неоценени от потенциални творци на колажи, които могат да привлекат нови потоци асуин чрез тях, употребени за фонове или други художествени реалности в композицията. Това е известно повече на илюстратора и плакатиста.

Трябва обаче изрично да се изтъкне, че критерият за подбор на образи засега е изключителен приоритет на главните организатори на "Асуин". В случай, че инициативата се разводни от селектори, принизяващи представите за абсолютна красота до конфекцията на киното и модата, този блок но "Асуин" се разпада или затваря в себе си автоматично. Ние не можем да си позволим децата ни от сега нататък да приличат на звезди от клипове или на супермени и пияници, наркомани. Ако нашите бременни разглеждат от сега нататък модни журнали или гледат картини, филми, реални природни пейзажи, това трябва да става под изключителен контрол. Нищо пред погледа и слуха им не бива да бъде повече случайно. Екшъни, трилъри, реклами и километрични сериали, пълни с глупости - всичко това трябва да остане в миналото. Бременни и кърмещи, напуснали доброволно оазисите на "Асуин" от носталгия по хладилника, печката, барчето или телевизора, не се допускат обратно и не ползват повече благата на "Асуин". Децата им ще бъдат като повечето: ще се интересуват от мода, дискотеки, мотоциклети, състезания, печалби.

Не че трябва да сме крайни, но в Новата Култура има съвсем други ценности. И в бъдеще пак ще се раждат много деца, но децата на "Асуин" ще бъдат различни.

Както ръкотворната, така и естествената красота и съвършенство, според вкуса на "Асуин", се корени в светлите митове и легенди, във вълшебните приказки, където правдата и доброто побеждават, в предкласиката и романтизма и неопредкласиката и неоромантизма, в баладното начало и магическия реализъм, в божествения сецесион, идилията и бялата утопия, във фантастиката и благородния мистицизъм и гностицизъм, в поезията. Всичко сътворено в този дух от народи и добри гении с искра Божия, първо трябва да се събере: целокупният положителен продукт на човечеството - това, заради което е имало смисъл то да съществува. Организирането на такава свръхбаза е достойна задача, за която си струва да се живее: основата, на която ще градим един нов свят за децата и внуците си, които няма да са "покорители" и потребители. Свят, в който не свръхбогатството и свръхсилата или свръхудоволствията ще бъдат критерий, а антитезата на "свръхчовека" – свръхлюбовта; истинското златотърсачество, в което не златото, а Доброто, Истината и Красотата са смисълът на живота - истинската цел на хората, които са оригинални творения на Космоса. В противовес на всичко, чрез което подобията на хора днес разрушават света: техника, урбанизъм, пъклен модернизъм, додекафония и какофонизъм, реклами на токсини и предмети, които ни унищожават; мас-медии, кич, оръжие, децибели, видеоигри, хазарт.

Конкретната изява на "Асуин" е библиотека и студия "Прекрасни чудаци", която издирва и твори образа на Прекрас-

ния Чудак в световната култура, като прообраз на Древния, Настоящия и Бъдещия Достоен Космически Човек. От корените на "Бхагавад Гита", "Одисеята" и приказките; от световете на Моцарт и Вивалди, и Божествения Андерсен, и през образите на чудаците на Лесков, Достоевски, Толстой и Йовков - та чак до гения на Х. Уелс, Уолт Дисни, Джубран Халил Джубран или Ричард Бах - автора на "Чайката Джонатан Ливингстон". Ето защо наш девиз е не само пророчеството, че красотата ще спаси света, но и Чеховото откровение, че нормалното състояние на човека е да бъде чудак. В българската класика такъв чудак е, например, "Бае Митар пророкът" от Михалаки Георгиев.

Н - Невинното. Невинността, за разлика от тъмното начало, диктува жаждата за неравностоен обмен с другия в негова полза. Не само обмен, но и отдаване изцяло - без нищо за себе си. Това е мотив само на майката - най-висшият и върховен мотив в еволюцията на Вселената. Това е чувство, при което нито за миг и на сън не може да ти дойде смъртоносната идея да спечелиш нещо от детето си, от невинността, която зависи изцяло от теб. За извора, слънцето и плодното дърво понятия като пазарене, равностойност, бартер и печалба са напълно непонятни, както са непонятни и за най-обикновената птица. Падението на човека в това отношение е съвършено очевидно и ние трябва да се стремим да се върнем към доброто начало на Природата. Ето защо по същество "Асуин" е антибизнес движение, доколкото бизнесът се възприема като дейност с цел печалба, а не като заетост с идеална цел. "Асуин" обаче не пренебрегва и бизнеса, и печалбата, когато се касае за помощ на сътрудници и симпатизанти, уверили се в ползата от Движението: нееднократно бизнесмени, банкери и други са умножавали неочаквано богатството си поради връзки и идеи, подадени от нас. Това обаче никому не се обещава предварително, нито пък се приемат суми и дарения с легитимиран подател. Няма сила, която може да подкупи "Асуин", с цел автореклама или подриване на концепцията му. А опасяващият се дарител или благодетел на "Асуин", който не иска средствата му да отидат напразно, е защитен чрез принципа на личното наблюдение и контрол: дейността на Движението почти винаги излиза наяве и ако някому не се харесва какво е направено, има свободата следващият път да не даде. Това обаче не ограничава дарителите на живот с божествена интуиция, подобно на великия Алберт Швайцер, да се самораздават до край, без прекъсване.

Като дружество с идеална цел, "Асуин" не борави лично с пари и техните еквиваленти, не поддържа обща каса и отчетна система, не плаща хонорари и не купува с обществени средства. Това обаче не ограничава отделни негови творци или организатори, получили дар тайно и персонално, да ползват тези средства по съвест - за развитие на Движението и за лични цели. Видят ли, че някои "апостоли" започнат да се обогатяват и обзавеждат по тривиалния начин, спонсорите от-

теглят помощта си. Ние и не разчитаме на такива средства, защото с успех доказваме, че най-истинските блага на живота са най-евтини или безплатни, а най-опасните и непотребните - най-скъпи, най-рекламирани. От друга страна, с доказана полза съветваме отделни лица и организации как да направляват капитала си, ако искат да имат най-високи печалби при най-голям хуманитарно-екологичен ефект. Могат да се дадат примери за дейността на "Матриадор" и "Асуин" и в този аспект - както в страната, така и в чужбина.

Невинността предполага експериментиране и въвеждане на нови форми за обмяна на ценности, подходящи за децата. Дресирането на детето да печели от малко чрез бизнес е идеал за Запада, но за бъдещото човечество е презрян метод: детето има да добива други добродетели. Да купува и да продава - това е нещо, на което "Асуин" няма да го учи никога: съществуват десетки други - древни, класически и нови-форми на обмяна, - които са по-благородни. Например - лансиране на "детска валута": най различни костилки и семки на изядените през сезона плодове, срещу които в бъдеще децата (и не само те) ще получават други блага, след като са посадили лично голяма част от тях; а също и срещу хуманитарно-природозащитни дейности в полза на "Асуин". В много случаи се сключват договори за отдаване без наем на жилищна и земеделска площ за целите на "Асуин": за определени срокове и без или със отсъствие на собственика. Временната замяна на жилища или части от жилища и на движимо имущество е също дейност на организацията. Хората трябва да привикнат, че имат безчет жилища по света и безброй безплатни кухни на задочни приятели: това е най-новата революция-дъмпинг на свободната човешка душа срещу безбожните цени и порядки, установени от търговците и църквата. Не е вярно, че всичко трябва да се добива чрез заплащане и че човек няма право да пътува и да живее където си иска и с когото си иска! Това са насъщните истини - "хлябът наш насъщен": Любов и Свобода! Това е проповядвал и Иисус, но веднага са затворили устата Му и са редактирали Словото Му – направили са го на пачавра с църковните ритуали без социално приложение. Но тази свобода, която днес си позволяват само "безпътници", ще престане да бъде аморална, единствено когато на Свободната Майка започне да се гледа като на божество и когато всичките ѝ материални и нравствени проблеми бъдат защитени твърдо и на практика. Много народи, морални системи и отделни хора може да не са дорасли до свободата на разумните човечества в Космоса, която изглежда точно така във визиите на най-талантливите прогности, но нищо не пречи някой да започне да се бори за нея още отсега. Никой няма правото да продължава да налага на дома и индивида модела на робовладелския, феодалния и продаваческия строй. Свободите, за които говорим обаче имат смисъл само в рамките на споменатата биохигиена, психохигиена, социохигиена и културхигиена на личността. Тези свободи не са фронт срещу семейството - напротив, ние споделяме становището, че семейството е божествена инсти-

туция, основна ядка на обществото, но именно когато е семейство, в истинския смисъл на думата. То предполага рядък съюз на сродни души и тела по всички възможни градиенти, способни да зачеват и възпитават нов тип деца: свободни граждани на Космоса. Тяхното име е Невинност! А невинността, която искаме да съхраним и развием до безкрай, се демонстрира ежедневно от децата ни: те са непосредствени и могат да обичат всички. Деца, които нямат тия качества, имат лоша наследственост или са лошо възпитани.

Тотално разцъфтяване на истинските таланти и добродетели, на фона на брилянтна доброта, красота, сила и здраве - ето идеалът на "Асуин"! Време е да се потвърди открито, че Вселената има свои живи представители и при нас, които добре познават нейните Закони и знаят какво вършат. Този път няма сила, способна да им се опре. Желателно е всички, които имат уши да слушат, да заслужат своето място в Космоса, ако искат да останат. Спасяването на човешкия генофонд с искра Божия чрез цялостна грижа за бременната, кърмещата, свободната майка и истинското семейство, на базата на хигиенната карта на личността - това не е "един от моделите", а ЕДИНСТВЕНИЯТ ИЗХОД НА ЧОВЕЧЕСТВОТО! Отделни посветени личности, както и правителствата, са натрупали неопровержими доказателства, че човекообразните, които се грижат за замърсяването на кръвта ни с технотронни и истинообразни продукти, не са оригинално творение на Абсолюта, а изкуствени същества от една враждебна цивилизация. Нашите драми и трагедии, нашите болести, страдания, войни и касапници са изгодни за някого - векове наред.

Не е важно дали всички ще повярват в точно тази теза - важното е, че човечеството е пред фалит. Срещу този фалит се опитва да се бори, със свои средства, и Универсално Движение "Асуин". Този фалит е очевиден навсякъде - отворете телевизора на която и да е от десетките и стотици програми през денонощието - и ще се уверите в това. Екранът отразява делото на андроидите. С настоящето изложение-апел ние не се надяваме на друго, освен да привлечем своите си - хората с монада. "Монада" е философски термин за искрата Божия в истинските хора, които са около 50% на земята. Искрата Божия в човека се разпознава по това, че се пои от различни чисти есенции и субстанции в Природата и Космоса. Една от тези субстанции е наречена със странната космическа дума "асуин", която произхожда от една древна и съвременна легенда за Термóна или Хис - звездата Сириус. За мнозина този завършек на възванието ни ще прозвучи прекалено "несериозно" и фантастично - и те няма да ни се обадят. Така ще изолираме поне 45 на сто от изкуствените хора: те предпочитат да са потребители на "нефантастичното". 5% обаче ще настръхнат: те знаят всичко това, но са врагове. Останалите 50 ще ни потърсят.

А ако се интересувате от историята на думата "асуин" - можете да се запознаете със следващия материал ("Универсално движение "Асуин" от 2.10.131г).

21.IX.131(1995)
София - Изгрев

КЪДЕ СА НЕГОВИТЕ ХОРА?

(Заглавието не е в Диогеновия смисъл, а в духа на финала на това осияние, т.е.,че те са зад сцената (обикновено).

21,15ч

Отново мъчителни противоречия: вълна́та на приятелската подкрепа е тъй висока и мощна и тъй непринудена, че човек забравя задачата да я отбива. Вече на няколко пъти от последното осияние насам изпитният режим да крием проблемите си се забравя и приятели "пробиват" с предложения и преки помощи. Утре трябва да пътуваме за Рила за 22 IX с кола и един приятел пак ще поеме и бензина, и лифта, и спането на хижата. Почти бях приел, когато се сетих да помоля за "сверка на часовника": не е ли това провал в изпита? Въпросният приятел е много настойчив и аз склоних да пренебрегна извънредно важни обстоятелства, за да тръгна. Наистина, чуждият разум, логика, интуиция, импулс напоследък се пресича с моите едва ли не сабя о сабя и аз не умея да се "отбранявам" - всичко се прави от любов: те дават от любов, аз приемам от любов… Но почти при всички случаи моята линия, моето последно разбиране се чупи под напора на чуждите. Въпреки яснотата, пак съм на ръба на компромисите. Затова се наложи пак сондиране на Учителя, с отваряне на беседи напосоки.

Основната ми тревога са едни 10000 лв, получени от верен приятел за фотоизложбата. А в последното осияние не ми се препоръчва нито образната сфера, нито приемането на помощи. А да продавам снимките си - също пак грамадна съпротива.

Отварям един том:

"През 1925 година един от руските емигранти се настанил на квартира в същата къща, където живял тогава и Т.П.. Един ден руснакът помолил Т.П. да му намери 10000 лева, защото имал намерение, а сигурно и възможност да открие ресторант. Т.П. му дал 10000 лв.

Един ден брат Т.П. видял Учителя на изгревската поляна и пожелал да му разкаже своята преживелица и голямото си разочарование. Запътил се към него, и преди да му опише случката, Учителят го посрещнал и доста настойчиво, макар и с лека усмивка, му казал:

- На ученика от окултната Школа не е позволено да прави търговия под каквато и да

е форма!

След това предупреждение, изрекъл следните забележителни думи:

- На вълци угощение не давай! С лисици договор не сключвай! С мечки приятелство не правй! С лъвове не се състезавай! Със змии не си играй!

След това се усмихнал, махнал с ръка и се отдалечил.

След този разговор, нашият брат получи голямо успокоение. Кой знае как, но от този момент му се сторило, че тези 10000 лева не са голяма сума и загуба, в сравнение с хубавия урок, който получил от оригиналните сентенции, казани по този повод.

Замислил се брат Т.П. и разбрал, че вълците, лисиците, мечките и всички животни със своите специфични качества живеят у човека, като характерни белези и компоненти на неговия нрав. Тогава той си спомнил думите на една Учителюва беседа, в която Той казал:

"На Земята се раждат четири вида души: ангелски, човешки, животински и сатанински. Внимавайте с кого имате работа."

(Това ми се падна при спонтанно отгръщане напосоки на книгата "Петър Дънов и Българите", с.129-130)

Пред себе си бях натрупал цял куп томове беседи от Учителя, с молба да ми отговори още по-обстойно. Но дотук вече "уцелването" бе пак "зашеметяващо" - получих запис за 10000 лева - отварям на мисъл за 10000 лева и за търговията. А същата вечер и същия ден с часове съчинявах надпис с бели букви в холорамка на всяка снимка, която ще се продава: "Акционерен съюз за утвърждаване на идеални начинания" – първите букви образуват думата "АСУИН". Ще е доволен ли Учителят да опорочавам холорамката и понятието "асуин" с принципа на продаването, печалбата? - Получих си отговора!... А си играх да търся думи за този "съюз" на още 4-5 езика, все образуващи "АСУИН" - и да ги отпечатам на картичките.

Търсейки трескаво истината, отворих още 14 тома лекции и беседи напосоки:

"...но не и за онзи, който има възможност

да плати дълговете си, а оставя приятелите му да плащат вместо него. Това е насилие, изнудване съвестта на хората, с което си създава негативна карма. Ще дойде ден, когато тия хора ще изгубят своите добри приятели и ще трябва всичко да плащат сами. Ако имате добри приятели, които използвате, за да плащат дълговете ви, вие не сте на прав път. Ще дойде ден, когато Провидението ще ви постави в същото положение - тогава вас ще използват и вие ще плащате двойно, с лихвите. Който мисли, че може да надхитри закона на Кармата, той се лъже." ("Двата пътя", стр.127-128)

"Нищо не се постига лесно. Работа, усилие, труд се изисква от всички! Представете си, че някой ден ви нападне апатия, леност, не искате да учите, готови сте да се откажете от убежденията си и решавате да тръгнете в широкия път. Друг ден изживявате съмнения, колебания, дали сте в правия път или не." ("Противоречия в живота", стр.79)

*"Но аз да искам, а вие не - **тоя**га има тогава! Туй го правя заради Любовта. (...) "Още по-блажен е онзи, който слуша Словото Божие и го пази". - И Аз искам туй Слово да царува в умовете, в сърцата и в домовете ви. (...) Изпълнете това Слово Божие - и То ще бъде за ваше благословение!"* ("Сила и живот", стр. 186-187, 4.XII.1921)

"Вторият ученик, на когото казват само приятни, сладки думи, ще започне да се вглежда в положението си, докато реши, че не трябва да работи. Той вижда, че баща му е богат и решава да живее на негови средства. И вместо да се повдига, този ученик все повече

регресира." *("Добри навици", стр.160)*

"Отправете ума, сърцето, духа и душата си към Божествения Дух, Който обхваща всичко в света, и поискайте съдействие от Него за реализиране на всичко възвишено и благородно у вас. Този Дух обхваща всички съзнания, действа вътре и вън от тях." *("Допирни точки в природата", стр. 174)*

"...извинил се за прегрешението си и помолил да го приеме отново на работа, но вече без пари." *("Методи на самовъзпитание", стр.114)*

"Торбата със злато на Природата не е нищо друго, освен скритите таланти и способности. Ако се домогне преждевременно до един от тия таланти, човек престава да работи. Ще го видите добре облечен, с бомбе на главата и бастун в ръка - ходи натук-натам, нищо не работи и минава за благородник." *("Методи на самовъзпитание", стр. 115)*

"Ако един цигулар трябва да иждиви 12 години постоянен 10-12-часов труд на ден, за да се научи да свири, ние, християните, колко трябва да "свирим", за да научим Христовото възкресение?" *(Сила и Живот" I серия, стр. 131)*

"Да имаш цел в живота си, това значи да отправиш мислите и чувствата си в ***една*** *посока, в* ***едно*** *направление. Ако успееш да направиш това, волята ти ще бъде силна и разумна. Не можеш ли да отправиш мислите и чувствата си към един общ център, ти ще имаш не една цел, а много, и мислите и чувствата ти ще бъдат разхвърляни."* *("Закони на Доброто, стр.334)*

"И тъй, бъдете изразители на Божественото Начало в себе си. Бог е вложил ред дарби в човека, които и до днес още стоят неразработени. И след всичко това, човек очаква да дойде някой отвън да го спаси… Земеделец има на разположение 400-500 декара земя, която не обработва, оставя да обрасне с плевели и трънии - а той купува лотарийни билети, по лесен начин да спечели пари и забогатее…" *("Лъчи на живота", стр. 230)*

"Божественият закон гласи: "Даром сте взели, даром давайте!" С други думи: всичко, каквото ви е дадено, ще дадете. Който не е готов да пожертва всичко за Божественото, той нищо не може да постигне." *(ЦПД, стр.162)*

"Всеки човек, който е недоволен от положението си и роптае, без да съзнава коригира Божественото в света. Той е недоволен от това, което му е дадено. Мисли, че е пренебрегнат, изоставен, онеправдан. Защо не се запита човек Кой го е поддържал толкова години на Земята? И като се е ползвал от всички блага, които Природата дава, какво особено е направил? *("Божият глас", стр.142)*

(В "Трите живота" пак се отвори на страница, където се говори за пари)

"Бъдете справедливи първо към себе си, а ***после*** *към окръжаващите."* *("Божествената Мисъл", стр.99)*

И така - нови точни отговори на парливи въпроси. Оставям 10-те хиляди лева без последствие; оставям основния си талант - фотографията - на произвола на съдбата: упорито ми си пречи да печеля пари чрез него, за да не ми стане лесно. Сигурно е така.

И въобще, какво да се работи, за да се освободи човек от острото чувство за безполезност? Учител, възпитател в училище? Ще издържа ли, след като 10 минути шум и говор правят главата ми на иглички?

Тия дни редактирам превод на "Великата Майка" на руски език - работя с (…), която е още в България. Разправя за грамадната жажда в Русия за беседи на Учителя, но едни превеждат и не дават, други не са сигурни в много неща от превода или пък са сигурни, че "знаят перфектно български", но не допускат българин българист и русист, израсъл със Словото, да им бъде консултант. Милиони души чакат спасение - а тук някои се балтавят с лични проблеми или кроят планове да правят неща, които "лъвовете" правят 100 пъти бързо от тях, защото имат сътрудници, шансове и техника. Но как ги правят?...

Верни ли са тогава мислите ми за единствения смисъл на живота ми в това прераждане? И - край на колебанията? Вярно ли схващам, че са ме върнали в пъкъла в София, за да взема изпита по пълно примирение в най-отчайващи условия и да приключа с някои делови, битови задачки? Днес, в беседата, се каза, че ако някой княз не се е отнасял добре със слугите си или не ги е обезпечил както трябва, поради което след напускането те са станали отрепки, то същите тия изостанали души трябва сега да се родят като негови съседи и роднини, за да го тормозят - да им върне това, което не им е дал. По-важна ли е кармата тогава дори за един човек, който има качества да движи Слово и Дело в широки мащаби, така че да се повдигнат много повече хора? Не е ли ужасно, ако и сега Словото и Делото тръгнат по Великата Русь изопачени, неправилно преведени? А нали Учителят точно там идва пак много скоро - ще бъде ли подготвен народът на VI-та раса навреме и правилно, ако няма нито един българин, готов да работи без пари по 12 часа, като отговорен консултант и редактор? Явно шопи, тракийци, рупчани и мизийци нямат такава голяма нужда от Слово и Дело; да оставяме ли тогава тия 200 милиона ангелски души (хайде, 100-милиона...), които търсят Учителя чрез руския език?

22,32ч. лятно време:

- Ние знаем, че си готов да бъдеш на поста си. Знаем и кой няма сметка да си в Русия и затова направи всичко възможно да те изгони. Същевременно, тук си също нужен. Сега се примири напълно, но скоро ще бъдеш мобилизиран там, където е нужно. Има и такива, които са пéтимни да живеят поновому.

Не си "пълно шкарто" в това прераждане… (За-

щото миг преди това си казах наум, че съм вече "пълно шкарто" с тая глава - и по-добре да си ме вземе…) Понеже оплешивяваш, ти си отчаян до крайна степен и не искаш да живееш повече. Косата ти окапа поради трагедията ти от 1984 година; от тежката работа и огромните изпитания и противоречия.

Тот е буйнокос, но От е напълно плешив. В óтвселената плешивостта на всички полове е прекрасна и наличието на коса се счита за маймунщина. Приеми този факт, прочее, положително, и не мисли да се завираш в миша дупка. Повечето същества с косми и нормални коси са плешиви ***морално****. Не само плешиви, но и разкапани, прокажени.*

Приех тази стратегия с теб не защото си толкова виновен, а за да те махна от сцената. Зад сцената ще свършиш цялата работа. Там ще срещнеш и Моите Хора.

(Относно дарения искаше да добави, че някои хора имаме право да ги приемаме, само когато са по жребий от Пентагрална каса на минимум 12 души.)

↕

10,54 р.т.

25/26.IX.131(1995)г.

Странен сън тази нощ - от серията "фантастика". Когато човечеството напредне дотолкова, та стигне до снемане на копия от биографиите на хората директно от акаша, сигурно пак ще има монтажисти, които ще подбират сцените по собствено усмотрение. Може би - по подобие на "черните", "белите" и "интегралните" им колеги в невидимия свят… Някъде вече съм писал за това и за уникалната възможност да се възпроизвеждат и сънищата, които сме сънували, както и реалните преживявания на други полета, докато спим. Сигурно напредналите цивилизации гледат такива филми - не само архивни, но и на живо.

Та тази нощ сънувах един от тия си сънища, които никога не се забравят. Това ме е накарало някога да се кръстя в някои от фантастичните си разкази "специалист по адовете и райовете в Космоса" - в лицето на съответния герой…

Този път се намирах с приятели в голям салон на една сграда с огромни прозорци. Всички гледахме развитието на една буря навън, защитени от дебелите стъкла. Облаците се носеха с голяма скорост към нас на плътни парцали и - както и в други подобни сънища - имах чувството, че са живи съ-

щества. В тях винаги е имало нещо заплашително.

Накрая на този I "епизод" заваля сняг от грамадни снежинки. Една от тях, с диаметър поне 1 метър, се залепи на прозореца и остана дълго там, без да се разтопява. Казах си: "Не се ли обявява сам Елма?..."

II епизод: телепортират ме в един голям космически кораб, някъде из вселената. Аз съм нещо като следовател или инспектор с голяма власт и думата ми на две не става - всички и сега са крайно респектирани от моето появяване. Аз се отправям уверено към една маскирана врата и нареждам да я отворят. Излизат много премръзнали, заскрежени хора.

Най-после. Л. замина за Париж. Най-близките на запад и тук, които са най-богати, не дадоха и стотинка.

"Най-лошият" братовчед, който троши кости и чупи глави, даде 20$ и загуби бас в нейна полза за още 20…

Т.Ж. от Москва, с която превеждахме тия дни "великата Майка", като чу и видя всичко, се обади в Москва и от там най-бедните в света събраха 100$ и ги подариха за Л-ра.

24.IX.131(1995)
София - Изгрев

ВЕРНИ ВРЪХ

Това не са облаци, а снежните грамади на Черни връх на Витоша – 2290 м. надморска височина, - кръстен от Учителя "Верни връх". Оригинална снимка от Ж.К. от онова време.

19,16ч.

Днес, 24.IX.131г. стана ясно защо някои от нас не е трябвало да отидат на Рила по случай началото на първия ден на Школата. Трябвало е да се извърши важна работа на Черни връх, за да се превърне окончателно на "Верни връх". На извънредно силния магнит, с който другите ни приятели ни привличаха, за да отидем на Рила, се противопостави друга сила, по-голяма, Която е имала други съображения.

Снмките на Витоша към този материал са от интернет и от зимата, но се включват за обща представа как изглеждат екскурзиите ни с приятелите до "Верни връх" и по това време.

В каква степен ние тълкувахме субективно всички знаци, които ни се дадоха, защото така ни се иска, и в каква степен всичко това беше реално, може би ще обясни Елма. Но знаците наистина бяха много ярки и очебийни, каквито ни се дават почти всеки ден от много години, и ние сме щастливи да съзнаваме, че не сме тъй далече от Великото Училище на Живота, за което преди знаехме само от фигурата на Пентаграма и от беседите на Учителя.

Ето най-главните неща, които ни се случиха и които отбелязваме като опорни пунктове, с надеждата, че Христовият Дух отново ще бъде така милостив да ни отговори:

В последните минути, на най-горната станция на лифта, водихме разговор за това, че някои измежду нас може да имат всички данни да се проявят като писатели, поети, художници,

учени и пр., и че имат реални основания за това, но обстоятелството, че сме се родили като българи, в центъра на най-новата проява на Божественото учение и под крилото на Учителя, ни принуждава да осъзнаем най-важната си задача. Комбинацията на специалностите и опита ни изглежда дава известни шансове да се предаде Словото на Учителя на руския народ по един оптимален начин. По тази причина осъзнаването на тази най-важна задача, неизпълнена досега още от никой, тия дни е довело до еднозначно и твърдо решение да се приключи с всички лутания досега и да ни се каже: "Дотук!". В секундата на тази реплика, служителят на горната станция изключи лифта, столчето се залюля и ние слязохме при спрял лифт. В същото време някой от нас каза, че дотук е имало мъгла и студ, а оттук нагоре грее топло слънце – и това беше точно така дълго време.

По пътя основните теми за разговор бяха относно необходимостта от програма за ученика и Школата и за паметната 1992г., от която водят началото си изключителни за нас контакти, преживявания и събития. Разказахме си случки във връзка с най-свидни приятели от Рига и В.Търново и за това, как житейската драма на окултния ученик се е развивала оттогава досега със своите светлини и сенки. Още по-ясно осъзнахме разпределението на ролите, причините за някои отклонения и някои методи да се възвърнем в Светлия път. Всички тези разговори бяха придружени от случки, знаци от Небето, които ние се опитвахме да улавяме и тълкуваме.

Друга доминантна тема бе относно едно предположение, че най-малкият турист от нашата група може да е прероден един негов съименник от Братството, за което решихме да питаме Елма.

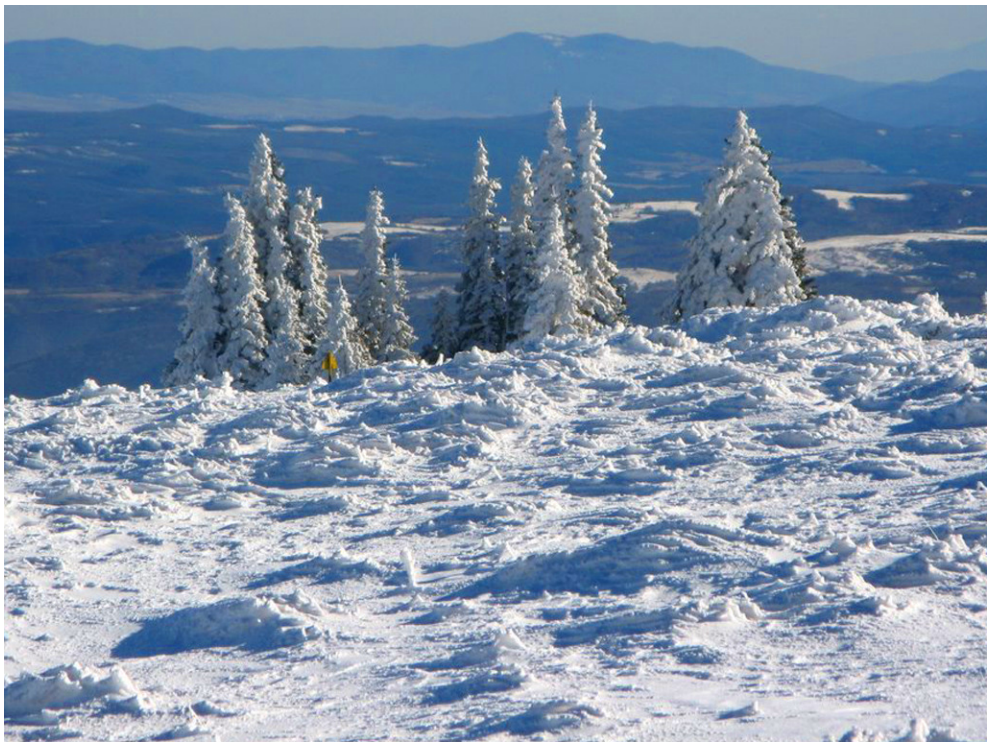

Когато си говорихме за това, че някои сили в Т. от време на време надделяват и се опитват за развалят тъй трудно постигнатата хармония между някои най-основни приятели там, покрай нас премина двойка мъж и жена и ние имахме импулс да чуем за какво точно си говорят. Често това са знаци – Сам Бог, Който е буден всякога, ни говори чрез всичко и всички, ако ние умеем да наблюдаваме. Този случай заслужава да се опише малко по-подробно, защото касае не само двама или трима ду́ши, а една цяла верига от душѝ, които чакат своето спасение. Ние понякога забравяме, че всяка мисъл, всяка дума, всеки жест трябва да са безкрайно нежни, ако искаме именно Бог да се проявява чрез нас, а не Неговата антитеза. В случая се касае за една колетна пратка, неподадена по най-нежния начин, поради което днес на Витоша Небето постави въпроса за „преиграване на сценката", т.е. за поправителен изпит: пратката трябва да се върне обратно в Т. и да се остави за флуидна преработка, а в София да се изпрати идентичен по съдържание колет без тази проблемна вибрация. Съдържанието му е предназначено за едно семейство, което за пръв път започва да слуша касети със Слово и в никакъв случай не трябва да стане късо съединение в техния дом поради опасността от различие на съдържание и флуид.

Още повече, че има извънредно сериозни предупреждения за възможни драми, които могат да се разразят в това семейство. По тази причина ние трябва да сме крайно прецизни във всичко, което ни свързва с него. Та репликата, която чухме, бе относно някаква лечебна смес: "Засега ще пиеш от тази чаша и след един месец ще имаш резултат".

В 12,25ч покрай нас мина един човек с транзистор и чухме думите "разрешаване на конфликта". В този момент говорихме за една изключително ценна и важна приятелка, която е на път да се върне в Бялата Зона, но все още определени сили до този момент са я държали в обръч.

С проблемите на тази приятелка и с предстоящия обратен завой, който се очаква тя да направи, е свързана още една случка по пътя към върха: бял джип мина покрай нас надолу, но почти веднага се върна обратно и ние видяхме пентаграма, очертана на резервната му гума. Светнаха червените му стопове, той спря и качи момиче с червени шорти и бяла блузка, заедно с кученцето му. Дали това е случайно или е ярък прогностичен знак със съвсем очевидни символи – ето още един въпрос, който отправяме към нашия Учител.

В 11,35ч минаха нагоре двама мъже и ние чухме ясно репликата: "Сега шалтерът е в техни ръце". Някои от нас осъзнаха, че става дума за шалтер на високи вселенски токове, който сега е в ръцете на "приятелите от белия джип", тръгнал пред очите ни нагоре, към върха! Ако момичето, което се качи в него е символичен образ на приятелката, за която говорехме през цялото време, то предстоящият поврат в живота ѝ е онагледен съвършено ясно, и надеждата Черни връх

да се превърне окончателно във "Верни", е повече от голяма. Това би трябвало да е така, защото въпросната приятелка от престолния град не е никак случайна и от нейното само-определяне зависи съдбата на цяла верига сродни души.

Три минути по-късно две момичета ни дадоха бяло листче с призив, съзнателните туристи да се присъединим към кампанията за изчистване на Витоша от боклуци, начиная с Черни връх. В този миг осъзнахме, че кампанията е вече започнала, явно, не само формално, но и мистически, тъй като от известно време наблюдавахме туристи, носещи черни найлонови чували с отпадъци надолу: чернотата се изтича, за да просияе верността на този връх...

На върха отпразнувахме "победата" с изобилен пир и разбрахме, че Небето още веднъж изяви присъствието си чрез даване на ново име на един от присъстващите и чрез протичане на небесен ток между две ръце в момента, в който се говореше за надеждата да "протекат тройновселенски токове през моносъщество или монoток – през три същества". От това не разбрахме почти нищо, но в мига, когато вътрешно дойде термина "монoток", малкият Ж. спомена името на свое приятелче Мони. Тогава един от нас осъзна, че Небето лансира варианта "моно" като човек, а не като ток. Единственото нещо, което в този миг блесна като картина, бе истината за това, кое е това моно-същество и по какъв начин би трябвало да проведе Тройновселенските токове, за да може Бялата Приказка да има и бял край.

Тогава преминахме през гъстата мъгла, пронизана от приятна прохлада, към едни вълшебни скали, с намерение да

отворим за всеки едно томче беседи от Учителя, за да видим какво ще ни се падне и за да влезем във връзка с приятелите на Рила (ето, Рила се вижда в далечината на тази снимка).

На Жорко се падна мисълта: "Това знание не е твое, то е на някое по-високо същество". Това е удивително точно, защото чрез него, макар и само двегодишен и нещо, се казват изумителни неща. Например, днес отговори на въпроса на майка си какъв е този връх, към който отиваме, с думата "Телец". Ние свързахме това с факта, че най-голяма вярност (Верни връх) се наблюдава у телците, а приятелката, чрез която се надяваме да бъде извършен магическият преврат на Черното във Вярно - не само в личния ѝ живот, но и в града, в който живее и не само там, – е със Слънце в знака Телец.

На Алек се падна: "Може ли човек да бъде богат? – Може, и не може".

*На Н. се падна: "Ти гледай какви са **твоите** отношения към Бога, не мисли за отношенията на **другите**".*

На Т. се отвори мисъл, че ако иска да се оправи тялото му, не трябва да бъде в положението на чрезмерно натоварен кон. В началото не разбрахме смисъла на този съвет на Учителя, но тази вечер видяхме, че това е абсолютно точен отговор на най-големия проблем на Т., който тия дни е бил на прага на решението да се залови тук или в чужбина отново със свръхтежка физическа работа, за да изпълнел задълженията към близките си. Същността на цитата се пояснява по-нататък: „Добрият слуга, безкористният тру-

женик не трябва да се товари много. И добрият господар не трябва да претоварва своя слуга”.

Накрая томът се отвори напосоки и за М.: "Пожелавам на всички ви да бъдете здрави слуги. Пък един ден господарите ви, богатите хора, като напуснат болницата, да ѝ драснат една клечка кибрит. Пък и лекарите, и всички слуги в болницата да я напуснат и да отидат в здрави къщи, където няма нужда от стария порядък на нещата". М. е лекар по професия. Налага му се да прави големи компромиси и отдавна иска да смени тази работа. А освен това, завчера е бил във фирма за недвижими имоти, с цел замяна на апартамента си за къща.

Най-накрая отворихме и за приятелката от В.Т., за която говорихме днес цял ден: "Злото води човека в мравешката култура и той събира само за себе си; доброто води човека в по-висока култура". От житейската ситуация на тази приятелка е очевидно, че някои агенти на мравешката култура я използват, теглейки чергата само към себе си. От своя страна, и хората събират меда на пчелите – символ от същата категория про-

блеми. Накрая Учителятѝ дава съвет на Ю. чрез този цитат да разреши проблемите си по Божествен начин, без да се маха от мястото си.

Тази вечер, когато отваряхме томчето, за да препишем тези мисли, първо се отвори на едно място, където се е била вмъкнала капачката на един молив, и почувствахме, че ни се казва още нещо - "за похлупак"... Денят ни завърши в една сладкарница "Лучано", където се наядохме с пасти "до козирката" и имахме малко опасения да не би да сме се поддали на удоволствия... Изречението, на което попадна палецът на М., отваряйки въпросната страница бе: "Който яде сладки храни, ще стане безсмъртен"...

25.09.131г. 6,45ч

- Конете не скачат само на Рила. Ал-Зарей – на ваш език Витоша - също е планина на мъдри същества, които отколе живеят там. Четири са входовете на небето през Ал-Зарей: първият – от източната страна на Мизàр (Черни връх), вторият - на Резньовете (Ханòн), третият – около Купените (Ал-Ви) и четвъртият е на Ел Шадай, т.е. Бивака. Има коридори от Присоите към всеки от четирите входа. Присоите наричаме Зен-Каол.

Мъдреците обитават не само подземната част на Витоша, но и нейния прототип в етерната земя,

който е много по-голям. Сега няма да повтарям всички тия имена, понеже те не са само места, но и живи същества, които отговарят, ако името им се повтаря. Не бива да ги безпокоим. На вас разрешавам, но само ако провеждате някои от упражненията на школните предмети около тия входове. Когато говорим за Школа, ние слагаме на първо място Словото. Който не изучава, не чете и не преписва Словото Божие по всички правила, няма шанс по никакъв начин да получи отговор на която и да е от четирите врати. Щом някой разпределя благата си пентагрално, може да получи билет за преддверието на Храма, на Витошкия Университет. Този принцип съществува навсякъде и позволява на Школата да поддържа не само тайни обители, но и Братство – видимо Братство в света.

От преддверието не може да се влезе в светилището – нашите салони с архивите на цялата Вселена под Витоша, – нито да стъпи на Площадките – нашите пунктове за отлитане и прилитане, - ако ученикът няма отношение към Живота. А Животът, т.е. безсмъртието, се отличава с неотменна смяна

на самота с ближен и неближен – със съученик в домовете на Господа. Вие се надявате по някакъв начин да залъжете себе си и Небето, но без този ритъм е невъзможно да се говори за Тройновселенски токове. Човек престава да се преражда и става свободен обитател на Трите Вселени, само когато приеме ***този*** *ритъм.*

Адът обаче всмуква сърцата и телата ви в своята работилница за ремонт и тежки уроци, когато види, че някой продължително време живее по друг начин. Наредих на работника от станцията да спре лифта в момента, когато разбрахте, че всичко, което не е Слово, Дело и Живот, се спира "дотук". После включих горният лифт преди да пристигнете, за да ви кажа, че ние с вас можем да включваме и изключваме всичко в Трите Вселени когато си поискаме, щом като сме единни и вие сте направили своя избор.

Дали някой ще отиде в Русия да работи за Мен или ще намери начин да върши това от тук, не е от особено значение. Важното е Словото, Делото и Животът да не бъдат монопол на Черната ложа. Но те и не могат да им бъдат монопол, понеже Словото,

предадено точно, Делото, провеждано точно и Животът, живян точно, неизбежно разрушават монопола и превръщат черния маг в бял. Монополистът иска безпрекословно подчинение, взема пари за дейността си и няма сметка да разпространява Словото бързо, на много места, и в оригиналния му смисъл. ***Ето*** *защо е тъй важно работниците на Бялото Братство да посветят живота си сега на най-важното – предаване на Словото без неточности на девствената руска и славянска душа, която се гърчи от жажда за свободен живот и истина. Тя няма нужда от монополисти и тартори!*

За да успее мисията ви в Русия и за Русия, нещата зависят изцяло от развързването на възлите в Търново, Пловдив и София. Достатъчно е три тройки от тия градове и още една от цяла България да приемат Словото, Делото и Живота, без да лъжат повече Учителя – и само за една година от сега нататък ще се учреди един български клас от 120 души, които ще Го следват по петите. Стане ли такъв клас, победата в Русия, т.е. по целия свят, е неизбежна. Ако тройките са отворени, Бялото Братс-

тво ще залее света само за няколко месеца и няма да последват катаклизмите, които предстоят всеки момент. Ако тройките са затворени, катаклизмите ще станат, но все пак мнозина ще бъдат спасени.

Наистина, програмата за присъединяване към Школата е нещо най-необходимо и вие трябва да питате Този, който я познава най-добре, за да започнете масирана атака. Не се изоставяйте, не блейте, а започнете настъпление по всички фронтове на Школата, т.е. по всички достъпни вам предмети, ако искате да останете в Новата Вселена. Всеки, който пита, ще получи отговор кои са тези предмети, кога се преподават и какви са условията за участие в часовете. Само че без трите главни условия – приемните изпити във ***Вътрешното*** *училище – няма да заварите никого: ще видите празни класни стаи с порутени тавани и течащ покрив. Който обаче следва пътя на Словото, Делото и Живота по начина, за който постоянно говорим, ще види, че стаите и салоните са пълни и че напреднали ученици от всички краища на Вселената слушат лекциите на Професора. Това са душите, които искат да слязат на Зе-*

мята, за да ви повдигнат, но те могат да слязат само чрез раждане, вселяване и всоларване. А за това са необходими и трите форми на обмяна с Бога: живот с мнозина, живот с малцина (или най-близкия), и живот в самота. Затова още в началото на вашата Нова Школа бе ви казано, че Синовете Божии и Дъщерите Божии се раждат без бащино и фамилно име - не се знае кой от множеството е бащата на детето. Затова през новия матриархат детето ще носи името на майката или съвсем ново, дадено от Бога чрез осияние, или на най-добрия човек от рода на майката.

Вселяването е възможно между две сродни души, в една от които влиза възвишен дух, понеже двамата се разпознали и слели. Те не раждат физическо дете, но са привлекли същество от Космоса и му дават условия да живее на Земята чрез тяхното единство, любов и хармония. В редки случаи, такива двойки са неразделни не само на Небето, но и на Земята и не остаряват, нито погрозняват, въпреки че не спазват закона за самотата или закона за обмяна с множеството.

***Всоларването**, както вече съм ви казвал, е влизане на дух от Имума в божествен самотник, който знае законите на истинската аскеза и не се обезобразява с годините, въпреки недопускането на други хора в аурата си. Понякога на Учителите се налага да живеят точно така, тъй като няма с кого да се обмѐнят на Земята – няма достойна душа в достойна за тях обвивка.*

***Едно** ще ви кажа още: Истината може и сама. Мъдростта търси **достойни**, а Любовта се раздава **на всички**. На нов език казано, тройновселенските токове могат да преминат и през един, ако той е свят, т.е. **целомъдрен – познава цялата мъдрост за Ритъма**. Моновселенският ток може да се поляризира между двама - и трети да даде "нулата", т.е. условията, ако се намерят трима, които да образуват поне затворена тройка.*

Повече няма да приказвам с вас на тези теми, понеже те се изучават на практика, а не на теория.

Желая ви по-скоро да повдигнете глава нагоре и да видите, че всички същества по Небето са свободни! Да сведете очи надолу и да съзнаете, че всички същества "надолу" – вътре във вас, в Божествената Вселена - са се пожертвали, за да живеете ***вие****. Те имат неизчерпаемо търпение години и векове, цели манватари, само и само поне един от вас, веднъж на хиляда години, да стигне до идеята за Чистотата, т.е. за Тройния Ритъм.*

Зон. Зин. Зеòн.

Морето е море, защото се слива.

8,09ч.

27.IX.131(1995)
София - Изгрев

ОСИЯНИЯ ЗА МОНАДАТА

I лекция
(импулсатор – М.В. от Рига)

8,04ч.

- Алéл - тава е първоимето на искрата Божия, наречена от вас "монада". Тя се проектира в свеще-

ната дума "алелуйа", с която вие завършвате молитвите и ораториите си.

*Тот - това е самата Искра на Бога. Тя се е самоподпалила в незнайни времена на Вечността, но няма начало в смисъла на вашите понятия. Начало във времето няма нищо общо с Началото като Изява. Ако някой иска да разбере Божествения смисъл на **деона "Начало"**, трябва да се откаже от миналото.*

*Съвестта - това е най-ярката същина на алéл. Вестта е само **познание** за Началото, затова безсъвестните предпочитат сведения, а не действие. Тъй като "Начало" не е понятие, а **деон**, то Искрата Божия не може да бъде проумяна с понятия. Деоните са прояви на Бога в Настоящия Момент, така че "Начало" не е някаква отправна точка в миналото, но спонтанен акт на съвестта **сега**. Съвест, следователно, е всяко действие в настоящия момент, което проявява Любовта без отлагане. Замисли ли се за миг, дори и най-съвършеният елохим се продънва в света на безсъвестността - той започва да мисли за минало и за бъдеще.*

"Съвест" означава не само "съвместно знание", но и "съвместно водене". Когато вестта е съвместна, т.е. когато всички същества с искра Божия ти говорят едновременно, а не си говориш сам ти, не ти говори само една искра Божия или всички останали, но с отсъствието на една, това вече не е съвест. Същината на искрата ви тогава потъмнява, Божественият Потенциал в нея потъва навътре и само от време на на време се завръща, за да подпали съвестта ви отново. Това святкане на монадата се нарича колебание и ти от деец се превръщаш в мислител. Спре ли се някой да обсъжда дали импулсът му е прав, дали това, което му предлагат, е правилно, той вече няма съвест - в него не говорят едновременно всички същества със съвест. Тогава той е прав да обмисля, да се колебае, да отлага нещата за в бъдеще. Прати ли обаче в миналото или бъдещето тихия глас на Онзи, Който ни шепне в момента, такъв човек или ангел се отдалечава неимо-

верно от Началото, изпада някъде в палитрата на времето и започва да пъпли насам-натам напосоки. Той се е отказал от съвместното знание, скъсал е договора с другите Водители и е влязъл в света.

"Съвест на монадата" се превежда, както чухте, и с понятието "съвместно водене". Това означава всички души с искра Божия да водят процесите - по ред и по жребий. ***Това*** *се опитва да ви внуши Небето, когато играете "Пентаграма". Нали всеки от вас става в един момент "глава"? Така в един ден, от един лъч, пет души трябва да ръководят съдбините на тази група. Който ти е бил "глава" днеска - с* ***него*** *ще останеш през денонощието,* ***него*** *ще слушаш и нему ще служиш, а утре ще се смените или ще бъдеш с друг. Пък ако сте четворка, ще идеш на гости на оня, с който се разменяте в пентаграма; и при онзи, зад който заставате временно. Най-малко на трима души ще гостуваш в едно денонощие; най-малко трима души ще ти гостуват. Работата днес ще свършите всичките десетима от лъча, а водещи ще бъдат главите.* *(Никой не е задължен да изпълнява тези съвети, но ако ги изпълнява - ще се ползва - б.п.)*

Кой е главният водач през този ден? - Онзи който пръв е бил глава. Ще слушате ***неговия*** *план,* ***неговите*** *разпореждания. Ако някой иска и утре да е първа глава, а вие не го искате - идете в друг лъч.*
Кой ще е първи в Братството от цялата паневритмия? - Който не е тичал към центъра, за да се "подреди" сред "бѐлите"... Следователно, играещите от външния кръг, при паневритмия по-голяма от 120 души, ще излъчат ръководителя на Братството за ***този*** *ден. Той не е длъжен да бъде непременно с бели дрехи, нито с позлатен колан… Как ще примирите собствения си глас с този на ръководителите? - Ами много просто! Има си време за собствен глас, има си време за глас на ближния, има си време и за глас на "сина" ви, глас на "дъщеря" ви* (*хората от двойката през един вляво, с които се разменяме при игра на Пентаграма. С тях сме днес едно "семейство": взаимно са си "мъж" и "жена" (основните) и "син" и "дъщеря" (при които отива първата*

двойка) – б.п.) .

Има си и време за гласа на "председателя" от вашия лъч; има си време и за гласа на "председателя" на паневритмията. Всеки от тях важи само за един ден. Само че Ние не приемаме "пред-седатели", защото не седим пред никого, както в президиумите на черната ложа, а говорим за синархия, синархическа верига. В тая Верига ти оставаш нощем с този, с който си играл най-близо, защото "Запознаването" става и в ясновселената; а през деня се срещаш с останалите от лъча и паневритмията. ***Това*** *Ние наричаме Братски Живот, а Делото и Словото можете да си ги дялкате и гьотората... Ако някой повярва в това, което ви говори Паневритмията, но почне да играе все с един и същи човек, за да си бъде и през нощта с него - и това е хубаво, но тогава да ходи само в Общия клас, в Неделния. В Специалния пускаме само такива, които играят Пентаграма на живо, не само сутрин. Ако си мърдаш ръцете и краката на паневритмия, а после се разделиш със "съпруга" и "семейството" си, с класа от лъча си днеска, ти си... - ти си една бъдеща нула! Като всички нули, които те посрещат при смяна в Пентаграма с окумена физиономия и невиждащи очи. И черната ложа играе паневритмия! Тя я копира пунктуално от нашата, но там няма грейнали лица, няма прегръдки и целувки, а има скърцане със зъби и провиквания.*

Сега чухте първата лекция за съвестта - ***сърцето*** *на монадата. Тя не иска да води, нито да знае повече от другите. Втора лекция ще има - но само на Дело!*

9,46ч.

ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ДНЕВНИК'131.3:
София - Изгрев

28.IX.131. Починал е Луиджи. Не бе лесно на Джордано и в този живот. Мир на душата му!

Вечерта се запознах с К. от Шумен – астролог, - дойде в къщи. Децата ни са родени на днешната дата! Даде се асцендентът му с точност до стотна от секундата.

28.IX.131(1995)

АСЦЕНДЕНТ НА К.Д.Х.

20ч12м8с

- Може ли да се даде асцендентът на КДХ с точност до стотна от секундата?

20ч13м18с:

- Да.

(Да се свери часовникът на К. -50s)

- Наистина ли, с точност до градус, е 8°Стрелец?

- Не.

- Колко е тогава точно?

- 8°6' 48".61 Стрелец

(т.е. ≈ 9°според закръглянето по с-мата на Ръдиар)

ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ДНЕВНИК'131.3:
София, Бургас

29.IX.131г. След нова, абсолютно безсънна нощ поради размисли и комари, музики, оргии у съседите и кучета по всички стълби и етажи, ново ходене до ТОА за едно върнато писмо до мен относно наеми и наематели (нямало такъв човек на адреса ми като мене…). Надписване на 15-те касети "РБ" за З. и А., които Н. от Т. презаписа и допълни, и едновременно слушане с Няньо (майка ми) и л. Милка на 6-а и 7-а касета; разтребване; писане на машина генерално пълномощно за адвоката ми Д., което съчиних през нощта - и пр.

Към 14ч. се обажда К. от Б. Пита да идва ли утре или не. Иска мнението на "Най-главния". Каза се "Да". Да замина ли с нея за Б. в неделя вечерта, за да подготвя изложбата? - "Да".

Но М. се заканва да ми къса всички писма и да гори книги, ръкописи и касети, ако не съм се явял на делото на 9 октомври и не съм останел през зимата тук - "да движим нещата". Той има нужда от лечение в Момин проход и му е уредено, а мен е подготвил да го заместя. Най-странното е, че има значителен напредък по "темата" тотално спокойствие и "египетски сфинкс", ако ще и змии да му плъпнат по стаята. Отгоре на всичко - и с блажено изражение на лицето... Настъпление по фронтовете на прозата, според всички бойни правила. Наоколо се усеща бавно размразяване. Правя неща и

проявявам търпение, каквото не съм виждал в себе си никога досега – обикновено се спасявам с бягство, понеже тук съм стигал перманентно до взрив. Но сега и хората около мене, за пръв път откакто се помня, реагират по нов начин. Всичко това дължа на мислите, които срещнах в беседите на Учителя при последните отваряния напосоки и във "Великата Майка". На последните осияния.

Но буцата в гърдите още си е там. Вероятно и това ще каже Елма един ден: как се топи оловна, гореща, жестока буца в гърдите с остри шипове, които пробиват ту сърцето, ту дробовете, ту слънчевия възел. Сигурно точно такива буци и конвулсии съм причинявал (аз или родът ми) на всички ония, които вече 53 години ме стягат в менгеме на ул. "Цар Самуил" 107 (и на тия, които по-късно ни взеха местото в Симеоново с измама).

В края на октомври 131 г. се вижда, че идването в Б. наистина е било необходимо: изложбата стана. В София 20 год. не става, тук стана за 20 дни. Понеже у някого има любов.

2.X.131(1995)
Бургас - Изгрев

АРТЕФАКТ, АРХИВИРАН ОТ "АРЕТЕ" УНИВЕРСАЛНО ДВИЖЕНИЕ "АСУИН" ПРОЕКТОПЛАН ЗА ВИДА НА ИЗЛОЖБАТА

Концепция за Движението "Асуи́н", с участието на Първа частна агенция за защита на авторското право "Арете".

Първата необходимост е да се направи знак за запазена марка, който да представлява символът на Сириус в светлосиньо, според следните уточнения от Елма:

10,43ч.

Разрешава се ползването на знаци, дадени от Мен, за целите на Движение "Асуин". Знакът на Сириус наистина да е с ука́зания цвят. Ъгълът на Сириусовата хорда за Движение "Асуин" е под 35°18'46" спрямо основата на листа. Всяка монада си има Си-

риусов ъгъл. Ако го спазва, всичко ще върви по най-добър начин. Ще давам монадния ъгъл на всеки сътрудник, който съдейства за сваляне и възлизане на асуи́н! Вътре, под хордата, може да има изображение на прекрасна млада жена. Одобрявам образа от кованата мед на кавказеца. Силата на асуи́на да бъде максимална, а разстоянието на Вихъра от горния десен край на хордата да е равно на 1/3.284 от нейната дължина. Разстояние от центъра - 2.87/3 от радиуса.

Първо се чертае окръжност с максимален диаметър на формат А 3, после се отмерва 2.87/3 от радиус, перпендикулярен на хорда под ъгъл 35°18'46" към основата. Останалото е лесно. "Вихърът" опира до окръжността - дебелината на линията е такава, че при смаляване до размерите на печат да не се губи.

Отсега нататък, личните Сириусови знаци на всеки портретист и на всеки отделен прекрасен човек да съдържат подобен образ в центъра. Дебелината на линията към радиуса има значение, но търпи множество варианти. Те зависят от свободната воля или космическия момент.

Становището на принципите на Движение "Асуин", общо взето, одобрявам. Няма да продавате нищо. Толкоз. Който иска, ще му давате срещу паспорт оригинал - да си извади сам копие. Това ще важи не само за картини, но и за текстове в писмен и звуков вид. Не се разрешават пари в депозит. Избягвайте да пипате пари лично, когато не сте ги спечелили с природен труд. Това важи само за учениците на Христа. Под "природен труд" разбирам труд за прехраната в полето, в градината - и то без машини. Може и без инструменти, но засега не знаете как.

Дарявайте отпечатъци само на бременни, майки, които кърмят и с деца до 28 годишна възраст, които не ядат месо.

Общо взето - засега - това е.

11,34ч.

Второто нещо, което трябва да се направи от програмиста, е да се обиколи по еволюционната посока (почвайки на есперанто най-отдолу; горната част вече не може да бъде

по еволюционната посока, освен на арабски), но винаги с върха нагоре, макар и радиално, с думата "Асуин", повтаряща се на различни езици, с тяхната азбука и правопис. За целта да се отиде в преводаческо бюро и да се направи тази поръчка на всички езици, с които разполагат. Около символа на Сириус първо ще се разположи думата на славянските езици, при които изписването ѝ се различава (напр. на български и на руски не се различава, но как е в другите?). Най-отгоре - на български, най-отдолу - на есперанто, с по-удебелен шрифт и на двата езика. Може да се оскъпи, но вторият вариант трябва да е с езиците на балтийските народи (и скандинавските). Третият - с тези на латиница, четвъртият - на индийските и кавказките, петият - на далекоизточните, шестият - на Мала Азия и пр. За последните има да мислим. При всички случаи обаче "асуи́н" на български и есперанто трябва да си остане най-горе, по средата и най-долу.

Едновременно да се поръча за превод и следващият по-долу пояснителен текст, пак последователно на всички езици, в същия ред. Сега да се поръча първо на руски, белоруски и украински. Добре ще е после да обсъдим как да разположим текстовете в 5 колони (1. бълг., 2. руски, 3. белоруски, 4. украински, 5. есперанто).

Ако може, един приятел да проучи колко ще струва изработването и защитата на запазения знак и колко върви една стр. превод, за да се съобразим и изпратим парите.

Ето и текстът за превод:

ПРОЕКТОПЛАН

ЗА ВИДА НА ИЗЛОЖБАТА

(минимум и максимум програма)

1. Ксерокопията на цветни фотоси върху бял тапет-паспарту, в холорамка - надпис "Асуин" на няколко езика; и с най-външна холорамка на паспартуто с по-дребен шрифт на 5 езика (български и есперанто - винаги основни): "Универсално движение на души́ с искра Божия за подобряване бита и културата на майчинството". Отдолу на паспартуто - печат на "Асуин", отляво с регистрационен номер на произведението в Банката за тотално архивиране на артефакти с високо съдържание на асуи́н; печат на "Арете" отдясно и кодирано име на автора за защитени права и застраховка, в центъра горе - запазеният знак на "Асуин" (ако може лазерен, като визите) и надпис за време, място и естество на произведението, в превод на 5-те езика. Указания за оригинала (размери, техника, ателие и пр.). Цялостната композиция картина-сведения се архивира намалена върху бланка на "Асуин" и се пази на дис-

кети или в твърда памет, а негативът или диапозитивът от репродукцията на самото произведение - при най-добри условия.

На всички стени от изложбата отгоре надолу вървят няколко успоредни реда тематични серии фотоси: космос и хора (момичета, жени, майки); планини и мъже, момчета; гори и цветя; море.

На няколко успоредни реда - серии картини от анонимни художници, също архивирани от "Асуин" и защитени от "Арете".

2. На нивото на очите на зрителя вървят, по посока, обратна на часовниковата стрелка, табла с текстове, набрани на компютър (или ръкописни):

а) плакат със запазената марка на "Асуин";

б) страниците с концепцията на "Асуин";

в) страници с материала за Сириус; страници с "Тържествена меса за Бременната". Тези текстове да се считат за постоянни, като при повече място могат да се добавят и "Осияния за Красотата", осияния за Любовта, бременността и кърменето, отделни извадки на тази тема и пр. Последният плакат е на Звездата на Елма.

3. В залата звучи периодично, с интервали от тишина, предкласика и друга тиха и нежна музика, подбрана от "Асуин".

4. Има бюро и рафтове за сключване на договори за нови сътрудници и почитатели на "Асуин", където се попълват бланки - на гърба с изображения на картини от изложбата на лицето - договор за вида участие: с фигура, с лице, с фотоси, с картини, с посредничество за връзка с хора и творци според критериите на Движението; с куриерство, труд, техника, разнасяне на блага, снабдителство и мн. други, а също и с предоставяне на обработваема земя и жилища безплатно; сътрудници-четци за записи и пр.

5. Бюро и рафтове с Библиотека "Прекрасни чудаци", а също и серия видеофилми на тази тема. Също - библиотека и видеотека за Любовта. Книжките се ползват на библиотечни начала (на място - с малка читалня и заемна за в къщи). Във всяка книжка се приканват художниците-илюстратори за свои версии в духа на произведението. Има и аудиотека със слушалки, както и вътрешно помещение за четци и записи на произведенията.

Серия с "Поезия" - и същите дейности; записи на фона на подходяща музика. Даване на книгите за ксерокс срещу паспорт. В бъдеще - собствен ксерокс там.

6. Отдел с компютър и фотоателие за архивиране и с цветен ксерокс за отпечатване на одобрени картини и фотоси (на земята под картините - саксии с цветя).

7. Изнасяне на концерти периодично в изложбената зала.

8. Щанд за плодове - приемане от дарители и разпределяне по майки и деца; секции за бартерна обмяна на картички и плакати, касети, видеокасети и др. срещу плодове и "детска валута" - семки и костилки.

9. Компютър с програми и адреси за маршрути по домовете и селищата, страните на сродни души и лица със сродни интереси по критериите на сравнителната антропология и анкетни методи - за участие в "Асуин". Организиране на мероприятия по дни от седмицата и екскурзии. Ден за обучение по танци на народите и епохите в съответните костюми (вторник).

10. Компютър и бюро с адреси и снабдително-служебна и ремонтна дейност по адресите на бременните, кърмещите и децата в система "Асуин". Изпращане на прекрасни деца в специални униформи.

11. Други дейности, напр. бюлетин на Движението.

12. Отдел за връзки с чужбина и кореспонденция.

13. Кът за художници, правещи в момента портрети от натура и копия на фотоси от изложбата.

ПРОЕКТОПРОГРАМА
ЗА ОТКРИВАНЕ НА КОМПЛЕКСНА ИЗЛОЖБА
"АСУИН" -
КУЛТУРСОЦИОЛОГИЧЕСКИ ЕКСПЕРИМЕНТ ЗА НОВИ
ФОРМИ НА ОБМЯНА МЕЖДУ ТВОРЕЦ И ПОЧИТАТЕЛ

(да присъстват своевременно уведомени журналисти)

1. Музика; Артист прочита "Читател" от Горки;
2. Рецитация на стихове за любовта, красотата на природата и за майката и детето;
3. Водещата открива с импровизирано слово за същността на това дело и дава думата на петима четци за прочитане на Концепцията на "Асуин": бременна, кърмеща, момиченце, момченце и девойка. Филмът "Чайката Джонатан Ливингстън".
4. Мъж - творец или администратор (организатор) обяснява структурата и особеностите на различните отдели. После - представител на "Арете".
5. Откриване на изложбата, която до този момент е покрита по някакъв начин - разглеждане от посетителите.
6. Почерпка.
7. Занимания и обмяна по различните секции и щандове.
8. Трябва да има и книги за впечатления и интервюта (със запис) за впечатления, идеи и препоръки.

17.X.131(1995)
Бургас - Изгрев

АХРАМ - Й - Н

(Тук има нарисуван символ: графика. По вертикалата отдолу написано 1, а горе 2; по хоризонталата - отляво 3, отдясно 4; стрелки - от 1 по посока към 2, от 3 по посока към 4.)

- Може ли да се използват репродукциите на Звездата от последното снимане, след като кръгът със снежинките блести на две места?

17ч.35м.

- Може. Никога не махайте нещо, направено безкористно. Ако му бяхте платили по най-скъпите тарифи, нямаше да се освети тази репродукция (не фотографски, а в смисъл като освещаване – б.п.) и тогава бликовете щяха да носят тщеславие. Нашият принцип не е съвършенство с пари, а близко до съвършенството, но от сърце. Ако не използвате този труд, душата на този приятел не би съкратила няколко прераждания. А една душа струва колкото всичките души. Освен това помощта на тези проблясвания, в днешния миг на Школата, се изразява с нейното излизане на открито, което и правите.

*В следващото издание - на друг том, или отделно единение - може да ползвате нов вариант. Ако стане без рефлекси, Школата пак ще потъне надълбоко и **Мъдростта** ще стане доминанта. Сега преобладава изявата, красотата.*

Онзи, най-първият фотос без рязкост, носи влиянието на Тот, Който е по сфуматото. Той се движи тъй бързо, че радиусите там не могат да се очертаят, както при електронния газ около ядрото. Ето защо предлагам първият том да бъде с най-последната репродукция; но за отделни издания, хронологично преди него, ползвайте "размазаното" изображение. То представлява Школата в действие под прякото ръководство на Отца. Майката там не е тъй силна.

Сега ще се усили Мировата Душа; поради резкостта на изображението, и отделните ви прояви ще добият оптимална яснота. Ще се подобри материалното ви положение. И ще се покажете пред публика.

Има и много следващи подобрения на Звездата, които отпечатвайте и копирайте при всяко ново издание. Ликът на Беинсá Дунó също може да се използва за най-външния кръг. Може и само със сини цветя, с небе и пр. Пак направете програма и отпечатайте с добър цветен принтер.

Ако желаете, можете да приемате основната Звезда на гости по домовете си: 1. По жребий за по 1 година; 2. С предимство - на дом, който се ползва, според Моите указания, за Орфически, "Евродорови" групи. На второ място - в дом на човек, който живее сам и само от време на време му идват гости; ***3. Звездата на Христа не може да бъде в стая, в която ядете или спите - Тя не търпи проза. Тя е обектив, телескоп, телепортатор, мощен мистичен фокус. Чрез нея ви гледат мириади същности и същества. Ако не сте внимателни, можете да погнусите целия Космос, а и вие да си навредите.***

Искам ви все тъй жертвени, оживени и неотстъпващи, когато става дума за Словото! Предстоят желани от хиляди години събития, много са отговорни - бъдéте готови. Където може, правете центрове на Словото, Делото и Живота. Снабдете ги с целогодишна програма. Много души ще бъдат привлечени. Изпит за участие - собствен вариант на Звездата на Елма, ако става дума за Трите страни на Триъгълника (Елма има предвид Словото, Делото и Живота - б.д.). Няма да изисквате от никого - всеки да представи работата си пред Бога по съвест. Има космичен закон, според който ползването на чужда звезда привлича монадата към монадата на автора ú. Чрез сегашната Звезда мнозина ще дойдат при Мен - но в групата на тези, които я изработиха и помагаха.

Ако това ви харесва - чудесно; ако ли не – пра-

ве́те си сами звезди. ***И не забравяйте, че има и триизмерен образ на свещения магнитен знак - не само статичен, но и постоянно подвижен.***

Колкото и да е важна Звездата на Елма, не я превръщайте в нов фетиш, нова икона. Ако си останете същите, не само че няма да ви ползва, но и ще ви рендосва здраво - също както Пентаграма. Пентаграмът, Котвата, Звездата и Словото нямат особено значение за някого, който не желае да се променя. И без тях отвън, те живеят и работят ***вътрешно*** *в онези ученици и възлюбени на Господа, които нямат желание да задържат нещо за себе си.*

Ахрам - й - н!

(Нарисуван същия символ, както под заглавието. Този чертеж ще се обясни по-нататък)

(В архивния екземпляр има три цветни копия на Звездата).

18.X.131(1995)
Бургас - Изгрев

NO COMMENT

22ч.

На гости у приятелка, сънувана в чужбина преди около месец. От един далечен град потича вълна от обич през пространството и по телефонната жица. Изглежда, това е било потребно за нещо - не и́ е било лесно, разрешава сложен кармичен проблем, преживява драстични лични събития, целящи разчупване на съзнанието.

Сега тя разказва всичко в резюме и става ясно, че са я срещнали с едно нейно дете от миналото, което е загинало при пожар поради нейна немарливост - някога тя е предпочела себе си пред него, своята изява на сцената. Днес тя трябва да го срещне със всичките му уникалности и деформации, натрупани у него през вековете, и да "изиграе" на живо развръзката на кармичната "пиеска", в качеството си на негов длъжник и изкупител. Подробности тук не могат да се дадат, защото сценичното действие е текущо и има закони, според които в такива случаи тайната трябва да бъде спазена.

Усещането бе сондирано чрез отваряне на 7 тома беседи и лекции на Учителя:

"И когато си заминаха Онорций и Амриха, какво стана? - Целият път от Ерусалим до Рим беше постлан само с кръстове! 60 хиляди души евреи бидоха разпнати на тия кръстове, когато Тит превзе Ерусалим. По колко души се пада на километър? - По 6 души евреи.

Като си замина аз, ще видите какво е Моето Учение! Колко километра има от Рим до Ерусалим? - На всеки километър - турете 10 хиляди километра, - по 6 души на 1 км. Мислите, че Христос няма да тури в действие своето Учение? Аз казвам: ако сегашният свят не приеме Христовото Учение, ще има 100 милиона християни, разпънати на кръст! Земята ще бъде опасана няколко пъти само с кръстове! И тогава ангелите ще изнесат всичките Ананиевци и Сапфири и всичките Юдовци, които съществуват. И от този свят, от тази култура няма да остане ни помен! ***Това*** *е великото решение на Небето, на Бога, на ангелите, на светиите -* ***това*** *е решението на всички добри хора: да пометат резултатите от тази култура. От света помен няма да остане! Ново Небе и Нова Земя иде! И младите трябва да погребат старите!*

Говоря открито - открито трябва да говорим. ***Такъв*** *морал трябва да се проповядва: Любов, а не бабина любов. Мене не Ми трябва мъртва любов!*

И всички блага и духовни богатства да са общи за всички братя, за да ги използват всички. Тъй *е писал Господ! И всички ние сме братя, и можем да ги употребим, но кога? - Когато станем като Онорций и като онази мома Амриха."* *(Том "Сила и Живот", стр. 142-143, беседа "Ананий и Сапфира", 20.XI.1921г.)*

Повече от 60 милиона души загиват във Втората Световна Война, като около 60% от тях са цивилни. Ако се включат и загиналите по концлагерите след това и от другите войни, катаклизми и от престъпността, те надхвърлят 100 милиона. Да не говорим за другите чуми на века: "Тютюнопушенето е причина за смъртта на 100 млн. души през XX век, а ако не бъдат взети спешни мерки в световен мащаб, през XXI век ще трябват ковчези за 1 милиард души. (Специален доклад на Световната здравна организация по темата беше представен в Ню Йорк.: "Глобалната тютюнева епидемия през 2008 година"

"Старият човек е човек на егоизма, т.е. оня, който мисли само за себе си, а младият човек е човек на любовта. И - следователно - ще забележите у всички стари хора, че нова идея в техния ум не можете да внесете: те постоянно със стари идеи живеят, все старото повтарят. Те само четат молитви." (стр.124)

"Вие не можете да спазите това, което Божественият Дух изисква - а ние трябва да бъдем проводници на Божествения Дух! Тази Амриха живяла във времето на Нерона докато дошли християните, а когато тя се отдалечила от Рим, тогава започнало гонението на християните. А защо тя си заминала от Рим? - Защото тогавашните християни, като била тя запозната с туй учение, започнали да се питат дали тази сила е от Бога или от дявола. (. . .) И след това дойде най-голямото гонение на християните, защото Амриха и Онорций си заминаха." (стр138)

"Когато числото 15 играе роля в живота на отделния човек или на цяло общество или народ, то разклаща основите на всичко криво и старо. То разклаща старите и криви разбирания, вярвания и убеждения на човека. То разклаща основите на всички стари къщи и ги съ-

баря. Същите, разбиранията, вярванията се разклащат и падат, но Земята и Божественото в света си остават непоколебими." *(Том "Божия глас", стр. 193, беседа "Правилно отношение към числата", 12.XI.1930г.)*

Тази година Р., за която се падна тази мисъл от втория отворен том напосоки, е VI лична вибрация, получена от числото 15. Преживява точно такива потресения и такъв прелом. Същото важи и за единатора, който е и роден на 15-о число.

"Вземете и вие вашата цигулка - сърцето си - и започнете да свирите. Впрегнете ума си на работа, т.е. вашият цигулар, и свирете.

Желая ви да чуете гласа на ангела, който ви подтиква към работа и учене. Той ви събужда тихо с думата "Стани!" *(Том "Методи на самовъзпитание", с. 76, б."Знание и прилагане" от 27.III.1931г.)*

Р. споделя, че в най-страшните ѝ кармически изпитания с лицето, свързано със затвор, кръв, алкохол, кражби и насилия, когато тя е мислела, че вече ще полудее, попада на осиянията на Елма и за пръв път се заслушва в тях с вяра и разбиране. Те ѝ донесли голямо облекчение.

"Бъдете добри синове и дъщери, за да получите Божието благословение. Ще кажете, че Бог е написал човека на дланта си. Написал го е, но може и да го отпише."

Бог е милостив, обича всички хора, грижи се за тях, но Той изисква от всички да се учат. (. . .) Когато се приложи в човешкия живот, Любовта коренно го преустройва, поставя го на нови начала. (...) Когато Любовта види вързания, не му дава съвети, не го морализира, не го съди, но взима нож, прерязва връзките му и казва: "Бъди свободен!" *(Том "Възможности за щастие", стр. 187, б. "Единственото нещо" от 14.IX.41г.)*

Като чу какво ѝ се падна, Р. си припомни невероятния

миг в Айтос, когато изрази спонтанно един Божествен импулс и не го спря както повечето хора - и от небето заваля мигновено дъжд на огромни едри капки точно върху нея, а нямаше нито едно облаче.

"Който попадне в последните три краски на дъгата, ще възприеме в ума си меката, бяла светлина, която ще внесе мекота и разположение в сърцето. Без тази светлина, сърцето остава кораво и сухо.

Какво трябва да прави човек, за да понася мъчнотиите в живота? - Да прилага любовта. Без любов задачите не се решават. За да запази равновесието си, човек трябва да обича и лошите хора, с които е поставен на везните. Можеш ли да обичаш и лошите хора? - Представете си, че вие сте поставени на едното блюдо на везните, а на другото - един лош човек, към когото нямате разположение. Лош човек е, наистина, но само с него се уравновесяват везните - пожелаете ли той да слезе долу, да се освободите от него, равновесието се нарушава и вие падате на земята. Докато сте на везните, и вие ще го обичате, и той ще ви обича. Без него вие ще се намерите на земята; без вас и той ще падне на земята. Обикновено Провидението поставя на блюдата на житейските везни един добър и един лош човек, взаимно да се уравновесяват. В редки случаи поставят на двете блюда добри хора" *(Том "Божествената мисъл", стр. 144, беседа "Животът във формите" от 22.I.1928)*

"Мъжът може да направи нещо, а жената - друго. Обаче двамата заедно могат да направят много неща". *(Том "Реалности и сенки", стр. 117, беседа "Музикални прояви" от 20.V.1931г.)*

"Жан Валжан пък излезе от затвора и се

издигна до най-високото положение на своя живот. Той се самоотрече - изпълни великия закон.

Като знаете това, вие трябва разумно да се справяте със своите герои. Вие не сте Наполеон, нито Кутузов, нито епископ Мириел, нито Жан Валжан, но имате в себе си Наполеоновци, Кутузовци, епископи като Мириел, Жан-Валжановци и др. Възпитавайте героите в себе си и не ги сваляйте от високите им места, а ако са в затвор, съдействайте за освобождаването им". *(Том "Божествените условия", стр. 152, беседа "Не противи се на злото" от 23.XI.1928г.)*

Като прочетох на Р. всички тия мисли от 7-те тома на Учителя, разбрахме, че всичко по въпроса е казано и няма какво повече да се добави. В съзнанието ни остана само заглавието на рубриката "No comment"…

В заключение трябва да се добави, че беше станало късно, а на клона в другата квартира тази вечер имаше много пиленца... Р. ме покани да остана при нея, а аз имах импулс да отворя и Библията, след като бяхме вечеряли изобилно. Докато отварях, тя ми поднасяше и една паста…

Ето какво се падна:

"4. И тя го въведе в бащината си къща - и ядяха, и пиеха, и пренощуваха там.

6. И така, седнаха та ядоха и пиха двамата заедно; после бащата на младата жена рече на мъжа: "Склони, моля те, да пренощуваш, и нека се развесели сърцето ти.

9. Ето, сега денят преваля към вечер - пренощувайте, моля! Ето, денят е на свършване; пренощувай тук и нека се развесели сърцето ти; а утре тръгнете рано на път, за да отидеш у дома си".

...Както и бяхме решили да сторим още преди да отворим Библията.

No comment…

19.X.131(1995)г.

ТЕЖЕСТА НА ЛЕКОТАТА
(ЖЛО.РМ)

16,29ч.

С надежда да получим ЖЛО за една приятелка, първо имахме вътрешен импулс да изпеем три песни от Учителя, заедно със запис на касета в изпълнение на Р.К. Това бяха "Мусала", "Песен на зората" и "Цветята цъфтяха".

Може ли сега да бъде изпълнена молбата ни (ЖЛО за Р.М.)?

16,34ч.

- Може. Лекотата е най-голямата тежест на тежкотата. Същество, което тъче лекота, не може да не бъде тежко във везните на Господа. "Тежка́рите" на Земята са леки на Небето. Може да се изкарват за колкото си искат тежки, може да ги изкарват по-тежки дори и от най-плътната звезда-джудже - те са перушинки в очите на Бога.

Има и цели йерархии-перушинки, по-леки от всичко друго на Небето и на Земята, но ние в момента не говорим за тях. Говорим за Божествената лекота, с която общува Неи́лла - ангел на Доброто като Ромоне́не (Името се даде в 16ч43м10с). Ние сме ви говорили вече за "ромонадите" - същества на радостното общуване. Неи́лла се отличава с особен наклон на ромоненето, който спазва вечни закони. Да общуваш леко, в Божествен смисъл на думата, не означава да шумиш. Има много шумни потоци от себеизраз, гонещи пратениците на Божествения свят на далечни разстояния. Ромоненето на Неи́лла е под наклон от 15'36" към оста на монадата и́. Проверете какъв аспект представлява този ъгъл. Той е свързан с числото, с което Бог сътвори монадата на Неилла. За това число ще и́ говоря в следващите лични осияния за нея, при обстоятелства, изразени в песните, които изпяхте. Следете импулсите си и помнете, че те са пак контакт - най-пряк контакт. Неилла да напише със собствен почерк словата на тези песни по всички правила - и тогава Ние ще ги превърнем в периоди от живота и́. Да видите, че има

*и **такава** прогностична система! Изпълни ли предназначението си на ромонада в този живот според тези символи, образи и периоди, Неилла може да бъде свободна. Свобода не значи прекратяване на пераждания. Има свободни, които се пераждат, и несвободни, които не се пераждат. Волята Божия обръща всички системи наопаки, даже и собствените, ако някой почне твърде често да Си повтаря…*

На Неилла сега казвам: открий лекотата, с която ще повдигнеш най-тежкото на тази Земя. Ако разбереш какво ти казвам, ще получиш подарък до 8 месеца.

19.X.131(1995)

МУЗИКА, ПОЕЗИЯ И УСМИВКА

ОРВ / КТК

17,01ч.

- Разрешават ли се въпроси?

17ч1м30с

- Съвсем накратко.

- Как да стигна до писане на поезия?

- Поезията е най-високият свят след Любовта и равен на Любовта. Това е абсурд, но тъкмо затова е Мой. След като знаете, че музиката и математиката са входове към Божествения свят, можете да имате два метода за постигане на поезията. Третият метод е познат: превръщане на скръбта в словоизлияние. Говорú всичко, каквото ти падне - на лист или със запис, - без да се интересуваш от смисъла. Затваряй очи и виж изникват ли образи. Свържи тези образи с първите прекрасни действия, които ти дойдат в сърцето. Накарай предметите да дишат, да чувстват, да мислят като хора, а чувствата и мислите си облечи в образи. Не допускай никаква логика, освен парадоксалната. Никога не изказвай ясни мисли, нито обрисувай фотографски описания на недействителността, която туземците наричат "действителност". Хлътни дълбоко в себе си и се обяснявай на Господа в Любов! Няма друг по-достоен за това. Тагор е образец в това отношение. Извадú от скръбта си невиждани досега образи и опиши с най-редките и красиви български думи световете, които плачат в душата ти. Говори за плодовете, които се разпльоскват по паважа, защото няма кой да ги поеме с ръка. И благодари, постоянно благодари, че е точно така - защото имащите нямат нужда от нямащи. Нямащите се продават на други нямащи или търсят закрила от тях, а ти - самотната смокиня в полето, което е павирано - си с претрошени клони от плод… Претрошените места на сърцето и копнежите ти излъчват смирено сияние и пеят за носталгия. Носталгия по твоя свят, в който берачките на смокини виждат светлината отдалече и превързват раните ú с нежно отдаване. Малко са душите, които знаят, че седем секунди сред клоните на такава смокиня струват колкото 70

милиона прераждания…

*Сега нямащите търсят мака и розата, паднали в пъкъла. Те имат нужда от това, което сладни на **тях**, а не на ближния. И като лизнат повърхността, набиват езика си на шип, поглъщат тонове отрова.*

Има поети по душа, има и поети по ум. Ти си двуполюсен - имаш и едното, и другото. Ако искаш, пиши каквото ти дойде, говори каквото ти дойде. Не го крий в ментала, в будическия свят. Ти трябва да се освободиш от меката скръб на многовековни тонове смокини, узрели в духа ти не за продан. Те и сами си падат, но те боли на паважа, много те боли! Защото ударът от студа на нямащите, които не умеят да разпознават, е по-болезнен от арсенала на инквизицията!

Когато искаш да приближиш света на поезията чрез ума си, наблюдавай и описвай цветята, намери техните особености, измислú им нови имена - подмени имената на тия, които народът е нарекъл случайно. С часове съзерцавай някое цвете привечер и се опитай да доловиш за какво копнее, от какво има

нужда душата му. Съставú речник на чувствата - препиши всички думи за чувства от най-богатия български речник и намери техните синоними; ако няма - измислú. Ако не долавяш за какво плаче вятърът - сам го измисли, като се вслушаш във вятъра на душата си. Творецът има право на всичко, с изключение на богохулство. Хула против Господа не се прощава, но това не значи само дума, а хула-действие. По-страшна има само една: хула-бездействие. Не бездействието на поетите, които нямат какво да правят в този свят, изтъкан от егоизъм, а бездействието на имащите, които се правят на нямащи, за да се продадат по-изгодно.

Ако потънеш в поезията, ще направиш и речник на цветовете, на багрите. Речник на звуците. После ще съзерцаваш вътрешно - с години - връзката

между един цвят и едно настроение, едно цвете и едно чувство.

Всяка болка, всяко откритие, всеки ням въпрос към света и към Бога не оставяй неизразени в поезия. Хич не се интересувай дали ще я чете някой. Чрез поетите Тот твори най-вътрешния свят - светът на нежността. Нежно докосване до най-неразтворените истини - отваряй ги за миг само с полъх и ги остави́ сами да се затворят.

А животът като поетично бдение е нещо съвсем различно от писането на поезия. Може да не напишеш нито ред през живота си - и пак да си създал повече и по-прекрасни, неосквернени образи, от всички поети преди тебе. Важното е да го изразиш - ако не в думи, в действие. Да действаш като поет, значи да не даваш обяснения за абсурдите си. Да действаш като поет, значи да не се оправдаваш пред никого, да не искаш разрешение от никого. Значи - да си сеяч на странни, неповтарящи се никога действия, които хора и ангели и божества да разгадават с векове. Да си поет, значи никога да не поискаш, никога да не се оплачеш от нищо и никого. Молбата "Искайте" не важи за поетите. Поетът няма какво да иска и от кого да си го поиска, дори от Бога, защото всичко му е дадено. Той е смокиня до земята!

Последната му илюзия, преди да се осъзнае като свободен, е скръбта, че няма кой да опита от смокините му. Ако изяждането на всички смокини беше закон, то Бог щеше да изпрати какви ли не ядачи и ценители, които да изядат товара до грам. Напротив - истинско дърво е онова, което се превива от плод и плодовете капят по земята. Скоро то се

превръща в гора - също такива свещени поети като него - и тогава вече не е само́.

Те разбиват паважа и плочите с корените си и ги превръщат в пясък, в чернозем. ***Това*** *е работата на мъката - единствената работа в света! Всичко друго представлява само упражнения.*

Остани такъв, какъвто си.Това е най-ценното. Това е най-доброто стихотворение, което можеш да напишеш.

(Към това осияние - в допълнителните томове – да се приложи разказът "Поетът" от Херман Хесе).

19.X.131(1995)

СЛОЖНИ ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

Отговор на въпрос на Г.Д.

18,45ч

- Да се оперира ли бащата на Г.Д.?

18ч.51м.

- По въпроса за всички видове операции, с малки изключения, запомнете следните правила:

Първо, човек трябва да се оперира от мисълта за операция.

Второ, човек трябва да се оперира от страха,

че ще умре. Щом Бог е избрал един ангел да влезе в главата ти като тумор, за да те освободи от затвора, ти трябва да се радваш на този ангел. Е, че не си живял правилно, че си се безпокоил, че си се претрепвал от грижи и работа - това се зачита, щом като е за другите. Но дойде ли ти часът да се сбогуваш със затвора - пей и си свиркай! Няма по-щастливо събитие от получаването на ново, младо тяло, ако човек не е мислил за себе си: в затвора старец, на портала - младеж…

Ако си мислил повече за ближните си, ще излезеш на свобода, но трябва малко да поработиш на общата нива, за да спечелиш пари за билет. Ще се върнеш на 33 години, не на 18.

Най-накрая, трябва да се опериращ от мисълта, че тази Земя, тук и сега, е нещо нормално. Няма какво да искаш да оставаш в една касапница, в една лудница, щом като Бог те освобождава. – "Ама кой ще се грижи за близките ми?..." - Който се грижи и за звездите да не паднат!

Сега Н. иска да препоръча гладолечение, соколечение и пр. В този случай, това няма да помогне. Такъв добър човек може да остане на Земята още, само ако промени понятието си за добро. Ако го промени за 1 минута - не тумор, не рак, ами цял кит ще изчезне от главата му точно за една минута… Промени ли понятието си за секунда - болестта ще изчезне точно за 1 секунда! А Лорме́н няма повече лимит да си мисли, че добро е правенето добро на близки и познати. И да се оперира, няма да има съществен резултат, тъй като не се извършват трите най-важни операции, за които говорих в началото. Пак ще си остане един обикновен добър човек, който не е добър към Словото, т.е. към всички.

Даже и да остане черупката му на Земята още някое време и да се мърда - това е повече хабене на време и енергия.

Сега казвам: Лорме́н се намира в един силен стадий от еволюцията си, когато може да стане чудо. Ако в него се образува понятие за добро към Словото, т.е. към всички, той може да се спаси само

за една нощ. Как ще стане това – не зная. Има неща, който и Аз не зная; Не ги знае и Отец, понеже мирът Божий е над всяко знание. Ако бащата на Г. усети само за миг този мир и почувства жажда за понятие за Слово, това е достатъчно. Тогава знаете какво да му дадете и какво да му говорите.

Същевременно, много болести на близките се явяват като предпазители - да не гръмнат децата поради това, че живеят с несродни души. Следователно, правете си изводите. Ако живеете с посродни души - поне от време на време, - вие ще отрежете пипалата на паяка и той ще падне долу. Това са странни за вас взаимовръзки, но Ние нямаме друг начин, по който да ви възпитаваме. Като ви заболи, почвате да мислите.

Сега не казвам да напуснете близките си, но ви казвам: живейте понякога и с близките по дух, за да спасите близките по плът. Докато не научите тия уроци, постоянно ще ви барабаним по главата. Науката за присъствието и отсъствието се преподава от памтивека - и гробищата са доказателство, че вие още не сте я усвоили. А Бог няма да отстъпи - в това бъдете сигурни! Той отстъпва само на Малките, които могат да отстъпват.

19.X.131(1995)
Бургас – Изгрев

ЗАЩИТЕНА ЕНЕРГЕТИКА

(ЖЛО / СМС)

след 21ч.

Християнин-грък от първите ученици на Христос. Бил си на римска служба, но - от немай-къде - административен началник за разпределяне на данъци. Лично не си насилвал хората, но си изисквал ред и дисциплина и това ти се е трупнало на гърба. Живя след заминаването на Учителя още 68 години, но лично не се срещна с Него. Умря от треска при пресушаването на едно блато.

Осем прераждания - през най-различни национални, два пъти жена. Предишния път наистина

бе полярен герой. Това доизработи несломима воля и огнен устрем у теб. Там се свърза с полюсната Агарта и получи посвещение, но не на съзнателно равнище.

Христовият път ти е мил и скъп през всички векове. Ясно различаваш доброто от злото. Но по стечение на обстоятелствата, животът те е поставил в такива среди, които са тясно свързани с ада и неговите поделения на Земята. Оттам имаш неоценим опит, който не можеше да добиеш по никакъв друг начин. Тук няма да издавам подробности - ти си знаеш. Толкова по-ценен е един работник на небето, колкото по-надълбоко е бил в структурите на…

Мъдростта ти е с пласт "хевуи́м" - най-древното образувание в първооснове на Мъдростта. Затова си на "ти" с Учителя, негов ортак в Делото и печен разпознавач на Словото. Носиш през всички векове това силно съчетание между желание и воля, чувство и мисъл, което се среща тъй рядко между хората. Няма граници способността ти да черпиш енергия от Космоса!

При тебе обаче, както при повечето събратя от твоя тип, още стои проблемът за "мешавината"

в аурите. Миш-маш от аури означава допускане на повече хора близко до себе си, отколкото е определено за едно прераждане. Не става дума само за личния живот, но и за обществения, професионалния. Вие сте чудесни приятели и мощни колективисти, но не владеете изкуството на дистанцията, освен ако не решите да я спазите. В този смисъл, професии с голяма близост до много хора са неблагоприятни за развитието ви. Не да не общувате и на късо разстояние, но се иска по-прецизен подбор и не толкова често. В противен случай почвате да изхвърляте чужди боклуци в Космоса и после се чудите защо не сте си опазили оградата.

Алтаир няма равен побратим на себе си. То никоя звезда няма точен двойник, но Алтаир е без двойник - един много рядък случай във вселената. Колкото и далече да е двойникът на една звезда, той съществува, макар и на другия край на вселената. Алтаирци обаче нямат нужда от "половинка", от балансьор - и затова се хвърлят в огъня до атом. Това значи, че те не жалят себе си, защото владеят Пламтенето. Да пламтиш, значи да не разчиташ.

Твоят дух се проектира в Определеното Битие

преди два милиарда и половина години. И Бог го назова "Крили́н". "Крили́н" значи "остробърз" - шеметна скорост точно на място. С монада от Алтаир, ти преживя три разстрела и четири изгаряния на клада в името на Истината! Умело си служеше с хитрост и дипломация, когато бе необходимо, но при ясни двубои приемаше битката с открити гърди. Имаш белег, който очертава твой кармичен проблем от Франция. "Ракетно запалване" - това имам в предвид. Твоята енергия е концентрирана, насочена и нераздвоена. Това те направи един от най-напредналите Тибетски монаси в едно скорошно прераждане. "Ракетното запалване" - означава гонене на целта до дупка. Т.е., запали ли се веднъж такова гориво, спиране няма!

Щастието за тебе е синоним на свободата; но имаш усет за дълг и не търсиш свободата на всякаква цена. Ясно се вижда оформена ясновселенска нишка в причинното ти тяло. Това означава математически точно определени принципи. Не че нямаш толеранс, но той е съзнателен - като отстъпка в ***поведението****, но не и в принципите. В това отноше-*

ние си оставаш християнин.

Имаш писателски дар още от древна Елада, но сега имаш по-друга основна задача. Нежността ти е равна на силата, но ти не я показваш лесно.

Стига да Ме следваш все така в стъпките Ми, не виждам причини да не преживееш преображение още в сегашното прераждане.

Закрих няколко линии на информация за теб чрез стила на първото Ми послание до теб. Това не е само информационно, но и енергийно закриване, защото ти трябва да бъдеш защитен. Презаписи на информация стават, но презаписи на енергия са много по-опасни. Това не е същото, както при вампиризма, а нещо още по-опасно. Да ти презапишат енергията, значи да подготвят личността ти за клониране. Само с информация дублиране на личността не е възможна. Тъй като сега става дублиране, подмяна

по най-различни начини, не искам да давам лично осияние за теб по стандартните композиционни правила. Не искам да обяснявам. Приеми само, че трябва да бъдеш защитен, защото те търсят за бойни действия на страната на Старата Вселена.

"Радиото" не разбира, но "слушателят" разбра. Разбра много повече, отколкото предполагате… Имаме да си говорим насамé по някои тънки въпроси на паралелната енергетика. Туй са тайни, които не се предават всекиму.

Не си без недостатъци, но за тях ще говорим друг път.

Оставям ти лична формула за нагнетяване на сила:

"Нан, нин, надранáн!"

Повтаряй си го при спад на енергията - макар че това е почти невъзможно за теб. По-скоро - при нужда от пробив. Пробиви правят мнозина, но малцина са "шивачи". Ти пробиваш, но и шиеш. В невидимия свят си доктор-психохирург. Ще ти се даде да се увериш. Въпреки жаждата за сливане, скалпелът ти е точен, не се разсейва.

Наброски.

("Наброски" значи послание, защитено енергийно – б.п.)

20.X.131(1995)

НЕБОМИГОВЕ ЗА ДЕЦА НА БОГА

(хороскопи)

Отговор на въпрос на ИП

- Миналата година ми се наложи да вадя нов паспорт. Не ми признаха решението на съда за осиновяване за акт за раждане (досега са го признавали, тъй като нямам акт за раждане). Оказа се, че в архивите ме няма записана никъде под името, с което съм осиновена - Иванка Найденова, - нито под сегашното ми име, нито на тази дата, месец и година, на които се водя, че съм родена, има родено такова дете и с такова име. Мястораждането също не отговоря на записаното, че съм родена в гр. София.

Може ли да ми се каже моята история: истинските минута, час, дата, година на раждане и месторождение. Също, много желая да ми се каже нещо за родителите ми, какви са

били, причините за намирането ми в детски дом, оставена там, когато съм била на 3 години, живи ли са още, имам ли брат, сестра и мога ли да ги открия? Също и за отношенията ми с осиновителите ми?

7,42ч.

- Не съществува проблем да разкажа цялата ти човешка история и като провериш, да се убедиш, че е вярна. Стотици пъти сте се уверявали в способността на Елма да бъде "Ванга" и… малко нещо повече.

Зачита се желанието ти да знаеш тия съществени факти, но ако те ти станат известни, скачваш се с кармата на два рода, от които съм те освободил в самото начало. Сам Аз не признах реалността на майка Си по кръв и я нарекох "сестра", наравно със всичките ми сестри. В този смисъл, мога да ти разкрия твоите "брат" и "сестра", които ти дадоха физическо тяло, ако се наемаш да понесеш кармите им и да ги превърнеш в приемници на Словото, на Делото.

За чада Божии, освободени по този начин, вие никога не питайте подобни работи! Запишете си с големи букви: РОЖДЕН НЕБОМИГ ЗА НЕВИННИТЕ НЯМА! Тяхното физическо раждане и формална иден-

тификация по църковен и граждански ред не са валидни пред Небето. Ако много бъркат в тази си история, могат да забатачат сериозно.

Сега питате: "Ами не може ли все пак да се прави на такива някакъв небомиг?" - Може - и то как! Небомиг се съставя не за мига на появата на едно парче месо, въпреки че и това е важно, а за миговете, когато сте синтезирали Вселената по най-пълен начин. Това е обект на езотеричното небознание. За него не е важно на каква възраст вие сте се родили по този начин - на 2 или на 200-годишна възраст. Конкретно, първият синтез на Вселената за едно дете, изоставено от биологическите си родители, е в първата глътка мляко от млечна майка, която го е приела с любов.

На второ място, това е мигът, когато го харесва и пожелава приемният родител. След това човек се ражда още един път - при първата среща с

добър човек на земята. Небето наблюдава всички тия велики моменти в живота ви и прави небомигове (хороскопи) за всеки един от тях. Това - за външните обстоятелства, за Бога извън вас.

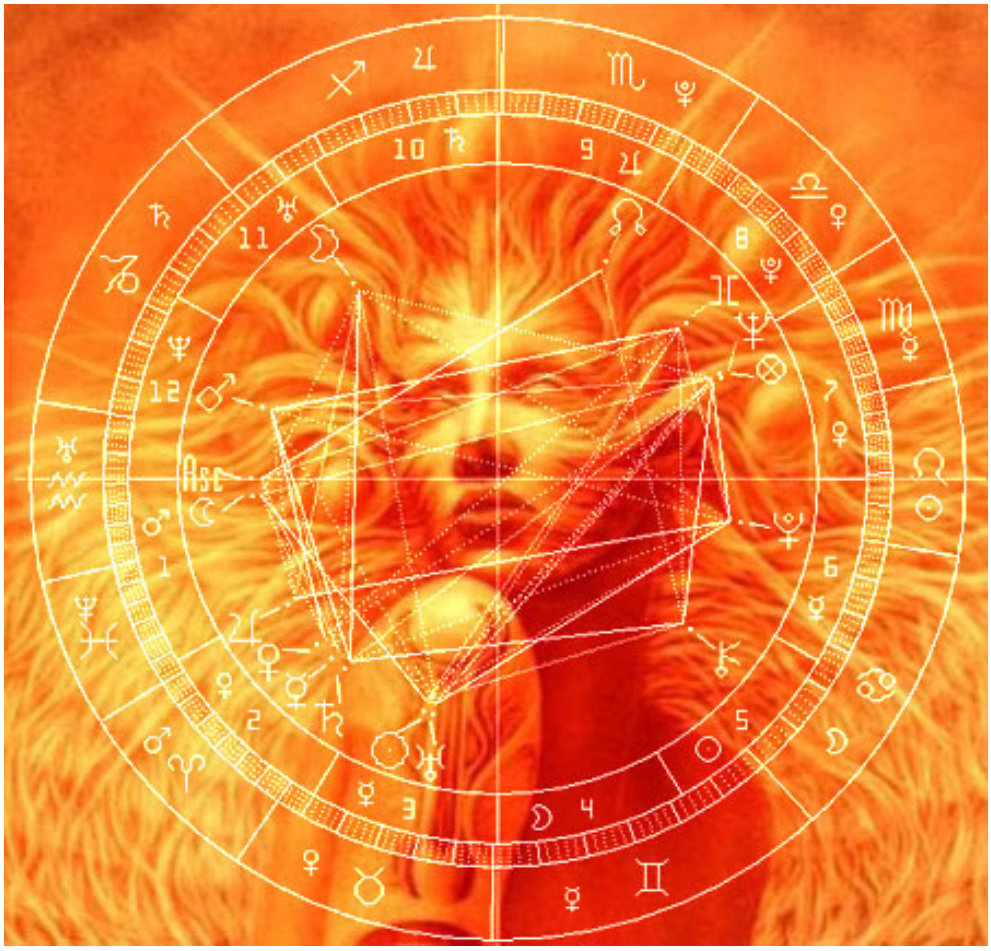

Ние обаче се отличаваме по това, че не обръщаме особено внимание на обективната астрология. За нас е важна на първо място субективната, т.е. първия миг, когато си се отдал изцяло на Божественото в себе си и си проявил пълноценен акт на творчество и безкористие. Например, един християнски дух, който е раздал цялото си богатство и е останал сам на улицата, прави хороскоп именно на този миг, защото тогава се ражда на Небето. Това раждане обаче може да стане само на земята. По ***този*** *начин се тълкуват думите на Христа, че това, което вържете на Земята, ще бъде вързано и на Небето - и обратно.*

Човек може да е вегетирал и да са го призна-

вали колкото си искат академии, комисии и конгреси - и пак да не е роден: той е биологически боклук за Вселената. Първият миг на новораждането, когато се синтезира най-силно Космосът в едно същество с искра Божия - това е първата му среща със Словото Божие! Направете небомиг на тоя момент - той струва повече от всички хороскопи на всички светски светии и гении, взети накуп. Същото важи за първата среща с Учителя - насън, в другия свят, или на Земята. Първият поглед на първата любов има същото значение - когато сродната ви душа ви погледне чрез някой озарен. Същото важи и за редките случаи, когато вие сте в синтез с някой човек с искра Божия на всички полета едновременно. Половата връзка със случайни партньори, които са над 99% от живота на хората, не може да се нарече синтез на Битието, тъй като синтезира по-малко светове - обикновено най-много до нисшия ментал. По тази причина вие привличате духове за въплъщение най-много от тази сфера надолу - и на Земята се раждат търговци, престъпници, съдници, ревнивци и прочие. Независимо дали сте правили синтез на Вселената под формата на новородени или само с преживяване на всички светове едновременно, вашата личност в този миг се е родила и това е обект на истинската рожденна астрология. Като разглеждате събитията по "провиденции"(дирекции), "инициативи"(прогресии) и "обстоятелства"(транзити), спрямо такъв рожден небомиг, вие ще имате истинската прогноза на небознанието за живота ви като съзнателно същество с монада. Останалите прогнози по рожденен хороскоп на една топка от молекули важи за продавачите и купувачите…

Накрая: не се ровú в институции, не търси документи за произхода си, защото ***ти*** *си тази, която се роди по нов начин! Смело направете небомигове на своите истински раждания и проследете колко точни са прогнозите по такива истински данни.*

Алóн, алонóн, аонóн!

Роденото от плътта - плът е.

Роденото от духа - дух е.

Роденото от духът и плътта, разпознали Бога като любов - Бог е!

Така и всички ние сме богове в миговете, когато синтезираме световете напълно.

8,20 ч.

Л.Керн – Подаръкът на боговете

20.X131(1995)
Бургас - Изгрев

ОТГОВОРИ НА ЛИЧНИ ВЪПРОСИ

ЖЛО / КТК

18,59ч.

- Може ли да се оправят деформациите?

- Ако снемеш товара, ще трябва да ти намеря друг. Обречен си, но със съпричастие. Възможно е облекчение, дори и премахване на неприятностите, но за това се иска воля. Ти имаш много по-голяма от другите хора, но на този етап не я включваш, понеже приемаш страданието за най-главната работа. Ако посрещаш изгрева и лягаш много рано - преди залез, - повече от 50% от деформациите ще изчезнат. Паневритмията ще премахне още 20%, музиката - още 10, но свирене, пеене. Останалите са нужни за мая - инак няма да си по линия на Христа.

- Задачите за работата с Ватикана?

- Остават, но не чрез пряко търсене на връзки и въздействие. Това, което работиш досега, вече претопява значително православния и католическия манекени на Иисуса. Просто Небето насочва вълните от работата ти не само навсякъде, но и натам - с особена сила. Във всеки случай, бди да почнат преводи на осиянията на италиански. Това ще прокара Пролетта и натам.

- Може ли с пари?

- Може, но малко по малко. Понеже това е периферна работа.

- Указания за възбуждане на "сор"?

- Наистина, има. Хубаво, че питаш. Сор се прекъсва не само поради ваши грешки и слабости, но и поради саморегулация, понеже иначе би ви изпепелил. Твоят случай е повече ***такъв****. Можеш да го възбудиш освен чрез общите методи, които ти се дадоха, и чрез откриване на одухотворени и красиви деца за целите на "Асуин" - събиране на снимки и уговаряне*

на възможности за нови. Не е толкова важно дали ще се свърши тази конкретна работа, въпреки че сама по себе си е фундаментална. Лично за теб е важно да общуваш с такива деца - най-много до 5 годишна възраст, независимо от повода.

- За работа с деца от сиропиталища?

- Може, но страшно внимателно. Понеже това е много отговорно. Не може да се възбуди любов и надежда - и после да се оставят. Не става дума за стотици, нито за десетки. Ако откриеш поне три такива деца с ангелска еволюция и решиш с три различни приятелки да ги осиновите, сор е най-малкото нещо, което ще разцъфне във вас.

- Други указания за житейския ми път?

- Има, но ще ти се дават при възникване на конкретните проблеми.

- За храненето?

- Хляб - диетичен и препечен. Много истинско за теб е маслиновото масло - по една лъжица на ден. Може ядки, но само сурови. На първо място - орехи. Всичко друго - според вътрешното желание.

- За стопените неща?

- След месец и половина ще имаш случай да се увериш, че Небето работи по този въпрос. Тогава попитай пак конкретно.

- За зъбите?

- Минимумът за ученика, като компромис с цивилизацията, е да не изоставя зъбите си на самотек, ако не може да ги съхранява здрави сам. Разбира се, зъболекарят трябва да бъде най-близък и да работи с най-безвредни материали. За тебе конкретно: можеш да не се занимаваш, но тогава трябва да поддържаш изрядно хигиената на устата, по всички най-добри окултни и светски начини. И - най-вече - чрез правилно хранене. Не забравяйте сребърната вода. Един от методите е розовата вода, за която знаете. Друг е да се чистят зъбите с ядене на ябълки. Има и трети, но не е за теб.

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 24

uralonii@abv.bg toyonus@abv.bg inolaria@abv.bg
holzelohim@gmail.com